

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2022/72**z dnia 18 stycznia 2022 r.****nakładające ostateczne cła wyrównawcze na przywóz przewodów światłowodowych pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej i zmieniające rozporządzenie wykonawcze (UE) 2021/2011 nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz przewodów światłowodowych pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1037 z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie ochrony przed przywozem towarów subsydiowanych z krajów niebędących członkami Unii Europejskiej („rozporządzenie podstawowe”) ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 15 i art. 24 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

1. PROCEDURA**1.1. Wszczęcie postępowania**

- (1) W dniu 21 grudnia 2020 r. na podstawie art. 10 rozporządzenia podstawowego Komisja Europejska („Komisja”) wszczęła postępowanie antysubsydjne dotyczące przywozu przewodów światłowodowych pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej („Chiny”, „ChRL” lub „państwo, którego dotyczy postępowanie”). Komisja opublikowała zawiadomienie o wszczęciu postępowania w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej ⁽²⁾ („zawiadomienie o wszczęciu postępowania”).
- (2) Komisja wszczęła dochodzenie w następstwie skargi złożonej przez Europacable („skarżący”) w imieniu producentów unijnych. Skarżący reprezentował ponad 25 % całkowitej unijnej produkcji przewodów światłowodowych. W skardze przedstawiono dowody na wystąpienie subsydiowania i wynikającej z niego istotnej szkody, które były wystarczające, by uzasadnić wszczęcie dochodzenia.
- (3) Przed wszczęciem dochodzenia antysubsydjnego Komisja powiadomiła rząd Chin („rząd ChRL”) ⁽³⁾ o wpłynięciu należycie udokumentowanej skargi oraz zaprosiła rząd ChRL do udziału w konsultacjach zgodnie z art. 10 ust. 7 rozporządzenia podstawowego. W dniu 16 grudnia 2020 r. odbyły się konsultacje z rządem ChRL. Nie osiągnięto jednak wspólnie uzgodnionego rozwiązania.
- (4) W dniu 24 września 2020 r. Komisja Europejska wszczęła oddzielne dochodzenie antydumpingowe dotyczące tego samego produktu pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej ⁽⁴⁾ („oddzielne dochodzenie antydumpingowe”). Analizy szkody, związku przyczynowego i interesu Unii przeprowadzone w ramach niniejszego dochodzenia antysubsydjnego i w ramach oddzielnego dochodzenia antydumpingowego stosuje się odpowiednio, ponieważ definicje przemysłu unijnego, reprezentatywnych producentów unijnych, okresu badanego i okresu objętego dochodzeniem są takie same dla obu dochodzeń.

1.2. Uwagi dotyczące wszczęcia postępowania

- (5) Komisja otrzymała uwagi dotyczące wszczęcia postępowania od rządu ChRL, Chińskiej Izby Gospodarczej ds. Przywozu i Wywozu Maszyn i Produktów Elektronicznych („CCCME”), jednego importera („Connect Com”) i skarżącego.

⁽¹⁾ Dz.U. L 176 z 30.6.2016, s. 55.

⁽²⁾ Dz.U. C 442 z 21.12.2020, s. 18.

⁽³⁾ W niniejszym rozporządzeniu termin „rząd ChRL” jest używany w szerokim znaczeniu i obejmuje Radę Państwa Chińskiej Republiki Ludowej oraz wszystkie ministerstwa, departamenty, agencje i administracje na szczeblu centralnym, regionalnym lub lokalnym.

⁽⁴⁾ Zawiadomienie o wszczęciu postępowania antydumpingowego dotyczącego przywozu przewodów światłowodowych pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej (Dz.U. C 316 z 24.9.2020, s. 10).

- (6) Rząd ChRL stwierdził, że dochodzenia nie należy wszczynać, ponieważ skarga nie spełnia wymogów dotyczących dowodów zawartych w art. 11 ust. 2 i 3 Porozumienia WTO w sprawie subsydiów i środków wyrównawczych („porozumienia SCM”) oraz w art. 10 ust. 2 rozporządzenia podstawowego. Zdaniem rządu ChRL dowody istnienia subsydiów stanowiących podstawę środków wyrównawczych, szkody i związku przyczynowego między przywozem towarów po cenach subsydiowanych a szkodą były niewystarczające. W odpowiedzi na to twierdzenie rządu ChRL skarżący stwierdził, że skarga zawiera informacje odpowiednio dostępne skarżącemu oraz że dowody dostarczone przez skarżącego były więcej niż wystarczające, aby wykazać istnienie subsydiowania, szkody i związku przyczynowego między nimi. Rząd ChRL ponownie stwierdził, że skarga nie zawierała wystarczających dowodów, aby spełnić standardy dowodowe oraz że, niezależnie od tego, jakie informacje mogły być w miarę dostępne dla skarżącego, zawsze muszą istnieć wystarczające dowody dotyczące istnienia i charakteru subsydium, istotnej szkody i związku przyczynowego.
- (7) Komisja odrzuciła argument rządu ChRL. W rzeczywistości informacje przedstawione w skardze jako dowody były odpowiednio dostępne skarżącemu na tamtym etapie. Jak przedstawiono w memorandum w sprawie wystarczających dowodów zawierającym dokonaną przez Komisję ocenę wszystkich dowodów dotyczących ChRL, którymi dysponuje Komisja i na podstawie których wszczęła dochodzenie, na etapie wszczęcia postępowania istniały wystarczające dowody na to, że domniemane subsydia stanowiły podstawę środków wyrównawczych pod względem istnienia, kwoty i charakteru. W skardze przedstawiono również wystarczające dowody na występowanie szkody dla przemysłu Unii spowodowanej przez przywóz towarów po cenach subsydiowanych.
- (8) Po ostatecznym ujawnieniu rząd ChRL stwierdził, że Komisja nie mogła wykorzystać dostępnych faktów, aby zrekompensować brak dowodów przedstawionych w skardze. Komisja zauważyła, że rząd ChRL błędnie zrozumiał działania podjęte przez Komisję na etapie wszczęcia dochodzenia. Jak określono w motywie 7, skarga zawiera wystarczające dowody zgodnie z art. 10 ust. 2 rozporządzenia podstawowego, aby uzasadnić wszczęcie dochodzenia. Logiczne jest, że skarga nie mogła obejmować wszystkich niezbędnych informacji wymaganych od rządu ChRL, gdyż stanowiły one część szczegółowej oceny przeprowadzonej przez Komisję w trakcie dochodzenia. Komisja zbadała także skargę w świetle wszystkich dostępnych jej informacji dotyczących domniemanego subsydiowania, w tym w świetle jej dotychczasowej praktyki. Nie oznacza to, że Komisja stosuje dostępne fakty, lecz że Komisja wykorzystuje wszystkie dostępne informacje, aby potwierdzić zarzuty sformułowane w skardze. W związku z tym argument ten został odrzucony.
- (9) W trakcie konsultacji poprzedzających wszczęcie dochodzenia oraz w swoim oświadczeniu po wszczęciu dochodzenia rząd ChRL twierdził w szczególności, że skarżący stosował przepisy chińskiego prawa w sposób wybiórczy i błędnie interpretował ich związek z przemysłem przewodów światłowodowych, oraz stwierdził, że dokumenty takie jak chiński katalog zaawansowanych technologicznie produktów, strategia „Broadband China”, 13. plan pięcioletni czy plan „Made in China 2025” stanowią jedynie wytyczne, które nie są wiążące. Chińska Izba Gospodarcza ds. Przywozu i Wywozu Maszyn i Produktów Elektronicznych („CCCME”) powtórzyła ten argument. Rząd ChRL stwierdził również, że dokument „Made in China 2025” nie odnosi się konkretnie do przewodów światłowodowych. Skarżący argumentował, że Komisja ustaliła już w toku poprzednich dochodzeń, iż chińskie plany pięcioletnie mają wiążący charakter.
- (10) Komisja zauważyła, że rząd ChRL nie kwestionuje istnienia takich planów, programów lub zaleceń, a jedynie zakres, w jakim są one wiążące dla przemysłu przewodów światłowodowych. Komisja zauważyła ponadto, że skarżący przedstawił dowody, z których wynika, iż „światłowody” zostały wymienione w kilku dokumentach rządowych, natomiast „sieci światłowodowe” zostały wymienione w strategii „Made in China 2025”. Rząd ChRL nie przedstawił żadnych dowodów na to, że twierdzenia te nie miałyby zastosowania w przypadku produktu objętego postępowaniem.
- (11) Rząd ChRL stwierdził również, że przedsiębiorstw państwowych („SOE”), banków będących własnością państwa ani Chinese Export & Credit Insurance Corporation („Sinasure”) nie można uznać za organy publiczne oraz że skarżący w sposób nieuzasadniony oparł się na poprzednich ustaleniach Komisji dotyczących zupełnie niepowiązanych gałęzi przemysłu. CCCME powtórzyła argument, że banków będących własnością państwa nie można uznać za organy publiczne. Skarżący argumentował, że Komisja we wcześniejszych dochodzeniach uznała, iż banki będące własnością państwa oraz Sinasure stanowią organy publiczne. Rząd ChRL stwierdził, że wcześniejsze ustalenia Komisji w odniesieniu do niepowiązanych gałęzi przemysłu nie mogą stanowić w skardze wystarczającego dowodu na to, że banki będące własnością państwa oraz Sinasure działały jako organy publiczne w ramach bieżącego dochodzenia.

- (12) Komisja zauważyła, że to twierdzenie rządu ChRL jest związane z przywołanym już powyżej twierdzeniem oraz że w skardze wspomniano m.in. o prawie bankowym w Chinach, którego rząd ChRL nie kwestionuje jako należącego do chińskiego prawodawstwa. Komisja podkreśliła również, że w ramach ostatnich unijnych dochodzeń antysubsydyjnych wyciągnięto inne wnioski w tej sprawie ⁽⁵⁾. Fakt, że dochodzenia te dotyczyły gałęzi przemysłu niezwiązanych z przemysłem przewodów światłowodowych nie unieważnia kwalifikacji powyższych instytucji jako organów publicznych. Ponadto za dowody w odniesieniu do własności państwa można uznać dowód „wskazujący na to lub świadczący o tym”, że dana jednostka jest organem publicznym zdolnym do przekazania wkładu finansowego ⁽⁶⁾.
- (13) Po wszczęciu postępowania rząd ChRL stwierdził również, że skarżący nie określił warunków stosowania pozapaństwowego poziomu referencyjnego dla pożyczek i praw do użytkowania gruntów. Komisja ustaliła jednak, że zarzuty zawarte w skardze są poparte niedawnymi unijnymi dochodzeniami antysubsydyjnymi, w których stwierdzono potrzebę zastosowania zewnętrznych poziomów referencyjnych dostosowanych do warunków panujących w ChRL ⁽⁷⁾.
- (14) Ponadto rząd ChRL utrzymywał, że różnych programów subsydiowania wskazywanych przez skarżącego nie można uznać za subsydium, ponieważ skarga nie zawiera szczegółowych dowodów potwierdzających istnienie, kwotę i charakter tych subsydiów lub bezpośredni związek między subsydium a produktem objętym postępowaniem.
- (15) Skarżący twierdził, że skarga obejmuje przykłady konkretnych bezpośrednich transferów funduszy i wyraźnie odniósł się do raportów rocznych licznych chińskich producentów eksportujących przewody światłowodowe, w których wyraźnie wskazane były bezpośrednie transfery funduszy otrzymanych w formie dotacji. Ponadto skarżący przedstawił dokument opublikowany przez jednego z producentów eksportujących, określający wsparcie finansowe, jakie otrzymał on od rządu ChRL.
- (16) Rząd ChRL stwierdził ponadto, w odniesieniu do różnych subsydiów, że skarżący nie przedstawił dowodów na istnienie korzyści i szczególności. Komisja jest zdania, że skarżący przedstawił wystarczające dowody świadczące o korzyściach i szczególności, do jakich mógł uzyskać w rozsądny sposób dostęp. W każdym razie Komisja zbadała dowody zawarte w skardze i przedstawiła własną ocenę wszystkich istotnych elementów w memorandum w sprawie wystarczających dowodów, które przy wszczęciu postępowania włączono do dokumentacji udostępnionej do wglądu. Rząd ChRL powtórzył swoje uwagi po wszczęciu postępowania, ale nie przedstawiły żadnych dalszych dowodów.
- (17) Komisja uznała zatem, że w skardze przedstawiono dostateczne dowody wskazujące na istnienie domniemanego subsydiowania przez rząd ChRL.
- (18) Po wszczęciu postępowania rząd ChRL i CCCME stwierdzili, że skarżący niesłusznie pominął fakt, że przemysł przewodów światłowodowych w Unii otrzymywał subsydia bardzo podobne do tych przyznawanych w ChRL oraz że Komisja nie powinna stosować „podwójnych standardów”. Skarżący twierdził, że te zarzuty są nieistotne dla przedmiotowego dochodzenia. Rząd ChRL nie zgodził się z tym i stwierdził, że prowadząc dochodzenie w sprawie domniemych subsydiów w Chinach Komisja zakłóca rynek ze szkodą dla konkurentów spoza Unii. Takie podejście doprowadziłoby do stosowania środków protekcjonistycznych, co ostatecznie spowodowałoby zakłócenia w międzynarodowym handlu i jego rozwoju.

⁽⁵⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2017/969 z dnia 8 czerwca 2017 r. nakładające ostateczne cła wyrównawcze na przywóz niektórych wyrobów płaskich walcowanych na gorąco, z żeliwa, stali niestopowej i pozostałej stali stopowej, pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej, i zmieniające rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2017/649 nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz niektórych wyrobów płaskich walcowanych na gorąco, z żeliwa, stali niestopowej i pozostałej stali stopowej, pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej (Dz.U. L 146 z 9.6.2017, s. 17) („sprawa dotycząca wyrobów płaskich walcowanych na gorąco”), rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2018/1690 z dnia 9 listopada 2018 r. nakładające ostateczne cła wyrównawcze na przywóz niektórych opon pneumatycznych, nowych lub bieżnikowanych, gumowych, w rodzaju stosowanych w autobusach lub samochodach ciężarowych i o wskaźniku nośności przekraczającym 121, pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej, oraz zmieniające rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2018/1579 nakładające ostateczne cło antydumpingowe i stanowiące o ostatecznym pobraniu cła tymczasowego nałożonego na przywóz niektórych opon pneumatycznych, nowych lub bieżnikowanych, gumowych, w rodzaju stosowanych w autobusach lub samochodach ciężarowych, o wskaźniku nośności przekraczającym 121, pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej oraz uchylające rozporządzenie wykonawcze (UE) 2018/163 (Dz.U. L 283 z 12.11.2018, s. 1) („sprawa dotycząca opon”) oraz rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2019/72 z dnia 17 stycznia 2019 r. nakładające ostateczne cło wyrównawcze na przywóz rowerów elektrycznych pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej (Dz.U. L 16 z 18.1.2019, s. 5) („sprawa dotycząca e-rowerów”), rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2020/776 z dnia 12 czerwca 2020 r. nakładające ostateczne cła wyrównawcze na przywóz niektórych materiałów z włókna szklanego tkanych lub zszywanych pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej i Egiptu i zmieniające rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2020/492 nakładające ostateczne cła antydumpingowe na przywóz niektórych materiałów z włókna szklanego tkanych lub zszywanych pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej i Egiptu (Dz.U. L 189 z 15.6.2020, s. 33) („sprawa dotycząca materiałów z włókna szklanego”).

⁽⁶⁾ Zob. sprawozdanie panelu, *United States – Countervailing Duty Measures on Certain Products from China*, WT/DS437/R, przyjęte 16 stycznia 2015 r., pkt 7.152.

⁽⁷⁾ Zob. sprawy przywołane w przypisie 5 powyżej.

- (19) To twierdzenie dotyczące subsydiów w UE nie miało wpływu na ocenę Komisji stanowiącej podstawę wszczęcia dochodzenia, ponieważ nie wchodzi ono w zakres uwzględnionych czynników.
- (20) W swoich uwagach po wszczęciu postępowania, rząd ChRL stwierdził też, że w obliczeniach podcięcia cenowego/zaniżania cen nie przedstawiono żadnych informacji dotyczących rzeczywistej sprzedaży oraz że zawarte w kwestionariuszach odpowiedzi objętych próbą producentów unijnych nie dostarczyły istotnego podsumowania informacji szczególnie chronionych. Rząd ChRL stwierdził, że uniemożliwiło mu to właściwe obalenie zarzutów dotyczących szkody przedstawionych przez skarżącego oraz że te odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu wydają się zaprzeczać skardze w odniesieniu do domniemanej szkody.
- (21) Komisja uznała, że wersja skargi otwarta do wglądu zainteresowanych stron oraz odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu zawierały wszystkie istotne dowody oraz niepoufne streszczenia danych, które zostały objęte poufny traktowaniem w celu umożliwienia zainteresowanym stronom skorzystania z prawa do obrony w trakcie całego postępowania. Przypomina się, że w art. 29 rozporządzenia podstawowego przewidziano ochronę informacji poufnych w okolicznościach, w których ujawnienie stworzyłoby znaczącą przewagę konkurencyjną konkurenta lub miałyby znacząco negatywne skutki dla osoby przekazującej informacje lub osoby, od której ta ostatnia otrzymała te informacje. Zarzuty rządu ChRL w tym zakresie zostały zatem odrzucone.
- (22) W odniesieniu do wymogów merytorycznych dotyczących wszczęcia dochodzenia rząd ChRL i CCCME argumentowali, że skarżący nie przedstawił żadnych porównywalnych danych dotyczących cen sprzedaży i rentowności. Rząd ChRL i CCCME stwierdzili także, że zysk docelowy wskazany przez skarżących nie był uzasadniony oraz że szkoda poniesiona przez skarżących mogła być spowodowana innymi czynnikami, w tym gromadzeniem nadmiernych zapasów przez jednego producenta unijnego.
- (23) Connect Com poparł argumenty rządu ChRL dotyczące wszczęcia dochodzenia. Connect Com twierdził w szczególności, że skutkiem równoległego prowadzenia dochodzenia antydumpingowego i dochodzenia antysubsydyjnego byłyby podwójne środki zaradcze dla przemysłu UE i mogłyby to doprowadzić do nadużywania środków wyrównawczych. Connect Com argumentował, że zawarte w skardze zarzuty dotyczące istnienia subsydium, szkody i związku przyczynowego pomiędzy subsydium a szkodą nie zostały poparte wystarczającymi dowodami. Odnosząc się do braku dowodów dotyczących związku przyczynowego Connect Com stwierdził, że istniało wiele alternatywnych przyczyn spadku udziału w rynku przemysłu UE, m.in. wzrost przywozu z innych państw trzecich w okresie objętym dochodzeniem oraz nadwyżka mocy produkcyjnych w UE. Connect Com stwierdził ponadto, że skarga stanowi po prostu kopię skargi dotyczącej dochodzenia antydumpingowego oraz że skarżący powinien był odróżnić zarzucaną szkodę spowodowaną dumpingiem od domniemanej szkody spowodowanej subsydium.
- (24) Ponadto rząd ChRL i CCCME stwierdziły również, że w skardze nie wykazano szkody, ponieważ przemysł Unii zwiększył produkcję, a nieznaczny spadek mocy produkcyjnych wynikający z niemożności zaspokojenia przez przemysł unijny całej nowo powstałej konsumpcji w Europie nie jest sam w sobie wskaźnikiem istotnej szkody. Wielkość sprzedaży również wzrosła, podczas gdy przemysł Unii utrzymał udział w rynku na poziomie prawie 80 %, a tendencja rentowności była niejasna i nie wskazywała na szkodę. W tym względzie skarżący stwierdził, że wzrost konsumpcji w Unii przyniósł korzyści przywózowi z Chin, pozostały udział w rynku nie miał znaczenia dla oceny szkody oraz że skutki przetargów wygranych przez chińskich producentów pojawiłyby się z pewnym opóźnieniem. CCCME odpowiedziała, że dane dotyczące konsumpcji, produkcji i mocy produkcyjnych pokazały, iż przemysł Unii był w stanie zaspokoić większość wzrostu konsumpcji w UE, a jednocześnie rozszerzyć działalność.
- (25) Ponadto rząd ChRL i CCCME stwierdziły, że skarga nie zawierała dowodów na istnienie związku przyczynowego między przywozem towarów po cenach subsydiowanych a szkodą. Po pierwsze, rząd ChRL i CCCME argumentowały, że nie ma korelacji między przywozem z Chin a rozwojem przemysłu Unii. Stwierdziły na przykład, że w okresie największego wzrostu wielkości przywozu z Chin w latach 2017–2018 przemysł Unii odnotował największy wzrost rentowności. Po drugie, przywóz z państw trzecich wzrósł w latach 2018–2019 w przeciwieństwie do przywozu z Chin, zatem jego skutków nie można było przypisać Chinom, a jeśli istniała szkoda, była to szkoda powstała z własnej winy z powodu powolnej reakcji przemysłu Unii na zmiany rynkowe.
- (26) Skarżący zareagował na to twierdzenie stwierdzając, że można ustalić związek przyczynowy, ponieważ szkoda wystąpiła w tym samym czasie co wzrost przywozu z Chin, oraz że przywóz z państw trzecich nie można było uznać za przyczynę szkody, ponieważ albo był on na poziomie *de minimis*, albo nie dostarczał dowodów na istnienie polityki cenowej wyrażającej szkodę.

- (27) CCCME w odpowiedzi przypominała, że w okresie największego wzrostu wielkości przywozu z Chin w latach 2017–2018 przemysł Unii odnotował największy wzrost rentowności oraz że nie było korelacji między wzrostem przywozu z Chin a malejącą wielkością sprzedaży przemysłu Unii. W odniesieniu do przywozu z państw trzecich CCCME zauważyła natomiast, że w latach 2018–2019 przywóz ten ogółem wzrósł, podczas gdy przywóz z Chin zmalał. CCCME zauważyła ponadto, że skarżący nie zakwestionował argumentów, iż praktycznie wszystkie wskaźniki szkody przywołane w skardze wykazywały tendencje pozytywne oraz że domniemana szkoda przynajmniej w pewnym stopniu powstała z własnej winy. Ponadto CCCME stwierdziła, że w ocenie wpływu przywozu towarów po cenach subsydiowanych na sytuację przemysłu w Unii należało także uwzględnić skutki pandemii COVID-19 i zarzuty dotyczące istnienia kartelu w sektorze kabli elektroenergetycznych. Rząd ChRL i CCCME stwierdzili także, że dane dotyczące przywozu przedstawione przez skarżącego były niewiarygodne ze względu na ich przestarzałość i oparcie się na założeniach dotyczących wagi produktu objętego dochodzeniem i ich udziałem w produktach objętych kodem CN 8544 70 00. Ponadto, według rządu ChRL i CCCME obliczenia podcięcia cenowego zawarte w skardze są błędne, ponieważ dotyczą tylko jednego eksportera w jednym konkretnym przetargu.
- (28) Skarżący odniósł się do tej odpowiedzi w równoległym dochodzeniu antydumpingowym, twierdząc, że należy wziąć pod uwagę dłuższy okres, aby dostrzec wzrost wielkości przywozu, czemu CCCME nie zaprzeczyła i co potwierdzają dane z badania rynkowego pochodzące od strony trzeciej (CRU), oraz że obliczenia nie są błędne, ponieważ skarżący był zobowiązany do przedstawienia jedynie rozsądnie dostępnych mu informacji, które obejmowały informacje od szeregu producentów w Unii i w Chinach.
- (29) CCCME odpowiedziała, że obowiązkiem skarżącego jest uzasadnienie jego twierdzeń i dostarczenie dowodów w odniesieniu do danych dotyczących przywozu oraz że dane pochodzące z badań rynkowych (CRU) odnoszą się do światłowodów, a nie do przewodów światłowodowych. Jeżeli chodzi o obliczenia podcięcia cenowego i zniżania cen, CCCME powtórzyła, że nie spełniają one normy pozwalającej na uznanie ich za wystarczające dowody oraz że w przypadku istotnych obliczeń skarżący odniósł się tylko do cen jednego chińskiego producenta (np. ceny eksportowej w swobodnym obrocie stosowanej do obliczenia marginesu szkody dla I półrocza 2019 r. oraz ceny eksportowej stosowanej do obliczenia kosztów produkcji w odniesieniu do marginesu zniżania cen dla II półrocza 2019 r.).
- (30) Komisja uznała, że żaden z zarzutów dotyczących wszczęcia nie podważa ustalenia, iż istnieją wystarczające dowody uzasadniające wszczęcie postępowania antysubsydyjnego. Skarga rzeczywiście zawierała wystarczające dowody na to, że przemysł Unii poniósł istotną szkodę z powodu przywozu towarów po cenach subsydiowanych. Szczegółowa analiza szkody zawarta w skardze wykazała zwiększoną penetrację rynku UE (zarówno w ujęciu bezwzględnym, jak i względnym) przez przywóz z Chin po cenach, które znacznie podcinają ceny przemysłu Unii. Wynika z tego, że domniemany przywóz towarów po cenach subsydiowanych miał istotnie szkodliwy wpływ na przemysł Unii, czego dowodem jest na przykład spadek sprzedaży i udziału w rynku lub pogorszenie się wyników finansowych.
- (31) Dowody przedstawione w skardze zawierały oddzielne obliczenia podcięcia cenowego i zniżania cen dla każdego reprezentowanego rodzaju produktu. Komisja była usatysfakcjonowana poziomem dowodów podcięcia cenowego i zniżania cen przedstawionym przez skarżącego i uznała, że skarga poparta jest dowodami wystarczającymi do wszczęcia dochodzenia.
- (32) W odpowiedzi na twierdzenie, że skarżący nie dostarczył wiarygodnych/porównywalnych danych dotyczących cen sprzedaży, Komisja uznała, że wersja skargi otwarta do wglądu zainteresowanych stron zawiera wszystkie istotne dowody oraz niepoufne streszczenia danych, które zostały objęte poufnym traktowaniem, w celu umożliwienia zainteresowanym stronom skorzystania z prawa do obrony w trakcie całego postępowania.
- (33) W art. 29 rozporządzenia podstawowego (a także art. 12 ust. 4 porozumienia SCM) przewidziano ochronę informacji poufnych w sytuacji, w której ujawnienie takich informacji stworzyłoby znaczącą przewagę konkurencyjną konkurenta lub miałyby znacząco negatywne skutki dla osoby przekazującej informacje lub osoby, od której osoba przekazująca informacje otrzymała te informacje.
- (34) W odniesieniu do wystarczających dowodów na istnienie związku przyczynowego należy zauważyć, co następuje. Po pierwsze, w skardze wykazano, że pogorszenie sytuacji przemysłu Unii zbiegło się w czasie ze wzrostem przywozu towarów po cenach subsydiowanych, które znacznie podcinały ceny przemysłu Unii. To wskazywało już na istnienie związku przyczynowego. Po drugie, jeżeli chodzi o inne czynniki, takie jak przywóz z państw trzecich oraz inne elementy wymieniane przez rząd ChRL i CCCME, ich wpływ nie jest na tyle duży, aby spowodować pogorszenie sytuacji przemysłu Unii, analiza natomiast nie wykazała szkody powstałej z własnej winy. Odnośnie do zarzutu, że dochodzenie w sprawie subsydium będzie skutkowało nałożeniem podwójnych ceł, Komisja, jak wska-

zano w motywie 765, sprawdziła, czy nałożenie skumulowanego cła odzwierciedlającego poziom subsydiowania i pełen poziom dumpingu nie spowoduje skompensowania skutków subsydiowania dwukrotnie. Odnośnie do wielkości przywozu skarżący przedstawił dane oparte na uzasadnionych założeniach, takie jak waga produktu objętego dochodzeniem wyprodukowanego i sprzedawanego przez przemysł Unii oraz wykorzystał badania rynkowe w celu uzupełnienia analizy w przypadku gdy nie były dostępne informacje publiczne. Odnośnie do okresu, w którym w skardze dokonano pomiarów przywozu domniemana szkoda była spowodowana zarówno praktykami w zakresie dumpingu jak i subsydiów i w związku z tym przyjęcie na potrzeby dochodzenia innego okresu spowodowałoby nieuzasadnione obciążenie dla występującego ze skargą przemysłu.

1.3. Rejestracja przywozu

- (35) Dnia 24 sierpnia 2021 r., zgodnie z art. 29a ust. 2 rozporządzenia podstawowego, Komisja poinformowała zainteresowane strony o swoim zamiarze nienakładania tymczasowych środków wyrównawczych oraz kontynuacji dochodzenia.
- (36) Ponieważ nie nałożono żadnych tymczasowych środków wyrównawczych, nie dokonano również żadnej rejestracji przywozu.

1.4. Okres objęty dochodzeniem i okres badany

- (37) Dochodzenie dotyczące subsydiowania i powstałej szkody objęło okres od dnia 1 lipca 2019 r. do dnia 30 czerwca 2020 r. („okres objęty dochodzeniem” lub „OD”). Badanie tendencji mających znaczenie dla oceny szkody objęło okres od dnia 1 stycznia 2017 r. do końca okresu objętego dochodzeniem („okres badany”).
- (38) W przypadku obecnego dochodzenia antysubsydyjnego, jak i oddzielnego dochodzenia antydumpingowego, o którym mowa w motywie 4, zastosowano ten sam okres objęty dochodzeniem i ten sam okres badany.

1.5. Zainteresowane strony

- (39) W zawiadomieniu o wszczęciu postępowania Komisja wezwała zainteresowane strony do skontaktowania się z nią w celu wzięcia udziału w dochodzeniu. Ponadto Komisja w szczególności poinformowała skarżącego, rząd ChRL, innych znanych producentów unijnych, znanych producentów eksportujących, znanych importerów i użytkowników o wszczęciu dochodzenia oraz wezwała wymienione podmioty do współpracy.
- (40) Zainteresowane strony miały możliwość przedstawienia uwag na temat wszczęcia dochodzenia oraz złożenia wniosku o posiedzenie wyjaśniające przed Komisją lub rzecznikiem praw stron w postępowaniach w sprawie handlu. Nikt nie wystąpił z wnioskiem o interwencję.

1.6. Kontrola wyrywkowa

1.6.1. Kontrola wyrywkowa producentów unijnych

- (41) W zawiadomieniu o wszczęciu Komisja ogłosiła, że wstępnie wybrała próbę producentów unijnych. Komisja wybrała próbę na podstawie wielkości produkcji i sprzedaży produktów podobnych w Unii w okresie objętym dochodzeniem. Próba ta składała się z trzech producentów unijnych. Producenci unijni objęci próbą odpowiedzieli za 52 % produkcji unijnej w okresie objętym dochodzeniem i uznano ich za reprezentatywnych dla przemysłu Unii. Komisja zwróciła się do zainteresowanych stron o przedstawienie uwag na temat wstępnego doboru próby. Nie otrzymano żadnych uwag, w związku z czym próba została zatwierdzona.

1.6.2. Kontrola wyrywkowa importerów

- (42) Aby podjąć decyzję co do konieczności przeprowadzenia kontroli wyrywkowej i, jeżeli konieczność taka zostanie stwierdzona, aby dokonać doboru próby, Komisja zwróciła się do importerów niepowiązanych o udzielenie informacji określonych w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania.
- (43) Pięciu importerów niepowiązanych dostarczyło wymagane informacje i wyraziło zgodę na włączenie ich do próby. Po przeanalizowaniu informacji dostarczonych przez importerów na potrzeby kontroli wyrywkowej Komisja uznała, że przeprowadzenie takiej kontroli nie jest konieczne, i zwróciła się do wszystkich współpracujących importerów o przesłanie odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu.

1.6.3. Kontrola wyrywkowa producentów eksportujących w Chinach

- (44) Aby podjąć decyzję co do konieczności przeprowadzenia kontroli wyrywkowej i, jeżeli konieczność taka zostanie stwierdzona, aby dokonać doboru próby, Komisja wezwała wszystkich producentów eksportujących w Chinach do udzielenia informacji określonych w zawiadomieniu o wszczęciu. Ponadto Komisja zwróciła się do Misji Chińskiej Republiki Ludowej o wskazanie innych producentów eksportujących, którzy ewentualnie byłiby zainteresowani udziałem w dochodzeniu, lub skontaktowanie się z nimi.
- (45) Dwudziestu pięciu producentów eksportujących w państwie, którego dotyczy postępowanie, dostarczyło wymagane informacje i wyraziło zgodę na włączenie ich do próby. Zgodnie z art. 27 ust. 1 rozporządzenia podstawowego Komisja dobrała próbę złożoną z dwóch grup producentów eksportujących, opierając się na największej reprezentatywnej wielkości wywozu do Unii, która mogła zostać właściwie zbadana w dostępnym czasie. Objęte próbą grupy producentów eksportujących odpowiadały za ponad 40 % wywozu zgłoszonego przez współpracujących producentów eksportujących przewody światłowodowe z Chin do Unii w okresie objętym dochodzeniem.
- (46) Zgodnie z art. 27 ust. 2 rozporządzenia podstawowego w kwestii doboru próby zasięgnięto opinii wszystkich znanych producentów eksportujących, których dotyczy postępowanie, oraz organów państwa, którego dotyczy postępowanie.
- (47) Uwagi dotyczące doboru próby otrzymano od jednego producenta eksportującego nieobjętego próbą, Yangtze Optical Fibre and Cable Joint Stock Limited Company („YOFC”), który chciał zostać objęty próbą.
- (48) Przedsiębiorstwo YOFC argumentował, że zważywszy na dużą liczbę współpracujących producentów eksportujących, dwa przedsiębiorstwa objęte próbą odpowiadają za stosunkowo niewielką część wielkości wywozu do Unii, która nie jest reprezentatywna dla chińskich eksporterów oraz że praktyka Komisji w poprzednich dochodzeniach antydumpingowych polegała na objęciu próbą co najmniej trzech przedsiębiorstw. Ponadto YOFC twierdziło, że próba złożona z trzech przedsiębiorstw pozwala lepiej uniknąć sytuacji, w której zmiany w przedsiębiorstwach objętych próbą mogłyby skutkować ograniczeniem próby do jednego przedsiębiorstwa. Przedsiębiorstwo YOFC argumentował też, że niektóre programy subsydiowania mają charakter regionalny, zatem w celu uzyskania bardziej kompleksowego przeglądu programów subsydiowania w Chinach przy wyborze próby należy brać pod uwagę zakres geograficzny.
- (49) Zgodnie z art. 27 ust. 1 rozporządzenia podstawowego wybór próby powinien opierać się na największej reprezentatywnej wielkości produkcji, sprzedaży lub wywozu, która może zostać właściwie zbadana w dostępnym czasie. Jak określono w motywie 45, objęte próbą grupy producentów eksportujących odpowiadały za ponad 40 % zgłoszonego wywozu z Chin do Unii w okresie objętym dochodzeniem, co stanowi poziom reprezentatywny. Komisja uznała, że wybrana próba zawiera największą wielkość przywozu, którą można właściwie zbadać w dostępnym czasie. W tym kontekście dwie grupy producentów eksportujących objęte próbą obejmują dużą liczbę podmiotów (czterech producentów eksportujących, siedem podmiotów zajmujących się sprzedażą oraz ponad 20 powiązanych przedsiębiorstw zapewniających materiały wsadowe lub finansowanie). Ponadto to, czy przedsiębiorstwo objęte próbą będzie rzeczywiście współpracować po objęciu go próbą, jest warunkiem koniecznym, ale niewystarczającym do uwzględnienia producenta eksportującego przy doborze próby na podstawie art. 27 ust. 1 rozporządzenia podstawowego. Komisja uwzględniła również rozmieszczenie geograficzne przedsiębiorstw wybranych spośród tych objętych próbą, biorąc pod uwagę dwie chińskie prowincje, w których znajdują się dwie grupy producentów eksportujących, oraz wiele innych prowincji, w których znajdują się wszystkie powiązane przedsiębiorstwa zapewniające materiały wsadowe lub finansowanie. Ponieważ wszystkie wymogi określone w art. 27 ust. 1 rozporządzenia podstawowego zostały w związku z tym spełnione, objęcie próbą trzeciego przedsiębiorstwa nie było konieczne.
- (50) Przedsiębiorstwo YOFC twierdziło również, że powinno zostać włączone do próby, ponieważ jest doświadczonym producentem, który dokonuje wywozu do Unii wysokiej jakości przewodów światłowodowych, a jego proces produkcyjny różni się od procesu produkcyjnego innych chińskich producentów (jest zintegrowany pionowo, wykorzystuje europejską technologię do produkcji przewodów światłowodowych, przedsiębiorstwo stosuje zaawansowane technologie, jest jedyną krajową jednostką demonstracyjną inteligentnej produkcji w Chinach i osiągnęło wysoki stopień automatyzacji produkcji światłowodów). Utrzymywało ono także, że wielkość jego wywozu do Unii w okresie objętym dochodzeniem była stosunkowo duża. Ponadto twierdziło, że jeden z objętych próbą producentów unijnych pośrednio posiada udziały w YOFC i dwóch przedsiębiorstwach objętych postępowaniem powiązanych z YOFC, a zatem włączenie YOFC do próby umożliwiłoby Komisji uzyskanie bardziej kompleksowej wiedzy na temat struktury przemysłu. Przedsiębiorstwo YOFC utrzymywało również, że w grupie jest pięciu producentów eksportujących zlokalizowanych w prowincji Hubei, prowincji Guangdong, prowincji Syczuan, prowincji Jiangsu i mieście Szanghaj, w związku z czym obejmując przedsiębiorstwo YOFC próbą, Komisja uzyskałaby informacje na temat programów subsydiowania w większej liczbie prowincji.

- (51) Jak wyjaśniono powyżej, doboru próby producentów eksportujących dokonano na podstawie największej procentowej wielkości wywozu z przedmiotowego państwa, którą można było właściwie zbadać w dostępnym czasie, przy odpowiednim rozmieszczeniu geograficznym na terenie Chin. YOFC nie należało do największych producentów eksportujących i dlatego nie włączono go do próby. W każdym razie dwie grupy producentów eksportujących objęte próbą to również duże doświadczone grupy przedsiębiorstw – w tym także podmioty zintegrowane pionowo – które produkują i sprzedają wysokiej jakości przewody światłowodowe do Unii. Ponadto w dokumentacji nie ma żadnych informacji wskazujących na to, że technologia stosowana przez producentów eksportujących objętych próbą jest mniej zaawansowana niż technologia stosowana przez innych chińskich producentów eksportujących. Przedsiębiorstwo YOFC nie przedstawiło żadnych dowodów, które przeczyłyby temu faktowi. Ponadto fakt, że jeden z objętych próbą producentów unijnych posiada udziały w przedsiębiorstwie będącym producentem eksportującym, nie ma znaczenia dla doboru próby producentów eksportujących. W związku z tym powyższe argumenty zostały odrzucone.

1.7. Indywidualne badanie

- (52) Sześciu nieobjętych próbą chińskich producentów eksportujących, którzy zwrócili formularz dotyczący kontroli wyrывkowej, poinformowało Komisję o zamiarze wnioskowania o indywidualne badanie na mocy art. 27 ust. 3 rozporządzenia podstawowego. W dniu wszczęcia postępowania Komisja udostępniła kwestionariusz online. Ponadto Komisja poinformowała producentów eksportujących nieobjętych próbą, iż jeśli chcą być objęci indywidualnym badaniem, muszą udzielić odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu. Dwa przedsiębiorstwa udzieliły odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu.
- (53) Jedno z przedsiębiorstw, które udzieliło odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu, zwróciło się o objęcie indywidualnym badaniem z tych samych powodów, dla których złożyło wnioski o objęcie próbą, jak określono w motywach 48 i 50 powyżej.
- (54) Drugie przedsiębiorstwo, które udzieliło odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu, zwróciło się o objęcie indywidualnym badaniem, ponieważ było powiązane z importerem unijnym i twierdziło, że nie otrzymało żadnych domniemych subsydiów.
- (55) Ze względu na złożoność dochodzenia i skomplikowaną strukturę objętych próbą producentów eksportujących Komisja postanowiła nie przeprowadzać indywidualnego badania, ponieważ byłoby to nadmiernie uciążliwe i mogłoby utrudnić Komisji zakończenie dochodzenia w ustawowym terminie.

1.8. Odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu i wizyty weryfikacyjne

- (56) Komisja przesłała kwestionariusz skarżącemu, a kwestionariusze dla producentów unijnych, importerów, użytkowników i producentów eksportujących w Chinach udostępniono w internecie w dniu wszczęcia postępowania ⁽⁸⁾.
- (57) Komisja przesłała również rządowi ChRL kwestionariusz, który obejmował specjalne kwestionariusze przeznaczone dla Sinasure, banków oraz innych instytucji finansowych zapewniających finansowanie lub kredyty eksportowe producentom eksportującym objętym próbą; kwestionariusz był również przeznaczony dla 10 największych producentów i dystrybutorów materiałów wsadowych używanych przez producentów eksportujących objętych próbą. Do rządu ChRL zwrócono się również ze względów organizacyjnych o zebranie wszelkich odpowiedzi przekazanych przez te instytucje finansowe i o przesłanie ich bezpośrednio Komisji.
- (58) Komisja otrzymała od rządu ChRL odpowiedź na pytania zawarte w kwestionariuszu obejmującą odpowiedzi udzielone przez Export-Import Bank of China („bank EXIM”). Nie otrzymano jednak żadnych odpowiedzi od Sinasure, pozostałych banków, instytucji finansowych ani głównych producentów i dystrybutorów materiałów wsadowych.
- (59) Bez uszczerbku dla stosowania art. 28 rozporządzenia podstawowego Komisja zgromadziła i poddała kontroli krzyżowej wszystkie informacje uznane za niezbędne do stwierdzenia subsydiowania, określenia wynikłej szkody oraz interesu Unii. Z powodu wybuchu pandemii COVID-19 i wynikających z niej środków wprowadzonych w celu powstrzymania jej rozprzestrzeniania się („zawiadomienie w sprawie COVID-19”) ⁽⁹⁾ Komisja nie mogła przeprowadzić wizyt weryfikacyjnych w lokalach rządu ChRL, przedsiębiorstw objętych próbą oraz współpracujących importerów i użytkowników. Zamiast tego Komisja przeprowadziła zdalną kontrolę krzyżową informacji podanych przez rząd ChRL, w której wzięły udział odpowiednie ministerstwa i inne organy rządowe. Ponadto za pośrednictwem wideokonferencji Komisja przeprowadziła zdalne kontrole krzyżowe w następujących przedsiębiorstwach:

⁽⁸⁾ Dostępne pod adresem: https://trade.ec.europa.eu/tdi/case_details.cfm?id=2508.

⁽⁹⁾ Zawiadomienie w sprawie skutków, jakie pojawienie się COVID-19 ma na dochodzenia antydumpingowe i antysubsydijne (2020/C 86/06) (Dz.U. C 86 z 16.3.2020, s. 6).

Producenci unijni:

- Acome S. A. (Francja),
- Corning Optical Communications Sp. z o.o. i powiązane z nim przedsiębiorstwa (Polska, Dania, Francja, Niemcy, Włochy, Hiszpania),
- Prysmian S.p.A. i powiązane z nim przedsiębiorstwa (Dania, Finlandia, Francja, Niemcy, Włochy, Niderlandy, Rumunia, Słowacja, Hiszpania, Szwecja);

Importerzy:

- Cable 77 Danmark ApS (Dania),
- Connect Com GmbH (Niemcy),
- Eku Kabel GmbH (Niemcy),
- Har&Ca S.r.l. (Włochy),
- Infraconcepts B.V. (Niderlandy);

Użytkownicy:

- Deutsche Telekom GmbH (Niemcy);

Producenci eksportujący w Chinach:

Grupa FTT:

- FiberHome Telecommunication Technologies Co., Ltd, Wuhan,
- Nanjing Wasin Fujikura Optical Communication Ltd., Nanjing,
- Fiberhome Technologies Group Co., Ltd., Wuhan,
- China Information Communication Technologies Group Corporation, Wuhan,
- Jiangsu Telecom Industrial Co., Ltd., Nanjing;

Grupa ZTT:

- Jiangsu Zhongtian Technology Co., Ltd., Nantong,
- Zhongtian Power Optical Cable Co., Ltd., Nantong.

1.9. Niewprowadzanie środków tymczasowych i dalsze postępowanie

- (60) W dniu 10 maja 2021 r. Komisja przesłała do współpracujących producentów eksportujących nieobjętych próbą, do objętych próbą producentów eksportujących oraz do objętych próbą producentów unijnych dodatkowy wniosek o przedstawienie informacji obejmujących m.in. dane dotyczące sprzedaży na podstawie grup numerów kontrolnych produktów, inwestycji i ofert. Odpowiedzi zostały zweryfikowane przez Komisję podczas zdalnych kontroli krzyżowych.
- (61) W dniu 24 sierpnia 2021 r., na podstawie art. 29a ust. 2 rozporządzenia podstawowego, Komisja poinformowała zainteresowane strony o swoim zamiarze nienakładania środków tymczasowych oraz kontynuacji dochodzenia.
- (62) Komisja kontynuowała poszukiwanie i sprawdzanie wszelkich informacji uznanych za konieczne do sformułowania ostatecznych ustaleń.

1.10. Ujawnienie ostatecznych ustaleń

- (63) W dniu 14 września 2021 r. Komisja poinformowała wszystkie strony o istotnych faktach i ustaleniach, na podstawie których zamierzała nałożyć ostateczne cło antysubsydyjne na przywóz do Unii produktu objętego postępowaniem („ostateczne ujawnienie”).
- (64) Wszystkim stronom wyznaczono okres 20 dni, w którym mogły zgłaszać uwagi na temat ostatecznego ujawnienia. Zainteresowane strony miały możliwość przedstawienia uwag na temat wszczęcia dochodzenia oraz złożenia wniosku o posiedzenie wyjaśniające przed Komisją lub rzecznikiem praw stron w postępowaniach w sprawie handlu.

- (65) Otrzymano uwagi od skarżącego, rządu ChRL, CCCME, dwóch producentów eksportujących objętych próbą i jednego importera niepowiązanego, a mianowicie Connect Com GmbH („Connect Com”). Dwóch współpracujących producentów eksportujących nieobjętych próbą udzieliło wyjaśnień na temat błędów pisarskich popełnionych przez Komisję dotyczących statusu współpracy i dokładnej nazwy, które to błędy odpowiednio skorygowano.
- (66) Po ostatecznym ujawnieniu zainteresowanym stronom umożliwiono przedstawienie swoich argumentów zgodnie z przepisami pkt 5.7 zawiadomienia o wszczęciu. Odbyło się przesłuchanie z udziałem CCCME.
- (67) Komisja odniosła się w niniejszym rozporządzeniu do uwag przedstawionych w trakcie postępowania antysubsydyjnego. Uwagi przedstawione w kontekście oddzielnego dochodzenia antydumpingowego nie zostały uwzględnione w niniejszym rozporządzeniu, chyba że strony wyraźnie wskazały, że przedstawione uwagi obejmowały obydwa postępowania.

2. PRODUKT OBJĘTY POSTĘPOWANIEM I PRODUKT PODOBNY

2.1. Produkt objęty postępowaniem

- (68) Produktem objętym postępowaniem są przewody światłowodowe jednomodowe, złożone z jednego lub wielu indywidualnie osłoniętych włókien, w obudowie ochronnej, nawet połączone z przewodnikami prądu elektrycznego, pochodzące z Chin, objęte obecnie kodem CN ex 8544 70 00 (kod TARIC 8544 70 00 10) („produkt objęty postępowaniem”).
- (69) Wyłączone są następujące produkty:
- (i) przewody, w których wszystkie włókna optyczne są indywidualnie wyposażone w złącza na jednym lub obu krańcach oraz
 - (ii) kable do zastosowań podwodnych. Kable do zastosowań podwodnych to izolowane tworzywami sztucznymi przewody światłowodowe zawierające przewodnik miedziany lub aluminiowy, w których włókna są zawarte w modułach metalowych.
- (70) Przewody światłowodowe są stosowane jako optyczne medium transmisyjne w dalekosiężnych, miejskich i dostępnych sieciach telekomunikacyjnych.

2.2. Produkt podobny

- (71) W toku dochodzenia wykazano, że następujące produkty mają takie same podstawowe właściwości fizyczne, chemiczne i techniczne, a także te same podstawowe zastosowania:
- produkt objęty postępowaniem;
 - produkt wytwarzany i sprzedawany na rynku krajowym państwa, którego dotyczy postępowanie; oraz
 - produkt wytwarzany i sprzedawany w Unii przez przemysł Unii.
- (72) Komisja uznała zatem na tym etapie postępowania, że są to produkty podobne w rozumieniu art. 2 lit. c) rozporządzenia podstawowego.

2.3. Argumenty dotyczące zakresu produktu

- (73) Grupa ZTT wystąpiła o wyłączenie z dochodzenia przewodów ogromowych skojarzonych ze światłowodem (ang. optical ground wire, „OPGW”) i przewodów światłowodowych skojarzonych z przewodem fazowym (ang. optical phase conductor, „OPPC”). Twierdziła, że chociaż przewody te wchodzą w zakres definicji produktu, mają inne właściwości fizyczne i zastosowanie (tj. przesył energii elektrycznej), podlegają innym normom technicznym, są produkowane przy użyciu innych surowców i innych procesów produkcji oraz są sprzedawane na odrębnych rynkach. Ponadto twierdziła, że przewody OPGW i OPPC stanowią jedynie niewielką część sprzedaży do Unii. Grupa ZTT wnioskuje również o to, by w przypadku gdy Komisja uzna, że przewody OPGW i OPPC wchodzą w zakres produktu objętego dochodzeniem, w dochodzeniu wzięto pod uwagę szczególne cechy tych produktów, ich końcowe przeznaczenie lub segment rynku.
- (74) Przewody OPGW i OPPC są wykorzystywane do transmisji danych i posiadają podstawowe cechy innych przewodów światłowodowych, w tym: (i) zawierają włókna światłowodowe; (ii) średnica powlekanego włókna światłowodowego należy do tego samego przedziału; (iii) liczba włókien również mieści się w tym samym przedziale; (iv) liczba włókien na moduł jest taka sama; oraz (v) konstrukcja rdzenia przewodu jest taka sama. Fakt, że przewody OPGW i OPPC mają dodatkowe zastosowanie (przesył energii) i pewne cechy (takie jak właściwości elektryczne, brak wymogu odporności ogniowej, wymóg wysokiej wytrzymałości na rozciąganie itp.), nie umniejsza znaczenia tego faktu.

- (75) Ponadto wszystkie rodzaje przewodów podlegają do pewnego stopnia różnym specyfikacjom technicznym i normom. Jeżeli chodzi o surowce, fakt, że materiał stosowany do produkcji jednego elementu przewodu światłowodowego może różnić się w zależności od rodzaju przewodu, jest nieistotny: wszystkie rodzaje przewodów światłowodowych są produkowane z wykorzystaniem włókien światłowodowych. Jeśli chodzi o procesy produkcji, w dochodzeniu ujawniono, że niektóre konkretnie objęte ochroną modele standardowych przewodów światłowodowych miały warstwę drutu stalowego wokół płaszcza, a przewody te były produkowane na tych samych maszynach co przewody OPGW. Ponadto produkcja panczerzy przewodów OPGW i OPPC dotyczyła tylko jednego etapu konstruowania tych przewodów, co nie uzasadniało wyłączenia ich z zakresu produktu objętego dochodzeniem. Również fakt, że sprzedaż przewodów OPGW i OPPC stanowiła mniejszą część sprzedaży do Unii w okresie objętym dochodzeniem, nie ma znaczenia dla oceny tego argumentu. Ponadto przemysł Unii produkuje także przewody OPGW i OPPC, a zatem bezpośrednio konkuruje z chińskimi eksporterami również w przypadku tych przewodów.
- (76) Na podstawie powyższego Komisja stwierdziła, że przewody OPGW i OPPC są przewodami światłowodowymi, które mają takie same podstawowe właściwości fizyczne, techniczne i chemiczne jak pozostałe przewody światłowodowe wchodzące w zakres definicji produktu objętego postępowaniem, dlatego oddzielna analiza tych produktów nie jest konieczna. Numery kontrolne produktu stosowane przez Komisję do obliczenia marginesów dumpingu i szkody właściwie identyfikują przewody OPGW i OPPC i odpowiednio umożliwiają Komisji przeprowadzenie uczciwego porównania cen między producentami unijnymi i chińskimi. W związku z tym argument ten został odrzucony.
- (77) Grupa ZTT zaproponowała również cztery metody rozwiązania i uniknięcia wszelkich możliwych problemów związanych z obchodzeniem środków w przypadku wyłączenia przewodów OPGW i OPPC z zakresu produktu objętego dochodzeniem, takie jak (i) oględziny i kontrola dokumentów przez funkcjonariuszy celnych, (ii) system certyfikacji, (iii) procedura celna kontroli końcowego przeznaczenia oraz (iv) system monitorowania. Ponieważ stwierdzono, że przewody OPGW i OPPC wchodzą w zakres dochodzenia, zajęcie się proponowanymi metodami zapobiegania obchodzeniu środków nie było konieczne.

3. SUBSYDIOWANIE

3.1. Wprowadzenie: Plany, projekty i inne dokumenty rządowe

- (78) Przed przeprowadzeniem analizy domniemanego subsydiowania w postaci konkretnych subsydiów lub programów subsydiów Komisja poddała ocenie plany, projekty i inne dokumenty rządowe, które miały znaczenie dla sektora produktu objętego postępowaniem lub materiałów do jego produkcji i w związku z tym stanowiły integralny kontekst dla przedmiotowych ustaleń merytorycznych. Komisja stwierdziła, że wszystkie subsydia lub programy subsydiów będące przedmiotem oceny są częścią wdrażania centralnego planowania rządu ChRL mającego na celu pobudzenie przemysłu przewodów światłowodowych z powodów wymienionych poniżej.
- (79) Złożony system planowania, w ramach którego wytycza się priorytety i określa się cele dla organów rządowych na szczeblu centralnym i lokalnym, w dużej mierze wyznacza kierunek chińskiej gospodarki. Odpowiednie plany istnieją na wszystkich szczeblach administracji rządowej i obejmują wszystkie sektory gospodarki. Cele wyznaczone w instrumentach planowania mają wiążący charakter, a organy na wszystkich szczeblach administracji monitorują wdrażanie planów przez odpowiednie organy administracji rządowej niższego szczebla. Ogólnie rzecz biorąc, system planowania w ChRL powoduje, że zasoby są przydzielane do sektorów uznanych przez rząd za strategiczne lub z innego powodu ważne politycznie, a nie przydzielane zgodnie z mechanizmami rynkowymi ⁽¹⁰⁾.
- (80) Rząd ChRL uważa urządzenia wyposażone w przewody światłowodowe za kluczowy produkt, jak wynika z dokumentów i wykazów dotyczących polityki publicznej ⁽¹¹⁾. Taka kategoryzacja ma istotne znaczenie, ponieważ kwalifikuje dane sektory do objęcia ich różnymi szczególnymi strategiami politycznymi i środkami wsparcia mającymi na celu pobudzenie rozwoju w poszczególnych sektorach ⁽¹²⁾. Ponieważ przewody światłowodowe są kluczowym elementem infrastruktury sieci internetowych, odgrywają pierwszorzędą rolę we wprowadzaniu sieci światłowodowych i szerokopasmowego internetu. Kierowanie i zarządzanie rozwojem infrastruktury szerokopasmowego internetu odbywa się w ChRL na podstawie licznych planów, wytycznych i innych dokumentów, które są wydawane na szczeblu krajowym, regionalnym i gminnym oraz wzajemnie ze sobą powiązane. Przykłady takich kluczowych dokumentów programowych obejmują następujące plany, projekty oraz inne dokumenty:

⁽¹⁰⁾ Dokument roboczy służb Komisji na temat znaczących zakłóceń w gospodarce Chińskiej Republiki Ludowej do celów dochodzeń w sprawie ochrony handlu z dnia 20 grudnia 2017 r., SWD(2017) 483 final/2 („sprawozdanie”) – rozdz. 4, s. 41, 83.

⁽¹¹⁾ Zob. przewodni katalog kluczowych produktów i usług w strategicznych wschodzących gałęziach przemysłu, <http://www.gov.cn/xinwen/2018-09/22/5324533/files/dcf470fe4eac413cabb686a51d080eec.pdf> oraz Katalog czterech niezbędnych elementów w ramach planu „Made in China 2025”. <http://www.cm2025.org/show-14-126-1.html> oraz <http://www.cm2025.org/uploadfile/2016/1122/20161122053929266.pdf>, do wszystkich powyższych ostatni dostęp w dniu 18 sierpnia 2021 r.

⁽¹²⁾ Sprawozdanie – rozdz. 2, s. 17.

- (81) W 13. planie pięcioletnim na rzecz krajowego rozwoju gospodarczego i społecznego ChRL („13. plan pięcioletni”) na lata 2016–2020 podkreślono strategiczną wizję rządu ChRL dotyczącą poprawy funkcjonowania i promocji najważniejszych gałęzi przemysłu. W 13. planie pięcioletnim podkreślono, że rząd ChRL zamierza wzmocnić rozwój strategicznych zaawansowanych technologii, wśród których znajduje się technologia informacyjna opisana w rozdziale 6. W rozdziale 23 wskazano ponadto, że sieci informacyjne, do której to kategorii należą przewody światłowodowe, są uważane za „strategiczny rozwijający się przemysł”. W tym względzie w 13. planie pięcioletnim stwierdzono, że rząd ChRL będzie „wspierał szybki rozwój łańcuchów produkcyjnych i innowacyjnych w ramach rozwijających się gałęzi przemysłu, aby przyspieszyć tworzenie klastrów przemysłowych zgodnie z ich szczególnymi cechami” oraz będzie „zachęcał chińskie przedsiębiorstwa do globalnego przydzielania środków przeznaczonych na innowację”.
- (82) Po ostatecznym ujawnieniu rząd ChRL twierdził, że w 13. planie pięcioletnim nie ma odniesienia do przewodów światłowodowych i że Komisja zwyczajnie założyła, że przewody światłowodowe należą do kategorii „sieci informacyjnych”. Według rządu ChRL w rozdziale 6 13. planu pięcioletniego wyraźnie zaznaczono, że skoncentruje się on na technologiach „o ogólnym przeznaczeniu”, natomiast w rozdziale 23 brak wzmianki o przemyśle światłowodowym i w tym samym rozdziale 23 wyraźnie określono, że termin „sieć informacyjna” nie odnosi się do przewodów światłowodowych ani konkretnych produktów, lecz do ogólnej infrastruktury. Podobnie w rozdziale 25 jest mowa o „sieciami optycznymi”, a nie o konkretnych produktach, takich jak przewody światłowodowe.
- (83) W rozdziale 4 13. planu pięcioletniego pt. „Filozofia rozwoju” wymienia się „przyjęcie technologii informacyjnej” jako jeden z priorytetów rozwoju. W tym rozdziale określa się cele i priorytety przyjęte w celu osiągnięcia założeń 13. planu pięcioletniego, a wymienione w nim pozycje mają strategiczne znaczenie. W związku z tym „technologia informacyjna” uważa się za kluczowy komponent rozwoju kraju w okresie objętym 13. planem pięcioletnim. Ponadto w wielu rozdziałach 13. planu pięcioletniego dotyczących różnych sektorów gospodarki i społeczeństwa znajdują się odniesienia do „technologii informacyjnej”.
- (84) W sekcji 2 pt. „Strategiczne gałęzie przemysłu” rozdziału 23 pt. „Rozwój strategicznych wschodzących gałęzi przemysłu” 13. planu pięcioletniego stwierdzono, że „będziemy wspierać strategiczne gałęzie przemysłu w dziedzinach przemysłu lotniczego, oceanograficznego, sieci informacyjnych, nauk o życiu i technologii jądrowej”. Ponadto w rozdziale 25 pt. „Budowa wszechobecnej, wydajnej sieci informacyjnej” stwierdzono, że „Przyspieszymy budowę szybkiej, mobilnej, bezpiecznej i wszechobecnej infrastruktury informacyjnej nowej generacji oraz rozpowszechnimy korzystanie z technologii sieci informacyjnych”, co obejmuje „szybkie sieci światłowodowe nowej generacji”, „nowoczesną i wszechobecną szerokopasmową sieć bezprzewodową” oraz „nową technologię sieci informacyjnych”. Co więcej, pole 9 zawiera listę projektów technologii informacyjnej, obejmującą „Krajowy program szerokopasmowy”, który ma na celu „ustanowienie szybkiego systemu telekomunikacji optycznej o dużej przepustowości”.
- (85) 13. plan pięcioletni stanowi kluczowy dokument programowy określający priorytety krajowego rozwoju gospodarczego i społecznego Chin i jako taki kładzie nacisk na obszary docelowe nie zawsze przedstawiając wszystkie szczególne konieczne do konkretnego osiągnięcia tych priorytetów. W związku z tym fakt, że w 13. planie pięcioletnim brak wzmianki o przewodach światłowodowych jako takich, nie oznacza, że nie stanowią one kluczowego komponentu niezbędnego do osiągnięcia ogólniejszego strategicznego celu, jakim jest rozwój technologii informacyjnej i infrastruktury sieci informacyjnych.
- (86) „Nowa generacja przemysłu technologii informacyjnych”, która obejmuje przewody światłowodowe, jest również przemysłem promowanym w ramach inicjatywy „Made in China 2025”⁽¹³⁾. W ramach tej inicjatywy promowany „sprzęt informatyczny” definiuje się również jako „bardzo szybką inteligentną technologię transmisji optycznej o wysokiej przepustowości”, a następnie w ramach „Strategicznych zadań i priorytetów” przyspieszenie wdrożenia i budowy „sieci światłowodowej” traktuje się priorytetowo.
- (87) Jako przemysł promowany w ramach inicjatywy „Made in China 2025” przemysł przewodów światłowodowych kwalifikuje się do korzystania ze znacznego finansowania ze strony państwa. Stworzono szereg funduszy w celu wspierania inicjatywy „Made in China 2025”⁽¹⁴⁾, a w związku z tym pośrednio również przemysłu przewodów światłowodowych, takich jak narodowy fundusz przemysłu układów scalonych⁽¹⁵⁾, fundusz na rzecz zaawansowanej produkcji⁽¹⁶⁾ oraz fundusz inwestycyjny na rzecz powstających gałęzi przemysłu⁽¹⁷⁾.

⁽¹³⁾ Obwieszczenie Rady Państwa Chińskiej Republiki Ludowej o uruchomieniu inicjatywy „Made in China 2025” (Guofa (2015) nr 28) – Rządowa Kolumna Ujawniania Informacji (www.gov.cn), ostatni dostęp w dniu 28 czerwca 2021 r.

⁽¹⁴⁾ Zob. komisja ds. przeglądu amerykańsko-chińskich relacji gospodarczych i bezpieczeństwa: 13. plan pięcioletni, s. 12.

⁽¹⁵⁾ http://www.gov.cn/xinwen/2014-10/14/content_2764849.htm, ostatni dostęp w dniu 6 sierpnia 2021 r.

⁽¹⁶⁾ <http://www.forestry.gov.cn/lczb/5/20210429/101204144404645.html>, ostatni dostęp w dniu 18 sierpnia 2021 r.

⁽¹⁷⁾ https://www.ndrc.gov.cn/fzggw/jgsj/gjss/sjdt/201806/t20180612_1154987.html?code=&state=123, ostatni dostęp w dniu 6 sierpnia 2021 r.

- (88) W wyniku objęcia budowy sieci światłowodowej strategią „Made in China 2025” lub dowolnym innym dokumentem strategicznego planowania produkty niezbędne do ulepszonego i usprawnionego rozszerzenia budowy tych sieci, takie jak przewody światłowodowe używane do transmisji, wchodzą w zakres tych strategicznych planów i w związku z tym mogą korzystać z odpowiednich środków preferencyjnych.
- (89) Ponadto przewody światłowodowe są często zaliczane do „nowej generacji przemysłu technologii informacyjnej”, a w szczególności do „narzędzi technologii informacyjnej i komunikacyjnej”. W planie działania „Made in China 2025”⁽¹⁸⁾ wymieniono 10 sektorów strategicznych, które dla rządu ChRL stanowią kluczowe gałęzie przemysłu. W sektorze 1 „Nowa generacja przemysłu technologii informacyjnych”/1.2 Narzędzia technologii informacyjnej i komunikacyjnej kategorii produktów „szybki sprzęt do transmisji optycznej o wysokiej przepustowości (400 G/1Tbps)” i „szybki sprzęt optycznego dostępu (10 G/100Gbps)” określono jako produkty należące do priorytetów rozwoju tego sektora. Nowa generacja technologii informacyjnej korzysta zatem z wymienionych w dokumencie mechanizmów wsparcia, w tym między innymi z polityki wsparcia finansowego, polityki fiskalnej i podatkowej, nadzoru i wsparcia Rady Państwa⁽¹⁹⁾.
- (90) Ponadto przewody światłowodowe odnoszą się do kategorii „nowych materiałów”. W planie działania „Made in China 2025” w sektorze 9 „nowe materiały” i jego podkategorjach, włącznie z kluczowymi materiałami strategicznymi (pkt 9.2), wymienia się wysokowydajne włókna i materiały kompozytowe. Jak widać w „Katalogu wytycznych w zakresie produktów opartych na zaawansowanych i nowych technologiach” (2006) pod nr 6020004 i 6020005 produkty z włókna światłowodowego, w szczególności związane z preformą z włókien światłowodowych, stanowiącą główny materiał wsadowy do produkcji przewodów światłowodowych, są uznawane za „nowe materiały”.
- (91) Po ostatecznym ujawnieniu rząd ChRL stwierdził, że Komisja nie wyjaśniła, na jakiej postawie uznała przewody światłowodowe za „nowe materiały”. Podkreślił on, że sekcja 9.2.3 dokumentu planu działania odnosi się wyłącznie do „wysokowydajnych włókien i materiałów kompozytowych” oraz że tylko główny materiał wsadowy do produkcji przewodów światłowodowych, a nie przewody światłowodowe jako takie, jest uznawany za „nowy materiał”.
- (92) W tym względzie Komisja powtórzyła, że w „Katalogu wytycznych w zakresie produktów wykorzystujących zaawansowane i nowe technologie” (2006) produkty z włókna światłowodowego, w tym w szczególności preforma z włókien światłowodowych, są uznawane za „nowe materiały”. Preforma z włókien światłowodowych to kluczowy materiał wsadowy o wysokiej wartości dodanej używany do produkcji przewodów światłowodowych i reprezentuje on znaczną część kosztów produkcji. Komisja stwierdziła zatem, że ponieważ preforma z włókien światłowodowych, która jest półproduktem do produkcji przewodów światłowodowych, jest zaliczana do „nowych produktów”, przewody światłowodowe i kategoria „nowych produktów” są bezpośrednio ze sobą powiązane.
- (93) Ponadto oprócz planu działania inicjatywy „Made in China 2025”, w listopadzie 2016 r. wykaz 10 sektorów strategicznych został dopracowany do postaci Katalogu czterech niezbędnych elementów⁽²⁰⁾ opublikowanego przez Komitet Doradczy ds. Krajowej Strategii Produkcyjnej (NMSAC), grupę doradczą przy Krajowej Wiodącej Małej Grupie ds. Budowy Krajowej Siły Wytwórczej. Grupa ta została ustanowiona przez rząd ChRL na potrzeby opracowywania planów, polityk, projektów i organizacji pracy mających na celu promowanie rozwoju przemysłu wytwórczego i koordynowanie spraw w różnych regionach i departamentach⁽²¹⁾. W katalogu tym każdy z 10 sektorów strategicznych rozdzielono na cztery rozdziały: (i) podstawowe niezbędne części zamienne, (ii) podstawowe niezbędne materiały, (iii) zaawansowane niezbędne procesy/technologie oraz (iv) przemysłowe platformy technologiczne. Przewody światłowodowe znajdują się w sektorze 1: technologia informacyjna nowej generacji, pkt (i) główne, podstawowe części zamienne, ppkt 38 Światłowód o bardzo niskich stratach w oparciu o przepustowość 400 G (sieć główna) oraz pkt (ii) kluczowe materiały podstawowe, ppkt 22 Materiały z włókna światłowodowego nowej generacji.
- (94) Po ostatecznym ujawnieniu rząd ChRL podtrzymał swoje stanowisko, że 13. plan pięcioletni i inicjatywa „Made in China 2025” nie są dokumentami obowiązkowymi ani prawnie wiążącymi.
- (95) W tym względzie Komisja wskazała, że 13. plan pięcioletni raczej nie służy do wyrażenia ogólnie pojętej zachęty – używa się w nim języka wskazującego na jego wiążący charakter. W każdym przypadku, jak stwierdzono w motywie 85, 13. plan pięcioletni stanowi kluczowy dokument programowy określający priorytety na potrzeby krajowego rozwoju gospodarczego i społecznego i stanowi podstawę różnych wiążących aktów prawnych, które organy państwowe muszą brać pod uwagę i wdrażać przy przyjmowaniu nowych zasad lub rozdziale zasobów publicznych.

⁽¹⁸⁾ <https://www.cae.cn/cae/html/files/2015-10/29/20151029105822561730637.pdf>, ostatni dostęp w dniu 28 czerwca 2021 r.

⁽¹⁹⁾ Zob. „Made in China 2025”, rozdz. 4: Wsparcie strategiczne i zaopatrzenie.

⁽²⁰⁾ <http://www.cm2025.org/show-14-126-1.html>, ostatni dostęp w dniu 6 sierpnia 2021 r.

⁽²¹⁾ http://www.gov.cn/zhengce/content/2015-06/24/content_9972.htm, ostatni dostęp w dniu 6 sierpnia 2021 r.

- (96) Jeżeli chodzi o inicjatywę „Made in China 2025”, należy ją interpretować w związku z planem działania „Made in China 2025”, mając jednocześnie na uwadze fundusze, które zostały utworzone w celu wsparcia inicjatywy „Made in China 2025”. Pomimo że w ramach inicjatywy „Made in China 2025” głównie ustalono zasady, którymi należy się kierować, jej wdrożenie w drodze wypłaty funduszy państwowych niektórym promowanym sektorom ma charakter wiążący, przez co jest ukierunkowana konkretnie na te promowane sektory i nie ma ogólnego zastosowania. Ponadto, w strategii „Made in China 2025” użyto sformułowań, z których wynika konieczność spełnienia założeń i celów, takich jak „przyspieszymy wdrożenie i budowę sieci światłowodowych” i „będziemy energicznie promować przełomowy rozwój w kluczowych obszarach” w odniesieniu do „nowej generacji przemysłu technologii informacyjnych”, w tym do „urządzeń informacyjnych i komunikacyjnych”.
- (97) W związku z powyższym Komisja odrzuciła argumenty rządu ChRL.
- (98) Przemysł przewodów światłowodowych jest również ujęty w planie rozwoju inteligentnej produkcji (2016–2020) opublikowanym przez chińskie Ministerstwo Przemysłu i Technologii Informacyjnej („MIIT”) ⁽²²⁾, którego celem jest wdrożenie 13. planu pięcioletniego i w którym określono 10 kluczowych zadań mających na celu skrócenie cyklu rozwoju produktu, poprawę wydajności produkcji, jakości produktu, zmniejszenie kosztów operacyjnych, zasobów i zużycia energii oraz przyspieszenie rozwoju inteligentnej produkcji. W 2018 r. Rada Państwowa ogłosiła plany Chin dotyczące rozszerzenia programu inteligentnej produkcji poprzez dodanie około 100 projektów pilotażowych w tym samym roku, a zgodnie z publicznie dostępnymi informacjami, dwa przedsiębiorstwa powiązane z producentami eksportującymi objętymi próbą, Zhongtian technology precision materials Ltd. i Fiberhome Communication Technology, zostały wpisane na listę pilotażowych projektów demonstracyjnych w zakresie inteligentnej produkcji przez MIIT; pierwsze z nich zostało wpisane w 2017 r., ⁽²³⁾ a drugie w 2018 r. ⁽²⁴⁾. Co więcej, jeden ze współpracujących producentów eksportujących, Yangtze Optical Fibre and Cable, został wymieniony jako „National First Batch Smart Manufacturing Pilot Enterprise” [„Krajowe przedsiębiorstwo pilotażowe w zakresie inteligentnej produkcji pierwszego pakietu”] ⁽²⁵⁾.
- (99) Istnieją wyraźne przesłanki, że znalezienie się na jednej z tych list, które są powiązane ze strategią „Made in China 2025”, nie ma wyłącznie charakteru pochwalnego, ale wiąże się z korzyściami finansowymi. W dokumencie pt. „Zawiadomienie Ministerstwa Finansów w sprawie przekazanych kwot przeznaczonych na lokalne przekształcenie przemysłowe i programy modernizacji w 2017 r.” znajduje się odpowiedni zapis w wierszu 151, zgodnie z którym przedsiębiorstwo Fiberhome Communication Technology otrzymało subsyduum w wysokości 12 mln RMB w ramach programu „Nowy tryb wytwarzania głównego sprzętu do sieci łączności 5G”.
- (100) Wiele dodatkowych dokumentów potwierdza ustalenia, że rząd ChRL utworzył szeroki system wsparcia dla infrastruktury technologii internetowych i sieci szerokopasmowych, które obejmują między innymi przemysł przewodów światłowodowych. Już w 2009 r. w planie dostosowania i rewitalizacji przemysłu elektronicznego i informatycznego ⁽²⁶⁾ rząd ChRL wyraźnie wyraził swoje założenie „kierowania i promowania budowy [...] szerokopasmowej dostępnej sieci światłowodowej”.
- (101) W strategii „Broadband China” z 2013 r. ⁽²⁷⁾ rząd ChRL sformułował cel promowania „sieci dostępowych [...] zgodnie z koncepcjami szybkiego dostępu” oraz że „na obszarach miejskich budowa i renowacja sieci dostępowych będzie realizowana przy zastosowaniu metod technicznych takich jak sieci dostępne FTTH i FTTB”. Również zgodnie z tą strategią będzie promowane „doprowadzenie przewodu światłowodowego do użytkownika” i będzie stopniowo budowana „stacjonarna szerokopasmowa sieć dostępowa, której głównym źródłem będzie włókno światłowodowe”.
- (102) W rozdziale strategii „Broadband China” dotyczącym instrumentów polityki rząd ChRL opisano instrumenty wykorzystywane do osiągnięcia celów tej strategii, tj. „pełne wykorzystanie różnych funduszy specjalnych zapewnianych przez instytucje rządowe na szczeblu centralnym w celu kierowania odpowiednich funduszy lokalnych do inwestowania w badania i rozwój sieci szerokopasmowej i uprzemysłowienie”, udzielanie „subsydiowanego wsparcia na spłatę odsetek w przypadku pożyczek na kwalifikowalne projekty budowy sieci szerokopasmowej w strefach rozwoju państwowego w regionie zachodnim” oraz wzmacnianie „wsparcia w postaci korzyści podatkowych” i „wsparcia [dla] budowy sieci szerokopasmowych”. Jak określono w motywie 80 Komisja uznała przewody światłowodowe za kluczowe komponenty infrastruktury sieci internetowych i niezbędne elementy do ustanowienia systemów sieci szerokopasmowych.

⁽²²⁾ http://www.gov.cn/xinwen/2016-12/08/content_5145162.htm, ostatni dostęp w dniu 6 sierpnia 2021 r.

⁽²³⁾ <http://www.miit.gov.cn/n1146295/n1652858/n1652930/n4509627/c5862297/part/5862506.doc>, ostatni dostęp w dniu 18 sierpnia 2021 r.

⁽²⁴⁾ https://www.miit.gov.cn/ztlz/rdzt/znzxxggz/wjfb/art/2020/art_4430cca546bd4f4c9dd7c96b31bc7c11.html, ostatni dostęp w dniu 18 sierpnia 2021 r.

⁽²⁵⁾ <https://www.directindustry.com/soc/yangtze-optical-fibre-cable-joint-stock-limited-company-212621.html>, ostatni dostęp w dniu 6 sierpnia 2021 r.

⁽²⁶⁾ http://www.gov.cn/zwggk/2009-04/15/content_1282430.htm, ostatni dostęp w dniu 2 sierpnia 2021 r.

⁽²⁷⁾ http://www.gov.cn/zwggk/2013-08/17/content_2468348.htm, ostatni dostęp w dniu 2 sierpnia 2021 r.

- (103) Strategia „Broadband China” nie tylko określa niewiążące założenia dotyczące rozwoju infrastruktury internetowej. Gdy rozpatruje się ją razem z innymi dokumentami można wyraźnie dostrzec, że finansowe wkłady ze strony rządu ChRL są niezbędnym elementem wykorzystywanym do osiągnięcia założeń strategii. W „Opiniach na temat promowania budowy światłowodowych sieci szerokopasmowych”⁽²⁸⁾ stwierdzono, że „władze lokalne wszystkich szczebli są zachęcane do zapewnienia subsydiów w celu wykorzystania światłowodowych sieci szerokopasmowych w instytucjach publicznych” oraz że „inwestycje i wsparcie polityki w zakresie badań i rozwoju chipów rdzeniowych, urządzeń, wyposażenia systemowego i zastosowań dla systemów światłowodowej łączności szerokopasmowej” zostaną zwiększone, a także zachęca się do rozwijania „technologicznych innowacji w zakresie łączności szerokopasmowej”.
- (104) Po ostatecznym ujawnieniu rząd ChRL twierdził, że strategia „Broadband China” to tylko wytyczne dotyczące infrastruktury sieci szerokopasmowych. W tym względzie rząd ChRL zauważył, że zespół orzekający w sprawie „Chiny – wyroby walcowane płaskie ze stali elektrotechnicznej o ziarnach zorientowanych” ustalił, że „ogólne informacje dotyczące polityki rządowej, nie mające bezpośredniego związku z przedmiotowym programem, nie są »wystarczającym dowodem« szczególności”.
- (105) W tym względzie Komisja przypominała, że, jak określono w motywie 102, w rozdziale strategii „Broadband China” omawiających instrumenty polityki rząd ChRL opisuje instrumenty stosowane do osiągnięcia celów tej strategii, takie jak korzystanie z różnych specjalnych funduszy, subsydiowanego wsparcia na spłatę odsetek, wsparcia w postaci korzyści podatkowych itp. W związku z tym Komisja w motywie 103 uznała, że gdy rozpatruje się tę strategię łącznie z innymi dokumentami, oczywiste jest, że finansowe wkłady ze strony rządu ChRL stanowią niezbędny element wykorzystywany do osiągnięcia jej założeń. W związku z tym, pomimo twierdzenia, że Strategia „Broadband China” ma charakter wytycznych, jej wdrożenie poprzez wypłatę funduszy państwowych tylko niektórym promowanym sektorom sprawia, że jest ona wiążąca i skierowana konkretnie do tych promowanych sektorów i nie ma ogólnego zastosowania. W każdym przypadku odniesienie do sprawozdania zespołu orzekającego „Chiny – wyroby walcowane płaskie ze stali elektrotechnicznej o ziarnach zorientowanych” nie ma decydującego znaczenia w kwestii szczególności, ponieważ w tym wypadku liczne plany i dokumenty programowe wydane przez rząd ChRL objęte tą sekcją zapewniają konkretne wytyczne i wsparcie dla produktu objętego postępowaniem. W związku z tym argument ten został odrzucony.
- (106) W wytycznych Rady Państwa w sprawie aktywnej promocji „Internetu plus”⁽²⁹⁾ z 2015 r. formułuje się wyraźny cel poprzez stwierdzenie, że niniejszy dokument ma pomóc „w przyspieszeniu wdrożenia strategii „Broadband China”, organizacji i wdrożenia państwowego projektu budowy infrastruktury informatycznej nowej generacji [oraz] promowania przekształcenia szerokopasmowej sieci światłowodowej”. Sposób, w jaki ten cel ma być osiągnięty, został opisany w pkt „6) Wzmocnienie wytycznych i wsparcia”, w którym wyjaśnia się, że wsparcie fiskalne i podatkowe zostanie zwiększone i określa się zadania takie jak „aktywne inwestowanie w badania i rozwój oraz demonstrację zastosowania kwalifikowanych kluczowych zintegrowanych technologii innowacyjnych związanych z »Internetem +«”. Koordynowanie wykorzystania istniejących specjalnych funduszy finansowych przeznaczonych na wsparcie budowy platform związanych z »Internetem+« i demonstrację zastosowań.”.
- (107) W 2015 r. rząd ChRL uszczegółowił plan inwestycji finansowych, w ramach którego przewiduje się „przyspieszenie budowy infrastruktury” w „Wytycznych Generalnego Biura Rady Państwa Chińskiej Republiki Ludowej w sprawie przyspieszenia budowy szybkich sieci szerokopasmowych oraz promowania ograniczenia prędkości wzrostu opłat za przyspieszenie sieci”⁽³⁰⁾. W dokumencie tym stwierdza się, że w celu osiągnięcia założenia rząd ChRL „przyspieszy budowę miast sieci zbudowanych całkowicie w technologii światłowodowej i sieci łączności ruchomej czwartej generacji (4G), przy inwestycji ponad 430 mld CNY w budowę sieci w 2015 r. i nie mniej niż 700 mld CNY w latach 2016–2017” oraz „będzie promować proces budowy sieci dostępowych FTTH, zakończy przekształcenie 45 000 stref dostępu z przewodów miedzianych w światłowodowe w 2015 r. i zbuduje ponad 80 mln nowych gospodarstw domowych z sieciami dostępowymi FTTH”.
- (108) Przyjęte przez rząd ChRL podejście, polegające na definiowaniu promowanych sektorów i produktów w katalogach w celu przydzielenia odpowiednich środków w oparciu o ich znaczenie strategiczne lub polityczne przypisane im przez rząd ChRL oraz na wdrażaniu i nadzorowaniu realizacji planów na każdym poziomie administracyjnym, można ponadto zaobserwować analizując „Katalog strategicznych oraz nowych produktów i usług” Krajowej Komisji Rozwoju i Reform („NDRC”) z 2016 r.⁽³¹⁾ Ponownie przewiduje się ustanowienie nowej generacji przemysłu informatycznego, włącznie z przemysłem sieci informatycznych nowej generacji. W celu osiągnięcia tego założenia w katalogu strategicznych i nowych produktów uwzględniono pewne produkty. Przewody światłowodowe bez wąpienia należą do tych produktów jako odniesienie do „Sprzętu łączności optycznej. W tym światłowodów” nie pozostawia żadnych wątpliwości. Wyliczenie specyfikacji technicznych przedmiotowego sprzętu, np. „światłowód G.657 dla FTTx, światłowód G.655 o dużej powierzchni czynnej, światłowód G.656, światłowód o niskich i bardzo

⁽²⁸⁾ http://www.gov.cn/zwggk/2010-04/08/content_1576039.htm, ostatni dostęp w dniu 2 sierpnia 2021 r.

⁽²⁹⁾ http://www.gov.cn/zhengce/content/2015-07/04/content_10002.htm, ostatni dostęp w dniu 2 sierpnia 2021 r.

⁽³⁰⁾ http://www.gov.cn/zhengce/content/2015-05/20/content_9789.htm, ostatni dostęp w dniu 5 sierpnia 2021 r.

⁽³¹⁾ https://www.ndrc.gov.cn/xxgk/zcfb/gg/201702/t20170204_961174.html?code=&state=123, ostatni dostęp w dniu 3 sierpnia 2021 r.

niskich stratach spełniający normy światłowodu G.652, [...] sprzęt łączności optycznej, jednokanałowa przepływność o prędkości 10 Gbit/s, 40 Gbit/s, 100 Gbit/s, 200 Gbit/s, 400 Gbit/s” pokazuje nie tylko, że przewody światłowodowe są uznawane przez rząd ChRL za strategiczne i nowe produkty, ale również stopień szczegółowego planowania ze strony rządu ChRL, który obejmuje pewne produkty technologiczne.

- (109) To samo podejście – definiowanie celów w planach, a następnie ich realizacja poprzez określanie szczegółów technicznych w katalogach – stosowane jest w przypadku katalogu produktów wytwarzanych z wykorzystaniem zaawansowanych i nowych technologii⁽³²⁾, w którym przewody światłowodowe ujęte są jako produkt komunikacyjny pod nr 1020011 obejmujący „system transmisji światłowodowej o standardzie SDH z medium transmisyjnym o światłowodzie jednomodowym, kanał szybkiej transmisji danych, szybkość transmisji wynosząca 10 Gbit/s i 40 Gbit/s, dla linii komunikacyjnych i metropolitalnej sieci szkieletowej”. Już w 2003 r. przewody światłowodowe zostały wpisane do katalogu promowanych produktów wykorzystujących zaawansowane technologie do inwestycji zagranicznych w kategorii sprzęt i produkty komunikacyjne⁽³³⁾ pod numerem 42 jako „sprzęt do komunikacji światłowodowej o standardzie SDH oraz przepustowości 10 Gb/s i większej”.
- (110) Po ostatecznym ujawnieniu rząd ChRL i Connect Com stwierdziły, że Komisja nie wykazała, że poszczególne dokumenty wymienione w sekcji 3.1 „w sposób szczególny” wspierały lub promowały sektor przewodów światłowodowych, mimo że w art. 4 ust. 2 lit. a) rozporządzenia podstawowego wymaga się od Komisji wykazania, że dokument rządu ChRL „wyraźnie ogranicza dostęp” do niektórych przedsiębiorstw, a taki wymóg na mocy art. 2 ust. 1 lit. a) Porozumienia w sprawie subsydiów i środków wyrównawczych zakłada wykazanie ograniczenia, które jest „wyraźne (...) jednoznaczne i zrozumiałe”⁽³⁴⁾. Connect Com przywołało następnie art. 4 ust. 5 rozporządzenia podstawowego, który stanowi, że ustalenie szczególności musi być wyraźnie uzasadnione na podstawie konkretnych dowodów, i stwierdziło, że Komisja nie spełniła tego wymogu. Rząd ChRL utrzymywał ponadto, że Komisja opiera się na błędnym założeniu, że jeżeli rzekomo promowana jest infrastruktura sieciowa, to promowane jest wszystko, co składa się na tę sieć. Rząd ChRL stwierdził, że szereg dokumentów wymienionych przez Komisję, takich jak 13. plan pięcioletni, inicjatywa „Made in China 2025”, plan rozwoju inteligentnej produkcji (2016–2020), plan dostosowania i rewitalizacji przemysłu informacji elektronicznej z 2009 r. oraz strategii „Broadband China” z 2013 r., nie dotyczy produktu ani przemysłu przewodów światłowodowych, a raczej sieci niższego szczebla lub wdrożenia łączności szerokopasmowej, tj. ogólnej infrastruktury. Według rządu ChRL, biorąc pod uwagę, że do budowy sieci potrzeba wielu materiałów i produktów, Komisja powinna wyraźnie wyjaśnić, które dokładnie produkty i usługi składające się na infrastrukturę uważa za promowane. Ponadto rząd ChRL stwierdził, że upowszechnienie sieci lub szerokopasmowego internetu nie jest związane z towarami, lecz raczej z rozwojem infrastruktury i usługami, ponieważ takie upowszechnienie dotyczy poprawy ogólnych usług telekomunikacyjnych.
- (111) Komisja nie zgodziła się z tym twierdzeniem. Jak wyjaśniono w motywie 80, przewody światłowodowe są kluczowym elementem infrastruktury sieci internetowych i odgrywają pierwszorzędą rolę we wprowadzaniu sieci światłowodowych i szerokopasmowego internetu. Infrastruktura szerokopasmowa oznacza sieci rozmieszczonych urządzeń i technologii telekomunikacyjnych niezbędnych do zapewnienia szybkiego dostępu do internetu i innych zaawansowanych usług telekomunikacyjnych⁽³⁵⁾, a przewody światłowodowe stanowią główną część sprzętu transmisyjnego. Budowa infrastruktury i sieci szerokopasmowych wymaga zatem wykorzystania produktów niezbędnych do transmisji danych i nie polega głównie na świadczeniu usług, jak zdaje się sugerować rząd ChRL. W rzeczywistości świadczenie usług byłoby wynikiem istnienia takiej infrastruktury po jej wybudowaniu. W związku z tym, jeżeli rząd ChRL wspiera budowę infrastruktury szerokopasmowej, wspiera on również kluczowe produkty, które są niezbędne do budowy takiej infrastruktury i stanowią jej integralną część. Komisja jest zdania, że ramy normatywne wynikające z wdrożenia poszczególnych dokumentów wymienionych w sekcji 3.1 „wyraźnie ograniczają dostęp” do preferencyjnego traktowania określonych przedsiębiorstw w promowanych sektorach, takich jak sektor przewodów światłowodowych, który jest częścią branży technologii informacyjnych i sieci szerokopasmowych. W związku z tym poszczególne dokumenty wymienione w sekcji 3.1 stanowiły wystarczający dowód, aby uznać szczególność wsparcia i promowania sektora przewodów światłowodowych przez rząd ChRL. W związku z powyższym argumenty rządu ChRL i Connect Com zostały odrzucone.
- (112) Ponadto według rządu ChRL sieci dostępu do internetu i infrastruktura szerokopasmowa tworzą infrastrukturę ogólną. Rząd ChRL odniósł się do interpretacji pojęcia „infrastruktura ogólna” przyjętej przez zespół orzekający w dokumencie „WE i niektóre państwa członkowskie – duże samoloty cywilne” jako „infrastruktury, która nie jest udostępniana wyłącznie jednemu podmiotowi lub ograniczonej grupie podmiotów ani wykorzystywana wyłącznie przez jeden podmiot lub ograniczoną grupę podmiotów, lecz jest dostępna dla wszystkich lub prawie wszystkich podmiotów”. Rząd ChRL przekonywał ponadto, że Organ Apelacyjny w sprawie „US – Softwood Lumber IV” potwierdził, że „jedynym wyraźnym wyjątkiem od ogólnej zasady, zgodnie z którą dostarczanie „towarów” przez rząd oznacza wkład finansowy, jest sytuacja, w której towary te są dostarczane w formie „ogólnej infrastruktury””.

⁽³²⁾ http://www.gov.cn/zwgg/2006-12/21/content_474651.htm, ostatni dostęp w dniu 7 sierpnia 2021 r.

⁽³³⁾ http://www.most.gov.cn/xwzx/xwfb/200312/t20031214_10451.html, ostatni dostęp w dniu 7 sierpnia 2021 r.

⁽³⁴⁾ Sprawozdanie Organu Apelacyjnego, „Wspólnoty Europejskie i niektóre państwa członkowskie – Środki mające wpływ na handel dużymi cywilnymi statkami powietrznymi”.

⁽³⁵⁾ https://itlaw.wikia.org/wiki/Broadband_infrastructure, ostatni dostęp w dniu 26 października 2021 r.

<https://www.investopedia.com/terms/b/broadband.asp>, ostatni dostęp w dniu 26 października 2021 r.

- (113) W tym względzie Komisja wskazała, że interpretacja pojęcia „infrastruktura ogólna”, do której odniósł się rząd ChRL, dotyczy definicji dostarczania towarów przez rząd w formie infrastruktury ogólnej. Interpretacja ta nie odnosi się do analizy szczególności programu subsydiowania. Ponadto przedmiotem niniejszego dochodzenia nie jest dostarczanie przez rząd przewodów światłowodowych, które rząd ChRL uznał za „infrastrukturę ogólną”, lecz są nim wszystkie subsydia stanowiące podstawę środków wyrównawczych przyznane producentom eksportującym przewody światłowodowe, którzy dostarczają te przewody światłowodowe operatorom telekomunikacyjnym w Unii. W związku z tym Komisja uznała ten argument za bezpodstawny i nieistotny dla oceny promowania przemysłu przewodów światłowodowych przez rząd ChRL i dlatego go odrzuciła.
- (114) Po ostatecznym ujawnieniu Connect Com stwierdziło, że ogólne finansowanie rozbudowy sieci światłowodowej nie stanowi subsydium szczególnego na rzecz przewodów światłowodowych i odniosło się do motywu 749 poniżej, zgodnie z którym przewody światłowodowe nie stanowią więcej niż 5 % całkowitej wielkości sieci światłowodowej.
- (115) W tym względzie Komisja podkreśliła, że motyw 749 ma następujące brzmienie: „w toku dochodzenia ustalono, że przewody światłowodowe stanowią jedynie niewielką część całkowitych kosztów uruchamiania projektów dotyczących sieci cyfrowych – w przypadku sieci 5G jest to znacznie mniej niż 5 %”. Po pierwsze, stwierdzenie to odnosi się do kosztów produkcji, a nie do wielkości. Po drugie, fakt, że przewody światłowodowe stanowią jedynie niewielką część całkowitych kosztów budowy sieci nie podważa twierdzenia, że są one produktem kluczowym i niezbędnym do uruchomienia takiej sieci. Jak wyjaśniono w motywach 80 i 111, przewody światłowodowe stanowią integralny element szybkich sieci szerokopasmowych nowej generacji opartych na tej technologii, które w związku z tym nie mogłyby bez nich funkcjonować. Subsydiowanie tego kluczowego elementu jest więc z definicji szczególne i ma zasadnicze znaczenie dla pomyślnego funkcjonowania całej sieci światłowodowej. W związku z tym argument ten został odrzucony.
- (116) Ponadto, w rozdziale III tymczasowych przepisów w zakresie promowania dostosowania struktury przemysłowej (decyzja nr 40 z 2005 r. Rady Państwa Chińskiej Republiki Ludowej) („decyzja nr 40”) mowa o „Katalogu wytycznych dotyczących restrukturyzacji przemysłu”, który obejmuje trzy kategorie, a mianowicie projekty promowane, projekty ograniczone i projektów zlikwidowane. Zgodnie z art. XVII decyzji, jeżeli „projekt inwestycyjny należy do grupy projektów promowanych, jest on badany i zatwierdzany oraz rejestrowany zgodnie z odpowiednimi krajowymi przepisami dotyczącymi inwestycji; wszystkie instytucje finansowe udzielają wsparcia kredytowego zgodnie z zasadami udzielania kredytów; urządzenia samoobsługowe importowane w łącznej kwocie inwestycji, z wyjątkiem towarów uwzględnionych w katalogu niezwolnionych z cła towarów importowanych w ramach krajowych projektów inwestycyjnych (zmienionym w 2000 r.) wydanym przez Ministerstwo Finansów, mogą być zwolnione z należności celnych przywózowych i podatku od wartości dodanej związanego z przywozem, chyba że pojawiają się nowe przepisy dotyczące niezwolnionych z cła projektów inwestycyjnych. Inne polityki sprzyjające w zakresie promowanych projektów przemysłowych wdraża się zgodnie z odpowiednimi przepisami krajowymi”.
- (117) W związku z tym decyzja nr 40 wraz z „Katalogiem wytycznych dotyczących restrukturyzacji przemysłu” przewiduje szczególne traktowanie niektórych projektów w ramach pewnych promowanych sektorów przemysłu.
- (118) W Katalogu wytycznych dotyczących restrukturyzacji przemysłu (wersja z 2011 r.) (poprawiona w 2013 r.)⁽³⁶⁾ oraz Katalogu wytycznych dotyczących restrukturyzacji przemysłu (wersja z 2019 r.)⁽³⁷⁾ zatwierdzonych dekretem Krajowej Komisji Rozwoju i Reform Chińskiej Republiki Ludowej nr 29 z dnia 27 sierpnia 2019 r., który wszedł w życie z dniem 1 stycznia 2020 r., w kategorii I „Promowanie” wymieniono:

„XXVIII. Przemysł informacyjny

[...]

13. *Produkcję urządzeń do światłowodowych systemów transmisyjnych wykorzystujących zwielokrotnienie falowe (WDM) o prędkości 32 fal lub większej;*
14. *Produkcję urządzeń do cyfrowej synchronizacji światłowodowych systemów komunikacyjnych o prędkości 10 GB/S lub większej;*

[...]

⁽³⁶⁾ Katalog wytycznych dotyczących restrukturyzacji przemysłu (wersja z 2011 r.) (poprawiona w 2013 r.) (wydany na podstawie zarządzenia nr 9 Krajowej Komisji Rozwoju i Reform w dniu 27 marca 2011 r., zmieniony decyzją Krajowej Komisji Rozwoju i Reform w sprawie zmiany odpowiednich pozycji w katalogu wytycznych dotyczących restrukturyzacji przemysłu (wersja z 2011 r.) wydanej na podstawie zarządzenia nr 21 Krajowej Komisji Rozwoju i Reform z dnia 16 lutego 2013 r.).

⁽³⁷⁾ <http://www.gov.cn/xinwen/2019-11/06/5449193/files/26c9d25f713f4ed5b8dc51ae40ef37af.pdf>, ostatni dostęp w dniu 18 sierpnia 2021 r.

28. *Produkcję nowych (niedyspersyjnych) światłowodów jednomodowych i preform światłowodowych*"

- (119) W związku z tym Katalog wytycznych dotyczących restrukturyzacji przemysłu zawiera w części „przemysł informacyjny” konkretne projekty związane z przemysłem przewodów światłowodowych uznane za promowane.
- (120) Rząd ChRL stwierdził, że decyzja nr 40 nie jest obowiązkowa ani prawnie wiążąca, lecz stanowi jedynie wytyczne. Ponadto według rządu ChRL art. V decyzji nr 40, który odnosi się do „wzmocnienia budowy infrastruktury informacyjnej, w tym komunikacji szerokopasmowej”, wyraźnie dotyczy wyłącznie poprawy infrastruktury i nie ma w nim wzmianki o przewodach światłowodowych. W związku z tym rząd ChRL uznał, że dokument ten nie mógł stanowić podstawy wsparcia ani promowania przemysłu przewodów światłowodowych.
- (121) Po pierwsze, Komisja nie zgodziła się z tym, że decyzja nr 40 nie ma skutku obowiązkowego. Decyzja nr 40 ustanawia tymczasowe przepisy wspierające restrukturyzację przemysłową i odnosi się do „Katalogu wytycznych dotyczących restrukturyzacji przemysłu”, w którym zdefiniowano trzy rodzaje treści: treści dotyczące projektów promowanych, projektów ograniczonych i projektów zlikwidowanych. W art. XVII decyzji nr 40 ustanowiono obowiązkowy sposób postępowania z projektami inwestycyjnymi należącymi do promowanych treści, np. „wszystkie instytucje finansowe udzielają wsparcia kredytowego zgodnie z zasadami udzielania kredytów” i „inne polityki sprzyjające w zakresie promowanych projektów przemysłowych wdraża się zgodnie z odpowiednimi przepisami krajowymi”. Ponadto art. XXI stanowi, że „odpowiednie polityki preferencyjne wdrażane zgodnie z katalogiem sektorów przemysłu, produktów i technologii obecnie szczególnie wspieranych przez państwo (zmienionym w 2000 r.) są dostosowywane w celu ich wdrożenia zgodnie z zachęcającą zawartością Katalogu wytycznych dotyczących restrukturyzacji przemysłu”. W związku z tym decyzja nr 40 ma w tym względzie skutek obowiązkowy.
- (122) Po drugie, w art. V decyzji nr 40, która znajduje się w rozdziale II „Orientacja i priorytety dotyczące restrukturyzacji przemysłowej”, jako priorytet określono wzmocnienie „budowy infrastruktury informacyjnej, w tym komunikacji szerokopasmowej”, a jak wykazano w motywie 80, a następnie wyjaśniono w motywie 111, przewody światłowodowe stanowią kluczowy i niezbędny element takiej infrastruktury. Jak stwierdza Komisja w motywie 111, jeżeli rząd ChRL wspiera budowę infrastruktury szerokopasmowej, kluczowe produkty, które są niezbędne do budowy takiej infrastruktury i stanowią jej integralną część, również są uznawane za wspierane przez rząd ChRL. Ponadto w art. XIV decyzji nr 40, która znajduje się w rozdziale III „Katalog wytycznych dotyczących restrukturyzacji przemysłowej”, stwierdza się, że: „treść zachęty obejmuje głównie kluczowe technologie, sprzęt i produkty, które mogą promować rozwój społeczno-gospodarczy, sprzyjają oszczędzaniu zasobów, ochronie środowiska oraz optymalizacji i modernizacji struktury przemysłowej, i które należy promować i wspierać za pomocą odpowiedniej polityki i środków”. Jak już wskazano w motywie 118, przemysł informacyjny, a w szczególności kluczowe materiały wsadowe do produkcji przewodów światłowodowych, takie jak włókno jednomodowe i preformy z włókien światłowodowych, a także produkty rynku wyższego szczebla, takie jak systemy transmisji światłowodowej i systemy komunikacji światłowodowej, należą do promowanych treści. Ponadto przewody światłowodowe są kluczowym elementem wdrażania „infrastruktury informacyjnej, w tym komunikacji szerokopasmowej”, promowanym przez rząd ChRL. W związku z tym łączna interpretacja powyższych przepisów wskazuje, że przewody światłowodowe są produktem promowanym, z jednej strony dlatego, że są niezbędnym elementem promowanej infrastruktury, a z drugiej strony dlatego, że ich podstawowe materiały wsadowe, które decydują o wartości dodanej przewodów światłowodowych, są również promowane przez rząd ChRL. W związku z tym argument ten został odrzucony.
- (123) Nie tylko plany i strategie na poziomie krajowym są ukierunkowane na wspieranie przemysłu przewodów światłowodowych. Na poziomie regionalnym powstały tzw. krajowe strefy rozwoju przemysłu zaawansowanych technologii. Jedną z nich jest strefa rozwoju przemysłu nowych technologii East Lake. Jak określono w sekcji I.2 13. planu pięcioletniego dotyczącego krajowych stref rozwoju przemysłu zaawansowanych technologii, strefy te mają stanowić regionalną platformę na potrzeby wdrożenia szczegółowych strategii krajowych, takich jak „Internet Plus” i „Made in China 2025”⁽³⁸⁾. Przedsiębiorstwa, które są zlokalizowane w jednej z tych stref i kwalifikują się jako podmioty prowadzące działalność objętą zakresem odpowiednich strategii, podlegają preferencyjnemu traktowaniu. Jak wynika z dokumentu dotyczącego „Preferencyjnej polityki Krajowych Stref Rozwoju Przemysłu Wykorzystującego Zaawansowane Technologie”⁽³⁹⁾, ogólne zwolnienie z podatku dochodowego jest udzielane w ciągu dwóch lat od daty założenia przedsiębiorstwa, a następnie kontynuowane jest preferencyjne traktowanie poprzez zastosowanie obniżonej stawki podatku od osób prawnych, zwolnienia z ceł wywozowych i innych korzyści podatkowych.

⁽³⁸⁾ 13. plan pięcioletni dotyczący krajowych stref rozwoju przemysłu zaawansowanych technologii (2017), s. 9, http://www.most.gov.cn/xxgk/xinxifenlei/fdzdgnr/fgzc/gfxwj/gfxwj2017/201705/t20170510_132712.html, ostatni dostęp w dniu 10 sierpnia 2021 r.

⁽³⁹⁾ Preferencyjna polityka Krajowych Stref Rozwoju Przemysłu Wykorzystującego Zaawansowane Technologie, s. 1.

- (124) Korzyści zagwarantowane przedsiębiorstwom prowadzącym działalność w sektorze zaawansowanych technologii i znajdującym się w Krajowej Strefie Rozwoju Przemysłu Wykorzystującego Zaawansowane Technologie nie ograniczają się jedynie do korzyści podatkowych, lecz obejmują także bezpośrednie wsparcie finansowe. Jak wynika z cytowanego dokumentu, w którym zostały przedstawione zasady preferencyjnej polityki Krajowej Strefy Rozwoju Przemysłu Wykorzystującego Zaawansowane Technologie, obowiązkiem państwa jest „zorganizować [...] określoną ilość pożyczek na budowę kapitału i skalę inwestycyjną każdego roku oraz wyemitować określoną ilość obligacji długoterminowych w celu pozyskania funduszy od obywateli”⁽⁴⁰⁾. Bardziej precyzyjny opis znajduje się we fragmencie dokumentu, w którym mówi, że „wsparcie finansowe rządu chińskiego dla strefy rozwoju przemysłu wykorzystującego zaawansowane technologie polega głównie na przekazaniu pewnych funduszy na rozpoczęcie działalności krajowym strefom rozwoju oraz na realizacji niektórych projektów planowanych na poziomie krajowym dla przedsiębiorstw w strefach rozwoju. W większości stref rozwoju w Chinach władze lokalne wspierają taką strefę głównie w drodze wynajmu gruntów po niskich cenach”.
- (125) Ponadto „Preferencyjna polityka krajowych stref rozwoju” odnosi się do Katalogu Kluczowych Dziedzin Wykorzystujących Zaawansowane Technologie Wspierane przez Państwo z 2016 r., w którym zostały wymienione kluczowe dziedziny wykorzystujące zaawansowane technologie wspierane przez państwo. W katalogu tym wyraźnie wspomniana jest w sekcji „I. Informacje elektroniczne”, punkt 4. „Technologia komunikacyjna” „optyczna sieć transmisyjna” oraz „technologia systemu transmisji optycznej”, która obejmuje przewody światłowodowe, jako dziedziny wykorzystujące zaawansowane technologie wspierane przez państwo. Jeden z producentów eksportujących objętych próbą przewodów światłowodowych znajduje się w Prowincji Wuhan, a większość przedsiębiorstw należących do tej grupy znajduje się w Strefie Rozwoju Przemysłu Nowych Technologii East Lake. W związku z tym przedsiębiorstwa te kwalifikują się do uzyskania korzystnych warunków w ramach programu Krajowej Strefy Rozwoju Przemysłu Wykorzystującego Zaawansowane Technologie.
- (126) Ta wspierana przez rząd ChRL specjalna strefa rozwoju przemysłu w Wuhan – strefa rozwoju przemysłu nowych technologii East Lake – służyła jako główna baza produkcyjna dla przewodów światłowodowych. Jako jedna z zatwierdzonych przez Radę Państwa „krajowych stref rozwoju przemysłu zaawansowanych technologii” i „krajowych stref demonstracyjnych lokalnych innowacji”, stała się ona pierwszą bazą przemysłu optoelektronicznego (nazywaną również „chińską Doliną Optyczną”). Producenci przewodów światłowodowych prowadzący działalność w strefie korzystali z różnych form zachęt i wsparcia ze strony państwa.
- (127) W odniesieniu do materiałów wykorzystywanych do produkcji przewodów światłowodowych Komisja ustaliła, że aramid, włókno syntetyczne otrzymywane w wyniku reakcji chemicznej oraz materiał wykorzystywany do produkcji przewodów światłowodowych, jest sklasyfikowany przez rząd ChRL jako kluczowy produkt w *przewodnim katalogu kluczowych produktów i usług w strategicznych wschodzących gałęziach przemysłu*⁽⁴¹⁾. Dzięki przedmiotowej kwalifikacji ten ostatni surowiec znalazł się w centrum różnych strategii politycznych rządu ChRL.
- (128) Ogólnie rzecz ujmując, włókna chemiczne podlegają regulacjom państwowym i polityce zarządzania rynkiem nie tylko na szczeblu centralnym, ale również w ramach dokumentów dotyczących planowania na szczeblu niższym niż centralny, takich jak plan działania prowincji Zhejiang dotyczący kompleksowej transformacji i modernizacji tradycyjnych gałęzi przemysłu wytwórczego, w którym włókna chemiczne stanowią jedną z 10 kluczowych gałęzi przemysłu podlegających specjalnemu zarządzaniu polityką⁽⁴²⁾, lub 13. plan pięcioletni na rzecz rozwoju przemysłu chemicznego w prowincji Jiangsu (2016–2020). W postanowieniach określonych w ostatnim wspomnianym dokumencie, dotyczących nowych materiałów chemicznych, położono nacisk szczególnie na wspieranie rozwoju i uprzemysłowienia zastosowań niższego szczebla o wysokiej wartości dodanej, takich jak „włókna o wysokiej wydajności”, które obejmują włókna wykorzystywane w produkcji przewodów światłowodowych.
- (129) Po ostatecznym ujawnieniu rząd ChRL twierdził, że w różnych dokumentach cytowanych przez Komisję, takich jak „Katalog czterech niezbędnych elementów”, „Katalog Strategicznych i Wschodzących Produktów i Usług Krajowej Komisji Rozwoju i Reform z 2016 r.” oraz „Katalog Wytucznych Dotyczących Restrukturyzacji Przemysłu” nie wspomniano o samych przewodach światłowodowych, a raczej o materiałach do produkcji. Rząd ChRL twierdzi ponadto, że Komisja nie przeprowadziła analizy typu *pass-through* i *pass-back*, aby wykazać, że domniemane subsydia otrzymane przez sektory przemysłu wyższego lub niższego szczebla zostały przekazane przemysłowi przewodów światłowodowych.

⁽⁴⁰⁾ Preferencyjna polityka Krajowych Stref Rozwoju Przemysłu Wykorzystującego Zaawansowane Technologie, s. 1.

⁽⁴¹⁾ Zob. sekcja 3.3.1 katalogu.

<http://www.gov.cn/xinwen/2018-09/22/5324533/files/dcf470fe4eac413cabb686a51d080eec.pdf>, ostatni dostęp w dniu 18 sierpnia 2021 r.

⁽⁴²⁾ Zob. zawiadomienie rządu ludowego prowincji Zhejiang w sprawie wydania „planu działania prowincji Zhejiang dotyczącego kompleksowej transformacji i modernizacji tradycyjnych gałęzi przemysłu wytwórczego (2017–2020)”. http://jxt.zj.gov.cn/art/2017/6/4/art_1657971_35695741.html, ostatni dostęp w dniu 11 sierpnia 2021 r.

- (130) W odniesieniu do sektorów przemysłu wyższego szczebla Komisja zauważyła, że objęci próbą producenci eksportujący byli pionowo zintegrowani, a zatem uznano, że subsydia otrzymywane przez powiązanych z nimi dostawców są przekazywane producentom eksportującym przewody światłowodowe. Ponadto dokumenty wymienione przez rząd ChRL jako obejmujące materiały do produkcji przewodów światłowodowych, nawet przy założeniu, że nie obejmują one również, przynajmniej pośrednio, przewodów światłowodowych, *quod non*, są mimo wszystko istotne wraz ze wszystkimi innymi preferencyjnymi politykami i dokumentami rządu ChRL objętymi tą sekcją. Wszystkie dokumenty w tej sekcji obejmują albo sieć światłowodową, której kluczową częścią jest przewód światłowodowy, albo główne materiały wsadowe do jej produkcji i w związku z tym pokazują, jak cały sektor przewodów światłowodowych jest promowany, poczynając od produkcji wyższego szczebla aż do produkcji niższego szczebla produktu objętego postępowaniem. Te dokumenty są także istotne aby pokazać szczególność poszczególnych programów subsydiowania. Analiza typu *pass-through* potrzebna jest jedynie w przypadku subsydiów rzeczywiście przyznawanych na surowce dostarczane za kwotę niższą od odpowiedniego wynagrodzenia i wykorzystywane przez producentów eksportujących do produkcji produktu objętego postępowaniem i tylko w przypadku gdy sprzedawca i nabywca tych materiałów wsadowych nie są ze sobą powiązani. Jak wyjaśniono poniżej w sekcji 3.8.2, surowce pozyskiwane przez niepowiązanych dostawców za kwotę niższą od odpowiedniego wynagrodzenia nie zostały objęte środkami wyrównawczymi w ramach przedmiotowego dochodzenia. Ponadto jak wspomniano wyżej w tym motywie, współpracujący producenci eksportujący są w większości zintegrowani.
- (131) Biorąc pod uwagę powyższe plany i programy, przemysł przewodów światłowodowych jest zatem traktowany jako gałąź przemysłu o znaczeniu podstawowym/strategicznym, o której rozwój aktywnie zabiega rząd ChRL w ramach celu politycznego. Przewody światłowodowe wyróżniają się jako produkt mający szczególne znaczenie dla rządu ChRL w dziedzinie budowy sieci i infrastruktury obsługującej wszystkie warstwy kluczowych obszarów łączności i polityki cyfrowej opracowanych i nadzorowanych przez państwo. Na podstawie dokumentów programowych wymienionych w niniejszej sekcji Komisja stwierdziła, że rząd ChRL interweniuje w przemysł przewodów światłowodowych w celu wdrożenia powiązanych strategii politycznych i ingeruje w swobodne działanie mechanizmów rynkowych w sektorze przewodów światłowodowych, w szczególności promując i wspierając ten sektor za pomocą różnych środków.

3.2. Częściowa odmowa współpracy i wykorzystanie dostępnych faktów

- (132) Po ostatecznym ujawnieniu rząd ChRL przedstawił kilka ogólnych uwag dotyczących decyzji Komisji w sprawie zastosowania przepisów art. 28 ust. 1 rozporządzenia podstawowego w odniesieniu do kredytów preferencyjnych, ubezpieczeń kredytów eksportowych i materiałów wsadowych.
- (133) Rząd ChRL twierdził, że wszystkie wnioski Komisji o przedstawienie informacji, na które rząd ChRL nie mógł odpowiedzieć, są nieuzasadnione, ponieważ wnioski te zakładały istnienie kompetencji prawnych, których rząd ChRL nie posiadał.
- (134) Ponadto rząd ChRL utrzymywał, że Komisja nie dokonała właściwej oceny dostępnych faktów i nie przedstawiła odpowiedniego wyjaśnienia, dlaczego dostępny stan faktyczny w sposób uzasadniony zastąpił wszystkie brakujące niezbędne informacje.
- (135) Jak określono poniżej w motywach 146, 160 i 168, Komisja była zdania, że rząd ChRL posiada kompetencje prawne do uzyskania żądanych informacji jako akcjonariusz lub organ odpowiedzialny podmiotów, w odniesieniu do których Komisja zażądała informacji. W swoim komunikacie do rządu ChRL, powtórzonym w sekcjach 3.2.1–3.2.3 poniżej, Komisja przedstawiła powody, dla których musiała polegać na dostępnych faktach. Komisja uznała publicznie dostępne informacje za rozsądne zastąpienie informacji, które nie zostały przekazane przez rząd ChRL. Komisja odrzuciła zatem argumenty rządu ChRL.

3.2.1. Stosowanie przepisów art. 28 ust. 1 rozporządzenia podstawowego w odniesieniu do kredytów preferencyjnych

- (136) Ze względów organizacyjnych Komisja zwróciła się do rządu ChRL o przekazanie specjalnych kwestionariuszy każdej instytucji finansowej, która udziela kredytów lub kredytów eksportowych przedsiębiorstwom objętym próbą.
- (137) Początkowo otrzymano jedynie odpowiedź banku EXIM. Rząd ChRL nie udzielił odpowiedzi na wezwanie Komisji o przekazanie odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu wszystkich instytucji finansowych, które udzielają kredytów lub kredytów eksportowych przedsiębiorstwom objętym próbą. W piśmie w sprawie uzupełnienia braków Komisja powtórzyła w związku z tym swoje wezwanie w odniesieniu do instytucji finansowych zmierzające do maksymalizacji możliwości zaangażowania ich w dochodzenie dzięki przekazywaniu przez nie informacji niezbędnych do dokonania przez Komisję ustaleń dotyczących istnienia i zakresu domniemanego subsydiowania.

- (138) Po otrzymaniu pisma w sprawie uzupełnienia braków, rząd ChRL wskazał, że odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu udzielone przez instytucje finansowe, które udzieliły kredytów, nie miały znaczenia dla dochodzenia, ponieważ żaden z kredytów ani kredytów eksportowych nie został udzielony zgodnie z rządowymi planami i projektami, jak zarzucano w skardze i jak przedstawiono w kwestionariuszu.
- (139) Komisja nie zgodziła się z tym twierdzeniem. Po pierwsze, z posiadanej przez Komisję wiedzy wynika jednak, że rząd ChRL dysponuje informacjami wymaganymi od podmiotów będących własnością państwa w przypadku wszystkich podmiotów, w których rząd ChRL jest głównym udziałowcem. Poza tym rząd ChRL posiada uprawnienia niezbędne do interakcji z instytucjami finansowymi, nawet jeżeli nie znajdują się one w posiadaniu państwa, ponieważ wszystkie podlegają jurysdykcji chińskiego bankowego organu regulacyjnego.
- (140) Ostatecznie Komisja otrzymała informacje na temat struktury korporacyjnej, ładu korporacyjnego i struktury własności wyłącznie od banku będącego własnością państwa, lecz nie otrzymała żadnych informacji od pozostałych instytucji finansowych, które udzielają kredytów przedsiębiorstwom objętym próbą. Ponadto Komisja nie otrzymała jakichkolwiek weryfikowalnych informacji dotyczących konkretnych przedsiębiorstw od żadnego banku z wyjątkiem banku EXIM.
- (141) Co więcej, mimo że bank EXIM przedstawił ogólne wyjaśnienia dotyczące funkcjonowania swoich systemów przyznawania kredytów i zarządzania ryzykiem, nie przedstawił on jednak konkretnych informacji dotyczących oceny kredytów udzielonych przedsiębiorstwom objętym próbą. Twierdził, że nie był on w stanie ujawnić tych dokumentów, ponieważ uznano je za wewnętrzne i poufne dokumenty handlowe.
- (142) Komisja zwróciła się zatem do objętych próbą grup producentów eksportujących o udzielenie dostępu do informacji znajdujących się w posiadaniu wszystkich banków, od których otrzymali kredyty, państwowych i prywatnych, na temat poszczególnych przedsiębiorstw. Choć przedsiębiorstwa objęte próbą wyraziły zgodę na udostępnienie danych bankowych w ich sprawie, częściowo współpracujący bank odmówił przekazania wymaganych szczegółowych informacji.
- (143) Ponieważ Komisja nie otrzymała żadnych informacji w odniesieniu do większości banków, które udzielały kredytów przedsiębiorstwom objętym próbą, uznała, że nie otrzymała kluczowych informacji mających istotne znaczenie na tym etapie dochodzenia.
- (144) W związku z tym Komisja powiadomiła rząd ChRL, że może być zmuszona do wykorzystania dostępnych faktów, zgodnie z art. 28 ust. 1 rozporządzenia podstawowego, przy ustalaniu istnienia i skali domniemanego subsydiowania za pomocą kredytów preferencyjnych.
- (145) W odpowiedzi na pismo Komisji rząd ChRL sprzeciwił się zastosowaniu przepisów art. 28 ust. 1 rozporządzenia podstawowego. Twierdził, że rząd ChRL nie jest zobowiązany do przekazania żądanych informacji oraz że żądane informacje nie stanowią niezbędnych informacji.
- (146) Komisja podtrzymała swoje stanowisko, że rząd ChRL jako organ regulacyjny dysponuje uprawnieniami, aby udzielić odpowiedzi na konkretne pytania zadane instytucjom finansowym, które udzielają finansowania producentom eksportującym objętym próbą. Jak określono w piśmie Komisji, rząd ChRL dysponuje informacjami wymaganymi od podmiotów będących własnością państwa, dotyczącymi wszystkich podmiotów, w których rząd ChRL jest głównym udziałowcem, oraz rząd ChRL posiada uprawnienia niezbędne do komunikowania się z instytucjami finansowymi, nawet jeżeli nie znajdują się one w posiadaniu państwa, ponieważ wszystkie podlegają jurysdykcji chińskiego bankowego organu regulacyjnego.
- (147) Ponadto Komisja uznała żądane informacje za istotne dla oceny kontroli, jaką sprawuje rząd ChRL nad funkcjonowaniem instytucji finansowych w odniesieniu do ich polityki w zakresie udzielania kredytów oraz oceny ryzyka, w przypadku gdy udzielają one kredytów przemysłowi przewodów światłowodowych.
- (148) Po ostatecznym ujawnieniu rząd ChRL twierdził, że informacje przekazane przez Komisję dotyczące informacji pochodzących od instytucji finansowych udzielających kredytów lub kredytów eksportowych przedsiębiorstwom objętym próbą nie były konieczne, a nawet nie były istotne dla zakończenia analizy przez Komisję, ponieważ żaden z przedmiotowych kredytów nie został udzielony zgodnie z planami rządowymi lub innymi dokumentami rządu ChRL.
- (149) Brakujące informacje dotyczyły dwóch aspektów. Po pierwsze informacje dotyczące struktury własności i ładu korporacyjnego niewspółpracujących banków były Komisji niezbędne do stwierdzenia, czy banki te są organami publicznymi, czy też nie. Po drugie są to informacje dotyczące częściowo współpracującego banku, banku EXIM, np. informacje dotyczące procesu zatwierdzania kredytów oraz oceny zdolności kredytowej przeprowadzanej przez bank w odniesieniu do kredytów udzielanych producentom eksportującym objętymi próbą, niezbędne do ustalenia, czy producentom tym udzielano kredytów po stawkach preferencyjnych. Takie dokumenty wewnętrzne mogły zostać przedstawić tylko przez banki i rząd ChRL, ponieważ producenci eksportujący objęci próbą nie mają do nich dostępu.

- (150) Rząd ChRL stwierdził również, że nie miał dostępu do żądanych informacji. Rząd ChRL stwierdził, że zgodnie z prawem uzyskanie żądanych informacji byłoby niemożliwe, ponieważ w prawie chińskim nie ma podstawy, aby rząd ChRL mógł zmusić instytucje finansowe do ujawnienia takich poufnych informacji. Żądając takich informacji, Komisja nałożyła nieracjonalne obciążenie na rząd ChRL.
- (151) Komisja zwróciła uwagę, że o zgodę zwrócono się oddzielnie do każdego przedsiębiorstwa w odniesieniu do transakcji kredytowych każdego konkretnego banku. Komisja uznała, że taka szczególna zgoda jako taka powinna być wystarczająca do udzielenia dostępu do dokumentacji związanej z przedsiębiorstwami objętymi próbą. Ponadto częściowo współpracujący bank w rzeczywistości przedstawił przegląd swoich niespłaconych kredytów udzielonych przedsiębiorstwom, wykazując tym samym, że nie obowiązywały je ograniczenia w zakresie dostarczania informacji jako takich na temat konkretnych transakcji. Żaden z banków nie dostarczył jednak jakichkolwiek informacji związanych z ich własną wewnętrzną oceną transakcji, które zostały ujawnione.
- (152) Na koniec, zdaniem Komisji nie nałożyła ona nadmiernego ciężaru na rząd ChRL żądając informacji na temat kredytów preferencyjnych. Komisja od samego początku ograniczyła swoje dochodzenie do instytucji finansowych, które udzielały kredytów przedsiębiorstwom objętym próbą. Komisja zidentyfikowała te instytucje finansowe, a wniosek o przekazanie kwestionariuszy został dostarczony rządowi ChRL wraz z kwestionariuszem do wypełnienia przez rząd ChRL na wczesnym etapie dochodzenia. Zapewniło to rządowi ChRL wystarczająco dużo czasu na spełnienie prośby Komisji. W związku z powyższym Komisja uznała, że dołożyła wszelkich starań, aby ułatwić rozpatrzenie jej prośby przez rząd ChRL.
- (153) W związku tym Komisja podtrzymała swoje stanowisko, że przy ustalaniu istnienia i skali domniemanego subsydiowania za pomocą kredytów preferencyjnych Komisja była zmuszona oprzeć się na dostępnych faktach.
- (154) Po ostatecznym ujawnieniu skarżący twierdził, że Komisja nie otrzymała od rządu ChRL kluczowych informacji dotyczących kredytów preferencyjnych, co doprowadziło do ustalenia marginesów subsydiowania, które z dużym prawdopodobieństwem niedostatecznie odzwierciedlają rzeczywiste korzyści z kredytów preferencyjnych przyznanych producentom eksportującym.
- (155) Producenci eksportujący objęci próbą współpracowali w dochodzeniu i dostarczyli szczegółowych informacji na temat kredytów otrzymanych od banków. Ponieważ korzyść została obliczona na podstawie różnicy między tymi informacjami a referencyjną stopą procentową, uznano, że margines subsydiowania reprezentuje rzeczywistą korzyść przyznaną objętym próbą producentom eksportującym. Dlatego też argument ten należało odrzucić.

3.2.2. Zastosowanie przepisów art. 28 ust. 1 rozporządzenia podstawowego w odniesieniu do ubezpieczeń kredytów eksportowych

- (156) Ze względów organizacyjnych Komisja zwróciła się do rządu ChRL o przekazanie Sinasure specjalnego kwestionariusza.
- (157) We wstępnej odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu rząd ChRL stwierdził, że Sinasure nie udzielało subsydiów przemysłowi przewodów światłowodowych, i uznał, że specjalny kwestionariusz przeznaczony dla Sinasure nie miał znaczenia. Rząd ChRL przekazał jedynie sprawozdanie roczne Sinasure.
- (158) W związku z pismem w sprawie uzupełnienia braków rząd ChRL podtrzymał swoje stanowisko, zgodnie z którym Sinasure nie zaoferowało subsydiów konkretnie objętym próbą producentom eksportującym ani przemysłowi przewodów światłowodowych, chociaż odpowiedziało częściowo na pytania zawarte w specjalnym kwestionariuszu. Ani rząd ChRL, ani Sinasure nie przekazali jednak żadnej wymaganej dokumentacji potwierdzającej dotyczącej ładu korporacyjnego Sinasure, takiej jak umowa spółki; nie przedstawili też kompletnego i prawidłowego wykazu kredytów eksportowych udzielonych producentom objętym próbą. Ponadto ani rząd ChRL, ani Sinasure nie przekazały żadnych konkretnych informacji dotyczących ubezpieczenia kredytów eksportowych udzielanych przemysłowi przewodów światłowodowych, poziomu składek ani szczegółowych danych dotyczących rentowności danej działalności polegającej na ubezpieczaniu kredytów eksportowych.
- (159) W tych okolicznościach Komisja uznała, że nie otrzymała kluczowych informacji mających istotne znaczenie na tym etapie dochodzenia.

- (160) Z posiadanej przez Komisję wiedzy wynika, że rząd ChRL dysponuje informacjami wymaganymi od podmiotów będących własnością państwa (przedsiębiorstw lub instytucji publicznych/finansowych) w przypadku wszystkich podmiotów, w których rząd ChRL jest głównym udziałowcem. Dotyczy to również Sinosure, które jest podmiotem będącym w całości własnością państwa. W związku z tym Komisja powiadomiła rząd ChRL, że może być zmuszona do wykorzystania dostępnych faktów, zgodnie z art. 28 ust. 1 rozporządzenia podstawowego, przy ocenie istnienia i zakresu domniemanych subsydiów przyznawanych za pośrednictwem ubezpieczenia kredytów eksportowych.
- (161) W odpowiedzi na pismo Komisji rząd ChRL podtrzymał swoje stanowisko, że Sinosure nie udzielało subsydiów konkretnie na rzecz przemysłu przewodów światłowodowych oraz że prowadzi ono stosowną działalność ubezpieczeniową, przestrzegając zasad rynkowych, i nie stosuje w jakimkolwiek stopniu preferencyjnego traktowania w odniesieniu do przemysłu przewodów światłowodowych zgodnie z jakimkolwiek dokumentami programowymi.
- (162) Przekazane przez rząd ChRL informacje odnośnie do Sinosure były niekompletne i nie pozwoliły Komisji na wyciągnięcie wniosków na temat zasadniczych części dochodzenia dotyczących ubezpieczenia kredytów eksportowych, a w szczególności nie pozwalały na ustalenie, czy Sinosure jest organem publicznym oraz czy składki płacone przez przedsiębiorstwa objęte próbą były zgodne z warunkami rynkowymi.
- (163) Po ostatecznym ujawnieniu rząd ChRL stwierdził, że Komisji przekazano wszystkie niezbędne informacje, a ponieważ Sinosure nie zapewniało subsydiów konkretnie dla przemysłu przewodów światłowodowych, żądane informacje nie były istotne do celów obecnego dochodzenia.
- (164) Jak określono w motywie 162, Komisja nie otrzymała od Sinosure informacji, które umożliwiłyby ocenę prawidłowości argumentu rządu ChRL, że Sinosure nie jest podmiotem publicznym oraz ocenę tego, czy składki naliczane przez Sinosure były zgodne z zasadami rynkowymi. Informacje te uznano za niezbędne, aby umożliwić Komisji wyciągnięcie wniosku, czy ubezpieczenie kredytu eksportowego zapewnione przez Sinosure było subsydiem stanowiącym podstawę środków wyrównawczych, które przynosiło korzyść producentom eksportującym objętym próbą.
- (165) Komisja stwierdziła więc, że w przypadku swoich ustaleń dotyczących ubezpieczenia kredytów eksportowych była zmuszona oprzeć się częściowo na dostępnych faktach.
- (166) Po ostatecznym ujawnieniu skarżący argumentował, że Komisja otrzymała od rządu ChRL niekompletne informacje dotyczące Sinosure, co uniemożliwiło wyciągnięcie wniosków w odniesieniu do kluczowych elementów dochodzenia dotyczącego ubezpieczenia kredytów eksportowych. W rezultacie jest bardzo prawdopodobne, że stopa subsydiowania obliczona dla każdego producenta eksportującego objętego próbą w niedostatecznym stopniu odzwierciedla rzeczywiste korzyści z ubezpieczenia kredytu eksportowego przyznanego producentom eksportującym. Skarżący uznał, że najwyższą stopę ustaloną dla jednego producenta eksportującego Komisja powinna zastosować automatycznie do drugiego producenta eksportującego.
- (167) Producenci eksportujący objęci próbą współpracowali w dochodzeniu i dostarczyli szczegółowych informacji na temat ubezpieczenia kredytu eksportowego, które otrzymali od Sinosure. Ponieważ korzyść została obliczona na podstawie różnicy między tymi informacjami a odpowiednią zewnętrzną wartością odniesienia, uznano, że kwota subsydiowania reprezentuje rzeczywistą korzyść przyznaną objętym próbą producentom eksportującym. Dlatego też argument ten należało odrzucić.

3.2.3. Wykorzystanie dostępnych faktów w odniesieniu do materiałów wsadowych

- (168) Komisja zwróciła się do rządu ChRL o przekazanie specjalnego kwestionariusza dziesięciu największym producentom i dystrybutorom materiałów wsadowych wykorzystywanych do produkcji przewodów światłowodowych, jak również wszystkim innym dostawcom przedmiotowych materiałów, którzy dostarczali materiały wsadowe do przedsiębiorstw objętych próbą. W odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu rząd ChRL stwierdził, że nie sprawuje nad dostawcami materiałów wsadowych kontroli umożliwiającej zażądanie przekazania informacji poufnych, o które zwrócono się w kwestionariuszu, oraz że koordynowanie tego procesu przy bardzo dużej liczbie dostawców materiałów wsadowych, będących przedsiębiorstwami objętymi próbą, byłoby nieuzasadnionym obciążeniem dla rządu ChRL. Komisja ustaliła natomiast na podstawie dostępnych publicznie danych, że główni producenci germanu są (częściowo) własnością państwa, jak określono w sekcji 3.8.2. W związku z tym rząd ChRL był w stanie dostarczyć żądane informacje.

- (169) Na wniosek Komisji rząd ChRL przedstawił rządowe plany i zawiadomienia wydane przez samorząd prowincji Yun-nan, mające wpływ na przemysł germanowy. Rząd ChRL odmówił jednak zastosowania się do prośby Komisji o przekazanie kwestionariusza dostawcom czynników produkcji w celu uzyskania bardziej szczegółowych informacji na temat struktury własności przedsiębiorstw wytwarzających i dostarczających przedmiotowe materiały wsadowe. W związku z tym, że względu na jedynie częściową współpracę rządu ChRL w odniesieniu do materiałów wsadowych wykorzystywanych do produkcji przewodów światłowodowych, Komisja nie uzyskała niezbędnych informacji na temat dostawców czynników produkcji.
- (170) Po ostatecznym ujawnieniu rząd ChRL stwierdził, że Komisja bezprawnie wykorzystwała dostępne fakty w odniesieniu do informacji od producentów i dystrybutorów materiałów wsadowych argumentując, że nierozsądne jest oczekiwanie od rządu ChRL koordynacji działań z niezliczonymi producentami czynników produkcji.
- (171) Komisja tylko wyjątkowo zadała dalsze pytania w piśmie w sprawie uzupełnienia braków skierowanym do rządu ChRL w odniesieniu do jednego z głównych materiałów wsadowych, tj. germanu, z powodów wyjaśnionych w sekcji 3.8.2 poniżej. Rząd ChRL nie przekazał jednak w pełni niezbędnych informacji dotyczących tego materiału wsadowego.
- (172) Brakujące informacje dotyczyły głównie dwóch aspektów: po pierwsze, informacje dotyczące struktury własności i ładu korporacyjnego niewspółpracujących producentów materiałów wsadowych. Nie posiadając tych informacji, Komisja nie była w stanie ustalić, czy producenci ci są organami publicznymi, czy nie. Po drugie są to informacje dotyczące konkretnych przedsiębiorstw pochodzące od niewspółpracujących producentów materiałów wsadowych, np. informacje na temat ustalania cen komponentów dostarczanych przedsiębiorstwom objętym próbą. Informacje te są niezbędne w rozumieniu art. 28 rozporządzenia podstawowego do ustalenia, czy komponenty dostarczano przedsiębiorstwom objętym próbą za kwotę niższą od odpowiedniego wynagrodzenia. Co więcej, takie dane mogą przekazać wyłącznie odnośni producenci, a zatem informacje te nie mogły się znaleźć w odpowiedziach udzielonych w kwestionariuszach przez przedsiębiorstwa objęte próbą.
- (173) W związku z tym Komisja stwierdziła, że w swoich ustaleniach dotyczących dostarczania materiałów wsadowych za kwotę niższą od odpowiedniego wynagrodzenia musiała częściowo oprzeć się na dostępnych faktach zgodnie z art. 28 ust. 1 rozporządzenia podstawowego.

3.3. Subsydia i programy subsydiów wchodzące w zakres prowadzonego dochodzenia

- (174) Na podstawie informacji zawartych w skardze, zawiadomieniu o wszczęciu postępowania i odpowiedziach na pytania zawarte w kwestionariuszach Komisji zbadano domniemane subsydiowanie w postaci następujących subsydiów udzielanych przez rząd ChRL:
- (i) Programy dotacji
 - Dotacje i fundusze na technologię, innowację i rozwój,
 - Fundusze na transformację i modernizację przemysłu,
 - Dotacje na rzecz projektów,
 - Dotacje na aktywa,
 - Dotacje na wyposażenie i usługi budowlane,
 - Finansowanie badań i rozwoju,
 - Subsydia związane z surowcami,
 - Inne dotacje;
 - (ii) zapewnianie preferencyjnego finansowania, kredytów ukierunkowanych oraz finansowania poprzez instrumenty kapitałowe, quasi-kapitałowe i inne instrumenty kapitałowe (np. pożyczki udzielane zgodnie z polityką preferencyjną, linie kredytowe, akcepty bankowe, finansowanie eksportu);
 - (iii) preferencyjny kredyt eksportowy i ubezpieczenie i gwarancja kredytu eksportowego;
 - (iv) dochody utracone w związku z programami zwolnień z podatków i ulg w zakresie podatków
 - obniżenie podatku dochodowego od przedsiębiorstw dla przedsiębiorstw wykorzystujących zaawansowane i nowe technologie,
 - Preferencyjne odliczanie wydatków na badania i rozwój przed opodatkowaniem,
 - Przyspieszona amortyzacja narzędzi i sprzętu wykorzystywanego przez przedsiębiorstwa sektora zaawansowanych technologii na potrzeby opracowywania i produkcji zaawansowanych technologii,

- zwolnienia z opodatkowania dywidend wypłacanych między kwalifikującymi się przedsiębiorstwami będącymi rezydentami,
 - zwolnienie lub uchylenie podatku od nieruchomości oraz podatku od użytkowania gruntów,
 - dostarczanie energii po obniżonej stawce;
- (v) dostarczanie towarów i świadczenie usług przez rząd za kwotę niższą od odpowiedniego wynagrodzenia
- przyznawanie przez rząd prawa do użytkowania gruntów za kwotę niższą od odpowiedniego wynagrodzenia;
 - dostawy materiałów wsadowych realizowane przez rząd za kwotę niższą od odpowiedniego wynagrodzenia.

3.4. Programy dotacji

- (175) Komisja ustaliła, że grupy przedsiębiorstw objęte próbą korzystały z różnych programów dotacji, takich jak dotacje związane z technologią, innowacjami i rozwojem, dotacje związane z aktywami, obniżki oprocentowania pożyczek, dotacje wspierające wywóz, dotacje ukierunkowane na rozwój inteligentnych i średnich przedsiębiorstw oraz specjalne dotacje związane ze skutkami gospodarczymi pandemii COVID-19. Istotną część dotacji zgłaszanych przez grupy przedsiębiorstw objęte próbą stanowiły dotacje związane z technologią, innowacjami i rozwojem. W związku z tym Komisja podzieliła dotacje na dwie kategorie: (i) dotacje związane z technologią, innowacjami i rozwojem; oraz (ii) inne dotacje.

3.4.1. Dotacje związane z technologią, innowacjami i rozwojem

- (176) W okresie objętym dochodzeniem obie grupy objęte próbą otrzymały dotacje związane z badaniami i rozwojem oraz uprzemysłowieniem, unowocześnianiem technologii i innowacjami.

a) Podstawa prawna

- 13. plan pięcioletni na rzecz innowacji technologicznej,
- obwieszczenie w sprawie ustanowienia rocznych projektów w ramach specjalnych projektów o kluczowym znaczeniu w dziedzinie urządzeń i integracji optoelektroniki i mikroelektroniki w 2018 r., Ministerstwo Nauki i Technologii, Guo Ke Gao Fa Ji Zi (2019) nr 49,
- obwieszczenie w sprawie ustanowienia specjalnych projektów o kluczowym znaczeniu dla łączności szerokopasmowej i nowych sieci w ramach krajowego kluczowego programu badawczo-rozwojowego w 2019 r., Ministerstwo Nauki i Technologii, Guo Ke Gao Fa Ji Zi (2020) nr 6,
- fundusze na wsparcie przemysłu i fundusze specjalne na badania i rozwój oraz uprzemysłowienie, Dong Ban Fa (2018) nr 62,
- środki zarządzania krajowym programem badań i rozwoju zaawansowanych technologii (863),
- rozwój i uprzemysłowienie konwergentnych optycznych urządzeń transmisyjnych-13 Hubei Science and Technology Development [2014] Zawiadomienie nr 10 z Departamentu Prowincji ds. Nauki i Technologii w sprawie wydania projektów planu na rzecz nauki i technologii w prowincji Hubei w 2014 r. (pierwsza seria),
- fundusze projektowe dla platformy usług na rzecz podwójnej innowacji;
- obwieszczenie w sprawie wydania pierwszej partii wskaźników transformacji przemysłowej i informacyjnej na szczeblu prowincji oraz aktualizacji wskaźników funduszy specjalnych w 2019 r.,
- bezpośredni przydział środków na finansowanie projektów badawczych z trzeciego instytutu badawczego Ministerstwa Bezpieczeństwa Publicznego,
- obwieszczenia w sprawie przydzielenia funduszy specjalnych na renowację techniczną, funduszy specjalnych na rewitalizację przemysłu, funduszy specjalnych na transformację techniczną i funduszy specjalnych na rozwój przemysłu,
- lokalne programy, do których administracja nadzoru rynku miejskiego Wuhan przydzieliła wspierane projekty związane o wysokiej wartości, oraz
- dokument komitetu zarządzającego strefą rozwoju gospodarczego i technologicznego Nanjing, 2018, nr 149.

b) Ustalenia

- (177) Komisja ustaliła, że większość dotacji dotyczących modernizacji, renowacji lub transformacji technologicznej otrzymanych przez przedsiębiorstwa objęte próbą było wyraźnie związanych z badaniami i rozwojem. Nieliczne dotacje dotyczyły transformacji i innowacji w przedsiębiorstwach lub ich procesie produkcyjnym, a zatem pośrednio badań i rozwoju.
- (178) Jeden producent eksportujący w jednej z grup objętych próbą zgłosił 113 dotacji w odniesieniu do okresu objętego dochodzeniem, z których, pod względem wartości, ponad 80 % dotyczyło projektów badawczo-rozwojowych. Wartość dotacji na badania i rozwój drugiego producenta eksportującego w tej samej grupie odpowiadała ponad 70 % wszystkich dotacji zgłoszonych przez niego w odniesieniu do okresu objętego dochodzeniem.
- (179) W odniesieniu do tej grupy przedsiębiorstw Komisja ustaliła ponadto, że rząd ChRL przyznał dotacje na uprzemysłowienie w zakresie badań i rozwoju na różnych poziomach grupy. W szczególności rząd ChRL przyznał fundusze celowe jednostkom dominującym, z których jedna jest bezpośrednio zarządzana przez Komisję Nadzoru i Administracji Aktywów Państwowych („SASAC”); następnie fundusze te przydzielono jednostkom zależnym, w tym jednemu z producentów eksportujących, na projekty badawczo-rozwojowe.
- (180) Jeden z producentów eksportujących w grupie otrzymał pewną kwotę środków od swoich jednostek dominujących w ramach umów dotyczących świadczenia usług badawczo-rozwojowych na rzecz jednostek dominujących. Dotacje zostały przyznane przez rząd ChRL jednostkom dominującym. W trakcie zdalnej kontroli krzyżowej Komisja ustaliła jednak, że dotacje przyznane przez rząd ChRL zostały ostatecznie wypłacone w formie wynagrodzenia za usługi badawczo-rozwojowe na rzecz producenta eksportującego. Ponadto postanowienia umów wskazywały, że wyniki prac badawczo-rozwojowych, w tym wszelkie prawa własności intelektualnej wynikające z tych usług, należą do obu stron i że przedsiębiorstwu realizującemu projekt badawczo-rozwojowy, tj. producentowi eksportującemu, przysługuje prawo do ich wykorzystania. Komisja ustaliła, że przedmiotowe usługi badawczo-rozwojowe obejmowały również produkt objęty postępowaniem. Na tej podstawie Komisja uznała zatem fundusze przekazane w formie wynagrodzenia za usługi badawczo-rozwojowe za dotację przyznaną w całości przez rząd ChRL producentowi eksportującemu. Powiązani dostawcy w grupie również otrzymali znaczące dotacje na projekty badawczo-rozwojowe.
- (181) Znaczna część przedsiębiorstw w tej grupie objętej próbą zlokalizowana jest w strefie rozwoju przemysłu nowych technologii East Lake w Wuhan i otrzymała fundusze na badania i rozwój, ponieważ jest tam zlokalizowana. Ta strefa nowych technologii jest często nazywana „Doliną Optyczną”⁽⁴³⁾ ze względu na koncentrację na produkcji optoelektroniki, w tym przewodów światłowodowych. Jak opisano w motywach 123–125 powyżej, strefa rozwoju przemysłu nowych technologii East Lake w Wuhan służyła jako główna baza produkcyjna dla przewodów światłowodowych i producenci przewodów światłowodowych prowadzący działalność w strefie korzystali z różnych form zachęt i wsparcia ze strony państwa, w tym dotacji⁽⁴⁴⁾.
- (182) W odniesieniu do drugiej grupy objętej próbą Komisja ustaliła, że wartość dotacji wspierających badania i rozwój lub służących celom transformacji lub innowacji stanowiła około 90 % dotacji otrzymanych w okresie objętym dochodzeniem w przypadku pierwszego przedsiębiorstwa eksportującego i ponad 40 % w przypadku drugiego.
- (183) Realizacja planów i programów opisanych w motywach 81–126 powyżej przekłada się na konkretne płatności pieniężne. Rzeczywiście, do instrumentów, za których pomocą rząd ChRL kieruje rozwojem sektora przewodów światłowodowych, należą bezpośrednie dotacje państwowe. W publicznie dostępnym sprawozdaniu rocznym producenta eksportującego FTT za 2019 r. potwierdzono, że przedsiębiorstwo na koniec 2019 r. posiadało 393,8 mln RMB odroczonego dochodu w ramach dotacji rządowych oraz 45,8 mln RMB dotacji rządowych w ramach „innego dochodu”⁽⁴⁵⁾. W publicznie dostępnym sprawozdaniu rocznym producenta eksportującego ZTT za 2019 r. potwierdzono, że przedsiębiorstwo na koniec 2019 r. posiadało 150,3 mln RMB odroczonego dochodu w ramach dotacji rządowych oraz otrzymało 361,1 mln RMB dotacji rządowych związanych z codzienną działalnością przedsiębiorstwa⁽⁴⁶⁾.

⁽⁴³⁾ <https://asiatimes.com/tag/donghu-high-tech-zone/>, ostatni dostęp w dniu 18 sierpnia 2021 r.

⁽⁴⁴⁾ Zob. artykuł *Wuhan East Lake: a National High Tech Zone mixing investment and tax benefit policies*, strona internetowa Pedata, 27 lutego 2013 r., <https://free.pedata.cn/755314.html>, ostatni dostęp w dniu 10 sierpnia 2021 r. Zob. fragment: „Dziesięć firm było notowanymi na »New Third Board« i otrzymało odpowiednie dotacje rządowe; [...] Jeżeli chodzi o zachęcanie instytucji dokonujących inwestycji kapitałowych do rozpoczęcia działalności w parku lub inwestowania w przedsiębiorstwa znajdujące się w parku, odpowiednie departamenty prowincji Hubei, gminy Wuhan i strefy zaawansowanych technologii East Lake utworzyły, odpowiednio, fundusze wspierające venture capital. W porównaniu ze strefami zaawansowanych technologii na obszarach przybrzeżnych, mimo że przemysł inwestycji kapitałowych w śródlądowej strefie zaawansowanych technologii East Lake zaczął rozwijać się później, jej atrakcyjność dla instytucji VC/PE jest stosunkowo znacząca ze względu na niską barierę rejestracji działalności gospodarczej, silne wsparcie w ramach polityki zachęt oraz dużą liczbę rządowych funduszy wspierających”.

⁽⁴⁵⁾ https://pdf.dfcfw.com/pdf/H2_AN202004291379049397_1.pdf, s. 133, 138, ostatni dostęp w dniu 11 sierpnia 2021 r.

⁽⁴⁶⁾ https://pdf.dfcfw.com/pdf/H2_AN202004291379029468_1.pdf, s. 205, 215, ostatni dostęp w dniu 11 sierpnia 2021 r.

- (184) Programy dotacji, z których skorzystały grupy przedsiębiorstw objęte próbą, są w dużej mierze podobne pod względem sposobu ich opracowania. W zależności od celu ustalane są kryteria, na podstawie których przedsiębiorstwa mogą się ubiegać o dotację – jeśli kryteria zostaną spełnione, przyznane zostanie wsparcie finansowe.
- (185) Niektóre dotacje przyznawane przedsiębiorstwom objętym próbą mają podstawę prawną w krajowym programie badań i rozwoju zaawansowanych technologii, tak zwanych „środkach zarządzania (863)”. Te środki zarządzania również ilustrują sposób planowania państwowego w ChRL, jak opisano w motywie 79 powyżej. Art. 2 stanowi, że „krajowy plan badań i rozwoju zaawansowanych technologii (863) jest programem naukowo-technicznym z jasnymi celami krajowymi, wspieranym przez centralne alokacje finansowe”. W art. 29 tego samego dokumentu ustanowiono procedurę zatwierdzania projektów, które są kwalifikowalne. Odzwierciedla ona opisany powyżej mechanizm: po złożeniu wniosku, jego akceptacji i ocenie, grupa ekspertów przedstawi propozycje projektu i szacunki dotyczące finansowania projektu, a ostatecznie wspólne biuro zatwierdzi dotację i podpisze umowę w jej sprawie.
- (186) Istnieją dalsze przepisy prawne stanowiące podstawę programów subsydiowania, w których uczestniczą producenci przewodów światłowodowych.
- (187) Jednym z tych dokumentów prawnych jest obwieszczenie w sprawie ustanowienia rocznych projektów w ramach specjalnych projektów o kluczowym znaczeniu w dziedzinie urządzeń i integracji optoelektroniki i mikroelektroniki w 2018 r. W obwieszczeniu tym stwierdza się, że odpowiedzialność za koordynację i monitorowanie realizacji projektów spoczywa na tzw. jednostkach wiodących projektów, którymi są wybrane przedsiębiorstwa korzystające z odnośnego programu i nadzorujące pozostałych beneficjentów.
- (188) Szczegółowa treść dotacji przyznawanych na podstawie tego programu jest określona w załącznikach do niego. Jeden z programów mających zastosowanie w OD opisano na przykład jako „Zintegrowany hybrydowy układ scalony i moduł fotoniczny 25G/100G w pasywnej sieci optycznej (PON)”, a przewidziane w jego ramach środki wynoszą 50,54 mln RMB. Jeden z objętych próbą producentów eksportujących otrzymał dotację w ramach tego programu. Cel rządu ChRL, jakim jest wspieranie badań i rozwoju za pomocą tej dotacji, wynika z „celów projektu”, które są między innymi opisane jako „badania nad technologią laserową układów scalonych o wysokiej mocy 25G dla pasywnej sieci optycznej (PON)”. Pasywna sieć optyczna to światłowodowa technologia telekomunikacyjna służąca do zapewniania dostępu do sieci szerokopasmowej klientom końcowym.
- (189) Na podstawie tego samego dokumentu prawnego zatwierdzono projekt o nazwie „Projekt dotyczący opartego na krzemie scalonego układu optoelektronicznego i podsystemu na potrzeby dostępu optycznego w ramach pasywnej sieci optycznej 25G/50G/100G” z całkowitym finansowaniem równym 64,17 mln RMB. Cel dotacji nie pozostawia wątpliwości, że są one przeznaczone na badania nad modulatorami optycznymi, detektorami optycznymi, fotodetektorami oraz nad opartą na krzemie wielokanałową technologią pasywnych sieci optycznych 100 Gb/s, które to technologie są wykorzystywane w sieciach światłowodowych.
- (190) Kolejny projekt ustanowiony w tym obwieszczeniu nosi nazwę „Projekt technologii zintegrowanego układu scalonego emisji i sterowania optycznego w systemie koherentnej łączności optycznej”, przy czym finansowanie w jego ramach wynosi 41,77 mln RMB, a jego realizację przewiduje się w okresie od sierpnia 2019 r. do lipca 2022 r. Ze względu na wskazanie celów badawczych dotyczących laserów, układów scalonych i modulatorów w technologii laserowej, dotacja ta wspiera producentów w branży sieci optycznych, a w szczególności producentów przewodów światłowodowych. Jeden z objętych próbą producentów eksportujących należy do beneficjentów tego programu.
- (191) Dodatkowym programem wsparcia na rzecz branży internetowej, a w szczególności producentów przewodów światłowodowych, jest program wynikający z obwieszczenia w sprawie ustanowienia specjalnych projektów o kluczowym znaczeniu dla łączności szerokopasmowej i nowych sieci w ramach krajowego kluczowego programu badawczo-rozwojowego w 2019 r. Na podstawie tego obwieszczenia zatwierdzono projekt o nazwie „Niski pobór mocy, wysoka integracja i wysoka wydajność optycznego systemu transmisyjnego 100G – badania i demonstracja zastosowań” oraz związane z nim finansowanie w kwocie 95,47 mln RMB. W opisie celów projektu stwierdzono, że omawiana dotacja ma pomóc w uniezależnieniu się od dostaw z zagranicy urządzeń niezbędnych w technologii szybkiej transmisji optycznej 100G oraz że aby to osiągnąć, należy przeprowadzić badania i wdrożyć szybkie urządzenia i moduły optoelektroniczne oraz sprzęt platformy transmisji optycznej 100G w oparciu o niezależne urządzenia oparte na układach scalonych. Jeden z objętych próbą producentów eksportujących otrzymał z tego programu dotację na badania i rozwój w wysokości 8 360 000 juanów.

c) Wniosek

- (192) Dotacje związane z technologią, innowacjami i rozwojem, w tym dotacje na projekty badawczo-rozwojowe opisane w motywach 184–191, stanowią subsydia w rozumieniu art. 3 pkt 1 lit. a) ppkt (i) i art. 3 pkt 2 rozporządzenia podstawowego w postaci przekazu środków finansowych od rządu ChRL na rzecz producentów produktu objętego postępowaniem w formie dotacji. Jak wspomniano w motywie 183 powyżej, fundusze te są w większości księgowane jako subsydia rządowe na rachunkach producentów eksportujących objętych próbą.
- (193) Przedmiotowe subsydia mają charakter szczególny w rozumieniu art. 4 ust. 2 lit. a) rozporządzenia podstawowego, ponieważ były skierowane wyłącznie do przedsiębiorstw prowadzących działalność związaną z kluczowymi obszarami lub technologiami wymienionymi w regularnie publikowanych wytycznych, środkach administracyjnych i katalogach, a przewody światłowodowe są jednym z kwalifikujących się sektorów.
- (194) Po ostatecznym ujawnieniu rząd ChRL i przedsiębiorstwo Connect Com stwierdzili, że żadna z dotacji na badania i rozwój nie jest przeznaczona dla sektora przewodów światłowodowych oraz że strefa rozwoju przemysłu nowych technologii East Lake w Wuhan nie zapewnia wsparcia przedsiębiorstwom wytwarzającym przewody światłowodowe, ponieważ wszelkie domniemane wsparcie wynikające z tej strefy odnosi się do sektorów przemysłu wyższego lub niższego szczebla względem sektora przewodów światłowodowych. Rząd ChRL twierdził ponadto, że Komisja nie wykazała, że przedmiotowe dotacje mają charakter szczególny w rozumieniu art. 4 ust. 2 lit. a) rozporządzenia podstawowego oraz nie spełniła wymogu określonego przez zespół orzekający w sprawozdaniu „WE – Statki powietrzne”, zgodnie z którym szczególność wymaga ustanowienia wyraźnego ograniczenia domniemanego subsydium, a ograniczenie musi „wyraźnie wyrażać całą zamierzoną treść, nie pozostawiając nic jedynie dorozumianego czy zasugerowanego”. Rząd ChRL stwierdził ponadto, że wniosek Komisji, iż przedmiotowe dotacje są wyraźnie ograniczone do sektora przewodów światłowodowych, jest oczywiście błędny, odnosząc się do sprawozdania Organu Apelacyjnego w sprawie „USA – Duże cywilne statki powietrzne”, zgodnie z którym badanie, czy subsydium jest wyraźnie ograniczone, koncentruje się „nie tylko na tym, czy subsydium zostało udzielone konkretnym odbiorcom wskazanym w skardze, ale także na wszystkich przedsiębiorstwach lub gałęziach przemysłu kwalifikujących się do otrzymania tego samego subsydium”.
- (195) Komisja wykazała już szczególność dotacji w motywie 193 powyżej. Istotnie kwalifikują się wyłącznie przedsiębiorstwa prowadzące działalność związaną z kluczowymi obszarami lub technologiami wymienionymi w wytycznych, środkach administracyjnych i katalogach. Ponadto współpracujący producenci eksportujący przedstawili dokumenty związane z dotacjami, takie jak dokumentacja prawna i zawiadomienia o przyznaniu, które świadczyły o tym, że dotacje przyznano przedsiębiorstwom należącym do niektórych określonych branż lub sektorów lub zaangażowanym w określone projekty przemysłowe promowane przez państwo. W związku z tym Komisja przypomniała swój wniosek, zgodnie z którym dotacje te są dostępne wyłącznie dla wyraźnie określonego podzbioru niektórych przedsiębiorstw lub sektorów gospodarki, z pewnością znacznie węższego i bardziej szczegółowo określonego niż te, których dotyczy spór w przypadku „WE – Statki powietrzne”. Ponadto Komisja stwierdziła, że warunki kwalifikowalności tych dotacji nie były jasne i obiektywne oraz że nie miały zastosowania automatycznie; w konsekwencji nie spełniały one wymogów dotyczących braku szczególności zawartych w art. 4 ust. 2 lit. b) rozporządzenia podstawowego.
- (196) Komisja nie zgodziła się z twierdzeniem rządu ChRL, że strefa rozwoju przemysłu nowych technologii East Lake w Wuhan nie zapewnia wsparcia przedsiębiorstwom wytwarzającym przewody światłowodowe, ponieważ wszelkie domniemane wsparcie wynikające z tej strefy odnosi się do sektorów przemysłu wyższego lub niższego szczebla względem sektora przewodów światłowodowych. Po pierwsze, Komisja ustaliła, że jeden z producentów eksportujących korzystał z funduszy na badania i rozwój przyznanych przez władze strefy rozwoju przemysłu nowych technologii East Lake w Wuhan jego jednostce dominującej. Po drugie, nawet gdyby twierdzenie rządu ChRL, że wszelkie domniemane wsparcie pochodzące z tej strefy odnosi się do sektorów przemysłu wyższego lub niższego szczebla względem sektora przewodów światłowodowych, było prawdziwe, nie dowodzi to, że powiązani producenci przewodów światłowodowych nie odnieśli z takich dotacji korzyści. Komisja zbadała bowiem wszystkie powiązane przedsiębiorstwa, które dostarczały materiały do produkcji producentom eksportującym i przeznaczały część swoich subsydiów, w tym dotacji, na produkt objęty postępowaniem. Dlatego twierdzenie to uznano za nieuzasadnione.

d) Obliczanie kwoty subsydium

- (197) W celu ustalenia korzyści odniesionej w okresie objętym dochodzeniem Komisja wzięła pod uwagę dotacje otrzymane w okresie objętym dochodzeniem, jak również dotacje otrzymane przed okresem objętym dochodzeniem, w przypadku których okres amortyzacji trwał w okresie objętym dochodzeniem. W odniesieniu do dotacji, które nie są amortyzowane, za korzyść uznano kwotę otrzymaną w okresie objętym dochodzeniem. W przypadku dotacji związanych z projektami i dotacji związanych z aktywami za korzyść uznano część całkowitej kwoty dotacji, która została zamortyzowana w okresie objętym dochodzeniem.

- (198) W odniesieniu do dotacji otrzymanych jako wynagrodzenie za usługi badawczo-rozwojowe opisane w motywie 180 Komisja uwzględniła kwoty otrzymane jako wynagrodzenie za usługi badawczo-rozwojowe w okresie objętym dochodzeniem i przypisała je do produktu objętego postępowaniem w oparciu o udział obrotów produktu objętego postępowaniem w łącznych obrotach producenta eksportującego.
- (199) Po ostatecznym ujawnieniu przedsiębiorstwo Connect Com zwróciło się do Komisji o ujawnienie kwoty części dotacji przyznanych konkretnie na produkcję przewodów światłowodowych i przeznaczonych na produkcję produktu objętego postępowaniem dla współpracujących producentów eksportujących, twierdząc, że nie może skutecznie korzystać z przysługującego mu prawa do obrony.
- (200) Komisja nie mogła udostępnić tych informacji, ponieważ są one uważane za informacje szczególnie chronione dotyczące działalności gospodarczej. Przedsiębiorstwo nie wyjaśniło również, dlaczego znajomość takiej kwoty miałaby być istotna dla obrony jego praw. W związku z tym argument ten został odrzucony.
- (201) Komisja rozważyła, czy stosować dodatkowe roczne oprocentowanie rynkowe zgodnie z sekcją F lit. a) wytycznych Komisji dotyczących obliczania wysokości subsydiów⁽⁴⁷⁾. Takie podejście wiązałoby się jednak z różnymi złożeńymi czynnikami hipotetycznymi, na temat których nie udostępniono dokładnych informacji. W związku z tym Komisja uznała za bardziej właściwe przypisanie kwot do okresu objętego dochodzeniem według stawek amortyzacji projektów badawczo-rozwojowych i aktywów trwałych zgodnie z metodą obliczania stosowaną w poprzednich sprawach⁽⁴⁸⁾.

3.4.2. Inne dotacje

- (202) Jak wspomniano w motywie 175, Komisja ustaliła, że dwie grupy przedsiębiorstw objęte próbą otrzymały także inne dotacje, takie jak dotacje związane z aktywami, obniżki oprocentowania pożyczek, dotacje wspierające wywóz oraz dotacje ukierunkowane na rozwój małych i średnich przedsiębiorstw.

a) Podstawa prawna

- (203) Dotacji tych udzielały przedsiębiorstwom rządowe organy krajowe, organy prowincji, organy miejskie, powiatowe lub okręgowe; wydawało się, że wszystkie te dotacje miały szczególny charakter w odniesieniu do przedsiębiorstw objętych próbą bądź określonej lokalizacji geograficznej lub branży. Nie wszystkie przedsiębiorstwa objęte próbą ujawniły informacje dotyczące podstawy prawnej dla przyznania tych dotacji. Komisja otrzymała jednak od kilku przedsiębiorstw kopię dokumentów wydanych przez organ rządowy, który przyznał środki finansowe (zwanym dalej „obwieszczeniem”).

b) Ustalenia wynikające z dochodzenia

- (204) Wśród przykładów takich innych dotacji należy wymienić dotacje związane z aktywami, fundusze patentowe, fundusze i nagrody w dziedzinie nauki i technologii, fundusze na rzecz rozwoju biznesu, fundusze na rzecz promocji eksportu, dotacje na poprawę jakości i efektywności przemysłu, miejskie fundusze wspierania handlu, zagraniczne fundusze rozwoju gospodarczego i handlu oraz nagrody w dziedzinie bezpieczeństwa produkcji.
- (205) Ze względu na dużą liczbę dotacji, które Komisja znalazła w księgach grup przedsiębiorstw objętych próbą, w niniejszym rozporządzeniu przedstawiono tylko podsumowanie najważniejszych ustaleń. Dowody na istnienie licznych dotacji oraz na to, że zostały one udzielone przez organy różnych szczebli rządu ChRL, zostały początkowo dostarczone przez dwie grupy objęte próbą. Szczegółowe ustalenia dotyczące tych dotacji przekazano poszczególnym przedsiębiorstwom w specjalnych dokumentach ujawniających informacje.

⁽⁴⁷⁾ Dz.U. C 394 z 17.12.1998, s. 6.

⁽⁴⁸⁾ Zob. np. rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 452/2011 (Dz.U. L 128 z 14.5.2011, s. 18) (*cienki papier powleczony*) rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 215/2013 (Dz.U. L 73 z 11.3.2013, s. 16) (*stal powlekana organicznie*), rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2017/366 (Dz.U. L 56 z 3.3.2017, s. 1) (*panele fotowoltaiczne*) i rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 1379/2014 (Dz.U. L 367 z 23.12.2014, s. 22) (*włókna szklane*), decyzja wykonawcza Komisji 2014/918 (Dz.U. L 360 z 17.12.2014, s. 65) (*poliestrowe włókna odcinkowe*).

c) Wniosek

- (206) Te inne dotacje stanowią subsydia w rozumieniu art. 3 pkt 1 lit. a) ppkt (i) i art. 3 pkt 2 rozporządzenia podstawowego, ponieważ doszło do przekazu środków finansowych od rządu ChRL w postaci dotacji na rzecz objętych próbą grup przedsiębiorstw, w wyniku czego uzyskały one korzyść.
- (207) Grupy przedsiębiorstw objęte próbą dostarczyły informacje na temat kwoty dotacji oraz organu, który przyznał i wypłacił każdą dotację. Przedsiębiorstwa objęte postępowaniem również w większości zaksięgowywały ten dochód w swoich księgach rachunkowych w pozycji „dochód z subsydium” i poddały te księgi niezależnemu audytowi. Informacje na temat tych dotacji stanowiły dla Komisji pozytywny dowód dotacji przynajmniej korzyść.
- (208) Dotacje te są również szczególne w rozumieniu art. 4 ust. 2 lit. a) i art. 4 ust. 3 rozporządzenia podstawowego, co wynika z dokumentów przedstawionych przez współpracujących producentów eksportujących, które wskazują, iż dotacje wydają się ograniczać do niektórych przedsiębiorstw, niektórych gałęzi przemysłu, takich jak sektor przewodów światłowodowych, lub konkretnych projektów w określonych regionach. Dodatkowo niektóre z tych dotacji są uwarunkowane wynikami wywozu w rozumieniu art. 4 ust. 4 lit. a).
- (209) Ponadto dotacje te nie spełniają wymogów braku występowania szczególności zawartego w art. 4 ust. 2 lit. b) rozporządzenia podstawowego, biorąc pod uwagę fakt, że warunki kwalifikowalności oraz faktyczne kryteria kwalifikacji przedsiębiorstw nie są przejrzyste i obiektywne i nie znajdują automatycznego zastosowania.
- (210) Po ostatecznym ujawnieniu rząd ChRL stwierdził, że w zakresie, w jakim domniemane dotacje są przyznawane przez władze lokalne lub regionalne, nie można ich uznać za subsydia szczególne dla danego regionu. Rząd ChRL zwrócił uwagę, że na podstawie art. 2.2 Porozumienia w sprawie subsydiów i środków wyrównawczych subsydium regionalne nie może być uznane za szczególne, jeżeli jest przyznawane przez sam region (tj. przez władze regionalne lub gminne) ⁽⁴⁹⁾ oraz że Komisja musi wykazać, że istnieje ograniczenie dostępu do dotacji wyłącznie ze względu na położenie geograficzne ⁽⁵⁰⁾.
- (211) W tym względzie Komisja zwróciła uwagę, że w motywie 208 stwierdziła, że dotacje inne niż dotacje związane z technologią, innowacjami i rozwojem mają charakter szczególny w rozumieniu art. 4 ust. 2 lit. a), art. 4 ust. 3 i art. 4 ust. 4 lit. a) rozporządzenia podstawowego. Wydaje się, że większość tych dotacji była ograniczona do pewnych przedsiębiorstw działających w niektórych sektorach przemysłu, takich jak sektor przewodów światłowodowych. Jedynie niektóre dotacje wydawały się związane ze szczególnymi projektami w szczególnych regionach. Fakt, że dotacje te zostały przyznane przedsiębiorstwom przez władze krajowe, władze prowincji, władze miejskie, władze prefektury lub regionu nie oznacza, że dotacje te nie mają podstawy prawnej na poziomie krajowym i nie dotyczyły szczególnych projektów w szczególnych regionach. Rząd ChRL nie przedstawił żadnych konkretnych dowodów przemawiających za tym, że dotacje te nie mają charakteru szczególnego (na przykład że były przyznawane wszystkim przedsiębiorstwom podlegającym jurysdykcji podmiotu lokalnego działającego jako organ przyznający). W konsekwencji Komisja powtórzyła, że na podstawie dowodów, którymi dysponuje, stwierdziła, że dotacje te nie spełniają wymogów dotyczących braku szczególności zawartych w art. 4 ust. 2 lit. b) rozporządzenia podstawowego i mają charakter szczególny w rozumieniu art. 4 ust. 2 lit. a), art. 4 ust. 3 i art. 4 ust. 4 lit. a) rozporządzenia podstawowego, w związku z czym odrzuciła argument rządu ChRL.
- (212) Po ostatecznym ujawnieniu Connect Com stwierdziło, że subsydiowanie jest szczególne tylko wtedy, gdy odnosi się bezpośrednio do sektora przewodów światłowodowych, a nie gdy dotyczy szeregu sektorów, „takich” jak produkcja przewodów światłowodowych, jak stwierdziła Komisja w motywie 208.
- (213) W tym względzie Komisja wyjaśniła, że art. 4 ust. 2 rozporządzenia podstawowego stanowi, że „w celu ustalenia, czy subsydia są szczególne dla przedsiębiorstwa, przemysłu bądź grupy przedsiębiorstw lub gałęzi przemysłu (zwanych dalej »niektórymi przedsiębiorstwami«) w ramach jurysdykcji organu udzielającego subsydium, stosuje się następujące zasady (...)”. Z brzmienia tego przepisu wynika, że szczególność może odnosić się również do „grupy przedsiębiorstw lub gałęzi przemysłu”. W związku z powyższym Komisja odrzuciła ten argument.
- (214) Connect Com twierdziło również, że Komisja zignorowała art. 4 ust. 2 lit. b) rozporządzenia podstawowego, zgodnie z którym szczególność nie występuje w przypadku, gdy organ przyznający subsydium ustanawia obiektywne kryteria określające kwalifikowalność do przyznania subsydium i jego wysokość.

⁽⁴⁹⁾ Sprawozdanie zespołu orzekającego, WE – Duże cywilne statki powietrzne, pkt 7.1230 – 7.1231; Sprawozdanie zespołu orzekającego, USA – cła antidumpingowe i wyrównawcze (Chiny), pkt 9.138 – 9.139.

⁽⁵⁰⁾ Zob. sprawozdanie zespołu orzekającego, „USA – Ostateczne cła antidumpingowe i wyrównawcze nałożone na niektóre produkty pochodzące z Chin”, WT/DS379/R, pkt 9.140 – 9.144, 9.157.

(215) W tym względzie Komisja wyjaśniła, że, jak wskazano w motywach 195 i 209, dotacje te nie spełniają wymogów braku szczególności określonych w art. 4 ust. 2 lit. b) rozporządzenia podstawowego, biorąc pod uwagę fakt, że warunki kwalifikowalności oraz faktyczne kryteria kwalifikacji przedsiębiorstw nie są przejrzyste i obiektywne i nie znajdują automatycznego zastosowania. W związku z tym argument ten został odrzucony.

d) Obliczanie kwoty subsydium

(216) Komisja obliczyła korzyść zgodnie z metodą opisaną w motywie 197 powyżej.

3.4.3. Wnioski dotyczące programów dotacji

(217) Stopy subsydiowania ustalone w odniesieniu do wszystkich dotacji przyznanych w okresie objętym dochodzeniem na rzecz producentów eksportujących objętych próbą wyniosły:

Dotacje

Nazwa przedsiębiorstwa	Stopa subsydiowania
Grupa FTT:	1,79 %
— FiberHome Telecommunication Technologies Co., Ltd.	
— Nanjing Wasin Fujikura Optical Communication Ltd.	
— Hubei Fiberhome Boxin Electronic Co., Ltd.	
Grupa ZTT:	0,33 %
— Jiangsu Zhongtian Technology Co., Ltd.	
— Zhongtian Power Optical Cable Co., Ltd.	

3.5. Finansowanie preferencyjne

3.5.1. Instytucje finansowe zapewniające finansowanie preferencyjne

(218) Z informacji przekazanych przez dwie objęte próbą grupy producentów eksportujących wynika, że finansowania udzieliło im 32 instytucji finansowych z siedzibą w ChRL. Spośród tych 32 instytucji finansowych 25 było własnością państwa. Pozostałe instytucje finansowe albo były przedsiębiorstwami prywatnymi, albo Komisja nie była w stanie ustalić, czy były przedsiębiorstwami państwowymi, czy prywatnymi. Specjalny kwestionariusz wypełnił jednak tylko jeden bank będący własnością państwa, mimo że Komisja zwróciła się do rządu ChRL o przekazanie kwestionariusza wszystkim instytucjom finansowym, które udzielały kredytów przedsiębiorstwom objętym próbą.

3.5.1.1. Instytucje finansowe będące własnością państwa działające jako organy publiczne

(219) Komisja sprawdziła, czy banki będące własnością państwa działały w charakterze organów publicznych w rozumieniu art. 3 i art. 2 lit. b) rozporządzenia podstawowego. Interpretując rozporządzenie podstawowe zgodnie ze zobowiązaniami UE w ramach WTO, w celu ustalenia, czy przedsiębiorstwo będące własnością państwa jest organem publicznym, należy zastosować następujący test ⁽⁵¹⁾: „Istotną kwestią jest to, czy danemu podmiotowi powierzono wykonywanie funkcji rządowych, a nie sposób, w jaki zostało to osiągnięte. Istnieje wiele różnych sposobów, w jakie rząd w wąskim rozumieniu tego słowa może nadać podmiotom tego rodzaju uprawnienie. W związku z tym fakt przekazania danemu podmiotowi tego rodzaju uprawnienia można wykazać w oparciu o wiele różnego rodzaju dowodów. Dowód świadczący o tym, że dany podmiot w praktyce wykonuje funkcje rządowe, może służyć jako dowód na to, że posiada on lub powierzono mu władzę publiczną, szczególnie jeżeli tego rodzaju dowód wskazuje, że takie działanie stanowi stałą i regularną praktykę. W związku z tym w naszej opinii dowód na to, że rząd sprawuje znaczną kontrolę nad podmiotem i jego postępowaniem może w niektórych przypadkach świadczyć o tym, iż podmiot ten dysponuje władzą publiczną i sprawuje taką władzę w ramach wykonywania funkcji rządowych. Należy jednak podkreślić, że oprócz wyraźnego przekazania uprawnienia w ramach instrumentu prawnego mało prawdopodobne jest, aby istnienie zwykłych formalnych powiązań między danym podmiotem a rządem

⁽⁵¹⁾ WT/DS379/AB/R (USA – Cła antydumpingowe i wyrównawcze dotyczące pewnych towarów pochodzących z Chin), sprawozdanie Organu Apelacyjnego z dnia 11 marca 2011 r., DS 379, pkt 318. Zob. również WT/DS436/AB/R (USA – stal węglowa (Indie)), sprawozdanie Organu Apelacyjnego z dnia 8 grudnia 2014 r., pkt 4.9–4.10, 4.17–4.20 i WT/DS437/AB/R (USA – Cła wyrównawcze dotyczące pewnych towarów pochodzących z Chin) sprawozdanie Organu Apelacyjnego z dnia 18 grudnia 2014 r., pkt 4.92.

w wąskim znaczeniu tego słowa wystarczyło do ustalenia koniecznego sprawowania władzy publicznej. Dlatego też przykładowo sam fakt, że rząd jest akcjonariuszem większościowym w danym podmiocie nie oznacza, że dysponuje on znaczną kontrolą nad postępowaniem tego podmiotu, a tym bardziej nie oznacza, że powierzył mu sprawowanie władzy publicznej. W niektórych przypadkach, gdy dowody wskazują jednak, że formalne znamiona kontroli rządu są liczne, oraz istnieją też dowody na to, że taka kontrola jest sprawowana w sposób znaczący, takie dowody mogą umożliwiać stwierdzenie, że dany podmiot sprawuje władzę publiczną.”.

- (220) Komisja dążyła do uzyskania informacji na temat struktury własności państwa, a także na temat formalnych znamion kontroli rządu w odniesieniu do banków będących własnością państwa. Komisja zbadała również, czy kontrolę sprawowano w znaczący sposób. W tym celu Komisja była zmuszona oprzeć się częściowo na dostępnych faktach ze względu na odmowę przekazania przez rząd ChRL i banki będące własnością państwa dowodów dotyczących procesu decyzyjnego, który doprowadził do udzielenia kredytów preferencyjnych, jak określono w motywach 136–153 powyżej.
- (221) Aby przeprowadzić taką analizę, Komisja zbadała w pierwszej kolejności informacje otrzymane od banku będącego własnością państwa, który udzielił odpowiedzi na pytania w specjalnym kwestionariuszu.

1) Częściowo współpracujące instytucje finansowe będące własnością państwa

- (222) Tylko jeden bank będący własnością państwa, a mianowicie bank EXIM, udzielił odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu.
- a) Własność i formalne znamiona kontroli rządu ChRL
- (223) Na podstawie informacji otrzymanych w odpowiedziach na pytania zawarte w kwestionariuszu Komisja stwierdziła, że rząd ChRL bezpośrednio lub pośrednio posiadał ponad 50 % udziałów w tej instytucji finansowej.
- (224) Jeżeli chodzi o formalne znamiona kontroli rządu nad współpracującym bankiem będącym własnością państwa, Komisja uznała bank za „kluczową instytucję finansową będącą własnością państwa”. W szczególności zawiadomienie pt. „Interim Regulations on the Board of Supervisors in Key State-owned Financial Institutions” (regulamin przejściowy rad nadzorczych kluczowych instytucji finansowych będących własnością państwa) ⁽²⁾ stanowi, że: „kluczowe instytucje finansowe, o których mowa w niniejszym regulaminie, oznaczają będące własnością państwa banki realizujące politykę rządu, banki komercyjne, przedsiębiorstwa zarządzające aktywami finansowymi, przedsiębiorstwa zajmujące się papierami wartościowymi, zakłady ubezpieczeń itp. (zwane dalej instytucjami finansowymi będącymi własnością państwa), których rady nadzorcze powołuje Rada Państwa Chińskiej Republiki Ludowej”.
- (225) Radę nadzorczą kluczowych instytucji finansowych będących własnością państwa powołuje Rada Państwa Chińskiej Republiki Ludowej zgodnie z „Regulaminem przejściowym rad nadzorczych kluczowych instytucji finansowych będących własnością państwa”. Na podstawie art. 3 i 5 tego regulaminu przejściowego Komisja ustaliła, że członkowie rady nadzorczej są powoływani przez Radę Państwa Chińskiej Republiki Ludowej, przed którą ponoszą odpowiedzialność, co potwierdza sprawowanie kontroli instytucjonalnej nad działalnością prowadzoną przez współpracujące banki będące własnością państwa.
- (226) Poza ustaleniem istnienia tych powszechnych znamion kontroli rządu Komisja poczyniła następujące ustalenia w odniesieniu do EXIM. EXIM został utworzony i prowadzi działalność na podstawie obwieszczenia o utworzeniu Eksportowo-Importowego Banku Chińskiego wydanego przez Radę Państwa Chińskiej Republiki Ludowej oraz na podstawie statutu EXIM. Zgodnie ze statutem EXIM jego kadre kierowniczą powołuje bezpośrednio państwo. Radę nadzorczą powołuje Rada Państwa Chińskiej Republiki Ludowej zgodnie z „Regulaminem przejściowym rad nadzorczych kluczowych instytucji finansowych będących własnością państwa” oraz innymi przepisami ustawowymi i wykonawczymi; rada nadzorcza podlega Radzie Państwa Chińskiej Republiki Ludowej.
- (227) W statucie zaznaczono również, że komitet partii w ramach EXIM odgrywa przewodnią i kluczową rolę polityczną w dążeniu do tego, aby strategie polityczne i istotne działania partii i państwa były wdrażane przez EXIM. Kierownictwo partii jest zaangażowane we wszystkie aspekty ładu korporacyjnego.
- (228) W statucie stwierdzono również, że EXIM jest zaangażowany we wspieranie rozwoju handlu zagranicznego i współpracy gospodarczej, inwestycji transgranicznych, koncepcji „Jeden pas i jeden szlak” oraz międzynarodowej współpracy w zakresie mocy produkcyjnych i produkcji wyposażenia. Zakres jego działalności gospodarczej obejmuje udzielanie krótko-, średnio- i długoterminowych kredytów zatwierdzonych przez państwo i zgodnych ze strategiami politycznymi państwa w zakresie handlu zagranicznego i otwarcia na pozyskanie nowych rynków (ang. going out), takich jak kredyty eksportowe, kredyty importowe, kredyty na obsługę zagranicznych zleceń w zakresie inżynierii, kredyty na inwestycje zagraniczne, kredyty chińskiego rządu na pomoc zagraniczną oraz kredyty eksportowe dla nabywców.

⁽²⁾ Dekret Rady Państwa Chińskiej Republiki Ludowej (nr 283).

- (229) Ponadto w swoim sprawozdaniu rocznym za rok 2019 bank EXIM stwierdził, że ponad to w pełni wdrożył wszystkie główne strategie polityczne i decyzje podjęte przez Komitet Centralny Komunistycznej Partii Chin oraz Radę Państwa Chińskiej Republiki Ludowej.
- (230) Komisja stwierdziła również, że instytucje finansowe będące własnością państwa zmieniły w 2017 r. swoje statuty, aby zwiększyć rolę Komunistycznej Partii Chin („KPCh”) na najwyższym szczeblu decyzyjnym tych banków ⁽³³⁾.
- (231) Nowe statuty stanowią, że:
- przewodniczącym zarządu jest osoba będąca sekretarzem komitetu partii,
 - zadaniem KPCh jest zapewnienie i nadzorowanie wdrożenia przez bank strategii politycznych i wytycznych KPCh i państwa, a także pełnienie wiodącej roli w doborze personelu (w tym kadry kierowniczej wyższego szczebla), oraz
 - przy podejmowaniu wszelkich istotnych decyzji zarząd wysłuchuje opinii komitetu partii.
- b) Faktyczna kontrola ze strony rządu ChRL
- (232) Komisja zwróciła się również o informacje w kwestii, czy rząd ChRL sprawował znaczną kontrolę nad funkcjonowaniem banku EXIM w odniesieniu do jego polityki w zakresie udzielania kredytów oraz oceny ryzyka, w przypadku gdy udzielał on kredytów przemysłowi przewodów światłowodowych. W tym względzie wzięto pod uwagę następujące dokumenty regulacyjne:
- art. 34 ustawy ChRL w sprawie banków komercyjnych („ustawa bankowa”),
 - art. 15 zasad ogólnych dotyczących kredytów (wdrożonych przez Ludowy Bank Chin),
 - decyzję nr 40,
 - środki wykonawcze Chińskiej Komisji Regulacyjnej ds. Banków i Ubezpieczeń („CBIRC”) w odniesieniu do zagadnień administracyjnych dotyczących licencji dla banków komercyjnych finansowanych ze środków chińskich (zarządzenie CBIRC [2017] nr 1),
 - środki wykonawcze CBIRC w odniesieniu do zagadnień administracyjnych dotyczących licencji dla banków finansowanych ze środków zagranicznych (zarządzenie CBIRC [2015] nr 4),
 - środki administracyjne dotyczące kwalifikacji dyrektorów i urzędników wyższego szczebla w instytucjach finansowych sektora bankowego (CBIRC [2013] nr 3).
- (233) Podczas przeglądu tych dokumentów regulacyjnych Komisja stwierdziła, z następujących powodów, że instytucje finansowe w ChRL funkcjonują w ogólnym otoczeniu prawnym, które wymaga od nich, by podczas podejmowania uchwał w kwestiach finansowych dostosowywały się one do celów polityki przemysłowej rządu ChRL.
- (234) Publiczny mandat polityczny banku EXIM ustanowiono w obwieszczeniu o utworzeniu banku EXIM oraz w jego statucie.
- (235) Na poziomie ogólnym art. 34 ustawy bankowej, który ma zastosowanie do wszystkich instytucji finansowych prowadzących działalność w Chinach, stanowi, że „banki komercyjne prowadzą swoją działalność kredytową stosownie do potrzeb krajowego rozwoju gospodarczego i społecznego oraz zgodnie z polityką przemysłową państwa”. Choć art. 4 ustawy bankowej stanowi, że „zgodnie z prawem w działalność gospodarczą banków komercyjnych nie ingerują żadne jednostki ani osoby fizyczne. Banki komercyjne samodzielnie ponoszą odpowiedzialność cywilną całością majątku, jaki posiadają jako osoby prawne”, dochodzenie wykazało, że art. 4 ustawy bankowej jest stosowany z zastrzeżeniem art. 34 ustawy bankowej, tj. gdy państwo ustanawia politykę publiczną, którą banki realizują i przestrzegają poleceń państwa.
- (236) Dodatkowo art. 15 zasad ogólnych dotyczących kredytów stanowi, że: „zgodnie z polityką państwa odpowiednie departamenty mogą subsydiować oprocentowanie pożyczek w celu promowania rozwoju określonych sektorów oraz promowania rozwoju gospodarczego pewnych obszarów”.

⁽³³⁾ <https://www.reuters.com/article/us-china-banks-party-idUSKBN1JN0XN>, ostatni dostęp w dniu 13 sierpnia 2021 r.

- (237) Podobnie w decyzji nr 40 poinstruowano wszystkie instytucje finansowe, aby udzielały wsparcia kredytowego w szczególności na rzecz projektów „promowanych”. Jak już wyjaśniono w sekcji 3.1 i bardziej szczegółowo w motywach 81 i 86, projekty przemysłu przewodów światłowodowych należą do kategorii projektów „promowanych”. Decyzja nr 40 potwierdza zatem wcześniejsze ustalenia w odniesieniu do ustawy bankowej, że banki sprawują władzę publiczną w postaci udzielania kredytów preferencyjnych. Komisja stwierdziła również, że CBIRC ma daleko idące uprawnienia do zatwierdzania wszystkich aspektów dotyczących zarządzania wszystkimi instytucjami finansowymi mającymi siedzibę w ChRL (w tym instytucjami finansowymi będącymi własnością prywatną i własnością zagraniczną), takie jak ⁽⁵⁴⁾:
- zatwierdzenie powołania wszystkich osób sprawujących funkcje kierownicze w instytucjach finansowych, zarówno na poziomie siedziby głównej, jak i oddziałów lokalnych; zatwierdzenie przez CBIRC jest wymagane w przypadku rekrutacji na wszystkie szczeble kadry kierowniczej, od najwyższych stanowisk, aż do poziomu kierowników oddziałów, i dotyczy nawet kierowników powołanych w oddziałach zagranicznych oraz kierowników pełniących funkcje pomocnicze (np. kierowników IT), oraz
 - bardzo długa lista zezwoleń administracyjnych, w tym zezwoleń na otwarcie oddziałów, na stworzenie nowych linii biznesowych lub sprzedaż nowych produktów, na zmianę statutu banku, na sprzedaż ponad 5 % udziałów, na podwyższenie kapitału, na zmianę siedziby, na zmianę formy organizacyjnej itd.
- (238) Ustawa bankowa jest prawnie wiążąca. Obowiązkowy charakter planów pięcioletnich i decyzji nr 40 został określony powyżej w sekcji 3.1. Obowiązkowy charakter dokumentów regulacyjnych CBIRC wynika z jej uprawnień jako bankowego organu regulacyjnego. O obowiązkowym charakterze pozostałych dokumentów świadczą zawarte w nich klauzule dotyczące nadzoru i oceny.
- (239) W decyzji nr 40 Rady Państwa poinstruowano wszystkie instytucje finansowe, aby udzielały wsparcia kredytowego jedynie na rzecz projektów promowanych, oraz obiecuje się wdrożenie „innych preferencyjnych strategii w odniesieniu do projektów promowanych”. Na tej podstawie banki otrzymały instrukcje udzielania wsparcia kredytowego na rzecz przemysłu przewodów światłowodowych jako przemysłu promowanego.
- (240) Komisja stwierdziła zatem, że rząd ChRL utworzył ramy normatywne, do jakich muszą stosować się osoby sprawujące funkcje kierownicze i nadzorcze współpracującego banku będącego własnością państwa, które to osoby zostały powołane przez rząd ChRL i które ponoszą przed nim odpowiedzialność. W związku z tym rząd ChRL uciekał się do tych ram normatywnych, aby sprawować znaczącą kontrolę nad funkcjonowaniem współpracującego banku będącego własnością państwa w każdym przypadku, gdy udzielał kredytów na rzecz przemysłu przewodów światłowodowych.
- (241) Komisja dążyła również do tego, by zdobyć konkretny dowód sprawowania znacznej kontroli w odniesieniu do konkretnych kredytów udzielanych objętym próbą producentom eksportującym. W swojej odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu częściowo współpracujący bank będący własnością państwa wyjaśnił, że – udzielając przedmiotowych kredytów – stosuje skomplikowaną politykę i skomplikowane modele oceny ryzyka kredytowego. Bank EXIM ponadto wyjaśnił, że nie ma różnicy pod względem polityki w odniesieniu do sektora, w którym kredytobiorca prowadzi działalność, sytuacji kredytowej i stanu kapitału itp.; takie czynniki mają jednak wpływ na ocenę ratingu kredytowego i koszt ryzyka kredytobiorcy. Bank może się jednak odnosić do odpowiednich planów i polityk w zakresie udzielania kredytów; w przypadku ustalania indywidualnych projektów w odniesieniu do kredytów stosuje on jednak ocenę opartą na zasadach rynkowych.
- (242) Jak wskazano w motywie 141 powyżej, częściowo współpracujący bank będący własnością państwa odmówił przedstawienia konkretnych przykładów swojej oceny ryzyka kredytowego dotyczących przedsiębiorstw objętych próbą, podając jako uzasadnienie fakt, że wymagane informacje są informacjami wewnętrznymi banku i zawierają poufne informacje handlowe, mimo że Komisja otrzymała od przedsiębiorstw objętych próbą pisemne zgody, w których rzekły się one swoich praw w zakresie poufności.
- (243) Wobec braku konkretnych dowodów na przeprowadzenie ocen zdolności kredytowej Komisja przeanalizowała zatem ogólne środowisko prawne określone powyżej w motywach 232–239 w połączeniu z zachowaniem współpracującego banku będącego własnością państwa w odniesieniu do kredytów udzielonych przedsiębiorstwom objętym próbą. Zachowanie to było sprzeczne z oficjalnym stanowiskiem banku, ponieważ w praktyce nie zachowywał się on w sposób uwzględniający dokładną ocenę ryzyka opartą na zasadach rynkowych.

⁽⁵⁴⁾ Zgodnie ze środkami wykonawczymi CBIRC w odniesieniu do zagadnień administracyjnych dotyczących licencji dla banków komercyjnych finansowanych ze środków chińskich (zarządzenie CBIRC [2017] nr 1), środkami wykonawczymi CBIRC w odniesieniu do zagadnień administracyjnych dotyczących licencji dla banków finansowanych ze środków zagranicznych (zarządzenie CBIRC [2015] nr 4) oraz środkami administracyjnymi dotyczącymi kwalifikacji dyrektorów i urzędników wyższego szczebla instytucji finansowych w sektorze bankowym (CBIRC [2013] nr 3).

- (244) W trakcie dochodzenia Komisja ustaliła, że dwóm grupom producentów eksportujących objętych próbą udzielono kredytów o oprocentowaniu niższym od referencyjnych stóp procentowych Ludowego Banku Chin („LBCh”) lub oprocentowaniu zbliżonym do poziomu tych referencyjnych stóp procentowych oraz oprocentowaniu niższym od podstawowej stopy procentowej ogłoszonej przez National Interbank Funding Center (krajowe centrum finansowania międzybankowego) („NIFC”), która została wprowadzona w dniu 20 sierpnia 2019 r. ⁽⁵⁵⁾, niezależnie od sytuacji finansowej i ryzyka kredytowego tych przedsiębiorstw. Kredytów udzielono zatem poniżej rynkowych stóp procentowych w porównaniu ze stopami odpowiadającymi profilowi ryzyka producentów eksportujących objętych próbą.
- (245) Po ostatecznym ujawnieniu rząd ChRL stwierdził, że Komisja nie wykazała, że współpracujący bank będący własnością państwa, a mianowicie bank EXIM, jest organem publicznym ani że rząd ChRL sprawuje nad nim znaczną kontrolę. Rząd ChRL podkreślił, że „własność i formalne znamiona kontroli” nie są wystarczające do wykazania istnienia organu publicznego oraz że Komisja nie wykazała braku niezależności kierownictwa banku EXIM, argumentując, że rząd ChRL sprawuje kontrolę nad bankiem EXIM jedynie w zakresie nadzoru nad obsadzaniem najważniejszych stanowisk kierowniczych tego banku i powoływaniem członków jego zarządu.
- (246) Rząd ChRL stwierdził ponadto, że przedmiotowe instytucje finansowe nie pełnią żadnych funkcji, które można by uznać za funkcje rządowe, a rząd ChRL nie sprawuje znaczącej kontroli nad bankiem EXIM. Chociaż art. 34 chińskiej ustawy bankowej zawiera wymóg, aby banki komercyjne działały „zgodnie z wytycznymi polityki przemysłowej” rządu ChRL, nigdzie w tym przepisie nie ma zastrzeżenia, które wymagałoby od banków działania w określony sposób, i według rządu ChRL przepis ten należy uznać za zasadę przewodnią dla chińskich banków. Rząd ChRL stwierdził również, że chińska ustawa bankowa wyraźnie zabrania rządowi ChRL sprawowania jakiegokolwiek formy kontroli nad decyzjami banków komercyjnych. W tym względzie rząd ChRL powołał się na art. 4 i 5 chińskiej ustawy bankowej, które odpowiednio stanowią, że banki komercyjne „podejmują własne decyzje” i prowadzą działalność „bez ingerencji jakiegokolwiek jednostki lub osoby”. Rząd ChRL podkreślił ponadto, że art. 41 chińskiej ustawy bankowej stanowi, że „żaden podmiot ani osoba fizyczna nie może wywierać nacisku na bank komercyjny, aby ten udzielił pożyczki lub gwarancji”. Ponadto rząd ChRL stwierdził, że art. 15 zasad ogólnych dotyczących pożyczek oraz decyzja nr 40 nie są obowiązkowe, lecz mają jedynie charakter wytycznych. Rząd ChRL nie zgodził się również ze stwierdzeniem, że bank EXIM udzielał pożyczek poniżej rynkowych stóp procentowych, ponieważ stosuje on uznane na poziomie międzynarodowym standardy oceny ryzyka i wypłaty pożyczek oraz działa niezależnie od rządu ChRL.
- (247) Komisja nie zgodziła się z zarzutami rządu ChRL. Komisja nie odpowiedziała jedynie w kwestii „własności i formalnych znamion kontroli” w celu zakwalifikowania współpracującego banku EXIM będącego własnością państwa jako organu publicznego, ale wykazała również, że rząd ChRL sprawował znaczną kontrolę nad bankiem z powodów wymienionych poniżej.
- (248) Jak wyjaśniono w motywie 238, Komisja uznała, iż chińska ustawa bankowa i decyzja nr 40 są obowiązkowe. Ponadto ustalenia niniejszego dochodzenia oraz ustalenia poczynione przez Komisję w poprzednich dochodzeniach dotyczących tego samego programu subsydiów ⁽⁵⁶⁾ nie potwierdzają twierdzenia, że banki nie uwzględniają polityki i planów rządu podczas podejmowania decyzji kredytowych. Na przykład Komisja stwierdziła, że producenci eksportujący korzystają z kredytów preferencyjnych o stopach procentowych niższych od rynkowych. Jeden z producentów eksportujących korzystał z kredytów preferencyjnych udzielanych przez China Development Bank Fund, który, jak opisano w motywie 285 poniżej, jest organizacją inwestycyjną zorientowaną na politykę i wspierającą głównie „projekty w kluczowych sektorach uznanych przez państwo”.
- (249) W toku dochodzenia wykazano, że art. 15 zasad ogólnych dotyczących kredytów był faktycznie stosowany w praktyce oraz że art. 4, 5 i 41 ustawy bankowej mogły być stosowane z zastrzeżeniem art. 34 ustawy bankowej, tj. gdy państwo ustanawia politykę publiczną, którą banki realizują i przestrzegają poleceń państwa. W rzeczywistości, podczas gdy art. 4 i 5 ustawy bankowej są częścią rozdziału I, który zawiera przepisy ogólne, art. 34 jest częścią rozdziału IV, który ustanawia podstawowe przepisy dotyczące kredytów. Brzmienie art. 34: „banki komercyjne prowadzą działalność kredytową, kierując się potrzebami gospodarki krajowej i rozwoju społecznego oraz zgodnie z kierunkiem polityki przemysłowej państwa” świadczy, że przepis ten nie ma charakteru wytycznych, lecz ma raczej charakter obligatoryjny i stanowi wyraźną instrukcję dla banków, aby przy prowadzeniu działalności kredytowej uwzględniały politykę przemysłową państwa. Komisja zauważyła również, że w decyzji nr 40 Rady Państwa poinstruowano wszystkie instytucje finansowe, aby udzielały wsparcia kredytowego jedynie na rzecz projektów promowanych, oraz obiecuje się wdrożenie „innych preferencyjnych strategii w odniesieniu do projektów promowanych”. Chociaż art. 17 tej samej decyzji wymaga od banków przestrzegania zasad kredytowania, Komisja nie mogła ustalić podczas dochodzenia, czy zasady tej przestrzegano w praktyce. Wręcz przeciwnie – kredytów udzielano producentom eksportującym niezależnie od ich sytuacji finansowej i zdolności kredytowej.

⁽⁵⁵⁾ <http://www.pbc.gov.cn/zhengcehuobisi/125207/125213/125440/3876551/de24575c/index2.html>, ostatni dostęp w dniu 3 sierpnia 2021 r.

⁽⁵⁶⁾ Zob. np. sprawy dotyczące wyrobów płaskich walcowanych na gorąco, opon i e-rowerów przywołane w przypisie 5, odpowiednio w sekcji 3.4.1.1.b, sekcji 3.4.1.1.b oraz sekcji 3.5.1.1.

- (250) Ponadto, jeśli chodzi w szczególności o bank EXIM, kwestią bezsporną jest, że jest to bank, który – jak sam przyznaje – bezpośrednio realizuje politykę rządu. Jak wyjaśniono na stronie internetowej banku ⁽⁷⁾, EXIM jest finansowanym przez państwo i będącym własnością państwa bankiem realizującym politykę rządu, działającym bezpośrednio pod kierownictwem Rady Państwa, którego celem jest wspieranie m.in. chińskiego handlu zagranicznego oraz wdrażanie strategii polegającej na dążeniu do globalnego rozwoju.
- (251) Na tej podstawie Komisja stwierdziła, że rząd ChRL utworzył ramy normatywne w odniesieniu do kredytowania promowanych sektorów, do jakich muszą stosować się osoby sprawujące funkcje kierownicze i nadzorcze w banku, które zostały powołane przez rząd ChRL i które są przed nim odpowiedzialne. Te ramy normatywne nie pozostawiały kierownictwu i organom nadzorczym banku żadnego marginesu swobody co do tego, czy stosować te ramy w odniesieniu do producentów eksportujących objętych próbą, czy też nie, stawiając tym samym kierownictwo banku w sytuacji zależności. W związku z tym rząd ChRL uciekał się do ram normatywnych, aby sprawować znaczącą kontrolę nad funkcjonowaniem współpracującego banku będącego własnością państwa w każdym przypadku, gdy udzielał kredytów na rzecz przemysłu przewodów światłowodowych.
- (252) Jak wyjaśniono w motywie 241 Komisja poszukiwała dowodu na sprawowanie znacznej kontroli w odniesieniu do konkretnych kredytów. Współpracujący bank będący własnością państwa nie dostarczył jednak pewnych niezbędnych informacji, w tym swojej szczegółowej oceny ryzyka kredytowego dotyczącej przedsiębiorstw objętych próbą. Wobec braku konkretnych dowodów na przeprowadzenie takich ocen ryzyka kredytowego Komisja przeanalizowała ogólne środowisko prawne mające zastosowanie do udzielania kredytów promowanym sektorom, takim jak sektor przewodów światłowodowych, w połączeniu z zachowaniem współpracującego banku będącego własnością państwa i ustaliła, że bank nie działał w oparciu o dokładną rynkową ocenę ryzyka kredytowego. Ponadto, jak wyjaśniono w motywie 244, dwóm grupom producentów eksportujących objętych próbą udzielono kredytów o oprocentowaniu niższym od referencyjnych stóp procentowych Ludowego Banku Chin lub do nich zbliżonym oraz niższym od podstawowych stóp procentowych lub do nich zbliżonym, niezależnie od sytuacji finansowej i ryzyka kredytowego tych producentów. Dlatego też, biorąc pod uwagę profil ryzyka producentów eksportujących objętych próbą opisany w sekcji 3.5.3.3 poniżej oraz fakt, że zgodnie z analizą ryzyka przeprowadzoną przez Komisję producenci eksportujący powinni byli otrzymać rating kredytowy BB i w związku z tym powinni byli płacić stopy procentowe znacznie wyższe od stopy wolnej od ryzyka, Komisja stwierdziła, że przedmiotowe pożyczki zostały udzielone poniżej stóp rynkowych.
- (253) Na podstawie powyższego Komisja stwierdziła, że rząd ChRL sprawował znaczną kontrolę nad funkcjonowaniem współpracującego banku będącego własnością państwa w odniesieniu do jego polityki w zakresie udzielania kredytów oraz oceny ryzyka dotyczących przemysłu przewodów światłowodowych.

c) Wnioski dotyczące banków będących własnością państwa

- (254) Komisja ustaliła, że częściowo współpracujący bank będący własnością państwa wdrożył określone powyżej ramy prawne w ramach wykonywania funkcji rządowych w odniesieniu do sektora przewodów światłowodowych. Instytucja ta działała zatem w charakterze organu publicznego w rozumieniu art. 2 lit. b) rozporządzenia podstawowego w związku z art. 3 pkt 1 lit. a) ppkt (i) rozporządzenia podstawowego oraz zgodnie z odpowiednim orzecznictwem WTO.

2) Niewspółpracujące instytucje finansowe będące własnością państwa

- (255) Jak określono w motywie 218 powyżej, żadna z pozostałych instytucji finansowych będących własnością państwa, które udzieliły kredytów na rzecz przedsiębiorstw objętych próbą, nie udzieliła odpowiedzi na pytania zawarte w specjalnym kwestionariuszu. Rząd ChRL udzielił jedynie pewnych informacji na temat własności szeregu banków, lecz nie na temat ich struktury zarządzania, oceny ryzyka lub przykładów dotyczących konkretnych kredytów udzielonych przemysłowi przewodów światłowodowych.
- (256) W związku z tym, zgodnie z wnioskami przedstawionymi w sekcji 3.2.1, Komisja zdecydowała się wykorzystać dostępne fakty w celu określenia, czy wspomniane instytucje finansowe będące własnością państwa można zaliczyć do organów publicznych.
- (257) Rząd ChRL podał, że następujące banki, które udzieliły kredytów grupom producentów eksportujących objętych próbą w przedmiotowym dochodzeniu, były w części lub całości własnością samego państwa lub osób prawnych będących w posiadaniu państwa: Agricultural Bank of China, Bank of China, Bank of Communications, Bank of Jiangsu, Bank of Kunlun, Bank of Nanjing, Bank of Ningbo, China CITIC Bank China Development Bank, China Construction Bank, China Everbright Bank, China Guangfa Bank, China Merchants Bank, China Minsheng Bank, Hankou Bank, Industrial Bank, Industrial and Commercial Bank of China (ICBC), Ping An Bank, Postal Savings Bank, Shanghai Pudong Development Bank i Zheshang Bank.

⁽⁷⁾ Zob. <http://english.eximbank.gov.cn/Profile/AboutTB/Introduction/> ostatni dostęp w dniu 28 października 2021 r.

- (258) Korzystając z ogólnodostępnych informacji, takich jak strona internetowa, roczne sprawozdania, informacje dostępne w katalogach banku lub w internecie, Komisja stwierdziła, że następujące instytucje finansowe, które udzieliły kredytów dwóm objętym próbą grupom producentów eksportujących, było w części lub całości własnością samego państwa lub osób prawnych będących w posiadaniu państwa:

Nazwa	Informacje na temat struktury własności
Bank of Beijing	Co najmniej 21 % udziałów należy do władz lokalnych i państwowych oraz przedsiębiorstw państwowych
Sinomach Finance Ltd.	Należy do China National Machinery Industry Corporation Ltd (Sinomach), która jest przedsiębiorstwem państwowym.

- (259) Komisja stwierdziła ponadto – ze względu na brak konkretnych informacji od instytucji finansowych wskazujących inaczej – że ustalenie własności i kontroli rządu ChRL opierało się na formalnych przesłankach z tych samych powodów, co powody opisane powyżej w pkt 1. W szczególności na podstawie najlepszych dostępnych faktów wydaje się, że menedżerowie i osoby nadzorujące w niewspółpracujących instytucjach finansowych będących własnością państwa są powoływani przez rząd ChRL i odpowiadają przed nim w ten sam sposób, jak w przypadku współpracującego banku będącego własnością państwa.
- (260) Jeżeli chodzi o sprawowanie znacznej kontroli, Komisja uznała, że ustalenia dotyczące współpracującej instytucji finansowej będącej własnością państwa można uznać za reprezentatywne również w odniesieniu do niewspółpracujących instytucji finansowych będących własnością państwa. Ramy normatywne przeanalizowane w pkt (1) powyżej mają do nich zastosowanie w identyczny sposób. Z powodu braku jakichkolwiek przesłanek prowadzących do przeciwnych wniosków, w oparciu o dostępne fakty⁽⁵⁸⁾ można przyjąć, że brakuje konkretnych dowodów na to, że przeprowadzono ocenę zdolności kredytowej, podobnie jak to miało miejsce w przypadku współpracującego banku będącego własnością państwa.
- (261) Po ostatecznym ujawnieniu rząd ChRL stwierdził, że argumenty Komisji są niewystarczające, uznając, że wszystkie instytucje finansowe będące własnością państwa inne niż bank EXIM również stanowią organy publiczne. Rząd ChRL twierdził, że Komisja oparła się na poprzednich postępowaniach antysubsydyjnych i swoich własnych wnioskach w odniesieniu do współpracujących instytucji finansowych będących własnością państwa i nie przeprowadziła analizy poszczególnych przypadków ze szczególnym uwzględnieniem szczególnych okoliczności każdej sprawy i w odniesieniu do każdej z niewspółpracujących instytucji finansowych. Rząd ChRL twierdził ponadto, że Komisja nie przedstawiła wystarczających dowodów, aby stwierdzić istnienie znacznej kontroli nad instytucjami finansowymi będącymi własnością państwa, ponieważ ich kierownictwo i organy nadzorcze wydają się być wyznaczane przez rząd ChRL.
- (262) W tym względzie Komisja przypominała, że wobec braku współpracy ze strony pozostałych banków będących własnością państwa Komisja musiała opierać się na dostępnych faktach. Komisja stwierdziła, że informacje z poprzednich dochodzeń, w połączeniu z formalnym znamionami kontroli oraz ustaleniami z samego dochodzenia dotyczącymi banku EXIM i faktycznego postępowania banków wobec producentów eksportujących, stanowią najlepsze dostępne fakty w tej sprawie. W każdym razie rząd ChRL nie przedstawił żadnych dowodów ani argumentów obalających ustalenia Komisji dotyczące faktu, że pozostałe banki będące własnością państwa, które udzielały kredytów przedsiębiorstwom objętym próbą, były organami publicznymi w rozumieniu art. 2 lit. b) w związku z art. 3 pkt 1 lit. a) ppkt (i) rozporządzenia podstawowego. W związku z tym Komisja podtrzymała swoje stanowisko.

3) *Wnioski dotyczące instytucji finansowych będących własnością państwa*

- (263) W związku z powyższymi ustaleniami Komisja ustaliła, że wszystkie chińskie instytucje finansowe będące własnością państwa, które zapewniły finansowanie dwóm grupom współpracujących producentów eksportujących objętych próbą, były organami publicznymi w rozumieniu art. 2 lit. b) w związku z art. 3 pkt 1 lit. a) ppkt (i) rozporządzenia podstawowego.

⁽⁵⁸⁾ Zob. sprawy dotyczące materiałów z włókna szklanego oraz opon przywołane w przypisie 5.

(264) Co więcej, Komisja ustaliła na podstawie tych samych informacji, że nawet gdyby instytucje finansowe będące własnością państwa nie zostały uznane za organy publiczne, uznano by – z tych samych powodów, co te określone w sekcji 3.5.1.2 poniżej – że rząd ChRL powierzył lub wyznaczył tym instytucjom wykonywanie funkcji, które zazwyczaj należą do zadań rządu, w rozumieniu art. 3 pkt 1 lit. a) ppkt (iv) rozporządzenia podstawowego. W każdym przypadku zachowanie tych instytucji zostanie zatem przypisane rządowi ChRL.

3.5.1.2. Prywatne instytucje finansowe, którym państwo powierzyło lub wyznaczyło zadania

(265) Poniższe instytucje finansowe uznano za prywatne w oparciu o ustalenia w ramach wcześniejszych dochodzeń antysubsydyjnych⁽⁵⁹⁾, w tym także dostępnych publicznie informacji: HSBC, CITI Bank China, Zijin Rural Commercial Bank, Mizuho Bank, Sumitomo Mitsui Banking (China), MUFG Bank, Bohai international Trust Co., Ltd. i Hubei Rural Credit Cooperative. Komisja sprawdziła, czy rząd Chin powierzył lub wyznaczył tym instytucjom finansowym zadanie polegające na udzieleniu subsydiów na rzecz sektora przewodów światłowodowych w rozumieniu art. 3 pkt 1 lit. a) ppkt (iv) rozporządzenia podstawowego.

(266) Zdaniem Organu Apelacyjnego „powierzenie” ma miejsce, gdy rząd nakłada odpowiedzialność na organ prywatny, a „wyznaczenie” odnosi się do sytuacji, w których rząd sprawuje władzę nad organem prywatnym⁽⁶⁰⁾. W obu przypadkach rząd wykorzystuje podmiot prywatny jako pełnomocnika przekazującego wkład finansowy i „w większości przypadków można spodziewać się, że powierzenie lub wyznaczenie odnoszące się do podmiotu prywatnego wiąże się z pewną formą groźby lub nakłaniania”⁽⁶¹⁾. Jednocześnie postanowienia art. 3 ust. 1 lit. a) ppkt (iv) nie zezwalają członkom na wprowadzanie środków wyrównawczych względem produktów, „gdy władza publiczna wykonuje jedynie swoje funkcje regulacyjne”⁽⁶²⁾ lub gdy interwencje rządu „niekoniecznie mogą przynieść konkretny wynik z prostego powodu związanego z okolicznościami faktycznymi i dokonywaniem wolnego wyboru przez podmioty na danym rynku”⁽⁶³⁾. Powierzenie lub wyznaczenie wiąże się raczej z „bardziej aktywną rolą rządu niż tylko samo zachęcanie”⁽⁶⁴⁾.

(267) Komisja zauważyła, że ramy normatywne dotyczące przemysłu stalowego, o których mowa w motywach 232–238 powyżej, mają zastosowanie do wszystkich instytucji finansowych w ChRL, w tym do instytucji finansowych będących własnością prywatną. Na przykład ustawa bankowa i poszczególne zarządzenia CBIRC odnoszą się do wszystkich banków finansowych ze środków chińskich i z kapitałem zagranicznym zarządzanych przez CBIRC.

(268) Ponadto większość umów kredytowych z prywatnymi instytucjami finansowymi sporządzono na podobnych warunkach jak umowy z bankami będącymi własnością państwa, a oprocentowanie kredytów udzielanych przez prywatne instytucje finansowe było podobne do oprocentowania kredytów udzielanych przez instytucje finansowe będące własnością państwa.

(269) Wobec braku rozbieżności między informacjami otrzymanymi od prywatnych instytucji finansowych Komisja stwierdziła, że – w odniesieniu do przemysłu przewodów światłowodowych – państwo powierzyło lub wyznaczyło w rozumieniu art. 3 pkt 1 lit. a) ppkt (iv) tiret pierwsze rozporządzenia podstawowego wszystkim instytucjom finansowym prowadzącym działalność w Chinach pod nadzorem CBIRC (w tym prywatnym instytucjom finansowym) zadanie polegające na realizowaniu polityki rządu i udzielaniu kredytów podmiotom z przemysłu przewodów światłowodowych po stawkach preferencyjnych⁽⁶⁵⁾.

(270) Po ostatecznym ujawnieniu rząd ChRL stwierdził, że Komisja nie wykazała powierzenia zadań lub wyznaczenia przez rząd ChRL, a w szczególności związku związku między rządem a konkretnym postępowaniem wszystkich instytucji finansowych. Rząd ChRL twierdzi, że wykonywanie jego ogólnych uprawnień regulacyjnych poprzez zwykłe wskazówki lub działania zachęcające nie jest wystarczające do wykazania powierzenia i wyznaczenia; musi istnieć jakaś forma groźby lub zachęty. Według rządu ChRL ustawa bankowa wyraźnie zabrania ingerencji rządu ChRL, a ogólne zasady udzielania pożyczek i decyzja nr 40 zawierają jedynie wskazówki i nie są obowiązkowe ani prawnie wiążące. Ponadto rząd ChRL twierdził, że Komisja nie wywiązała się z obowiązku przeprowadzenia takiej analizy w odniesieniu do każdego podmiotu.

⁽⁵⁹⁾ Zob. sprawy dotyczące materiałów z włókna szklanego oraz opon przywołane w przypisie 5.

⁽⁶⁰⁾ WT/DS/296 (DS296 Stany Zjednoczone – Countervailing duty investigation on Dynamic Random Access Memory (DRAMs) from Korea), sprawozdanie Organu Apelacyjnego z dnia 21 lutego 2005 r., pkt 116.

⁽⁶¹⁾ Sprawozdanie Organu Apelacyjnego, rozstrzygnięcie sporu 296, pkt 116.

⁽⁶²⁾ Sprawozdanie Organu Apelacyjnego, rozstrzygnięcie sporu 296, pkt 115.

⁽⁶³⁾ Sprawozdanie Organu Apelacyjnego, rozstrzygnięcie sporu 296, pkt 114, potwierdzające stanowisko zespołu orzekającego w tej kwestii, rozstrzygnięcie sporu 194, pkt 8.31.

⁽⁶⁴⁾ Sprawozdanie Organu Apelacyjnego, rozstrzygnięcie sporu 296, pkt 115.

⁽⁶⁵⁾ Zob. sprawy dotyczące materiałów z włókna szklanego oraz opon przywołane w przypisie 5.

- (271) Komisja nie zgodziła się z tym twierdzeniem. Ponieważ ramy normatywne wyjaśnione w motywach 232–239, mające zastosowanie do wszystkich banków w Chinach, są prawnie wiążące, co zostało potwierdzone w motywach 248 i 249, nie stanowią one jedynie zachęty lub wskazówki ze strony rządu. Komisja ustaliła już w motywie 239 powyżej, że w decyzji nr 40 poinstruowano wszystkie instytucje finansowe, aby udzielały wsparcia kredytowego jedynie na rzecz projektów promowanych, mimo że w art. 17 tej samej decyzji wymaga się również od banku przestrzegania zasad udzielania kredytów. Ponadto Komisja ustaliła w motywie 251, że rząd ChRL opierał się na tych ramach normatywnych, aby sprawować znaczną kontrolę nad instytucjami finansowymi, nie pozostawiając im żadnego marginesu swobody co do tego, czy mają je wdrożyć czy nie. Istnieje zatem wyraźny związek między rządem ChRL a konkretnym postępowaniem banków prywatnych, co świadczy o powierzaniu i wyznaczaniu zadań przez rząd ChRL.
- (272) Ponadto Komisja przypomniała, że wobec braku współpracy ze strony banków prywatnych musiała opierać się na dostępnych faktach. Ponieważ tylko jeden bank będący własnością państwa współpracował częściowo, Komisja wykorzystała informacje dostępne dla tego banku, w odniesieniu do którego udowodniono, że jest organem publicznym, i porównała te informacje z warunkami kredytowania oferowanymi przez niewspółpracujące banki prywatne. Co więcej, zdalne kontrole krzyżowe w przedsiębiorstwach objętych próbą nie ujawniły żadnych istotnych różnic pomiędzy warunkami kredytowymi lub oprocentowaniem kredytów udzielanych przez prywatne instytucje finansowe a warunkami i oprocentowaniem kredytów udzielanych przez instytucje finansowe będące własnością państwa. Fakt, że stopy procentowe pokrywały się, świadczy, że banki prywatne również udzielały również kredytów poniżej warunków rynkowych zgodnie z wspomnianymi wyżej ramami normatywnymi. W związku z tym argument rządu ChRL, że Komisja nie wywiązała się z obowiązku przeprowadzenia takiej analizy w odniesieniu do każdego podmiotu, jest bezpodstawny.
- (273) W rezultacie Komisja potwierdziła swój wniosek, że – w odniesieniu do sektora przewodów światłowodowych – państwo powierzyło lub wyznaczyło w rozumieniu art. 3 pkt 1 lit. a) ppkt (iv) tiret pierwsze rozporządzenia podstawowego wszystkim instytucjom finansowym prowadzącym działalność w Chinach, w tym prywatnym instytucjom finansowym, zadanie polegające na realizowaniu polityki rządu i udzielaniu kredytów podmiotom z sektora przewodów światłowodowych po stawkach preferencyjnych.

3.5.2. Ratingi kredytowe

- (274) Już w trakcie wcześniejszych dochodzeń antysubsydyjnych Komisja ustaliła na podstawie badania opublikowanego przez Międzynarodowy Fundusz Walutowy⁽⁶⁶⁾, wskazującego na rozbieżności pomiędzy międzynarodowymi a chińskimi ratingami kredytowymi, oraz na podstawie ustaleń wynikających z dochodzenia dotyczącego przedsiębiorstw objętych próbą, że krajowe ratingi kredytowe przyznane chińskim przedsiębiorstwom są niewiarygodne. Jak podaje MFW, ponad 90 % chińskich obligacji lokalne agencje ratingowe przyznały rating od AA do AAA. Nie jest to porównywalne z innymi rynkami, takimi jak rynek unijny lub amerykański. Na rynku amerykańskim na przykład takimi doskonałymi ratingami może się pochwalić mniej niż 2 % przedsiębiorstw. Oceny chińskich agencji ratingowych są zatem mocno przesunięte w kierunku najwyższych wyników na skali ratingowej. Agencje te stosują skalę ratingową o bardzo dużej rozpiętości i zazwyczaj uwzględniają obligacje o znacznie zróżnicowanych poziomach ryzyka kredytowego w jednej szerokiej kategorii ratingowej⁽⁶⁷⁾. Według danych za 2021 r. podanych przez Bloomberg'a dotyczących chińskiego rynku obligacji⁽⁶⁸⁾ rynek obligacji zdominowało pięć chińskich lokalnych agencji ratingowych: China Chengxin, Dagong, Lianhe, Shanghai Brilliance oraz Golden credit rating, a około 90 % obligacji lokalne agencje ratingowe przyznały rating kredytowy AAA. Wielu emitentów otrzymało jednak niższy rating globalnego emitenta według „S&P” na poziomie A i BBB⁽⁶⁹⁾.
- (275) Co więcej, gdy zagraniczne agencje ratingowe, takie jak Standard & Poor's i Moody's, dokonują oceny chińskich obligacji emitowanych za granicą, stosują zazwyczaj podwyższenie ratingu w stosunku do bazowego ratingu kredytowego emitenta w oparciu o szacunkowe strategiczne znaczenie przedsiębiorstwa dla chińskiego rządu oraz istotność wszelkich dorozumianych gwarancji⁽⁷⁰⁾.
- (276) Komisja pozyskała również dalsze informacje potrzebne do uzupełnienia niniejszej analizy. Po pierwsze, Komisja ustaliła, że państwo może wywierać pewien wpływ na rynek ratingów kredytowych.

⁽⁶⁶⁾ Dokument roboczy MFW „Resolving China's Corporate Debt Problem” sporządzony przez Wojciecha Maliszewskiego, Serkana Arslanapa, Johna Caparuso, José Garrido, Si Guo, Joonga Shika Kanga, W. Raphaela Lama, T. Daniela Law, Wei Liao, Nadię Rendak, Philippe'a Wingendera, Jiangyan, październik 2016 r., WP/16/203.

⁽⁶⁷⁾ Livingston, M. Poon, W.P.H. i Zhou, L. (2017 r.). Are Chinese Credit Ratings Relevant? A Study of the Chinese Bond Market and Credit Rating Industry, [w:] Journal of Banking & Finance, s. 24.

⁽⁶⁸⁾ Dane za 2021 r. dotyczące chińskiego rynku obligacji, <https://assets.bbhub.io/professional/sites/10/China-bond-market-booklet.pdf>, ostatni dostęp w dniu 8 sierpnia 2021 r.

⁽⁶⁹⁾ Dane za 2021 r. dotyczące chińskiego rynku obligacji, przypis 59, s. 31.

⁽⁷⁰⁾ Price, A.H., Brightbill T.C., DeFrancisco R.E., Claeys, S.J., Teslik, A. i Neelakantan, U. (2017). China's broken promises: why it is not a market-economy, Wiley Rein LLP, s. 68.

- (277) Zgodnie z informacjami przekazanymi przez rząd ChRL w okresie objętym dochodzeniem na chińskim rynku obligacji działało 14 agencji ratingowych, z których 12 to krajowe agencje ratingowe.
- (278) Po drugie, dostęp do chińskiego rynku ratingów kredytowych jest ograniczony. Jest to zasadniczo rynek zamknięty, ponieważ rozpoczęcie działalności przez agencje ratingowe wymaga wcześniejszego zatwierdzenia przez Chińską Komisję Papierów Wartościowych („CSRC”) lub LBCh⁽⁷¹⁾. W połowie 2017 r. LBCh ogłosił, że zagraniczne agencje ratingowe będą mogły pod pewnymi warunkami wystawiać ratingi kredytów na części krajowego rynku obligacji. W okresie objętym dochodzeniem na rynku chińskim działały dwie agencje ratingowe z kapitałem zagranicznym i dwie agencje ratingowe *joint venture* z kapitałem mieszanym, chińsko-zagranicznym. Niemniej te agencje ratingowe opierają się na chińskich skalach ratingowych i tym samym nie są dokładnie porównywalne z ratingami międzynarodowymi, jak wyjaśniono w motywie 275.
- (279) Ponadto w badaniu z 2017 r. przeprowadzonym przez sam LBCh potwierdzono ustalenia Komisji, stwierdzając we wnioskach, że „jeżeli poziom inwestycyjny obligacji zagranicznych określono ratingiem międzynarodowym BBB- lub wyższym, rating na poziomie inwestycyjnym obligacji krajowych można określić na poziomie AA lub wyższym, uwzględniając różnice między ratingiem krajowym i ratingiem międzynarodowym na poziomie 6 punktów lub większej ich liczby”⁽⁷²⁾.
- (280) Z uwagi na sytuację opisaną w motywach 274–279 powyżej Komisja stwierdziła, że chińskie ratingi kredytowe nie umożliwiają wiarygodnego oszacowania ryzyka kredytowego aktywów bazowych. Ratingi te zostały również zniekształcone przez cele polityki promujące kluczowe gałęzie przemysłu o znaczeniu strategicznym, jak np. przemysł przewodów światłowodowych.

3.5.3. Finansowanie preferencyjne: pożyczki

3.5.3.1. Rodzaje pożyczek

1) **Pożyczki krótko- i długoterminowe**

- (281) Komisja ustaliła, że przedsiębiorstwa w obu grupach objętych próbą korzystały z różnych kredytów i pożyczek krótkoterminowych i długoterminowych w celu finansowania swojej działalności. Te kredyty i pożyczki były głównie wykorzystywane na bieżącą działalność, potrzeby kapitału obrotowego, na specjalne projekty, inwestycje lub w celu zastąpienia innych kredytów i pożyczek. Obie grupy korzystały również z krótko- i długoterminowych kredytów eksportowych.

2) **Kredyty i pożyczki z określonym celem zastąpienia innych kredytów i pożyczek**

- (282) W toku dochodzenia Komisja stwierdziła, że niektóre przedsiębiorstwa objęte próbą zaciągały kredyty i pożyczki z określonym celem zastąpienia kredytów i pożyczek z innych banków. Dzięki tej praktyce przedsiębiorstwa mogły zmieniać kolejność swoich zobowiązań i uzyskiwać środki na spłatę wcześniejszych zobowiązań, co wskazuje na problemy ze spłatą zadłużenia, niezależnie od innych przyczyn.
- (283) Wykorzystanie kredytów i pożyczek wyłącznie w celu spłaty innych bieżących kredytów i pożyczek jest uznawane za oznakę, że przedsiębiorstwo nie jest w stanie wywiązać się ze swoich bieżących zobowiązań kredytowych, a zatem jest obciążone dodatkowym ryzykiem związanym z jego krótko- i długoterminowym finansowaniem.

3) **Pożyczka udziałowca**

- (284) Komisja ustaliła, że jeden z producentów eksportujących objętych próbą otrzymał pożyczkę bankową od China Development Bank za pośrednictwem swojej jednostki dominującej. Jednostka dominująca zaciągnęła pożyczkę w banku w ramach tak zwanej „pożyczki udziałowca” lub „pożyczki powierzonej” na projekt badawczo-rozwojowy realizowany przez producenta eksportującego i przekazała wpływy z pożyczki producentowi eksportującemu na tych samych warunkach umownych, na jakich została ona podpisana z bankiem. W trakcie zdalnej kontroli krzyżo-

⁽⁷¹⁾ Zob. „Wstępne środki w zakresie zarządzania działalnością ratingową dotyczącą rynku papierów wartościowych ogłoszone przez Chińską Komisję Papierów Wartościowych”, zarządzenie Chińskiej Komisji Papierów Wartościowych [2007] nr 50, 24 sierpnia 2007 r.; obwieszczenie Ludowego Banku Chin w sprawie kwalifikacji przedsiębiorstwa China Cheng Xin Securities Rating Co., Ltd. i innych instytucji zajmujących się działalnością ratingową dotyczącą obligacji korporacyjnych, Yinfa [1997] nr 547, 16 grudnia 1997 r. oraz ogłoszenie nr 14 [2018] Ludowego Banku Chin i Chińskiej Komisji Papierów Wartościowych w sprawie kwestii dotyczących świadczenia usług wydawania ratingów dla obligacji przez agencje ratingowe na międzybankowym rynku obligacji i na giełdzie obligacji.

⁽⁷²⁾ Dokument roboczy LBCh nr 2017/5, 25 maja 2017 r., s. 28.

wej przedsiębiorstwo objęte postępowaniem wyjaśniło, że China Development Bank dysponuje specjalnymi funduszami na projekty, które mogą być udostępniane w formie pożyczek wyłącznie podmiotom stanowiącym własność państwową, które znajdują się pod bezpośrednią kontrolą SASAC. Pożyczka została jednak wynegocjowana bezpośrednio między producentem eksportującym a bankiem. Ponadto w umowie pożyczki określono, że bank zleca jednostce dominującej udzielenie „pożyczki powierzonej” producentowi eksportującemu na wkład kapitałowy do projektu.

- (285) Komisja ustaliła ponadto, że China Development Bank Fund jest organizacją inwestycyjną realizującą politykę państwa, która wspiera głównie „projekty w kluczowych sektorach uznanych przez państwo” poprzez „inwestycje kapitałowe w projekty, inwestycje w podmioty, pożyczki udziałowców oraz inwestycje w lokalne fundusze inwestycyjne i fundusze spółek finansujących, w celu wypełnienia luk w kluczowych projektach” ⁽⁷³⁾.
- (286) Biorąc pod uwagę, że wpływy z pożyczki zostały wykorzystane przez objętego próbą producenta eksportującego na jego własne projekty, że pożyczka była negocjowana bezpośrednio między objętym próbą producentem eksportującym a bankiem oraz że producent eksportujący miał umowę pożyczki ze swoją jednostką dominującą odzwierciedlającą umowę akcjonariusza między jednostką dominującą a bankiem, Komisja uznała, że jednostka dominująca odgrywała jedynie rolę pośrednika i uzgodniła z China Development Bank udzielenie pożyczki producentowi eksportującemu. W związku z tym Komisja włączyła przedmiotową pożyczkę do finansowania udzielonego przez bank danemu producentowi eksportującemu.

3.5.3.2. Szczegółność

- (287) Jak wykazano w motywach 232–238, w kilku dokumentach prawnych, które dotyczą w szczególności przedsiębiorstw w sektorze, wyznaczono instytucje finansowe do udzielania kredytów preferencyjnych dla przemysłu przewodów światłowodowych. Z dokumentów tych wynika, że instytucje finansowe zapewniają preferencyjne finansowanie jedynie ograniczonej liczbie sektorów/przedsiębiorstw, które realizują odpowiednie strategie rządu ChRL. Komisja uznała, że odniesienie do przemysłu przewodów światłowodowych jest wystarczająco jasne, ponieważ sektor ten jest identyfikowany na podstawie nazwy lub odniesienia do produktu, który wytwarza, lub grupy przemysłu, do której należy. Ponadto, jak wyjaśniono w motywie 286, jeden z objętych próbą producentów eksportujących skorzystał z pożyczki udzielonej przez China Development Bank Fund, który wspiera „projekty w kluczowych sektorach uznanych przez państwo”. Zatem fakt, że rząd ChRL wspiera ograniczoną grupę promowanych sektorów, w tym przemysł przewodów światłowodowych, powoduje, że dane subsydlum ma szczególny charakter.
- (288) Po ostatecznym ujawnieniu rząd ChRL i grupa ZTT stwierdziły, że przedmiotowe pożyczki nie mają charakteru szczególnego. Według rządu ChRL Komisja nie wykazała, że przepisy, na podstawie których udzielane jest wsparcie finansowe, wyraźnie ograniczają dostęp do wsparcia, a żaden z dokumentów, do których odniosła się Komisja, nie jest ukierunkowany na sektor przewodów światłowodowych, który zdaniem rządu ChRL nie jest promowanym sektorem przemysłu w ChRL.
- (289) W tym względzie Komisja zauważyła, że chociaż dokumenty wymienione w motywie 232, a w szczególności decyzja nr 40, ustawa bankowa i zasady ogólne dotyczące pożyczek, nie określają promowanych sektorów przemysłu w sposób szczegółowy, tak aby objąć sektor przewodów światłowodowych jako taki, to odnoszą się one do polityki przemysłowej rządu ChRL mającej na celu wspieranie promowanych sektorów przemysłu. Jak stwierdzono w sekcji 3.1, sektor przewodów światłowodowych jest promowanym sektorem przemysłu. Łączna lektura odnośnych dokumentów wykazała, że rząd ChRL polecił instytucjom finansowym uwzględnić politykę przemysłową rządu ChRL w swojej działalności kredytowej oraz że zgodnie z tą polityką przemysłową rządu ChRL instytucje finansowe są zobowiązane do udzielania wsparcia kredytowego projektom promowanym. Wynika z tego, że rząd ChRL wyraźnie wspiera ograniczoną grupę promowanych sektorów przemysłu, w tym sektor przewodów światłowodowych. Subsyzdlum to ma zatem charakter szczególny. W związku z tym Komisja podtrzymała swoje wnioski.
- (290) Komisja stwierdziła zatem, że subsydlum w formie kredytów preferencyjnych nie są powszechnie dostępne dla wszystkich przemysłów, lecz są szczególne w rozumieniu art. 4 ust. 2 lit. a) rozporządzenia podstawowego.

⁽⁷³⁾ Zob. strona internetowa China Development Bank Fund: <http://www.cdb.com.cn/English/ywgl/zhjryw/gkfbzjj/>, ostatni dostęp w dniu 18 sierpnia 2021 r.

3.5.3.3. Korzyść i obliczanie kwoty subsydiów

- (291) Komisja obliczyła kwotę subsydium stanowiącego podstawę środków wyrównawczych w oparciu o korzyść przyznaną odbiorcom w okresie objętym dochodzeniem. Zgodnie z art. 6 lit. b) rozporządzenia podstawowego za korzyść przyznaną odbiorcom uznaje się różnicę między kwotą odsetek, jaką przedsiębiorstwo zapłaciło od kredytu preferencyjnego, a kwotą, jaką firma zapłaciłaby za porównywalny kredyt komercyjny, jaki mogłaby faktycznie uzyskać na wolnym rynku.
- (292) Jak wyjaśniono w sekcjach 3.5.1 i 3.5.2 powyżej, kredyty udzielane przez chińskie instytucje finansowe odzwierciedlają istotną interwencję rządu i nie odzwierciedlają oprocentowania, jakie można zwykle uzyskać na funkcjonującym rynku.
- (293) Grupy przedsiębiorstw objęte próbą różniły się pod względem ogólnej sytuacji finansowej. Każda z nich korzystała w okresie objętym dochodzeniem z różnych rodzajów kredytów różniących się pod względem terminu zapadalności, zabezpieczenia, gwarancji i innych warunków. Z tych dwóch powodów każdemu przedsiębiorstwu przysługiwało średnie oprocentowanie ustalane w oparciu o zbiór otrzymanych kredytów.
- (294) Komisja oceniła indywidualnie sytuację finansową każdej objętej próbą grupy producentów eksportujących w celu odzwierciedlenia tej specyfiki. W tym względzie Komisja przyjęła metodykę obliczeń stosowaną w odniesieniu do finansowania preferencyjnego poprzez kredyty, wypracowaną w trakcie dochodzenia antysubsydyjnego dotyczącego wyrobów płaskich ze stali walcowanych na gorąco pochodzących z ChRL oraz dochodzenia antysubsydyjnego w sprawie opon pochodzących z ChRL i niektórych tkanin z włókna szklanego tkanych lub zszywanych pochodzących z ChRL⁽⁷⁴⁾, i wyjaśnioną w motywach poniżej. W rezultacie Komisja obliczyła, indywidualnie dla każdego przypadku, korzyść wynikającą z praktyk preferencyjnego finansowania poprzez pożyczki dla objętej próbą grupy producentów eksportujących i przyporządkowała taką korzyść produktowi objętemu postępowaniem.

1) **Grupa FTT**

- (295) Komisja zauważyła, że producenci eksportujący w grupie FTT otrzymali od chińskich agencji ratingowych rating kredytowy AAA, natomiast rating kredytowy ich przedsiębiorstw powiązanych wahał się od B do AAA. W świetle ogólnych nieprawidłowości związanych z chińskimi ratingami kredytowymi, o których mowa w sekcji 3.5.2, Komisja stwierdziła, że ratingi te nie są wiarygodne.
- (296) Jak wspomniano w motywach 243–253 powyżej, chińskie instytucje finansowe udzielające kredytu nie przekazały w ramach niniejszego dochodzenia żadnej oceny zdolności kredytowej. W celu ustalenia korzyści Komisja musiała zatem ocenić, czy kredyty przyznane grupie FTT miały oprocentowanie na poziomie rynkowym.
- (297) Zgodnie ze sprawozdaniami finansowymi producentów eksportujących grupy FTT sytuacja finansowa przedsiębiorstw charakteryzowała się ogólną rentownością z marżami zysku wynoszącymi od 1–3 %, chociaż marże zysku były znacznie niższe od marży zysku ogólnie oczekiwanej w sektorze przewodów światłowodowych, która została ustalona na poziomie 12,4 % w odrębnym dochodzeniu antydumpingowym.
- (298) Jeden z producentów eksportujących w grupie FTT korzystał ze zobowiązań krótko- i długoterminowych w celu finansowania swojej działalności operacyjnej. Komisja dokonała oceny płynności krótkoterminowej oraz wypłacalności długoterminowej przedsiębiorstwa.
- (299) Jeśli chodzi o płynność krótkoterminową, Komisja wykorzystała wskaźniki płynności, takie jak: wskaźnik kapitału obrotowego, wskaźnik płynności szybkiej, wskaźnik płynności gotówkowej i wskaźnik przepływu środków pieniężnych. Wskaźniki te mierzą zdolność przedsiębiorstwa do spłaty zobowiązań krótkoterminowych, w tym zadłużenia krótkoterminowego. W OD przedsiębiorstwo przedstawiło średni wskaźnik kapitału obrotowego na poziomie 1,1. Mimo że wskaźnik kapitału obrotowego jest nieco wyższy niż 1, aktywa obrotowe przedsiębiorstwa wystarczają jedynie na spłatę zobowiązań krótkoterminowych, co nie jest wystarczające do uzasadnienia wysokiego ratingu kredytowego – aby go uzyskać, przedsiębiorstwo powinno przedstawić wskaźnik na poziomie co najmniej 2. W 2019 r. wskaźnik płynności szybkiej przedsiębiorstwa wynosił 0,8, a w 2020 r. – 0,6, natomiast za punkt odniesienia uznaje się wskaźnik płynności szybkiej na poziomie co najmniej 1. W rzeczywistości przedsiębiorstwo, które ma wskaźnik płynności szybkiej poniżej 1, może nie być w stanie spłacić swoich zobowiązań krótkoterminowych w perspektywie krótkoterminowej. Wskaźnik płynności gotówkowej przedsiębiorstwa wynosił w OD średnio 0,1; przedsiębiorstwo nie dysponowało zatem wystarczającymi środkami pieniężnymi na spłatę zadłużenia krótkoterminowego. Przedsiębiorstwo odnotowało również ujemne przepływy pieniężne z działalności operacyjnej w latach 2019 i 2020. Wskaźnik przepływów pieniężnych z działalności operacyjnej wynosił -0,07 w 2019 r. i -0,00007 w 2020 r. Wskaźnik przepływów pieniężnych z działalności operacyjnej niższy niż 1 oznacza, że przedsiębiorstwo nie generowało wystarczającej ilości środków pieniężnych na pokrycie swoich zobowiązań krótkoterminowych.

⁽⁷⁴⁾ Zob. sprawa dotycząca wyrobów płaskich walcowanych na gorąco (motywy 152–244), sprawa dotycząca opon (motyw 236) oraz sprawa dotycząca materiałów z włókna szklanego (motyw 300), przywołane w przypisie 5.

- (300) Biorąc pod uwagę wskaźniki płynności opisane w motywie 299, Komisja stwierdziła, że przedmiotowe przedsiębiorstwo ma problemy z płynnością krótkoterminową, co powoduje, że jego profil dłużnika jest obciążony wysokim ryzykiem.
- (301) Komisja oparła ocenę ryzyka wypłacalności długoterminowej na różnych wskaźnikach wypłacalności, takich jak wskaźniki zadłużenia i wskaźniki pokrycia. Te wskaźniki wypłacalności mierzą zdolność przedsiębiorstwa do wywiązywania się z długoterminowych zobowiązań dłużnych. Są one wykorzystywane przez kredytodawców i inwestorów nabywających obligacje przy ocenie wiarygodności kredytowej przedsiębiorstwa.
- (302) Wskaźniki zadłużenia są miarą wysokości zobowiązań, w szczególności zobowiązania długoterminowego. Przedsiębiorstwo miało wysoki wskaźnik ogólnego zadłużenia wynoszący 0,67, co oznacza, że 67 % aktywów spółki jest finansowane długiem. Stosunek kapitału obcego do kapitału własnego wyniósł 1,9 w 2019 r. i 2,8 w 2020 r., co wskazuje na fakt, że przedsiębiorstwo finansuje swoją działalność głównie długiem. Im wyższy wskaźnik ogólnego zadłużenia i stosunek kapitału obcego do kapitału własnego, tym wyższe jest ryzyko finansowe przedsiębiorstwa.
- (303) Wskaźniki pokrycia mierzą zdolność przedsiębiorstwa do obsługi zadłużenia i wywiązywania się z zobowiązań finansowych. Przedsiębiorstwo oparło swoją ocenę na wskaźniku zdolności spłaty odsetek oraz stosunku przepływów pieniężnych z działalności operacyjnej do zadłużenia. Wskaźnik zdolności spłaty odsetek wskazuje na zdolność przedsiębiorstwa do finansowania kosztów odsetek. Wskaźnik ten wyniósł 1,4 w 2019 r. i 0,6 w 2020 r. Z punktu widzenia analizy finansowej, wskaźnik zdolności spłaty odsetek poniżej 1,5 oznacza, że przedsiębiorstwo ma trudności z pokryciem wydatków z tytułu odsetek. Stosunek przepływów pieniężnych z działalności operacyjnej do zadłużenia wskazuje na zdolność przedsiębiorstwa do spłaty zadłużenia za pomocą środków pieniężnych wygenerowanych z działalności operacyjnej. Średni stosunek przepływów pieniężnych z działalności operacyjnej do zadłużenia przedsiębiorstwa w OD wyniósł -6 % w 2019 r. i -0,006 % w 2020 r. Oznacza to, że zgodnie ze wskaźnikiem na rok 2019 przedsiębiorstwo potrzebowałoby 16 lat, aby spłacić całkowite zadłużenie za pomocą przepływów pieniężnych z działalności operacyjnej, które generuje. Z danych z 2020 r. wynika jeszcze gorsza sytuacja. Wskazuje to na poważne problemy przedsiębiorstwa z wygenerowaniem wystarczającej ilości środków pieniężnych na spłatę zadłużenia.
- (304) Ponadto przedsiębiorstwo to zaciągnęło kredyty wyłącznie w celu spłaty kredytów z innych banków. Jak opisano w motywach 282 i 283, ten rodzaj pożyczek uznaje się za oznakę, że przedsiębiorstwo nie jest w stanie wywiązać się ze swoich bieżących zobowiązań kredytowych, a zatem stanowi dodatkowe ryzyko związane z jego finansowaniem krótko- i długoterminowym.
- (305) Dlatego też, biorąc pod uwagę problemy z płynnością i wypłacalnością opisane w motywach 299–304, Komisja uznała, że sytuacja finansowa przedsiębiorstwa była niestabilna, a z punktu widzenia potencjalnych kredytodawców i inwestorów posiadało profil wysokiego ryzyka.
- (306) Drugi producent eksportujący w grupie nie posiadał żadnych kredytów i pożyczek. Komisja zauważyła jednak, że 35 % zakupów tego producenta sfinansowano przy pomocy akceptów bankowych, które, jak ustalono w sekcji 3.5.4.2 poniżej, są preferencyjnym krótkoterminowym instrumentem finansowym. Zadłużenie tego producenta stanowiło średnio 61 % całkowitych aktywów w OD, a wskaźnik ogólnego zadłużenia wyniósł 0,6, podczas gdy średni stosunek kapitału obcego do kapitału własnego w OD wyniósł 1,6. Oznacza to, że przedsiębiorstwo finansowało swoją działalność głównie poprzez zadłużenie, co jest czynnikiem ryzyka.
- (307) Ponieważ przedsiębiorstwo to finansowało swoją działalność głównie poprzez finansowanie krótkoterminowe, Komisja skupiła swoją analizę na sytuacji płynności finansowej przedsiębiorstwa. Średnio w OD przedsiębiorstwo wykazywało wskaźnik kapitału obrotowego w wysokości 0,9, wskaźnik płynności szybkiej w wysokości 0,7, wskaźnik płynności gotówkowej w wysokości 0,1 i wskaźnik przepływów pieniężnych z działalności operacyjnej w wysokości 0,1. Wskaźniki te wskazują na problemy z płynnością, ponieważ całkowita wartość zobowiązań krótkoterminowych przekracza całkowitą wartość aktywów obrotowych, a przedsiębiorstwo znajduje się w sytuacji, w której nie może spłacić swoich zobowiązań krótkoterminowych środkami pieniężnymi generowanymi przez aktywa obrotowe i działalność operacyjną. W zakresie analizy finansowej powszechnie przyjmuje się, że wskaźniki płynności poniżej 1 wskazują na problemy z płynnością, co jest traktowane jako ryzyko przez instytucje kredytujące.
- (308) Biorąc pod uwagę poważne problemy z płynnością i wypłacalnością wskazane w analizie finansowej dwóch producentów eksportujących w grupie FTT, o czym mowa w motywach 298–307, Komisja uznała, że ogólna sytuacja finansowa grupy FTT odpowiada ratingowi BB, będącemu najwyższym ratingiem, który nie kwalifikuje się już jako „rating na poziomie inwestycyjnym”. „Rating na poziomie inwestycyjnym” oznacza, że według oceny agencji ratingowej istnieje wystarczające prawdopodobieństwo spłaty obligacji wyemitowanych przez przedsiębiorstwo, by banki mogły w nie inwestować.
- (309) W oparciu o publicznie dostępne dane w serwisie Bloombergu Komisja wykorzystwała jako poziom referencyjny premię oczekiwaną w przypadku obligacji emitowanych przez firmy o ratingu BB, którą zastosowano do stopy referencyjnej LBCh, a po dniu 20 sierpnia 2019 r. do podstawowej stopy procentowej ogłaszanej przez NIFC ⁽⁷³⁾ w celu określenia stawki rynkowej.

⁽⁷³⁾ Zob. motyw 189 powyżej.

- (310) Wysokość tej marży ustalono poprzez obliczenie względnego spreadu między indeksami obligacji korporacyjnych ocenionych w USA na AA a indeksami obligacji korporacyjnych ocenionych w USA na BB, opierając się na danych agencji Bloomberg dotyczących sektorów przemysłowych. Obliczony w ten sposób względny spread dodano następnie do podstawowej stopy procentowej publikowanej przez LBCh lub, po 20 sierpnia 2019 r., do podstawowej stopy procentowej publikowanej przez NIFC, w dniu udzielenia kredytu ⁽⁷⁶⁾ i na ten sam okres co przedmiotowy kredyt. Działania te przeprowadzono indywidualnie dla każdego kredytu udzielonego grupie.
- (311) W odniesieniu do kredytów denominowanych w obcej walucie ma zastosowanie taka sama sytuacja dotycząca zakłóceń rynku i braku ważnych ratingów kredytowych, gdyż kredyty te są również przyznawane przez te same chińskie instytucje finansowe. W związku z tym, podobnie jak w poprzednich postępowaniach, w celu określenia odpowiedniego poziomu referencyjnego wykorzystano obligacje korporacyjne o odpowiednim nominale ocenione na BB i wyemitowane w okresie objętym dochodzeniem.
- (312) Korzyść ustalono przez zastosowanie poziomu referencyjnego opisanego w motywie 310 do okresu finansowania dłużnego w okresie objętym dochodzeniem.

2) Grupa ZTT

- (313) Komisja odnotowała, że w 2018 r. chińska agencja ratingowa przyznała grupie ZTT rating AA+. W świetle ogólnych nieprawidłowości związanych z chińskimi ratingami kredytowymi, o których mowa w sekcji 3.5.2, Komisja stwierdziła, że rating kredytowy AA+ przyznany grupie ZTT nie jest wiarygodny.
- (314) Jak wspomniano w motywach 243–253 powyżej, chińskie instytucje finansowe udzielające kredytu nie przekazały żadnej oceny zdolności kredytowej. W celu ustalenia korzyści Komisja musiała ocenić, czy kredyty przyznane grupie ZTT miały oprocentowanie na poziomie rynkowym.
- (315) Według sprawozdań finansowych producentów eksportujących z grupy ZTT ogólna sytuacja finansowa tych producentów przedstawiała się korzystnie.
- (316) Analiza jednego z producentów eksportujących w grupie wykazała jednak spadek obrotów w połączeniu ze znacznym wzrostem zobowiązań od 2018 r. Komisja zauważyła, że przedsiębiorstwo zmienia swoją dźwignię finansową, wyrażoną jako stosunek kapitału obcego do kapitału własnego ⁽⁷⁷⁾, zwiększając swoją zależność od finansowania zewnętrznego i ograniczając udział funduszy własnych w finansowaniu swojego rozwoju. Ponadto, chociaż przedsiębiorstwo jest rentowne, należy zauważyć, że marża zysku, jak również stopa zwrotu z kapitału własnego ⁽⁷⁸⁾, zmalała od 2018 r. Podobnie Komisja ustaliła ogólne wykorzystanie pożyczek krótkoterminowych w celu finansowania kapitału obrotowego na bieżącą działalność przez dwóch producentów eksportujących, jak również przez inne powiązane przedsiębiorstwa w grupie.
- (317) Analizując grupę ZTT z perspektywy skonsolidowanej, Komisja zauważyła, że grupa wyemitowała obligacje z zamiarem, oprócz finansowania innych projektów, uzupełnienia kapitału obrotowego przedsiębiorstwa. Poprzez to działanie grupa uznaje swoją konieczność uzupełnienia kapitału obrotowego w celu zapewnienia wystarczającej płynności dla trwającej ekspansji działalności. Ponadto w okresie od 2015 r. do 2018 r. stopa zysku brutto grupy ZTT wykazywała tendencję spadkową i była również poniżej średniej porównywalnych przedsiębiorstw produkujących światłowodów ⁽⁷⁹⁾. W toku dochodzenia ustalono również, że Zhongtian Technology Group Co., Ltd, jednostka dominująca producentów eksportujących, wyemitowała obligacje krótkoterminowe w celu spłaty zadłużenia. Podobnie ustalono zamiar długu na kapitał własny ⁽⁸⁰⁾.

⁽⁷⁶⁾ W przypadku kredytów o stałej stopie oprocentowania. W przypadku kredytów o zmiennej stopie oprocentowania przyjęto stopę referencyjną LBCh lub podstawową stopę procentową po dniu 20 sierpnia 2019 r.

⁽⁷⁷⁾ Stosunek kapitału obcego do kapitału własnego jest wskaźnikiem służącym do oceny dźwigni finansowej przedsiębiorstwa. Stosunek kapitału obcego do kapitału własnego wyraża się jako porównanie sumy zobowiązań przedsiębiorstwa do jego kapitału własnego.

⁽⁷⁸⁾ Stopa zwrotu z kapitału własnego jest miarą rentowności korporacji w stosunku do kapitału własnego akcjonariuszy. Stopę zwrotu z kapitału własnego oblicza się poprzez podzielenie zysku przed opodatkowaniem przez kapitał własny.

⁽⁷⁹⁾ Źródło: Capital IQ, 2018 zawarte w prospekcie emisyjnym obligacji Jiangsu Zhongtian Technology.

⁽⁸⁰⁾ Na podstawie takiej umowy przedsiębiorstwo mogło zamienić część swojego długu na akcje, a tym samym zmniejszyć zobowiązania w bilansie.

- (318) W związku z powyższym Komisja uznała, że ogólna sytuacja finansowa grupy odpowiada ratingowi BB, będącemu najwyższym ratingiem, który nie kwalifikuje się już jako „rating na poziomie inwestycyjnym”. „Rating na poziomie inwestycyjnym” oznacza, że według oceny agencji ratingowej istnieje wystarczające prawdopodobieństwo spłaty obligacji wyemitowanych przez przedsiębiorstwo, by banki mogły w nie inwestować.
- (319) Premię oczekiwaną w przypadku obligacji emitowanych przez firmy o ratingu BB zastosowano następnie do standardowego oprocentowania kredytów referencyjnej stopy procentowej LBCh, a po dniu 20 sierpnia 2019 r. do podstawowej stopy procentowej opublikowanej przez NIFC w celu określenia stawki rynkowej.
- (320) Wysokość tej marży ustalono poprzez obliczenie względnego spreadu między indeksami obligacji korporacyjnych ocenionych w USA na AA a indeksami obligacji korporacyjnych ocenionych w USA na BB, opierając się na danych agencji Bloomberg dotyczących sektorów przemysłowych. Obliczony w ten sposób względny spread dodano następnie do referencyjnej stopy procentowej lub podstawowej stopy procentowej w dniu udzielenia kredytu i na ten sam okres co przedmiotowy kredyt. Działania te przeprowadzono indywidualnie dla każdego kredytu udzielonego grupie.
- (321) W odniesieniu do kredytów denominowanych w obcej walucie ma zastosowanie taka sama sytuacja dotycząca zakłóceń rynku i braku ważnych ratingów kredytowych, gdyż kredyty te są również przyznawane przez te same chińskie instytucje finansowe. W związku z tym, podobnie jak w poprzednich postępowaniach, w celu określenia odpowiedniego poziomu referencyjnego wykorzystano obligacje korporacyjne o odpowiednim nominale ocenione na BB i wyemitowane w okresie objętym dochodzeniem.
- (322) Po ostatecznym ujawnieniu rząd ChRL stwierdził, że przedmiotowe kredyty nie wiązały się z korzyścią w rozumieniu art. 3 pkt 2 rozporządzenia podstawowego i art. 1 ust. 1 lit. b) porozumienia SCM. Rząd ChRL uznał, że Komisja niezgodnie z prawem nie uwzględniła ratingu kredytowego współpracujących producentów eksportujących, i nie zgodził się z metodyką zastosowaną przez Komisję w celu ustalenia poziomu referencyjnego, która opiera się na nieuwzględnianiu ratingów kredytowych producentów eksportujących. Rząd ChRL zauważył, że chociaż ustalenia Komisji dotyczące kredytów opierają się w znacznym stopniu na jej ocenie rzekomo złej sytuacji finansowej przedmiotowych przedsiębiorstw, ocena Komisji w tym zakresie jest nieprawidłowa, w szczególności w odniesieniu do kredytów odnawialnych tych przedsiębiorstw.
- (323) W tym względzie Komisja odniosła się do swoich ustaleń i wniosków w sekcji 3.5.2, w których wykazała, że chińskie ratingi kredytowe nie umożliwiają wiarygodnego oszacowania ryzyka kredytowego i że te ratingi kredytowe są zniekształcone przez cele polityki rządu ChRL służące promowaniu kluczowych gałęzi przemysłu o znaczeniu strategicznym. W związku z tym argument rządu ChRL dotyczący ratingów kredytowych współpracujących producentów eksportujących jest bezzasadny. W celu ustalenia ratingu kredytowego odpowiadającego profilowi ryzyka współpracujących producentów eksportujących Komisja przeprowadziła analizę finansową przedsiębiorstw objętych postępowaniem w pkt 1 i 2 powyżej, która wykazała, że ich sytuacja finansowa odpowiada ratingowi BB. W związku z powyższym argument rządu ChRL odrzucono.
- (324) Rząd ChRL twierdził również, że Komisja nie uzasadniła, dlaczego nie wykorzystała porównywalnego kredytu na rynku chińskim i nie wykazała na podstawie konkretnych dowodów, że rynek kredytów w ChRL jest zakłócany przez interwencję rządową. Rząd ChRL twierdził również, że nawet w przypadku korzystania z zewnętrznych poziomów referencyjnych przy ustalaniu istnienia korzyści Komisja nie dokonała wymaganych dostosowań do swojego zastępczego poziomu referencyjnego i nie wyjaśniła wystarczająco, w jaki sposób taki zastępczy poziom referencyjny jest zbliżony do porównywalnej pożyczki komercyjnej dostępnej na rynku. Zdaniem rządu ChRL Komisja powinna była uwzględnić różnice, które istniały między innymi pod względem wysokości kredytów, warunków spłaty oraz kwestii dotyczących faktycznego udzielenia lub nieudzielenia kredytów i mających wpływ na ich oprocentowanie.
- (325) W tym względzie, jak wyjaśniono powyżej, krajowe ratingi kredytowe przyznane chińskim przedsiębiorstwom uznano za zakłócone przez cele polityki rządu ChRL służące promowaniu kluczowych strategicznych sektorów przemysłu, a zatem za niewiarygodne. W związku z tym Komisja musiała szukać poziomu referencyjnego opartego na niezakłóconych ratingach kredytowych. Komisja nie zgodziła się z opinią rządu ChRL, że nie dokonała wymaganych dostosowań do swojego zastępczego poziomu referencyjnego. Po pierwsze, Komisja wykorzystwała referencyjną stopę procentową i podstawową stopę procentową chińskiego LBCh jako punkt wyjścia do obliczeń. Po drugie, wykorzystanie względnego spreadu umożliwia też odzwierciedlenie zmiany w warunkach rynkowych danego państwa, które nie są uwzględniane w przypadku kierowania się bezwzględnym spreadem. Komisja zauważyła, że nie jest możliwe uwzględnienie w pełnomocnictwie wszystkich czynników indywidualnej oceny ryzyka danego banku. Metoda obliczeń stosowana przez Komisję uwzględnia jednak parametry poszczególnych pożyczek, takie jak data rozpoczęcia i czas trwania pożyczki, a także zmienność stopy procentowej. Wobec tego argumenty rządu ChRL zostały odrzucone.

- (326) Rząd ChRL sprzeciwił się wykorzystaniu względnego spreadu między obligacjami o ratingu AA a obligacjami o ratingu BB jako marży oraz dodaniu jej do stóp LBCh. Zdaniem rządu ChRL wykorzystanie względnego spreadu jeszcze bardziej zniekształca obliczenia referencyjnej stopy procentowej, którą chińskie przedsiębiorstwa z ratingiem BB musiałyby zapłacić, aby uzyskać „porównywalną pożyczkę komercyjną na rynku”, ponieważ stopy referencyjne LBCh w ChRL w ostatnich latach były znacznie wyższe niż stopa referencyjna w USA. Ponadto rząd ChRL stwierdził, że z publicznie dostępnych informacji wynika, iż unijni producenci przewodów światłowodowych z ratingiem BB emitują obligacje o znacznie niższym oprocentowaniu niż oprocentowanie stosowane w przypadku producentów chińskich.
- (327) Grupa ZTT stwierdziła, że Komisja powinna była zastosować bezwzględny spread między obligacjami korporacyjnymi o ratingu AA w USA a obligacjami korporacyjnymi o ratingu BB w USA do referencyjnej stopy procentowej LBCh, co w wystarczającym stopniu uwzględniłoby ekspozycję na ryzyko między obligacjami korporacyjnymi o różnych ratingach kredytowych. Według tej strony postępowania Komisja nie wyjaśniła, dlaczego zastosowała względny spread i dlaczego uznała, że referencyjna stopa procentowa opublikowana przez LBCh lub podstawowa stopa procentowa opublikowana przez NIFC jest równa stopie procentowej o ratingu AA.
- (328) W odniesieniu do uwagi dotyczącej wykorzystania referencyjnej stopy procentowej publikowanej przez LBCh lub podstawowej stopy procentowej publikowanej przez NIFC jako punktu wyjścia do obliczenia poziomu referencyjnego Komisja wskazała, że stopy te uznaje się za stopy wolne od ryzyka, które przy podejściu konserwatywnym miałyby zastosowanie do przedsiębiorstw o ratingu AA.
- (329) Kwestię wykorzystania względnego spreadu zamiast bezwzględnego spreadu wyjaśniono już w toku poprzednich dochodzeń ⁽⁸¹⁾.
- (330) Po pierwsze, chociaż Komisja uznała, że banki komercyjne stosują zazwyczaj marżę wyrażoną w wartościach bezwzględnych, praktyka ta wydaje się być oparta głównie na względach praktycznych, ponieważ stopa oprocentowania jest ostatecznie liczbą bezwzględną. Liczba bezwzględna odzwierciedla jednak ocenę ryzyka, która opiera się na ocenie względnej. Ocena względna oznacza, że ryzyko niewywiązania się z zobowiązań ze strony przedsiębiorstwa ocenionego na BB jest X % bardziej prawdopodobne niż ryzyko niewywiązania się z zobowiązań ze strony władz publicznych lub przedsiębiorstwa wolnego od ryzyka.
- (331) Po drugie, stopy procentowe odzwierciedlają nie tylko profil ryzyka konkretnego przedsiębiorstwa, lecz także konkretne profile ryzyka kraju i walutowego. Względny spread odzwierciedla zatem zmiany w warunkach rynkowych, które nie są uwzględniane w przypadku kierowania się bezwzględnym spreadem. Często, jak ma to miejsce w omawianej sprawie, ryzyko kraju i ryzyko walutowe zmieniają się z biegiem czasu i są one zróżnicowane w poszczególnych krajach. W związku z tym stopy wolne od ryzyka różnią się znacznie na przestrzeni czasu i czasami są niższe w USA, a czasami w Chinach. Różnice te wiążą się z takimi czynnikami jak odnotowany i spodziewany wzrost PKB, nastroje gospodarcze i poziom inflacji. Zważywszy, że stopa wolna od ryzyka zmienia się z biegiem czasu, ten sam nominalny bezwzględny spread może oznaczać bardzo różną ocenę ryzyka. Na przykład, jeśli bank szacuje ryzyko niewykonania zobowiązania ze strony konkretnego przedsiębiorstwa na poziomie o 10 % wyższym niż stopa wolna od ryzyka (ocena względna), otrzymany bezwzględny spread może wynosić od 0,1 % (przy stopie wolnej od ryzyka wynoszącej 1 %) do 1 % (przy stopie wolnej od ryzyka wynoszącej 10 %). Z perspektywy inwestora względny spread jest zatem lepszym wskaźnikiem, ponieważ odzwierciedla wielkość wynagrodzenia za ryzyko oraz sposób, w jaki wpływa na nią podstawowy poziom stóp procentowych.
- (332) Po trzecie, względny spread jest również neutralny wobec krajów. Na przykład, jeżeli stopa wolna od ryzyka w USA jest niższa od stopy wolnej od ryzyka w Chinach, metoda ta doprowadzi do wyższych bezwzględnych marż. Jeżeli natomiast stopa wolna od ryzyka w Chinach jest niższa od stopy wolnej od ryzyka w USA, metoda ta doprowadzi do niższych bezwzględnych marż.
- (333) Komisja uznała uwagi rządu ChRL dotyczące stóp procentowych mających zastosowanie do przedsiębiorstw o ratingu BB w Unii Europejskiej za nieuzasadnione, ponieważ stopa wolna od ryzyka w Unii Europejskiej nie jest taka sama jak stopa wolna od ryzyka w ChRL, a zatem nie jest możliwe porównanie stóp procentowych w ujęciu bezwzględnym.
- (334) Grupa ZTT twierdziła ponadto, że nawet jeżeli ma zastosowanie względny spread, stosuje się go do części punktów bazowych w zmiennych stopach procentowych (zwykle wyrażonych w strukturze: stopa referencyjna plus punkty bazowe) oraz że ma to miejsce w przypadku kredytów denominowanych w walutach obcych, które charakteryzują się tym, że stopy procentowe są wyrażone w formie: LIBOR plus punkty bazowe. W związku z tym ekspozycja na ryzyko związana z zaciągnięciem kredytu jest należycie odzwierciedlona przez punkty bazowe dodane do LIBOR i Komisja obliczyła stopę referencyjną całkowicie niezależną od ratingu kredytowego przedsiębiorstwa stosując względny spread do LIBOR. W odniesieniu do kredytów denominowanych w CNY takie samo dostosowanie spreadu jest dokonywane jedynie do punktów bazowych, jeżeli zmienne stopy procentowe są wyrażone w formie: LRP plus punkty bazowe.

⁽⁸¹⁾ Sprawa dotycząca wyrobów płaskich walcowanych na gorąco i sprawa dotycząca opon cytowane w przypisie 5, motywy 175–187 w sprawie dotyczącej wyrobów płaskich walcowanych na gorąco oraz motyw 256 w sprawie dotyczącej opon.

- (335) W tym względzie Komisja uznała, że w przypadku kredytów denominowanych w walutach obcych należy przyjąć podejście konserwatywne, stosując LIBOR jako referencyjną stopę procentową wolną od ryzyka. Punkty bazowe dodane do LIBOR wskazują na szczególne ryzyko przedsiębiorstwa. Po pierwsze, jedynie w przypadku niektórych kredytów producentów eksportujących objętych próbą podano takie rozróżnienie między referencyjną stopą procentową a punktami bazowymi. Po drugie, te punkty bazowe również uznano za podlegające zniekształceniom rynkowym. W związku z tym Komisja uznała, że stopa wolna od ryzyka powiększona o względny spread jest odpowiednim wskaźnikiem odzwierciedlającym dodatkowe ryzyko przedsiębiorstwa o ratingu BB, takiego jak objęci próbą producenci eksportujący.
- (336) Rząd ChRL argumentował również, że poziom referencyjny w odniesieniu do kredytów, który opiera się na względnym spreadzie między obligacjami korporacyjnymi, należy skorygować w dół w związku z różnicami między tymi dwoma instrumentami finansowymi.
- (337) W tym względzie Komisja zwróciła uwagę, że kredyty i obligacje korporacyjne są podobnymi finansowymi instrumentami dłużnymi. Obligacja korporacyjna jest w rzeczywistości rodzajem kredytu, z którego korzystają duże podmioty w celu pozyskania kapitału. Zarówno kredyty, jak i obligacje korporacyjne są zaciągane/emittowane na pewien okres i naliczane są od nich odsetki/nominalna stopa procentowa. Fakt, że finansowanie w formie kredytu jest zapewniane przez instytucję finansową, a finansowanie w formie obligacji korporacyjnych jest zapewniane przez inwestorów, którzy w większości przypadków są również instytucjami finansowymi, nie ma znaczenia dla określenia podstawowych cech obu instrumentów. Oba instrumenty służą bowiem finansowaniu działalności gospodarczej, wiążą się z takim samym wynagrodzeniem i mają podobne terminy i warunki spłaty. Ponadto w toku dochodzenia Komisja stwierdziła, że nominalne stopy procentowe i cel obligacji korporacyjnych wyemitowanych przez jednego z współpracujących producentów eksportujących były bardzo podobne do stóp procentowych i celu kredytów o podobnym czasie trwania, a zatem można je było uznać za zamienne z perspektywy producenta. Na tej podstawie Komisja odrzuciła argument rządu ChRL.

3.5.3.4. Wnioski dotyczące finansowania preferencyjnego: pożyczki

- (338) Komisja ustaliła, że obydwie objęte próbą grupy producentów eksportujących skorzystały w okresie objętym dochodzeniem z preferencyjnego finansowania poprzez pożyczki. W świetle istnienia wkładu finansowego, korzyści dla producentów eksportujących oraz szczególności Komisja uznała preferencyjne finansowanie poprzez pożyczki za subsydlum stanowiące podstawę środków wyrównawczych.
- (339) Stopy subsydiowania ustalone w odniesieniu do finansowania preferencyjnego poprzez pożyczki w okresie objętym dochodzeniem na rzecz grup przedsiębiorstw objętych próbą wyniosły:

Finansowanie preferencyjne: pożyczki

Nazwa przedsiębiorstwa	Stopa subsydiowania
Grupa FTT: — FiberHome Telecommunication Technologies Co., Ltd. — Nanjing Wasin Fujikura Optical Communication Ltd. — Hubei Fiberhome Boxin Electronic Co., Ltd.	0,90 %
Grupa ZTT: — Jiangsu Zhongtian Technology Co., Ltd. — Zhongtian Power Optical Cable Co., Ltd.	0,38 %

3.5.4. Finansowanie preferencyjne: pozostałe rodzaje finansowania

3.5.4.1. Linie kredytowe

a) Ogólne

- (340) Celem linii kredytowej jest ustanowienie limitu kredytu, który przedsiębiorstwo może wykorzystać w dowolnym momencie, aby sfinansować bieżące operacje, tym samym sprawiając, że finansowanie kapitału obrotowego jest elastyczne i natychmiast dostępne w razie potrzeby. W związku z tym Komisja uznała, że co do zasady wszelkie krótkoterminowe finansowanie przedsiębiorstw objętych próbą, takie jak kredyty krótkoterminowe, akcepty bankowe itd., powinno mieć pokrycie w instrumentach linii kredytowej.

b) Ustalenia

- (341) Komisja ustaliła, że chińskie instytucje finansowe zapewniły linie kredytowe obu grupom objętym próbą w związku z zapewnieniem finansowania. Obejmowały one umowy ramowe, zgodnie z którymi bank zezwalał przedsiębiorstwom objętym próbą na wykorzystanie różnych instrumentów dłużnych, takich jak m.in. pożyczki obrotowe, akcepty bankowe i inne formy finansowania handlu, w określonej kwocie maksymalnej.
- (342) Jak wspomniano w motywie 340, wszelkie krótkoterminowe finansowanie powinno mieć pokrycie w linii kredytowej. W związku z tym aby ustalić, czy wszelkie finansowanie krótkoterminowe miało pokrycie w linii kredytowej, Komisja porównała kwotę linii kredytowych dostępną dla współpracujących przedsiębiorstw w okresie objętym dochodzeniem z kwotą krótkoterminowego finansowania wykorzystanego przez te przedsiębiorstwa w tym samym okresie. W przypadku gdy kwota finansowania krótkoterminowego przekroczyła limit linii kredytowej, Komisja zwiększyła kwotę istniejącej linii kredytowej o kwotę rzeczywiście wykorzystaną przez producentów eksportujących poza limitem linii kredytowej.
- (343) W normalnych warunkach rynkowych linie kredytowe podlegałyby tzw. opłacie „administracyjnej” lub „za zaangażowanie”, by zrekompensować bankowi jego koszty i ryzyko w chwili otwarcia linii kredytowej, a także opłacie pobieranej co roku za przedłużenie ważności linii kredytowych. Komisja ustaliła jednak, że obydwie grupy przedsiębiorstw objęte próbą skorzystały z linii kredytowych przyznanych nieodpłatnie. W związku z tym obydwu grupom przedsiębiorstw przyznano korzyść w rozumieniu art. 6 lit. d) rozporządzenia podstawowego.

c) Szczegółość

- (344) Jak wspomniano w motywie 116, zgodnie z decyzją nr 40 instytucje finansowe udzielają wsparcia kredytowego promowanym sektorom.
- (345) Komisja uznała, że linie kredytowe stanowią formę preferencyjnego wsparcia finansowego ze strony instytucji finansowych dla promowanych sektorów przemysłu, takich jak sektor przewodów światłowodowych. Jak określono w sekcji 3.1 powyżej, sektor przewodów światłowodowych istotnie należy do promowanych sektorów i w związku z tym kwalifikuje się do wszelkiego możliwego wsparcia finansowego.
- (346) Po ostatecznym ujawnieniu rząd ChRL stwierdził, że linie kredytowe, które miały rzekomo zostać udostępnione sektorowi przewodów światłowodowych, nie mają charakteru szczególnego oraz że Komisja nie wykazała, w jaki sposób dostęp do linii kredytowych został wyraźnie ograniczony do sektora przewodów światłowodowych. Rząd ChRL podkreślił, że wszystkie przedsiębiorstwa w ChRL, niezależnie od rodzaju sektora, są w równym stopniu uprawnione do uzyskania linii kredytowych. Argument ten został powtórzony przez grupę FTT.
- (347) W tym względzie Komisja zauważyła, że twierdzenie rządu ChRL, iż wszystkie przedsiębiorstwa w ChRL mogą korzystać z linii kredytowych, jest nietrafne. Rząd ChRL nie wykazał, iż przedsiębiorstwa w ChRL mogą w równym stopniu korzystać z warunków preferencyjnych obserwowanych w odniesieniu do sektora przewodów światłowodowych. Ponadto, ponieważ linie kredytowe są nierozzerwalnie związane z innymi rodzajami kredytów preferencyjnych, takimi jak pożyczki, i stanowią część wsparcia kredytowego udzielanego w szczególności promowanym sektorom przemysłu, jak wyjaśniono w motywie 239, analiza szczególności przeprowadzona w sekcji 3.5.3.2 powyżej w odniesieniu do kredytów ma również zastosowanie do linii kredytowych. W rezultacie powyższe argumenty zostały odrzucone.

d) Obliczanie korzyści

- (348) Zgodnie z art. 6 lit. d) ppkt (ii) rozporządzenia podstawowego za korzyść przyznaną odbiorcom Komisja uznała różnicę między kwotą, jaką przedsiębiorstwo zapłaciło jako opłatę za otwarcie lub odnowienie linii kredytowych przez chińskie instytucje finansowe, a kwotą, jaką firma zapłaciłaby za porównywalną komercyjną linię kredytową uzyskaną na rynku.

- (349) W odniesieniu do ogólnodostępnych danych ⁽⁸²⁾ i poziomów referencyjnych wykorzystywanych w poprzednich dochodzeniach ⁽⁸³⁾ ustalono odpowiednie poziomy referencyjne dla opłaty administracyjnej i opłaty za odnowienie wynoszące odpowiednio 1,5 % i 1,25 %.
- (350) Zasadniczo opłata administracyjna i opłata za odnowienie są płatne na zasadzie ryczału odpowiednio w momencie otwierania nowej linii kredytowej lub odnawiania istniejącej linii kredytowej. Do celów obliczeń Komisja uwzględniła jednak linie kredytowe, które zostały otwarte lub odnowione przed okresem objętym dochodzeniem, lecz które były dostępne dla grup objętych próbą w okresie objętym dochodzeniem, a także linie kredytowe, które zostały otwarte lub odnowione w okresie objętym dochodzeniem. Następnie Komisja obliczyła korzyść na podstawie okresu objętego dochodzeniem, w którym linia kredytowa była dostępna.
- (351) Po ostatecznym ujawnieniu rząd ChRL zauważył, że Komisja nie wykazała, iż korzyść przyznano za pośrednictwem linii kredytowych. Rząd ChRL twierdził, że Komisja nie wykazała, iż przedmiotowa pomoc finansowa stawia beneficjenta w *lepszej sytuacji*, niż miałyby to miejsce w przypadku braku tego wkładu finansowego.
- (352) W tym względzie, jak wskazano w motywie 343, w normalnych warunkach rynkowych linie kredytowe są objęte tzw. opłatą „administracyjną” lub „z tytułu zaangażowania”, a także „opłatą za odnowienie” pobieraną co roku za przedłużenie ważności linii kredytowych. Biorąc pod uwagę fakt, że współpracujący producenci eksportujący korzystali z linii kredytowych nieodpłatnie, korzyść obejmowała kwotę opłaty administracyjnej i opłaty za odnowienie, którą przedsiębiorstwa powinny były uiścić. Oszczędności w opłatach, które poczyniły przedsiębiorstwa, sprawiły, że z finansowego punktu widzenia były one w *lepszej sytuacji*. W związku z tym argument ten został odrzucony.
- (353) Grupa FTT stwierdziła, że otwarcie linii kredytowej nie stanowi wkładu finansowego. Utrzymywała, że linie kredytowe służą jedynie ustaleniu limitu kredytowego, który przedsiębiorstwo może wykorzystać w celu uzyskania kapitału obrotowego lub instrumentów finansowych oraz że nie ma przyjętych na całym świecie standardów dotyczących sposobu organizowania otwarcia linii kredytowych i że nie ma dowodów potwierdzających, że opłaty są powszechnie i obowiązkowo stosowane przez wszystkie banki na świecie, a także że Komisja oparła swoją ocenę i opłatę referencyjną wyłącznie na jednym banku, tj. HSBC. Ponadto grupa FTT twierdziła, że stosowane opłaty stanowią jedynie bankowe koszty manipulacyjne, które nie są związane z ryzykiem otwarcia ani odnowienia linii kredytowej. Rząd ChRL twierdził również, że Komisja błędnie określiła właściwy poziom referencyjny.
- (354) W tym względzie Komisja wyjaśniła, że oparła swoje wnioski dotyczące stosowania opłat administracyjnych i opłat za odnowienie, jak również odpowiedniego poziomu referencyjnego na publicznie dostępnych danych. W motywie 349 Komisja odniosła się do ustaleń poczynionych w poprzednich sprawach dotyczących zwalczania subsydiowania oraz do praktyki dwóch dużych banków działających na skalę międzynarodową, tj. HSBC i banku Barclays ⁽⁸⁴⁾, aby ustalić odpowiedni poziom referencyjny. Uwzględniając dostępne informacje, Komisja stwierdziła, że zastosowanie poziomu referencyjnego w wysokości 1,5 % w odniesieniu do opłaty administracyjnej oraz poziomu referencyjnego w wysokości 1,25 % w odniesieniu do opłaty za odnowienie było uzasadnione. Komisja nie zgodziła się ze stwierdzeniem grupy FTT, że stosowane opłaty stanowią jedynie bankowe koszty manipulacyjne, które nie są związane z ryzykiem otwarcia ani odnowienia linii kredytowej. Zgodnie z praktyką biznesową opłata za zaangażowanie jest pobierana przez kredytodawcę od kredytobiorcy w celu zrekompensowania kredytodawcy utrzymania otwartej linii kredytowej i dostępności środków finansowych; opłata zabezpiecza również obietnicę kredytodawcy udzielenia linii kredytowej na uzgodnionych warunkach i stanowi rekompensatę dla kredytodawcy za ryzyko związane z otwartą linią kredytową ⁽⁸⁵⁾. W rzeczywistości biznesowa linia kredytowa działa na takich samych zasadach jak osobista karta kredytowa, za którą banki zawsze pobierają opłaty związane z korzystaniem z karty kredytowej i dostępnością danej kwoty pieniędzy. W związku z powyższym argumenty te zostały odrzucone.
- (355) Grupa ZTT nie zgodziła się ze stwierdzeniem Komisji, że posiadanie umowy w sprawie linii kredytowej z bankiem jest warunkiem wstępnym uzyskania w nim finansowania, i przedstawiła przykłady banków na świecie, które nie wymagają linii kredytowych w celu udzielania kredytów *ad hoc*. Według grupy ZTT linie kredytowe są umowami ramowymi, na podstawie których bank zezwala przedsiębiorstwu na korzystanie z różnych instrumentów dłużnych w ramach określonej maksymalnej kwoty kredytu bez renegeacji; nie wyklucza to jednak żadnych samodzielnych

⁽⁸²⁾ Zob. <https://www.barclays.co.uk/current-accounts/bank-account/overdrafts/overdraft-charges/>, ostatni dostęp w dniu 18 sierpnia 2021 r., opłaty z tytułu kredytów w rachunku bieżącym udzielanym kadrze zarządzającej – „kredyty w rachunku bieżącym o wartości ponad 15 000 GBP obciążone są opłatą przygotowawczą w wysokości 1,5 % ustalonego limitu kredytu w rachunku bieżącym oraz opłatą za odnowienie w wysokości 1,5 %”.

⁽⁸³⁾ Zob. sprawa dotycząca materiałów z włókna szklanego przywołana w przypisie 5 (motywy 354 i 355).

⁽⁸⁴⁾ Zob. przypis 79.

⁽⁸⁵⁾ <https://corporatefinanceinstitute.com/resources/knowledge/finance/commitment-fee/>

kredytów na rzecz przedsiębiorstwa, które są oceniane i przyznawane indywidualnie bez wcześniejszej linii kredytowej. Grupa ZTT nie zgodziła się również, że wszystkie linie kredytowe, zwłaszcza te uzgodnione z dużymi i wyrafinowanymi klientami, są objęte opłatami administracyjnymi lub opłatami za odnowienie. Grupa ZTT stwierdziła, że opłaty referencyjne stosowane przez Komisję są zbyt wysokie, i podała przykłady opłat pobieranych przez Lloyds (do 1,5 % w odniesieniu do opłaty administracyjnej i 1 % w odniesieniu do opłaty za odnowienie) i HSBC, w przypadku którego dokładna opłata wydaje się ustalana na zasadzie dwustronnej/umownej.

- (356) Po pierwsze, jak wyjaśniono w motywie 340, celem linii kredytowej jest ustanowienie limitu kredytu, który przedsiębiorstwo może wykorzystać w dowolnym momencie, aby sfinansować bieżące operacje, tym samym sprawiając, że finansowanie kapitału obrotowego jest elastyczne i natychmiast dostępne w razie potrzeby. Biorąc pod uwagę praktyki krótkoterminowego finansowania współpracujących producentów eksportujących objętych próbą w formie akceptów bankowych i krótkoterminowych kredytów na kapitał obrotowy, w przypadku których zasoby finansowe muszą być natychmiast dostępne, jak również fakt, że w większości przypadków przedsiębiorstwa posiadały jedynie ustne uzgodnienia dotyczące linii kredytowej bez żadnych pisemnych dowodów, Komisja uznała, że całe krótkoterminowe finansowanie przedsiębiorstw objętych próbą powinno być objęte instrumentem linii kredytowej. Wniosek ten ma zastosowanie wyłącznie do finansowania krótkoterminowego i nie dotyczy finansowania długoterminowego, które podlega indywidualnym negocjacom. Po drugie, jeżeli chodzi o twierdzenie, że wszystkie linie kredytowe, zwłaszcza te uzgodnione z dużymi i wyrafinowanymi klientami, podlegają opłatom administracyjnym lub opłatom za odnowienie, Komisja zauważyła, że grupa ZTT nie przedstawiła dowodów na istnienie linii kredytowych bez powiązanej z nimi prowizji. Po trzecie, jeżeli chodzi o opłaty referencyjne zastosowane przez Komisję, jak stwierdzono w motywie 354, Komisja wykorzystwała ustalenia z poprzednich spraw dotyczących zwalczania subsydiowania oraz publicznie dostępne dane, aby stwierdzić, że zastosowanie poziomu referencyjnego w wysokości 1,5 % w odniesieniu do opłaty administracyjnej oraz poziomu referencyjnego w wysokości 1,25 % w odniesieniu do opłaty za odnowienie było uzasadnione. W tym względzie Komisja zwróciła uwagę, że np. bank Barclays pobiera opłatę za uruchomienie w wysokości 1,5 % ustalonego limitu kredytu w rachunku bieżącym oraz opłatę za odnowienie w wysokości 1,5 % za kredyty w rachunku bieżącym powyżej 15 000 GBP. W tym przypadku poziom referencyjny w odniesieniu do opłaty za odnowienie, zastosowany przez Komisję, jest niższy. Dalsze poszukiwania wykazały, że Barkley pobiera od przedsiębiorstw opłaty za przekroczenie kredytu w rachunku bieżącym, od 1,6 % do 2,5 % limitów w przedziałach od 15 001 GBP do 20 000 GBP oraz od 20 001 GBP do 25 000 GBP⁽⁸⁶⁾. W związku z tym Komisja powtórzyła swój wniosek, że zastosowane przez nią opłaty referencyjne są rozsądne i oparte na dostępnych danych rynkowych, a zatem odrzuciła ten argument.

3.5.4.2. Akcepty bankowe

a) Ogólne

- (357) Akcepty bankowe są produktem finansowym służącym zwiększaniu aktywności krajowego rynku pieniężnego poprzez rozszerzanie instrumentów kredytowych. Jest to forma finansowania krótkoterminowego, które może „zmniejszyć koszt finansowania i zwiększyć efektywność kapitałową” trasanta⁽⁸⁷⁾. Ponadto, jak stwierdził Ludowy Bank Chin na swojej stronie internetowej, „akcepty bankowe mogą zagwarantować zawarcie umowy między nabywcą i sprzedawcą oraz jej wykonanie, jak również stanowić wsparcie dla obrotu kapitałowego za pośrednictwem interwencji w ramach kredytu udzielonego przez Bank Chin”⁽⁸⁸⁾. Co więcej, bank DBS na swojej stronie internetowej przedstawia akcepty bankowe jako sposób na „zwiększenie kapitału obrotowego dzięki odroczonej płatnościom”⁽⁸⁹⁾.
- (358) Akcepty bankowe można wykorzystać wyłącznie w celu rozliczenia rzeczywistych transakcji handlowych, a trasant musi w tym względzie przedstawić wystarczające dowody, np. w postaci umowy zakupu/sprzedazy, faktury lub polecenia dostawy itp. Akcepty bankowe można zastosować jako standardowy sposób płatności w umowach zakupu wraz z innymi sposobami, takimi jak przekaz pocztowy lub przekaz pieniężny.
- (359) Akcept bankowy jest sporządzany przez wnioskodawcę (trasanta, który jest również nabywcą w podstawowej transakcji handlowej) i akceptowany przez bank. Akceptując akcept, bank wyraża zgodę na dokonanie bezwarunkowej wypłaty kwoty środków pieniężnych określonej w akceptie na rzecz odbiorcy płatności/okaziciela w wyznaczonym terminie (terminie zapadalności).

⁽⁸⁶⁾ <https://www.barclays.co.uk/business-banking/borrow/overdrafts/>

⁽⁸⁷⁾ Zob. strona internetowa Ludowego Banku Chin:

https://www.boc.cn/en/cbservice/cncb6/cb61/200811/t20081112_1324239.html, ostatni dostęp w dniu 18 sierpnia 2021 r.

⁽⁸⁸⁾ Tamże.

⁽⁸⁹⁾ Zob. strona internetowa banku DBS: <https://www.dbs.com.cn/corporate/financing/working-capital/bank-acceptance-draft-bad-issuance>, ostatni dostęp w dniu 18 sierpnia 2021 r.

- (360) Co do zasady umowy dotyczące akceptów bankowych zawierają wykaz transakcji objętych kwotą akceptu ze wskazaniem terminu płatności u dostawcy oraz terminu zapadalności akceptu bankowego.
- (361) Akcepty bankowe są zwykle wystawiane w ramach umowy o akceptie bankowym, w której określa się nazwę banku, dostawców i nabywcy oraz zobowiązania banku i nabywcy, a także szczegółową wartość dla każdego dostawcy, termin płatności uzgodniony z dostawcą oraz termin zapadalności akceptu bankowego.
- (362) Komisja ustaliła, że w umowach w sprawie linii kredytowej obok innych krótkoterminowych instrumentów finansowych takich jak pożyczki obrotowe jako możliwe wykorzystanie limitu finansowego wymienia się akcepty bankowe.
- (363) W zależności od warunków ustanowionych przez każdy bank od trasanta może być wymagane dokonanie niewielkiego depozytu na specjalnym rachunku, dokonanie zastawu i wpłata prowizji od akceptu. W każdym przypadku trasant jest zobowiązany do przelania pełnej kwoty akceptu bankowego na specjalny rachunek najpóźniej w dniu, na który przypada termin zapadalności akceptu bankowego.
- (364) Po zaakceptowaniu przez bank trasant zatwierdza akcept bankowy i przekazuje go odbiorcy płatności, który jest również dostawcą w podstawowej transakcji handlowej, jako płatność za fakturę. W konsekwencji obowiązek nabywcy w zakresie płatności (trasanta) wobec dostawcy (odbiorcy płatności) wygasa. Nowy obowiązek nabywcy w zakresie płatności względem banku udzielającego akceptu powstaje na tę samą kwotę (trasant jest zobowiązany dokonać płatności na rzecz banku w środkach pieniężnych przed upływem terminu zapadalności akceptu bankowego). W związku z tym wystawianie akceptów bankowych skutkuje zastąpieniem obowiązku trasanta względem dostawcy obowiązkiem względem banku.
- (365) Termin zapadalności akceptów bankowych różni się w zależności od warunków określonych przez każdy bank i może wynosić do 1 roku.
- (366) Odbiorca płatności (lub okaziciel), na którego wystawiono akcept bankowy, ma trzy możliwości przed upływem terminu zapadalności:
- poczekać, aż upłynie termin zapadalności, aby bank udzielający akceptu wypłacił mu w środkach pieniężnych pełną kwotę wartości nominalnej akceptu,
 - zatwierdzić akcept bankowy, tj. wykorzystać go jako sposób płatności za swoje zobowiązania względem innych stron, lub
 - skorzystać z dyskonta akceptu bankowego w banku udzielającym akceptu lub w innym banku i zyskać wpływy pieniężne z wypłaty stopy dyskontowej.
- (367) Data wystawienia akceptu bankowego zazwyczaj pokrywa się z terminem płatności uzgodnionym z dostawcą. Komisja ustaliła, że w przypadku przedsiębiorstw objętych próbą data wystawienia zwykle wypadała w dniu, w którym upływał termin płatności na rzecz dostawcy, lub przed tym terminem, a w niektórych przypadkach nawet kilka dni po upływie tego terminu płatności. Komisja ustaliła, że termin zapadalności akceptów bankowych przedsiębiorstw objętych próbą wynosi 3–12 miesięcy po terminie zapłaty faktury.
- (368) Jeżeli chodzi o podejście księgowo do akceptów bankowych, uznaje się je za zobowiązania na rzecz banku na rachunkach trasantów, tj. producentów eksportujących objętych próbą.
- (369) Ośrodek informacji kredytowej Ludowego Banku Chin („LBCh”) uznaje akcepty bankowe za „nierozliczoną pożyczkę” udzieloną przez banki na równi z kredytami, akredytywami lub finansowaniem handlu. Należy również zwrócić uwagę, że ośrodek informacji kredytowej LBCh jest finansowany przez instytucje finansowe, które udzielają różnego rodzaju kredytów, i że takie instytucje finansowe uznały zatem akcepty bankowe za zobowiązania na rzecz siebie samych. Ponadto zgromadzone w toku dochodzenia umowy o akceptach bankowych przewidują, że niezależnie od dokonania przez nabywcę pełnej płatności w terminie wykupu akceptów bankowych, bank będzie traktował niezapłaconą kwotę jako zaległy kredyt.

- (370) Komisja ustaliła, że akcepty bankowe są w dużym stopniu wykorzystywane jako sposób płatności w transakcjach handlowych jako alternatywa dla przekazu pieniężnego, tym samym ułatwiając trasantowi obrót środkami pieniężnymi i stanowiąc wsparcie dla jego kapitału obrotowego. Z punktu widzenia środków pieniężnych instrument ten faktycznie zapewnia trasantowi odroczone termin płatności wynoszący do 1 roku, ponieważ rzeczywista płatność pieniężna kwoty transakcji następuje z upływem terminu zapadalności akceptu bankowego, a nie w momencie, w którym trasant musi zapłacić dostawcy. W przypadku braku takiego instrumentu finansowego, aby zapłacić swojemu dostawcy, trasant wykorzystywałby własny kapitał obrotowy, co wiąże się z kosztami, albo zawarł z bankiem umowę w sprawie krótkoterminowej pożyczki obrotowej, co również wiąże się z kosztami. W rzeczywistości, płacąc akceptem bankowym, trasant korzysta z dostarczonych towarów lub świadczonych usług przez okres 3 miesięcy do 1 roku, nie dokonując przedpłaty środków pieniężnych i nie ponosząc żadnych kosztów.
- (371) W normalnych warunkach rynkowych akcepty bankowe, jako instrument finansowy, oznaczałyby koszt finansowania dla trasanta. W toku dochodzenia wykazano, że wszystkie przedsiębiorstwa objęte próbą, które korzystały z akceptów bankowych w okresie objętym dochodzeniem, płaciły jedynie prowizję od usługi polegającej na obsłudze akceptu świadczonej przez bank, która wynosiła zasadniczo 0,05 % wartości nominalnej akceptu. Żadne z przedsiębiorstw objętych próbą nie poniosło jednak kosztu finansowania za pośrednictwem akceptów bankowych przez odroczenie płatności pieniężnej za dostawę towarów i świadczenie usług. W związku z tym Komisja uznała, że przedsiębiorstwa objęte dochodzeniem odniosły korzyść z finansowania w formie akceptów bankowych, za które nie poniosły żadnych kosztów.
- (372) Biorąc pod uwagę powyższe, Komisja stwierdziła, że system akceptów bankowych wprowadzony w ChRL zapewnił wszystkim producentom eksportującym bezpłatne finansowanie ich bieżących operacji, wskutek czego przyznawano im korzyść stanowiącą podstawę środków wyrównawczych opisaną w motywach 384–388 poniżej zgodnie z art. 3 pkt 1 lit. a) ppkt (i) i art. 3 pkt 2 rozporządzenia podstawowego.
- (373) W toku poprzedniego dochodzenia ⁽⁹⁰⁾ Komisja ustaliła, że akcepty bankowe faktycznie mają ten sam cel i skutki co krótkoterminowe pożyczki obrotowe, ponieważ są one stosowane przez przedsiębiorstwa w celu finansowania ich bieżącej działalności zamiast korzystania z krótkoterminowych pożyczek obrotowych, i że w związku z tym powinny one nieść ze sobą koszt równoważny z finansowaniem krótkoterminowej pożyczki obrotowej.
- (374) Po ostatecznym ujawnieniu grupa ZTT nie zgodziła się z Komisją, że akcepty bankowe są formą krótkoterminowego finansowania i że działają one raczej jak gwarancja bankowa. Według tej strony akcept bankowy stanowi instrument, za pomocą którego bank przejmuje zobowiązanie do zapłaty na rzecz strony zamiast pierwotnego dłużnika, który nadal pozostaje zobowiązany do zapłaty na rzecz banku. Celem takiego instrumentu nie jest działanie w charakterze krótkoterminowego finansowania, lecz ułatwienie sprzedaży towarów. Grupa ZTT argumentowała, że zgadzając się na płatność akceptami bankowymi, strony transakcji wyraziły zgodę na warunek płatności dotyczący uregulowania długu między nimi, sprowadzający się do tego, że sprzedający zgadza się na okres kredytowania do dnia zapadalności akceptu w zamian za płatność gwarantowaną przez bank, a kupujący zobowiązuje się do udostępnienia bankowi tej samej kwoty najpóźniej w dniu zapadalności.
- (375) Komisja nie zgodziła się z twierdzeniem, że akcepty bankowe działają jedynie jako gwarancja bankowa płatności w terminie zapadalności. Komisja stwierdziła, że w przypadku producentów eksportujących objętych próbą akcept bankowy jest faktycznym środkiem płatniczym uznanym w umowie sprzedaży, a obowiązek płatności trasanta wobec dostawcy jest anulowany przez płatność z wykorzystaniem akceptu bankowego. Płatność na rzecz dostawcy ze strony trasanta odbywa się w momencie zatwierdzenia akceptu bankowego, podczas gdy w terminie zapadalności trasant wywiązuje się ze swojego obowiązku zapłaty wobec banku. W związku z tym akceptu bankowego nie można uznać jedynie za dodatkową gwarancję przyszłej płatności, a wniosek ten został odrzucony.
- (376) Komisja powtórzyła zatem swój wniosek, zgodnie z którym pod względem skutków akcepty bankowe są formą krótkoterminowego finansowania umożliwiającą producentom eksportującym sfinansowanie ich zakupów. Korzyścią zapewnianą współpracującym producentom eksportującym są oszczędności kosztów finansowania ze względu na fakt, że wykorzystanie finansowania poprzez akcepty bankowe nie było wynagradzane.

⁽⁹⁰⁾ Zob. sprawa dotycząca materiałów z włókna szklanego przywołana w przypisie 5, motyw 385.

b) Szczegółość

- (377) Jeżeli chodzi o szczegółość wspomnianą w motywie 116, zgodnie z decyzją nr 40 instytucje finansowe udzielają wsparcia kredytowego promowanym sektorom.
- (378) Komisja uznała, że akcepty bankowe stanowią kolejną formę preferencyjnego wsparcia finansowego ze strony instytucji finansowych dla promowanych sektorów, takich jak sektor przewodów światłowodowych. Jak określono w sekcji 3.1 powyżej, sektor przewodów światłowodowych istotnie należy do promowanych sektorów i w związku z tym kwalifikuje się do wszelkiego możliwego wsparcia finansowego. Akcepty bankowe jako forma finansowania stanowią część systemu preferencyjnego wsparcia finansowego ze strony instytucji finansowych dla promowanych sektorów takich jak przemysł przewodów światłowodowych.
- (379) Nie przedstawiono żadnych dowodów, że każde przedsiębiorstwo w ChRL (inne niż należące do promowanych sektorów) może odnieść korzyść z akceptów bankowych na tych samych warunkach preferencyjnych.
- (380) Po ostatecznym ujawnieniu grupa ZTT stwierdziła, że akcepty bankowe nie mają charakteru szczególnego, ponieważ są powszechnie stosowane przez niemal wszystkie podmioty gospodarcze w ChRL, a więc nie są ograniczone do sektora przewodów światłowodowych ani do grupy ZTT.
- (381) W tym względzie Komisja odniosła się do motywu 116, w którym przedstawiła dowody na to, że zgodnie z decyzją nr 40 od instytucji finansowych wymaga się udzielania wsparcia kredytowego promowanym sektorom.
- (382) Komisja dokonała swojej oceny dotyczącej szczegółowości programu subsydiów na podstawie dostępnych dokumentów rządowych, takich jak plany i regulacje, dotyczących promowanych sektorów. Rząd ChRL jasno określił, które sektory są promowane, ograniczając szczególne finansowanie preferencyjne wyłącznie do tych sektorów. W związku z tym nawet jeśli szereg innych sektorów określonych konkretnie jako promowane również korzystał z takich samych lub podobnych warunków preferencyjnych co przemysł przewodów światłowodowych, nie sprawia to, że finansowanie preferencyjne, a w szczególności akcepty bankowe, są ogólnie dostępne dla wszystkich sektorów.
- (383) Ponadto nawet jeśli forma finansowania mogłaby być zasadniczo dostępna dla przedsiębiorstw w innych sektorach przemysłu, konkretne warunki, na jakich takie finansowanie jest oferowane przedsiębiorstwom z danego sektora przemysłu, takie jak odpłatność finansowania i wielkość finansowania, mogą sprawiać, że forma ta jest szczególna. Żadna z zainteresowanych stron nie przedstawiła żadnych dowodów wykazujących, że finansowanie preferencyjne przedsiębiorstw w przemyśle przewodów światłowodowych poprzez akcepty bankowe jest udzielane w oparciu o obiektywne kryteria lub warunki w rozumieniu art. 4 ust. 2 lit. b) rozporządzenia podstawowego. W związku z tym argument ten został odrzucony.

c) Obliczanie korzyści

- (384) W celu obliczenia kwoty subsydium stanowiącego podstawę środków wyrównawczych Komisja oceniła korzyść przyznaną odbiorcom w okresie objętym dochodzeniem.
- (385) Jak już wspomniano w motywach 357 i 370, akcepty bankowe są formą finansowania krótkoterminowego, które zwiększa efektywność kapitałową trasanta, stanowiąc wsparcie dla jego kapitału obrotowego i zaspokajając jego potrzeby w zakresie środków pieniężnych, ponieważ są w dużym stopniu wykorzystywane jak środek płatności w transakcjach handlowych zamiast środków pieniężnych. Komisja ustaliła, że producenci eksportujący objęci próbą korzystają z akceptów bankowych, aby zaspokoić swoje potrzeby dotyczące finansowania krótkoterminowego bez płacenia wynagrodzenia.
- (386) Komisja stwierdziła zatem, że trasanci akceptów bankowych powinni płacić wynagrodzenie za okres finansowania. Komisja uznała, że okres finansowania rozpoczął się w dniu wystawienia akceptu bankowego i zakończył się w terminie zapadalności akceptu bankowego. Jeśli chodzi o akcepty bankowe wystawione przed okresem objętym dochodzeniem oraz akcepty bankowe z terminem zapadalności przypadającym po zakończeniu okresu objętego dochodzeniem, Komisja obliczyła korzyść tylko dla okresu finansowania wchodzącego w zakres okresu objętego dochodzeniem.
- (387) Zgodnie z art. 6 lit. b) rozporządzenia podstawowego za korzyść przyznaną w ten sposób odbiorcom Komisja uznała różnicę między kwotą, jaką przedsiębiorstwo rzeczywiście zapłaciło jako wynagrodzenie finansowania poprzez akcepty bankowe, a kwotą, jaką powinno zapłacić, stosując stopę procentową finansowania krótkoterminowego.

- (388) Komisja określiła korzyść wynikającą z niepłacenia kosztu finansowania krótkoterminowego. Biorąc pod uwagę, że akcepty bankowe są formą finansowania krótkoterminowego i że w rzeczywistości mają one taki sam cel jak krótkoterminowe pożyczki obrotowe, Komisja uznała, zgodnie z ustaleniami poprzednich dochodzeń ⁽⁹¹⁾, że akcepty bankowe powinny pociągać za sobą koszt równoważny finansowaniu pożyczek krótkoterminowych. Komisja zastosowała zatem tę samą metodykę co do finansowania pożyczek krótkoterminowych denominowanych w RMB opisaną w sekcji 3.5.3.1 powyżej.
- (389) Po ostatecznym ujawnieniu grupa FTT stwierdziła, że przy obliczaniu korzyści Komisja powinna uwzględnić opłaty uiszczane przez grupę.
- (390) Komisja stwierdziła już w motywie 371, że przedsiębiorstwa objęte próbą, które korzystały z akceptów bankowych w okresie objętym dochodzeniem, płaciły jedynie prowizję od usługi polegającej na obsłudze akceptu świadczonej przez bank, która na ogół wynosiła 0,05 % wartości nominalnej akceptu. Prowizja ta – płacona za przetwarzanie akceptu bankowego przez bank – jest istotnie elementem odrębnym od finansowania przyznanego przez bank, w przypadku którego współpracujący producenci eksportujący nie ponieśli żadnych kosztów. Opłata ta jest uiszczana w celu pokrycia kosztów administracyjnych ponoszonych przez bank podczas przetwarzania akceptów bankowych. Komisja wyrównała tylko część finansową akceptów bankowych (mianowicie część równoważną krótkoterminowemu finansowaniu); nie przeanalizowała tego, czy prowizja za akceptację obejmowała również subsydlum stanowiące podstawę środków wyrównawczych. W związku z tym argument ten został odrzucony.
- (391) Grupa ZTT nie zgodziła się na zastosowanie poziomu referencyjnego dla pożyczek krótkoterminowych, ponieważ uznała, że akcepty bankowe stanowią gwarancję, za którą należy pobrać prowizję. W tym względzie grupa ZTT powołała się na Bank Rezerwy Federalnej w Nowym Jorku, który wyraźnie stwierdza, że akcepty bankowe działają bardziej jak gwarancja niż jako kredyt.
- (392) Komisja nie zgodziła się ze stanowiskiem grupy ZTT. Zgodnie z publicznie dostępnymi danymi dotyczącymi akceptów bankowych w USA w praktyce bank zazwyczaj kupuje akcept bankowy od trasanta, stosując stopę dyskontową, która jest podobna do stopy procentowej, a zatem akcept służy bankowi jako środek do udzielenia kredytu ⁽⁹²⁾. Ponadto w innych jurysdykcjach, takich jak Kanada i Malezja, gdy bank przyjmuje akcept, wypłaca środki po odliczeniu obowiązującej stopy dyskontowej ⁽⁹³⁾. Dokument konsultacyjny Banku Kanady: „Przewodnik po kanadyjskim rynku akceptów bankowych” („A Primer on the Canadian Bankers’ Acceptance Market”) stanowi bowiem, że „akcepty kupowane są przez kredytodawców z dyskontem w stosunku do ich wartości nominalnej, a kredytobiorca otrzymuje zdyskontowane wpływy jako kredyt. Stopa dyskontowa, po której kredytodawcy nabywają akcepty, jest często oparta na oferowanej stopie dla kanadyjskiego dolara (Canadian Dollar Offered Rate – CDOR)”. Zgodnie z art. 14 ust. 4 malezyjskich wytycznych w sprawie akceptów bankowych (2004) „od trasanta akceptu bankowego wymaga się zdyskontowania [akceptu bankowego] w banku przyjmującym, jeżeli zakup nie został jeszcze opłacony, którym to przypadku bank przyjmujący jest zobowiązany do uiszczenia zdyskontowanych wpływów na rzecz dostawcy towarów”. Dlatego też akcepty bankowe funkcjonują przede wszystkim jako rodzaj finansowania, a nie jako gwarancja. W związku z tym argument ten został odrzucony.

3.5.4.3. Korporacyjne obligacje zamienne

- (393) Przedsiębiorstwa z dwóch grup objętych próbą wyemitowały korporacyjne obligacje zamienne w okresie objętym dochodzeniem. Obydwie obligacje zamienne mają progresywną strukturę oprocentowania o bardzo niskim oprocentowaniu, wynoszącym od 0,2 % do 2 %, które jest znacznie niższe od referencyjnej stopy procentowej LBCh oraz niższe od podstawowej stopy procentowej NIFC ⁽⁹⁴⁾.
- (394) Komisja ustaliła, że oba przedsiębiorstwa objęte próbą skorzystały z finansowania preferencyjnego w formie obligacji zamiennych.
- Podstawa prawna ⁽⁹⁵⁾,
 - „Ustawa Chińskiej Republiki Ludowej o papierach wartościowych” (wersja z 2014 r.) („ustawa o papierach wartościowych”) ⁽⁹⁶⁾,

⁽⁹¹⁾ Zob. sprawa dotycząca materiałów z włókna szklanego przywołana w przypisie 5, motyw 399.

⁽⁹²⁾ „Przegląd kwartalny, lato 1981”.

⁽⁹³⁾ Zob. dokument konsultacyjny Banku Kanady: „Przewodnik po kanadyjskim rynku akceptów bankowych” („A Primer on the Canadian Bankers’ Acceptance Market”) oraz https://fast.bnm.gov.my/fastweb/public/files/BA_Apr2004_Updated.pdf.

⁽⁹⁴⁾ Zob. motyw 189 powyżej.

⁽⁹⁵⁾ Przepisy obowiązujące w chwili emisji obligacji zamiennych.

⁽⁹⁶⁾ Ostatnio zmieniona w dniu 28 grudnia 2019 r. dekretem prezydenckim nr 37 ze skutkiem do dnia 1 marca 2020 r.

- „Środki administracyjne dotyczące emisji papierów wartościowych przez spółki giełdowe” (wersja z 2008 r.) ⁽⁹⁷⁾,
 - „Środki administracyjne dotyczące sponsorowania emisji papierów wartościowych i dopuszczania ich do obrotu giełdowego” (wersja z 2008 r.) ⁽⁹⁸⁾,
 - „Środki administracyjne dotyczące emisji i subemisji papierów wartościowych” (wersja z 2018 r.),
 - przepisy wykonawcze dotyczące zarządzania obligacjami korporacyjnymi, wydane przez Radę Państwa Chińskiej Republiki Ludowej w dniu 18 stycznia 2011 r.,
 - „Środki administracyjne dotyczące emisji obligacji korporacyjnych i obrotu nimi”, zarządzenie Chińskiej Komisji Papierów Wartościowych nr 113, 15 stycznia 2015 r.,
 - „Środki dotyczące zarządzania instrumentami finansowania dłużnego przedsiębiorstw niefinansowych na międzybankowym rynku obligacji, sformułowane przez Ludowy Bank Chin”, zarządzenie Ludowego Banku Chin [2008] nr 12, 9 kwietnia 2008 r.,
 - Uregulowania prawne regulujące obligacje zamienne.
- (395) Przepisy wykonawcze dotyczące zarządzania obligacjami korporacyjnymi i środki administracyjne dotyczące emisji obligacji korporacyjnych i obrotu nimi określają ogólne ramy prawne mające zastosowanie do obligacji korporacyjnych. Istnieje jednak zestaw przepisów szczególnych mających zastosowanie do korporacyjnych obligacji zamiennych, a mianowicie środki administracyjne dotyczące emisji papierów wartościowych przez spółki giełdowe, środki administracyjne dotyczące emisji i subemisji papierów wartościowych oraz środki administracyjne dotyczące sponsorowania emisji papierów wartościowych i dopuszczania ich do obrotu giełdowego.
- (396) W art. 14 środków administracyjnych dotyczących emisji papierów wartościowych przez spółki giełdowe „korporacyjne obligacje zamienne” zdefiniowano jako „obligacje korporacyjne, które emitowane są zgodnie z prawem przez przedsiębiorstwo będące emitentem i które mogą zostać zamienione na akcje w określonym czasie i na określonych warunkach”.
- (397) Zgodnie z art. 11 ustawy o papierach wartościowych (wersja z 2014 r.), która obowiązywała w czasie emisji obligacji zamiennych przez przedsiębiorstwa objęte próbą, art. 45 środków administracyjnych dotyczących emisji papierów wartościowych przez spółki giełdowe oraz art. 2 środków administracyjnych dotyczących sponsorowania emisji papierów wartościowych i dopuszczania ich do obrotu giełdowego przedsiębiorstwa, które chcą wyemitować korporacyjne obligacje zamienne, muszą skorzystać z usług sponsora emisji papierów wartościowych, który działa jako subemitent. Sponsor organizuje emisję obligacji, zaleca wybór emitenta, przedkłada dokumentację dotyczącą wniosku do zatwierdzenia przez Chińską Komisję Papierów Wartościowych („CSRC”), negocjuje stopy procentowe, po których obligacje będą prezentowane inwestorom, i jest odpowiedzialny za znalezienie inwestorów, którzy zaakceptują uzgodnione warunki emisji obligacji, w tym stopę procentową.
- (398) Zgodnie z uregulowaniami prawnymi obligacje zamienne nie mogą być przedmiotem swobodnej emisji ani swobodnego obrotu w Chinach. Emisja każdej obligacji wymaga zatwierdzenia przez CSRC. Art. 16 ustawy o papierach wartościowych (wersja z 2014 r.) stanowi, że „spółki giełdowe emitujące korporacyjne obligacje zamienne muszą [...] spełniać wymogi określone w niniejszej ustawie w odniesieniu do publicznej emisji akcji; oraz uzyskać zgodę organów regulacyjnych ds. papierów wartościowych Rady Państwa”. Zgodnie z art. 3 środków administracyjnych dotyczących emisji i subemisji papierów wartościowych, które mają zastosowanie do obligacji zamiennych, „CSRC nadzoruje emisję i subemisję papierów wartościowych oraz zarządza nimi zgodnie z prawem”. Ponadto zgodnie z art. 10 przepisów wykonawczych dotyczących zarządzania obligacjami korporacyjnymi w odniesieniu do obligacji korporacyjnych istnieją roczne kwoty emisji.
- (399) Zgodnie z art. 16 ustawy o papierach wartościowych (wersja z 2014 r.) publiczna emisja obligacji powinna spełniać następujące wymogi: „cel wykorzystania wpływów jest zgodny z polityką przemysłową państwa” oraz „wpływy z publicznej emisji obligacji korporacyjnych są wykorzystywane wyłącznie do zatwierdzonych celów”. Art. 12 przepisów wykonawczych dotyczących zarządzania obligacjami korporacyjnymi również potwierdza, że cel zgromadzonych środków musi być zgodny z polityką przemysłową państwa. Ponadto art. 10 ust. 2 środków administracyjnych dotyczących emisji papierów wartościowych przez spółki giełdowe, który stanowi *lex specialis* mające zastosowanie do obligacji zamiennych, stanowi że „cele wykorzystania zgromadzonych środków są zgodne z polityką przemysłową państwa”.

⁽⁹⁷⁾ Ostatnio zmienione w dniu 14 lutego 2020 r. na mocy decyzji w sprawie zmiany „Środków administracyjnych dotyczących emisji papierów wartościowych przez spółki giełdowe” Chińskiej Komisji Papierów Wartościowych ze skutkiem od dnia 14 lutego 2020 r.

⁽⁹⁸⁾ Zastąpione „Środkami administracyjnymi dotyczącymi usługi sponsorowania emisji papierów wartościowych i dopuszczania ich do obrotu giełdowego”, dekret nr 170 Chińskiej Komisji Papierów Wartościowych z dnia 12 czerwca 2020 r. ze skutkiem od dnia 12 czerwca 2020 r.

- (400) Podczas zdalnej kontroli krzyżowej rząd ChRL wyjaśnił, że zdanie to oznacza, iż zgromadzone środki nie mogą być przeznaczone na projekty wchodzące w zakres „ograniczonych” sektorów przemysłu w „katalogu wytycznych dotyczących restrukturyzacji przemysłu”. Katalog ten obejmuje trzy kategorie projektów, tj. projekty „promowane”, „ograniczone” i „zlikwidowane”. W kategorii „ograniczone” zabronione są nowe projekty, a bieżąca produkcja jest ukierunkowana na innowacje i modernizację, natomiast w kategorii „zlikwidowane” w ramach istniejących projektów zabronione jest poszukiwanie inwestycji. W związku z tym można stwierdzić, że „zgodnie z polityką przemysłową państwa” może jedynie oznaczać, iż projekt inwestycyjny mieści się w zakresie treści „promowanych”, które są uprawnione do otrzymania wsparcia kredytowego od instytucji finansowych.
- (401) Jak wyjaśniono w motywie 116, decyzja nr 40 odwołuje się do „Katalogu wytycznych dotyczących restrukturyzacji przemysłu” i stanowi, że jeżeli „projekt inwestycyjny należy do grupy projektów promowanych, jest on badany i zatwierdzany oraz rejestrowany zgodnie z odpowiednimi krajowymi przepisami dotyczącymi inwestycji; wszystkie instytucje finansowe udzielają wsparcia kredytowego zgodnie z zasadami udzielania kredytów”. Wynika z tego, że emisja korporacyjnych obligacji zamiennych, która, jak wykazano, jest z konieczności skierowana do promowanego sektora przemysłu, odpowiada praktyce instytucji finansowych polegającej na wspieraniu tych sektorów.
- (402) Stopy procentowe obligacji korporacyjnych również są ściśle regulowane. Art. 16 środków administracyjnych dotyczących emisji papierów wartościowych przez spółki giełdowe stanowi, że „stopę procentową korporacyjnych obligacji zamiennych ustala przedsiębiorstwo będące emitentem i główny subemitent w drodze negocjacji, ale musi ona być zgodna z odpowiednimi przepisami obowiązującymi w państwie”. Zgodnie z art. 16 ust. 5 ustawy o papierach wartościowych (wersja z 2014 r.) „nominalna stopa procentowa obligacji korporacyjnych nie może przekraczać nominalnej stopy procentowej określonej przez Radę Państwa”. Ponadto art. 18 przepisów wykonawczych dotyczących zarządzania obligacjami korporacyjnymi, który ma ogólne zastosowanie do wszystkich obligacji, zawiera szczegółowe informacje i stanowi, że „oprocentowanie oferowane w przypadku wszelkich obligacji korporacyjnych nie może przekraczać 40 % obowiązującego oprocentowania wypłacanego przez banki osobom fizycznym od terminowych lokat oszczędnościowych o tym samym terminie zapadalności”.
- (403) Zgodnie z art. 17 środków administracyjnych dotyczących emisji papierów wartościowych przez spółki giełdowe „w celu publicznej emisji korporacyjnych obligacji zamiennych, przedsiębiorstwo powierza wykwalifikowanej agencji ratingowej sporządzenie ratingów kredytowych i ratingów uzupełniających”. Ponadto art. 18 powszechnie obowiązujących środków administracyjnych dotyczących emisji obligacji korporacyjnych i obrotu nimi stanowi, że tylko niektóre obligacje spełniające rygorystyczne kryteria jakościowe, takie jak rating kredytowy AAA, mogą być emitowane w ramach emisji publicznej dla inwestorów publicznych lub emitowane w ramach emisji publicznej dla inwestorów kwalifikowanych według wyłącznego uznania emitenta. Obligacje korporacyjne, które nie spełniają tych standardów, mogą być emitowane w ramach emisji publicznej tylko dla inwestorów kwalifikowanych.
- a) Instytucje finansowe działające jako organy publiczne
- (404) Według danych za 2021 r. podanych przez Bloomberga dotyczących chińskiego rynku obligacji większość inwestorów to inwestorzy instytucjonalni, w tym instytucje finansowe. W szczególności banki komercyjne stanowią 57 % inwestorów, a banki realizujące politykę rządu – 3 %⁽⁹⁹⁾. Ponadto Komisja ustaliła, że 85 % inwestorów inwestujących w obligacje zamienne wyemitowane przez jedno z przedsiębiorstw objętych próbą to inwestorzy instytucjonalni, czyli kategoria inwestorów obejmująca instytucje finansowe.
- (405) Ponadto, jako promowany sektor przemysłu w „Katalogu wytycznych dotyczących restrukturyzacji przemysłu”, sektor przewodów światłowodowych jest uprawniony do objęcia wsparciem kredytowym ze strony instytucji finansowych na podstawie decyzji nr 40. Fakt, że obligacje zamienne, takie jak obligacje zamienne wyemitowane przez przedsiębiorstwa objęte próbą, są nisko oprocentowane, wyraźnie wskazuje, że instytucje finansowe są głównymi inwestorami inwestującymi w te obligacje. Są one zobowiązane do zapewnienia tym przedsiębiorstwom „wsparcia kredytowego” i przy podejmowaniu decyzji w sprawie inwestycji lub finansowania biorą pod uwagę inne względy niż wynagrodzenie z tytułu odsetek, takie jak cele polityki. W rzeczywistości inwestor działający w warunkach rynkowych byłby bardziej wrażliwy na zwrot finansowy z inwestycji i najprawdopodobniej nie inwestowałby w obligacje zamienne o bardzo niskim oprocentowaniu. Ponadto wyciągnięte przez Komisję w sekcji 3.5.3.3 powyżej wnioski na temat sytuacji finansowej obu grup producentów eksportujących pod względem ich profilu płynności i wypłacalności wskazują, że inwestorzy działający w warunkach rynkowych nie inwestowałoby w instrumenty finansowe takie jak obligacje zamienne, oferujące niskie zwroty finansowe, podczas gdy emitent stwarza wysokie ryzyko płynności i wypłacalności. W związku z tym zdaniem Komisji inwestycji takiej dokonaliby tylko inwestorzy kierujący się motywami innymi niż zwrot finansowy z inwestycji, takimi jak wywiązanie się z prawnego obowiązku zapewnienia finansowania przedsiębiorstwom w promowanych sektorach przemysłu.

⁽⁹⁹⁾ Zob. dane za 2021 r. dotyczące chińskiego rynku obligacji, przypis 59, s. 33.

- (406) W tych okolicznościach, biorąc pod uwagę fakty przedstawione w motywach 404 i 405, Komisja uznała, że istnieje szereg dowodów potwierdzających, zgodnie z którymi znaczną część inwestorów inwestujących w obligacje zamienne wyemitowane przez przedsiębiorstwa objęte próbą stanowią instytucje finansowe, które mają prawny obowiązek udzielania wsparcia kredytowego producentom przewodów światłowodowych.
- (407) Ponadto, jak opisano w sekcji 3.5.1 powyżej, te instytucje finansowe charakteryzują się silną obecnością państwa, a rząd ChRL ma możliwość wywierania na nie znaczącego wpływu. Ogólne ramy prawne, w których działają te instytucje finansowe, mają również zastosowanie do obligacji zamiennych.
- (408) W sekcjach 1 i 2 powyżej Komisja stwierdziła, że instytucje finansowe będące własnością państwa są organami publicznymi w rozumieniu art. 2 lit. b) w związku z art. 3 pkt 1 lit. a) ppkt (i) rozporządzenia podstawowego oraz że w każdym przypadku uznaje się, że rząd ChRL powierzył lub wyznaczył tym instytucjom wykonywanie funkcji, które zazwyczaj należą do zadań władzy publicznej w rozumieniu art. 3 pkt 1 lit. a) ppkt (iv) rozporządzenia podstawowego. W sekcji 3.5.1.2 powyżej Komisja stwierdziła, że władze publiczne powierzają i wyznaczają wykonywanie zadań również prywatnym instytucjom finansowym.
- (409) Komisja dążyła również do tego, by zdobyć konkretny dowód sprawowania znacznej kontroli w odniesieniu do konkretnych emisji obligacji zamiennych. Przeanalizowała zatem ogólne środowisko prawne określone powyżej w motywach 395–403 w połączeniu z konkretnymi ustaleniami wynikającymi z dochodzenia.
- (410) Komisja ustaliła, że obligacje zamienne o bardzo niskim i podobnym oprocentowaniu emitują zazwyczaj dwie grupy producentów eksportujących objętych próbą, niezależnie od sytuacji finansowej i ryzyka kredytowego tych przedsiębiorstw.
- (411) W praktyce na oprocentowanie obligacji zamiennych wpływ ma rating kredytowy przedsiębiorstwa, podobnie jak w przypadku kredytów. W motywie 280 Komisja stwierdziła jednak, że lokalny rynek ratingów kredytowych jest zakłócony, a ratingi są niewiarygodne. Jak wskazano w motywie 274, na rynku obligacji dominuje pięć chińskich lokalnych agencji ratingowych, które około 90 % obligacji przyznały rating AAA, natomiast wielu emitentów otrzymało niższy rating globalnego emitenta według S&P (Standard & Poor's) na poziomie A i BBB.
- (412) Świadczy o tym fakt, że sprawozdania dotyczące ratingów kredytowych w odniesieniu do obligacji wyemitowanych przez przedsiębiorstwa objęte próbą nie odpowiadają faktycznej sytuacji finansowej tych przedsiębiorstw.
- (413) W świetle powyższych rozważań Komisja stwierdziła, że chińskie instytucje finansowe, które są głównym inwestorem inwestującym w obligacje zamienne wyemitowane przez przedsiębiorstwa objęte próbą, postępowały zgodnie z kierunkami polityki określonymi w decyzji nr 40, zapewniając finansowanie preferencyjne przy bardzo niskiej stopie procentowej przedsiębiorstwom należącym do promowanego sektora przemysłu, a zatem działały jako organy publiczne w rozumieniu art. 2 lit. b) rozporządzenia podstawowego albo jako organy, którym władze publiczne powierzyły lub wyznaczyły wykonywanie funkcji w rozumieniu art. 3 pkt 1 lit. a) ppkt (iv) rozporządzenia podstawowego.
- (414) Zgadając się na zainwestowanie w obligacje zamienne o bardzo niskiej stopie zwrotu niezależnie od profilu ryzyka emitenta, instytucje finansowe przyznały korzyść producentom eksportującym objętym próbą.
- (415) Po ostatecznym ujawnieniu rząd ChRL zakwestionował wniosek Komisji, że instytucje finansowe, które nabyły znaczną część przedmiotowych korporacyjnych obligacji zamiennych, działały jako organy publiczne. Rząd ChRL stwierdził, że zakup obligacji korporacyjnych i korporacyjnych obligacji zamiennych jest regularną praktyką handlową, która występuje we wszystkich głównych jurysdykcjach, w tym w Unii i w USA. Według rządu ChRL funkcja pełniona przez instytucje finansowe w przypadku zakupu obligacji lub w przypadku udzielania kredytów jest zupełnie inna, a zatem Komisja była zobowiązana do przeprowadzenia szczegółowej oceny, czy instytucje finansowe można uznać za organy publiczne w odniesieniu do funkcji zakupu obligacji, oraz do przeprowadzenia indywidualnej oceny każdej instytucji finansowej. Rząd ChRL stwierdził również, że Komisja nie przeanalizowała, czy istnieją nabywcy obligacji korporacyjnych i obligacji zamiennych inni niż chińskie banki i instytucje finansowe oraz czy istnieją nabywcy prywatni. Ponadto rząd ChRL stwierdził, że celem chińskiego systemu nadzoru finansowego w odniesieniu do obligacji korporacyjnych i obligacji zamiennych jest zapewnienie bezpieczeństwa systemu oraz ochrona praw i interesów inwestorów oraz że system ten jako taki nie wykazuje ingerencji ze strony władz publicznych.

(416) Komisja nie zgodziła się ze stwierdzeniem rządu ChRL, że nie przeprowadziła szczegółowej oceny postępowania instytucji finansowych jako organów publicznych w odniesieniu do funkcji zakupu obligacji. Oprócz wniosków sformułowanych przez Komisję w sekcji 3.5.1 powyżej Komisja dążyła również do tego, by zdobyć konkretny dowód sprawowania znacznej kontroli w odniesieniu do konkretnych emisji obligacji zamiennych, i przeprowadziła szczegółową ocenę w motywach 409–413. Chociaż Komisja zgodziła się z rządem ChRL, że zakup obligacji korporacyjnych i obligacji zamiennych może być zasadniczo zwykłą praktyką handlową, która występuje we wszystkich głównych jurysdykcjach, wskazała, że zakup obligacji korporacyjnych przez chińskie instytucje finansowe charakteryzuje się ingerencją państwa, jak wykazano w motywie 413. Komisja nie zgodziła się również z twierdzeniem rządu ChRL, że nie przeanalizowała, czy istnieją nabywcy obligacji korporacyjnych i obligacji zamiennych inni niż chińskie banki i instytucje finansowe. Komisja wskazała bowiem w motywach 404 i 406, że 85 % inwestorów inwestujących w obligacje zamienne wyemitowane przez jedno z przedsiębiorstw objętych próbą to inwestorzy instytucjonalni, w tym instytucje finansowe, i że istnieje szereg dowodów potwierdzających, zgodnie z którymi znaczną część inwestorów inwestujących w obligacje zamienne wyemitowane przez przedsiębiorstwa objęte próbą stanowią instytucje finansowe, które mają prawny obowiązek udzielania wsparcia kredytowego producentom przewodów światłowodowych. Biorąc pod uwagę wysoki udział inwestorów instytucjonalnych, w tym instytucji finansowych, Komisja była zdania, że to inwestorzy instytucjonalni określili cechy emitowanych korporacyjnych obligacji zamiennych, w szczególności niską nominalną stopę procentową, a inni inwestorzy, tacy jak inwestorzy prywatni, jedynie dostosowali się do tych warunków. Komisja uznała ponadto, że chiński system nadzoru finansowego w odniesieniu do obligacji korporacyjnych i obligacji zamiennych jest jedynie elementem, który wraz z ramami normatywnymi regulującymi finansowanie przez instytucje finansowe opisanymi w motywach 405 i 407, a także z konkretnym zachowaniem instytucji finansowych wskazuje na ingerencję rządu ChRL. W związku z powyższymi argumentami rządu ChRL odrzucono.

b) Szczegółowość

(417) Komisja uznała, że finansowanie preferencyjne za pomocą obligacji zamiennych ma charakter szczególny w rozumieniu art. 4 ust. 2 lit. a) rozporządzenia podstawowego. Obligacje zamienne nie mogą być bowiem emitowane bez zgody CSRC, która sprawdza, czy wszystkie warunki regulacyjne emisji obligacji zamiennych są spełnione. Jak wyjaśniono w motywie 399, zgodnie z ustawą ChRL o papierach wartościowych (wersja z 2014 r.) i środkami administracyjnymi dotyczącymi emisji papierów wartościowych przez spółki giełdowe, mającymi zastosowanie w szczególności do obligacji zamiennych, emisja obligacji zamiennych musi być zgodna z polityką przemysłową państwa. W motywie 400 Komisja uznała, że „zgodnie z polityką przemysłową państwa” oznacza, że projekt inwestycyjny mieści się w zakresie treści „promowanych” w Katalogu wytycznych dotyczących restrukturyzacji przemysłu, do którego należy sektor przewodów światłowodowych.

(418) Po ostatecznym ujawnieniu rząd ChRL stwierdził, że rynki obligacji są regulowane w każdym państwie, ponieważ jest to kwestia stabilności gospodarczej. Kryteria, które musi spełnić przedsiębiorstwo, aby móc wyemitować obligacje, mają charakter finansowy i nie są ukierunkowane na politykę. Rząd ChRL nie zgodził się ze stanowiskiem, że emisja obligacji zamiennych *musi być zgodna z polityką przemysłową państwa*, i powtórzył, że sektor przewodów światłowodowych nie jest promowanym sektorem przemysłu. Rząd ChRL twierdził ponadto, że Komisja nie wykazała, iż sprzedaż obligacji jest *wyraźnie ograniczona* do niektórych przedsiębiorstw.

(419) W tym względzie, chociaż Komisja zgodziła się, że rynki obligacji są regulowane w każdym państwie i że większość kryteriów, które musi spełnić przedsiębiorstwo, aby móc wyemitować obligacje, ma charakter finansowy, nie zgodziła się z twierdzeniem rządu ChRL, że emisja obligacji zamiennych nie jest w Chinach ukierunkowana na politykę. Po pierwsze, Komisja powtórzyła swoje stanowisko, że sektor przewodów światłowodowych jest promowanym sektorem przemysłu. Po drugie, Komisja uznała, że brzmienie ustawy ChRL o papierach wartościowych (wersja z 2014 r.) i środków administracyjnych dotyczących emisji papierów wartościowych przez spółki giełdowe, mających zastosowanie w szczególności do obligacji zamiennych, zgodnie z którym emisja obligacji zamiennych musi być zgodna z polityką przemysłową państwa, jest wystarczająco jasne. Ponadto Komisja stwierdziła w motywie 414, że zgadzając się na zainwestowanie w obligacje zamienne o bardzo niskiej stopie zwrotu niezależnie od profilu ryzyka emitenta, instytucje finansowe przyznały korzyść producentom eksportującym objętym próbą. Co więcej, przewaga finansowa zapewniona dzięki nabyciu korporacyjnych obligacji zamiennych o tak niskiej nominalnej stopie procentowej jest „wrażenie ograniczona” do promowanych sektorów przemysłu, takich jak sektor przewodów światłowodowych, na mocy ram normatywnych opracowanych przez rząd ChRL. W związku z powyższymi argumentami rządu ChRL odrzucono.

c) Obliczanie korzyści

(420) Obligacje zamienne są hybrydowym instrumentem dłużnym, który posiada cechy obligacji takie jak płatności odsetek, a jednocześnie pod określonymi warunkami zapewnia możliwość zamiany zainwestowanej kwoty na akcje. Komisja stwierdziła, że jedynie nieznaczną część obligacji zamiennych obu przedsiębiorstw objętych próbą zamieniono na akcje. W związku z tym w okresie objętym dochodzeniem obligacje zamienne obu przedsiębiorstw objętych próbą funkcjonowały wyłącznie jako obligacje zwykłe, zapewniając inwestorom zwrot w postaci odsetek, pod-

obnie jak w przypadku kredytów. Ponieważ metoda obliczania kredytów opisana w motywie 310 opiera się na obligacjach, Komisja zdecydowała się przyjąć tę samą metodę, zważywszy na te szczególne okoliczności przedmiotowej sprawy ⁽¹⁰⁰⁾. Oznacza to, że względny spread między obligacjami korporacyjnymi ocenionymi w USA na AA i obligacjami korporacyjnymi ocenionymi w USA na BB o tym samym czasie trwania stosuje się w odniesieniu do referencyjnych stóp procentowych opublikowanych przez LBCh lub, po dniu 20 sierpnia 2019 r., do podstawowej stopy procentowej opublikowanej przez NIFC ⁽¹⁰¹⁾ w celu ustalenia rynkowej stawki oprocentowania obligacji.

- (421) Po ostatecznym ujawnieniu rząd ChRL, grupa ZTT i grupa FTT sprzeciwiły się stosowaniu do obligacji, w tym obligacji zamiennych, tego samego poziomu referencyjnego co do kredytów, ponieważ obligacje, w szczególności obligacje zamienne, i kredyty są odmiennymi instrumentami finansowymi oraz ponieważ rynek obligacji funkcjonuje inaczej niż rynek kredytów prywatnych. Rząd ChRL twierdził, że nie ma podstaw, aby Komisja stosowała jako punkt wyjścia poziom referencyjny LBCh, a następnie dodawała marżę. Rząd ChRL argumentował, że Komisja powinna zastosować bezpośrednio stopę procentową obligacji wyemitowanych przez przedsiębiorstwa ocenione na BB, oraz jako przykład wskazał na europejskich producentów przewodów światłowodowych i stali o ratingu BB, którzy również wyemitowali obligacje o podobnym terminie zapadalności po znacznie niższych stopach niż obliczona stopa referencyjna w tym samym okresie. Grupa ZTT twierdziła, że główną przewagą emisji obligacji zamiast zaciągania kredytów w bankach jest fakt, że odsetki (tj. nominalna stopa procentowa), które przedsiębiorstwa muszą płacić inwestorom nabywającym obligacje, są często niższe od odsetek, które musiałyby płacić od kredytu bankowego. Według grupy ZTT emisja obligacji zamiennych jest jeszcze bardziej atrakcyjna, ponieważ ich nominalna stopa procentowa jest zazwyczaj niższa z uwagi na fakt, że umożliwiają inwestorom zamianę obligacji na akcje, a tym samym otrzymanie zwrotów z inwestycji za pośrednictwem wypłaty dywidendy. Grupa FTT utrzymywała również, że korzyścią wynikającą z obligacji zamiennych nie jest dochód z odsetek, lecz prawo do zamiany. Zarówno grupa FTT, jak i grupa ZTT zasugerowały zastosowanie nominalnej stopy procentowej obligacji korporacyjnych ocenionych w USA na BB jako poziomu referencyjnego do obliczenia korzyści w przypadku obligacji, w tym obligacji zamiennych.
- (422) W motywie 337 Komisja wyjaśniła, dlaczego jej zdaniem kredyty i obligacje korporacyjne są podobnymi dłużnymi instrumentami finansowymi, co uzasadniało zastosowanie tego samego poziomu referencyjnego w odniesieniu do obu instrumentów w szczególnych okolicznościach przedmiotowej sprawy. W motywach 325–333 Komisja wyjaśniła, dlaczego uznała, że poziom referencyjny zastosowany w przypadku kredytów i obligacji korporacyjnych jest odpowiedni, dlaczego nie może zastosować nominalnej stopy procentowej obligacji korporacyjnych ocenionych w USA na BB jako poziomu referencyjnego oraz dlaczego porównanie z unijnymi stopami procentowymi/nominalnymi stopami procentowymi jest nieistotne. Komisja zgodziła się, że korporacyjne obligacje zamienne są hybrydowym instrumentem dłużnym, który zapewnia również możliwość zamiany zainwestowanej kwoty na akcje pod określonymi warunkami, i jako takie zasadniczo różnią się od obligacji korporacyjnych. Komisja zbadała możliwość ilościowego określenia tego elementu zamienności, jak również zastosowania obligacji korporacyjnych ocenionych w USA na BB, zgodnie z sugestią rządu ChRL, grupy FTT i grupy ZTT. Zaproponowany przez te strony poziom referencyjny nie uwzględnia jednak takiej zamienności i jest to poziom referencyjny dla obligacji korporacyjnych niezwiązanych z rynkami chińskimi, ponieważ dotyczy obligacji wyemitowanych w innej walucie (tj. USD, a nie CNY) oraz o znacząco odmiennej stopie procentowej wolnej od ryzyka. Nie przedstawiono żadnych innych możliwych poziomów referencyjnych, nie było także żadnych dodatkowych informacji publicznych, które mogłyby stanowić dokładniejszy poziom referencyjny dla obligacji zamiennych (np. indeksy składek dla obligacji zamiennych ocenionych w USA na AA i obligacji zamiennych ocenionych w USA na BB) lub dla aspektu zamienności tych obligacji. Dane własne przedsiębiorstw również nie umożliwiały dokonania właściwego porównania różnicy nominalnej stopy procentowej między obligacjami zwykłymi a obligacjami zamiennymi, ponieważ jedno z przedsiębiorstw objętych próbą nie miało żadnych obligacji pozostających w obrocie, a obligacje zwykłe drugiego przedsiębiorstwa objętego próbą miały inny termin zapadalności i cel finansowania niż jego obligacje zamienne. Ponadto Komisja stwierdziła w motywie 420, że jedynie nieznaczną część obligacji zamiennych obu przedsiębiorstw objętych próbą zamieniono na akcje i że w praktyce producenci eksportujący korzystali z tego instrumentu finansowego zamiennie z pozostałymi instrumentami finansowymi, tj. kredytami i obligacjami korporacyjnymi. Dlatego też, ponieważ w okresie objętym dochodzeniem te obligacje zamienne funkcjonowały wyłącznie jako obligacje zwykłe, zapewniając inwestorom zwrot w postaci odsetek, podobnie jak w przypadku kredytów, oraz ponieważ zastosowanie poziomu referencyjnego w postaci stopy wolnej od ryzyka publikowanej przez LBCh lub NIFC uznano za podejście konserwatywne, Komisja potwierdziła swoją decyzję o zastosowaniu poziomu referencyjnego dla kredytów, jak określono w motywie 420.
- (423) Korzyść stanowi różnica między kwotą odsetek, którą przedsiębiorstwo powinno było zapłacić, stosując rynkową stawkę oprocentowania, o której mowa w motywie 420, a rzeczywistą stopą procentową odsetek płaconą przez przedsiębiorstwo.

⁽¹⁰⁰⁾ Ponieważ nie istniały publicznie dostępne dane dotyczące korporacyjnych obligacji zamiennych, Komisja wykorzystała dostępne dane dotyczące obligacji korporacyjnych, które powinny obejmować również korporacyjne obligacje zamienne.

⁽¹⁰¹⁾ Zob. motyw 189 powyżej.

3.5.4.4 Obligacje korporacyjne

(424) Jedna z grup objętych próbą skorzystała z finansowania preferencyjnego w formie obligacji korporacyjnych.

a) Podstawa prawna

- „Ustawa Chińskiej Republiki Ludowej o papierach wartościowych” (wersja z 2014 r.) („ustawa o papierach wartościowych”) ⁽¹⁰²⁾,
- „Środki administracyjne dotyczące emisji obligacji korporacyjnych i obrotu nimi”, zarządzenie Chińskiej Komisji Papierów Wartościowych nr 113, 15 stycznia 2015 r.,
- przepisy wykonawcze dotyczące zarządzania obligacjami korporacyjnymi, wydane przez Radę Państwa Chińskiej Republiki Ludowej w dniu 18 stycznia 2011 r.
- „Środki dotyczące zarządzania instrumentami finansowania dłużnego przedsiębiorstw niefinansowych na międzybankowym rynku obligacji, sformułowane przez Ludowy Bank Chin”, zarządzenie Ludowego Banku Chin [2008] nr 12, 9 kwietnia 2008 r.;

b) Uregulowania prawne regulujące obligacje korporacyjne

(425) Zgodnie z uregulowaniami prawnymi obligacje nie mogą być przedmiotem swobodnej emisji ani swobodnego obrotu w Chinach. Emisja każdej obligacji wymaga zatwierdzenia przez poszczególne organy rządowe, takie jak LBCh, Krajowa Komisja Rozwoju i Reform („NDRC”) lub CSRC, w zależności od rodzaju obligacji i rodzaju emitenta. Co więcej, zgodnie z przepisami wykonawczymi dotyczącymi zarządzania obligacjami korporacyjnymi w odniesieniu do obligacji korporacyjnych istnieją roczne kwoty emisji.

(426) Ponadto zgodnie z art. 16 ustawy o papierach wartościowych mającej zastosowanie w OD publiczna emisja obligacji korporacyjnych powinna spełniać następujące wymogi: „cel wykorzystania wpływów jest zgodny z polityką przemysłową państwa [...]” oraz „wpływy z publicznej emisji obligacji korporacyjnych są wykorzystywane wyłącznie do zatwierdzonych celów”. Art. 12 przepisów wykonawczych dotyczących zarządzania obligacjami korporacyjnymi również potwierdza, że cel zgromadzonych środków musi być zgodny z polityką przemysłową państwa. Jak wyjaśniono w motywach 400 i 401, emisja obligacji korporacyjnych na takich warunkach jest skierowana do promowanego sektora przemysłu, takiego jak sektor przewodów światłowodowych, i odpowiada praktyce instytucji finansowych polegającej na wspieraniu tych sektorów.

(427) Zgodnie z art. 16 ust. 5 ustawy o papierach wartościowych (wersja z 2014 r.) „nominalna stopa procentowa obligacji korporacyjnych nie może przekraczać nominalnej stopy procentowej określonej przez Radę Państwa”. Ponadto art. 18 przepisów wykonawczych dotyczących zarządzania obligacjami korporacyjnymi stanowi, że „oprocentowanie oferowane w przypadku wszelkich obligacji korporacyjnych nie przekracza 40 % obowiązującego oprocentowania wypłaconego przez banki osobom fizycznym od terminowych lokat oszczędnościowych o tym samym terminie zapadalności”.

(428) Ponadto art. 18 środków administracyjnych dotyczących emisji obligacji korporacyjnych i obrotu nimi stanowi, że tylko niektóre obligacje spełniające rygorystyczne kryteria jakościowe, takie jak rating kredytowy AAA, mogą być emitowane w ramach emisji publicznej dla inwestorów publicznych lub emitowane w ramach emisji publicznej dla inwestorów kwalifikowanych według wyłącznego uznania emitenta. Obligacje korporacyjne, które nie spełniają tych standardów, mogą być emitowane w ramach emisji publicznej tylko dla inwestorów kwalifikowanych. Wynika z tego, że większość obligacji korporacyjnych jest emitowana w ramach emisji kierowanych do inwestorów kwalifikowanych, którzy zostali zatwierdzeni przez CSRC i którymi są chińscy inwestorzy instytucjonalni.

c) Instytucje finansowe działające jako organy publiczne

(429) W Chinach przedsiębiorstwa, które zamierzają wyemitować obligacje korporacyjne, są zmuszone do korzystania z usług instytucji finansowej działającej jako subemitent. Subemitenci organizują emisję obligacji i negocjują oprocentowanie, po jakim obligacja będzie oferowana inwestorom. Komisja ustaliła, że subemitentem emisji obligacji korporacyjnych dokonanej przez jedną z grup objętych próbą była jedna z instytucji finansowych, które również udzielały finansowania preferencyjnego, jak wyjaśniono w sekcji 3.5.1 powyżej.

⁽¹⁰²⁾ Ostatnio zmieniona w dniu 28 grudnia 2019 r. dekretem prezydenckim nr 37 ze skutkiem do dnia 1 marca 2020 r.

- (430) Według danych za 2021 r. podanych przez agencję Bloomberg dotyczących chińskiego rynku obligacji obligacje notowane na międzybankowym rynku obligacji stanowią 88 % całkowitego wolumenu obrotu obligacjami. Według tego samego badania większość inwestorów to inwestorzy instytucjonalni, w tym instytucje finansowe. W szczególności banki komercyjne stanowią 57 % inwestorów, a banki realizujące politykę rządu – 3 % ⁽¹⁰³⁾. W związku z tym inwestorami nabywającymi obligacje korporacyjne są głównie chińskie banki, w tym banki będące własnością państwa.
- (431) Jak wyjaśniono w motywach 405 i 406 powyżej, Komisja uznała, że istnieje szereg dowodów potwierdzających, zgodnie z którymi znaczną część inwestorów inwestujących w obligacje zamienne wyemitowane przez przedsiębiorstwa objęte próbą stanowią instytucje finansowe, które mają prawny obowiązek udzielania wsparcia kredytowego producentom przewodów światłowodowych. To samo rozumowanie i wnioski odnoszą się również do obligacji korporacyjnych, ponieważ warunki emisji są bardzo podobne, w szczególności warunk zgodności z wymogami krajowych przepisów ustawowych, wykonawczych i krajowej polityki oraz z polityką przemysłową państwa.
- (432) Jak opisano w motywie 426, w art. 16 ustawy o papierach wartościowych (wersja z 2014 r.) i art. 12 przepisów wykonawczych dotyczących zarządzania obligacjami korporacyjnymi wymaga się, aby publiczna emisja obligacji korporacyjnych była zgodna z polityką przemysłową państwa. Skutkuje to tym, że obligacje korporacyjne mogą być emitowane wyłącznie do celów zgodnych z celami planowania rządu ChRL w odniesieniu do promowanych sektorów przemysłu, jak wyjaśniono w motywach 393 i 394. Inwestorzy instytucjonalni, którymi są, jak wskazano w motywach 397 i 430, w dużej mierze banki komercyjne i banki realizujące politykę rządu, muszą postępować zgodnie z kierunkami polityki określonymi w decyzji nr 40.
- (433) Zatem mechanizm opisany w motywach 116, 401 i 413 powyżej ma zastosowanie do obligacji korporacyjnych, tj. decyzja nr 40 wraz z „Katalogiem wytycznych dotyczących restrukturyzacji przemysłu” przewiduje szczególne traktowanie niektórych projektów w ramach pewnych promowanych sektorów przemysłu, takich jak sektor przewodów światłowodowych. Preferencyjne traktowanie jednej z grup objętych próbą skutkowało podjęciem decyzji o zainwestowaniu w wyemitowane obligacje korporacyjne, których oprocentowanie nie odzwierciedla kryteriów rynkowych.
- (434) Jak opisano w sekcji 3.5.1 powyżej, instytucje finansowe charakteryzują się silną obecnością państwa, a rząd ChRL ma możliwość wywierania na nie znaczącego wpływu. Ogólne ramy prawne, w których działają te instytucje finansowe, mają również zastosowanie do obligacji korporacyjnych.
- (435) W sekcjach 1 i 2 powyżej Komisja stwierdziła, że instytucje finansowe będące własnością państwa są organami publicznymi w rozumieniu art. 2 lit. b) w związku z art. 3 pkt 1 lit. a) ppkt (i) rozporządzenia podstawowego oraz że w każdym przypadku uznaje się, że rząd ChRL powierzył lub wyznaczył tym instytucjom wykonywanie funkcji, które zazwyczaj należą do zadań władzy publicznej w rozumieniu art. 3 pkt 1 lit. a) ppkt (iv) rozporządzenia podstawowego. W sekcji 3.5.1.2 powyżej Komisja stwierdziła, że władze publiczne powierzają i wyznaczają wykonywanie zadań również prywatnym instytucjom finansowym.
- (436) Komisja dążyła również do tego, by zdobyć konkretny dowód sprawowania znacznej kontroli w odniesieniu do konkretnych emisji obligacji korporacyjnych. Przeanalizowała zatem ogólne środowisko prawne określone powyżej w motywach 425–428 w połączeniu z konkretnymi ustaleniami wynikającymi z dochodzenia.
- (437) Komisja ustaliła, że obligacje korporacyjne wyemitowano z oprocentowaniem poniżej poziomu, którego należało oczekiwać, biorąc pod uwagę sytuację finansową i ryzyko kredytowe przedsiębiorstw.
- (438) W praktyce na oprocentowanie obligacji korporacyjnych, podobnie jak kredytów, wpływ ma rating kredytowy przedsiębiorstwa. W motywie 280 Komisja stwierdziła jednak, że lokalny rynek ratingów kredytowych jest zakłócony, a ratingi są niewiarygodne. Jak wskazano w motywie 274, na rynku obligacji dominuje pięć chińskich lokalnych agencji ratingowych, które około 90 % obligacji przyznały rating AAA, natomiast wielu emitentów otrzymało niższy rating globalnego emitenta według S&P (Standard & Poor's) na poziomie A i BBB.
- (439) Świadczy o tym fakt, że sprawozdania dotyczące ratingów kredytowych w odniesieniu do obligacji korporacyjnych wyemitowanych przez przedsiębiorstwa objęte próbą nie odpowiadają faktycznej sytuacji tych przedsiębiorstw.

⁽¹⁰³⁾ Zob. dane za 2021 r. dotyczące chińskiego rynku obligacji, przypis 59, s. 33.

- (440) W świetle powyższych rozważań Komisja stwierdziła, że chińskie instytucje finansowe, które występowały w charakterze subemitentów emisji obligacji korporacyjnych dokonanej przez przedsiębiorstwo objęte próbą i które są głównym inwestorem inwestującym w te obligacje korporacyjne, postępowały zgodnie z kierunkami polityki określonymi w decyzji nr 40, zapewniając finansowanie preferencyjne przedsiębiorstwom należącym do promowanego sektora przemysłu, a zatem działały jako organy publiczne w rozumieniu art. 2 lit. b) rozporządzenia podstawowego albo jako organy, którym władze publiczne powierzyły lub wyznaczyły wykonywanie funkcji w rozumieniu art. 3 pkt 1 lit. a) ppkt (iv) rozporządzenia podstawowego.
- (441) Organizując emisję obligacji korporacyjnych o stopie procentowej niższej od stopy rynkowej odpowiadającej rzeczywistemu profilowi ryzyka emitenta i zgadzając się na inwestowanie w takie obligacje korporacyjne, instytucje finansowe zapewniły korzyść producentowi eksportującemu objętemu próbą.

d) Szczegółość

- (442) Jak opisano w motywie 417 powyżej, Komisja uznała, że finansowanie preferencyjne w formie obligacji ma charakter szczególny w rozumieniu art. 4 ust. 2 lit. a) rozporządzenia podstawowego, ponieważ emisja obligacji wymaga zatwierdzenia przez organy rządowe, a ustawa o papierach wartościowych ChRL (wersja z 2014 r.) stanowi, że emisja obligacji musi być zgodna z polityką przemysłową państwa. Jak już wspomniano w motywie 131, sektor przewodów światłowodowych uznaje się za promowany sektor przemysłu w „Katalogu wytycznych dotyczących restrukturyzacji przemysłu”.

e) Obliczanie korzyści

- (443) Ponieważ obligacje stanowią w istocie jedynie inny rodzaj instrumentu dłużnego, podobnego do kredytów, i ze względu na to, że metoda obliczeń w odniesieniu do kredytów już opiera się na koszyku obligacji, Komisja zdecydowała się przyjąć metodę obliczeń stosowaną w odniesieniu do kredytów, jak opisano w sekcji 3.5.3.3 powyżej. Oznacza to, że względny spread między obligacjami korporacyjnymi ocenionymi w USA jako AA i obligacjami korporacyjnymi ocenionymi w USA jako BB o tym samym czasie trwania stosuje się w odniesieniu do referencyjnych stóp procentowych opublikowanych przez LBCh lub, po dniu 20 sierpnia 2019 r., do podstawowej stopy procentowej opublikowanej przez NIFC w celu ustalenia rynkowej stawki oprocentowania dla obligacji, a następnie w celu określenia korzyści uzyskaną w ten sposób wartość porównuje się z rzeczywistą stopą procentową odsetek płaconą przez przedsiębiorstwo.

3.5.4.5. Wnioski dotyczące finansowania preferencyjnego: pozostałe rodzaje finansowania

- (444) Komisja ustaliła, że obie objęte próbą grupy producentów eksportujących korzystały z finansowania preferencyjnego w postaci linii kredytowych, akceptów bankowych oraz obligacji zamiennych. W świetle istnienia wkładu finansowego, korzyści dla producentów eksportujących oraz szczególności Komisja uznała te rodzaje finansowania preferencyjnego za subsydia stanowiące podstawę środków wyrównawczych.
- (445) Stopa subsydiowania ustalona w odniesieniu do opisanego powyżej finansowania preferencyjnego w okresie objętym dochodzeniem na rzecz grup przedsiębiorstw objętych próbą wyniosła:

Finansowanie preferencyjne: pozostałe rodzaje finansowania

Nazwa przedsiębiorstwa	Stopa subsydiowania
Grupa FTT: — FiberHome Telecommunication Technologies Co., Ltd. — Nanjing Wasin Fujikura Optical Communication Ltd. — Hubei Fiberhome Boxin Electronic Co., Ltd.	3,51 %
Grupa ZTT: — Jiangsu Zhongtian Technology Co., Ltd. — Zhongtian Power Optical Cable Co., Ltd.	2,62 %

3.6. Ubezpieczenia preferencyjne: ubezpieczenie kredytów eksportowych

(446) Skarżący twierdził, że Sinosure oferuje m.in. krótko-, średnio- i długoterminowe ubezpieczenia kredytów eksportowych, ubezpieczenia inwestycyjne i gwarancje na obligacje na warunkach preferencyjnych na rzecz promowanych sektorów. Na swojej ogólnej stronie internetowej Sinosure stwierdza, że promuje eksport towarów z Chin, w szczególności eksport produktów zaawansowanych technologicznie. Z badania przeprowadzonego przez Organizację Współpracy Gospodarczej i Rozwoju („OECD”) wynika, że 21 % wszystkich ubezpieczeń kredytów eksportowych udzielonych przez Sinosure zostało zapewnionych na rzecz chińskiego przemysłu hi-tech, którego część stanowi przemysł przewodów światłowodowych ⁽¹⁰⁴⁾. Ponadto Sinosure bierze aktywny udział w realizacji inicjatywy „Made in China 2025”, doradzając przedsiębiorstwom, by korzystały z krajowych źródeł kredytowania, dokonując naukowych i technologicznych innowacji oraz modernizacji technologicznych, a także wspierając przedsiębiorstwa, które dokonują ekspansji zagranicznej, w stawianiu się bardziej konkurencyjnymi na rynku światowym ⁽¹⁰⁵⁾.

a) Podstawa prawna

- a) obwieszczenie w sprawie realizacji strategii wspierania handlu poprzez naukę i technologię za pomocą ubezpieczeń kredytów eksportowych (Shang Ji Fa [2004] nr 368) wydane wspólnie przez Ministerstwo Handlu i Sinosure;
- b) plan 840 uwzględniony w obwieszczeniu Rady Państwa z dnia 27 maja 2009 r.;
- c) Obwieszczenie Rady Państwa w sprawie decyzji dotyczącej przyspieszenia tworzenia i rozwijania wschodzących sektorów strategicznych (Guo Fa [2010] nr 32 z dnia 18 października 2010 r.) wydane przez Radę Państwa oraz wytyczne wdrożeniowe związane z tym obwieszczeniem (Guo Fa [2011] nr 310 z dnia 21 października 2011 r.).
- d) Obwieszczenie w sprawie wydania w 2006 r. katalogu zaawansowanych technologicznie produktów chińskich przeznaczonych na wywóz nr 16 Narodowego Departamentu Nauki i Technologii (2006).

b) Ustalenia wynikające z dochodzenia

(447) W okresie objętym dochodzeniem dwie grupy przedsiębiorstw objęte próbą posiadały nierozliczone wobec Sinosure umowy ubezpieczeń eksportowych.

(448) Jak wspomniano w motywie 158 powyżej, Sinosure nie przedstawiło żądanej dokumentacji uzupełniającej dotyczącej swojego ładu korporacyjnego, np. statutu. Co więcej, Sinosure nie przekazało żadnych bardziej konkretnych informacji dotyczących ubezpieczeń kredytów eksportowych udzielonych przemysłowi przewodów światłowodowych, poziomu swoich składek ani szczegółowych danych dotyczących rentowności swojej działalności polegającej na ubezpieczaniu kredytów eksportowych.

(449) W związku z tym Komisja musiała uzupełnić przekazane informacje w oparciu o dostępne fakty.

(450) Jak wynika z informacji przekazanych na podstawie poprzednich dochodzeń antysubsydyjnych ⁽¹⁰⁶⁾ oraz z informacji zamieszczonych na stronie internetowej Sinosure ⁽¹⁰⁷⁾, Sinosure jest państwowym zakładem ubezpieczeń realizującym politykę państwa, utworzonym i wspieranym przez państwo w celu pobudzania rozwoju i współpracy w zakresie handlu zagranicznego i gospodarki ChRL. Przedsiębiorstwo jest w całości własnością państwa. Posiada zarząd i radę nadzorczą. Rząd jest uprawniony do powoływania i odwoływania kadry kierowniczej wyższego szczebla w przedsiębiorstwie. Na podstawie tych informacji Komisja ustaliła, że istnieją formalne znamiona kontroli rządu w odniesieniu do Sinosure.

(451) Komisja gromadziła ponadto informacje potrzebne do ustalenia, czy rząd ChRL sprawował znaczną kontrolę nad funkcjonowaniem Sinosure w odniesieniu do przemysłu przewodów światłowodowych.

⁽¹⁰⁴⁾ Badanie OECD dotyczące chińskich polityk i programów w zakresie kredytów eksportowych, s. 7, pkt 32, dostępne pod adresem: [https://www.oecd.org/officialdocuments/publicdisplaydocumentpdf/?cote=TAD/ECG\(2015\)3&doclanguage=en](https://www.oecd.org/officialdocuments/publicdisplaydocumentpdf/?cote=TAD/ECG(2015)3&doclanguage=en), ostatni dostęp w dniu 18 sierpnia 2021 r.

⁽¹⁰⁵⁾ Zob. strona internetowa Sinosure, profil przedsiębiorstwa, wspieranie inicjatywy „Made in China”, <https://www.sinosure.com.cn/en/Resbonsibility/smic/index.shtml>, ostatni dostęp w dniu 17 sierpnia 2021 r.

⁽¹⁰⁶⁾ Zob. sprawa dotycząca opon przywołana w przypisie 5, motyw 429.

⁽¹⁰⁷⁾ <https://www.sinosure.com.cn/en/Sinosure/Profile/index.shtml>, ostatni dostęp w dniu 18 sierpnia 2021 r.

- (452) Zgodnie z obwieszczeniem w sprawie wydania w 2006 r. katalogu wysoko zaawansowanych technologicznie eksportowanych produktów chińskich nr 16 „produkty wymienione w katalogu produktów przeznaczonych na wywóz z 2006 r. mogą korzystać z preferencyjnych polityk przyznawanych przez państwo w zakresie wywozu produktów zaawansowanych technologicznie”. W katalogu zaawansowanych technologicznie produktów przeznaczonych na wywóz wyraźnie wymieniono światłowody, urządzenia do przesyłu danych za pomocą światłowodów i przewody światłowodowe ⁽¹⁰⁸⁾.
- (453) Zgodnie z obwieszczeniem w sprawie realizacji strategii wspierania handlu poprzez naukę i technologię za pomocą ubezpieczenia kredytów eksportowych ⁽¹⁰⁹⁾ Sinasure powinno ponadto zwiększyć swoje wsparcie dla kluczowych sektorów przemysłu i produktów przez wzmocnienie swojego ogólnego wsparcia dla wywozu produktów wysoko zaawansowanych technologicznie i opartych na nowych technologiach, w tym produktów z dziedziny „informacji i komunikacji”. Przedsiębiorstwo to powinno traktować sektory zaawansowanych i nowych technologii, takie jak sektor przewodów światłowodowych, wymienione w katalogu zaawansowanych technologicznie produktów chińskich przeznaczonych na wywóz jako główną część swojej działalności oraz zapewnić kompleksowe wsparcie pod względem procedur gwarantowania emisji, zatwierdzania ograniczeń, szybkości rozpatrywania wniosków i elastyczności stawek. Jeżeli chodzi o elastyczność stawek, przedsiębiorstwo powinno stosować w odniesieniu do produktów maksymalne zniżki dla składek dopuszczalne w ramach zmiennej wysokości składek, które to zniżki są oferowane przez przedsiębiorstwo prowadzące działalność w zakresie ubezpieczeń kredytów. Jak wspomniano w motywach 86 i 118, przemysł przewodów światłowodowych włączono do bardziej ogólnej kategorii „przemysłu informacyjnego”. Ponadto w sprawozdaniu rocznym Sinasure za rok 2019 stwierdzono, że przedsiębiorstwo Sinasure „wspierało stały rozwój kluczowych gałęzi przemysłu” i „przyspieszyło wzrost strategicznych nowo powstających gałęzi przemysłu” ⁽¹¹⁰⁾.
- (454) Na tej podstawie Komisja stwierdziła, że rząd ChRL utworzył ramy normatywne, do jakich muszą stosować się osoby sprawujące funkcje kierownicze i nadzorcze, które to osoby zostały powołane przez rząd ChRL i które ponoszą przed nim odpowiedzialność. Rząd ChRL uciekał się zatem do takich ram normatywnych, aby sprawować znaczącą kontrolę nad funkcjonowaniem Sinasure.
- (455) Komisja dążyła również do tego, by zdobyć konkretny dowód sprawowania znacznej kontroli w odniesieniu do konkretnych umów ubezpieczeniowych. Podczas zdalnej kontroli krzyżowej rząd ChRL utrzymywał, że w praktyce składki Sinasure są ukierunkowane na rynek i opierają się na zasadach oceny ryzyka. Nie przedstawiono jednak żadnych konkretnych przykładów w odniesieniu do przemysłu przewodów światłowodowych ani przedsiębiorstw objętych próbą.
- (456) Dlatego też, wobec braku konkretnych dowodów, Komisja zbadała konkretne zachowanie Sinasure w odniesieniu do ubezpieczenia udzielonego przedsiębiorstwom objętym próbą. Zachowanie było sprzeczne z ich oficjalnym stanowiskiem, ponieważ nie zachowywały się one w sposób uwzględniający zasady rynkowe.
- (457) Po porównaniu całkowitych wypłaconych roszczeń z całkowitymi sumami ubezpieczenia, w oparciu o dane ze sprawozdania rocznego Sinasure za 2019 r. ⁽¹¹¹⁾, Komisja stwierdziła, że Sinasure musiałyby pobierać składki wynoszące średnio 0,22 % sumy ubezpieczenia, aby pokryć koszty roszczeń (nawet bez uwzględniania wydatków ogólnych). W praktyce składki płacone przez przedsiębiorstwa objęte próbą były jednak znacznie niższe od minimalnej opłaty koniecznej do pokrycia kosztów operacyjnych.
- (458) Komisja stwierdziła zatem, że Sinasure wdraża ramy prawne określone powyżej w wykonywaniu funkcji władzy publicznej w odniesieniu do sektora przewodów światłowodowych. Sinasure działa w charakterze organu publicznego w rozumieniu art. 2 lit. b) rozporządzenia podstawowego interpretowanego w związku z art. 3 pkt 1 lit. a) ppkt (i) rozporządzenia podstawowego oraz zgodnie z odpowiednim orzecznictwem WTO. Objęci próbą producenci eksportujący uzyskali ponadto korzyść, ponieważ ubezpieczenia udzielono po stawkach niższych od minimalnej opłaty koniecznej przedsiębiorstwu Sinasure do pokrycia swoich kosztów operacyjnych.
- (459) Komisja ustaliła również, że subsydia przyznane w ramach programu ubezpieczeń eksportowych mają szczególny charakter, ponieważ ich uzyskanie nie byłoby możliwe bez wywozu i są tym samym uwarunkowane wynikami wywozu w rozumieniu art. 4 ust. 4 lit. a) rozporządzenia podstawowego.

⁽¹⁰⁸⁾ Katalog zaawansowanych technologicznie produktów chińskich przeznaczonych na wywóz, np. nr 775, 780, 781, 1035, 1098, 1100, 1104, 1107 i 1109.

⁽¹⁰⁹⁾ <http://www.mofcom.gov.cn/aarticle/b/g/200411/20041100300040.html>, ostatni dostęp w dniu 12 sierpnia 2021 r.

⁽¹¹⁰⁾ Sprawozdanie roczne Sinasure za rok 2019, s. 11, <https://www.sinasure.com.cn/images/xwzx/ndbd/2020/08/27/38BBA5826A689D7D5B1DAE8BB66FACF8.pdf>, ostatni dostęp w dniu 18 sierpnia 2019 r.

⁽¹¹¹⁾ Tamże, s. 28 i 29.

c) Obliczanie kwoty subsydium

- (460) Ponieważ Sinosure zajmowało dominującą pozycję na rynku w okresie objętym dochodzeniem, Komisja nie mogła ustalić składki ubezpieczeniowej zgodnej z warunkami panującymi na rynku krajowym. Zgodnie z wcześniejszymi dochodzeniami antysubsydyjnymi Komisja użyła zatem najbardziej właściwego zewnętrznego poziomu referencyjnego, dla którego informacje były łatwo dostępne, tj. stawek składek stosowanych przez Bank Eksportowo-Importowy Stanów Zjednoczonych w odniesieniu do instytucji niefinansowych w przypadku wywozu do państw OECD.
- (461) Za korzyść przyznaną odbiorcom Komisja uznała różnicę między kwotą, którą przedsiębiorstwo faktycznie zapłaciło jako składkę ubezpieczeniową, a kwotą, którą powinno było zapłacić, stosując zewnętrzną referencyjną stawkę składki, o której mowa w motywie 460.
- (462) Stopa subsydiowania ustalona w odniesieniu do tego programu dla grupy FTT i grupy ZTT w okresie objętym dochodzeniem wynosi:

Preferencyjne finansowanie i ubezpieczenie: ubezpieczenie kredytów eksportowych

Nazwa przedsiębiorstwa	Stopa subsydiowania
Grupa FTT: — FiberHome Telecommunication Technologies Co., Ltd. — Nanjing Wasin Fujikura Optical Communication Ltd. — Hubei Fiberhome Boxin Electronic Co., Ltd.	0,08 %
Grupa ZTT: — Jiangsu Zhongtian Technology Co., Ltd. — Zhongtian Power Optical Cable Co., Ltd.	0,54 %

3.7. Dochody utracone w związku z programami zwolnień z podatków i ulg podatkowych

3.7.1. Zwolnienia z podatków i ulgi podatkowe

3.7.1.1. Przywileje w zakresie podatku dochodowego od przedsiębiorstw dla przedsiębiorstw wykorzystujących zaawansowane i nowe technologie

- (463) Zgodnie z ustawą Chińskiej Republiki Ludowej o podatku dochodowym od przedsiębiorstw⁽¹¹²⁾ przedsiębiorstwa wykorzystujące zaawansowane i nowe technologie, które powinny otrzymać kluczowe wsparcie od państwa, korzystają z obniżonej stawki podatku dochodowego od przedsiębiorstw wynoszącej 15 % zamiast standardowej stawki podatku wynoszącej 25 %.

a) Podstawa prawna

- (464) Podstawę prawną tego programu stanowią art. 28 ustawy ChRL o podatku dochodowym od przedsiębiorstw oraz art. 93 przepisów wykonawczych do ustawy ChRL o podatku dochodowym od przedsiębiorstw⁽¹¹³⁾, jak również:
- okólnik Ministerstwa Nauki i Technologii, Ministerstwa Finansów oraz Państwowego Urzędu Podatkowego dotyczący przeglądu i wydania „Środków administracyjnych dotyczących kwalifikowania przedsiębiorstw jako wykorzystujących zaawansowane technologie”, G.K.F.H. [2016] nr 32,
 - okólnik Ministerstwa Nauki i Technologii, Ministerstwa Finansów oraz Państwowego Urzędu Podatkowego dotyczący przeglądu i wydania wytycznych dla administracji akredytacji przedsiębiorstw sektora zaawansowanych technologii, Guo Ke Fa Huo [2016] nr 195,
 - ogłoszenie Państwowego Urzędu Podatkowego nr 24 w sprawie stosowania preferencyjnej polityki podatkowej w zakresie podatku dochodowego wobec przedsiębiorstw wykorzystujących zaawansowane technologie [2017],
 - katalog zaawansowanych technologicznie dziedzin wspieranych przez państwo z 2016 r.⁽¹¹⁴⁾, oraz
 - obwieszczenie Ministerstwa Finansów oraz Państwowego Urzędu Podatkowego [2019] nr 68.

⁽¹¹²⁾ Zarządzenie nr 23 Przewodniczącego Chińskiej Republiki Ludowej.

⁽¹¹³⁾ Rozporządzenie wykonawcze w sprawie wdrożenia ustawy Chińskiej Republiki Ludowej o podatku dochodowym od przedsiębiorstw (zmienione w 2019 r.) – zarządzenie Rady Państwa Chińskiej Republiki Ludowej nr 714;

⁽¹¹⁴⁾ http://kj.quanzhou.gov.cn/wsbs/xgxz/201703/t20170322_431820.htm, ostatni dostęp w dniu 17 sierpnia 2021 r.

(465) Rozdział IV ustawy o podatku dochodowym od przedsiębiorstw zawiera przepisy dotyczące „preferencyjnego traktowania podatkowego”. Art. 25 ustawy o podatku dochodowym od przedsiębiorstw, który stanowi część wstępną rozdziału IV, stanowi, że „Państwo przyzna preferencje podatkowe w zakresie podatku dochodowego przedsiębiorstwom działającym w gałęziach przemysłu lub projektach, których rozwój otrzymuje szczególne wsparcie i jest szczególnie promowany przez państwo”. Art. 28 ustawy o podatku dochodowym od przedsiębiorstw stanowi, że „stawka podatku dochodowego od przedsiębiorstw należna od przedsiębiorstw z branż wykorzystujących zaawansowane i nowe technologie wymagających szczególnego wsparcia ze strony państwa zostanie obniżona do 15 %”.

(466) W art. 93 zasad wdrażania ustawy o podatku dochodowym od przedsiębiorstw wyjaśniono, że:

„Ważne przedsiębiorstwa wykorzystujące zaawansowane i nowe technologie, które mają być wspierane przez państwo», o których mowa w art. 28 ust. 2 ustawy o podatku dochodowym od przedsiębiorstw, odnoszą się do przedsiębiorstw posiadających kluczowe prawa własności intelektualnej i spełniających następujące warunki:

1. zgodność z wymogami uwzględnienia w zakresie wspieranych przez państwo kluczowych obszarów wykorzystujących zaawansowane i nowe technologie;
2. część wydatków na badania i rozwój w dochodzie ze sprzedaży nie może być mniejsza niż określona część;
3. część dochodu z tytułu zaawansowanej technologii/produktu/usługi w całkowitym dochodzie przedsiębiorstwa nie może być mniejsza niż określona część;
4. udział personelu technicznego w ogólnej liczbie pracowników przedsiębiorstwa nie może być mniejszy niż określony udział;
5. inne warunki określone w Środkach administracyjnych dotyczących kwalifikowania przedsiębiorstw jako wykorzystujących zaawansowane technologie.

Środki zarządzania identyfikacją przedsiębiorstw wykorzystujących zaawansowane technologie oraz kluczowe wspierane przez państwo obszary zaawansowanych i nowych technologii zostaną wspólnie sformułowane przez departamenty ds. technologii, finansów i podatków podlegające Radzie Państwa i wejdą w życie po zatwierdzeniu przez Radę Państwa”.

(467) W powyższych przepisach jasno określono, że obniżona stawka podatku dochodowego od przedsiębiorstw jest zarezerwowana dla „ważnych przedsiębiorstw wykorzystujących zaawansowane i nowe technologie, które mają być wspierane przez państwo”, posiadających kluczowe prawa własności intelektualnej i spełniających pewne warunki, takie jak „zgodność z wymogami uwzględnienia w zakresie wspieranych przez państwo kluczowych obszarów wykorzystujących zaawansowane i nowe technologie”.

(468) Zgodnie z art. 11 środków administracyjnych dotyczących kwalifikowania przedsiębiorstw jako wykorzystujących zaawansowane technologie (G.K.F.H. [2016] nr 32), za wykorzystujące zaawansowane technologie może zostać uznane przedsiębiorstwo, które jednocześnie spełnia pewne warunki, między innymi: „uzyskało prawo własności intelektualnej, co odgrywa kluczową rolę we wspieraniu technicznym jego głównych produktów (usług), poprzez niezależne badania, transfery, dotacje, fuzje i przejęcia itp.” oraz „technologia, która odgrywa kluczową rolę w technicznym wspieraniu jego głównych produktów (usług) mieści się w zakresie z góry określonym w dziedzinach zaawansowanych technologii wspieranych przez państwo”.

(469) Kluczowe dziedziny zaawansowanych technologii wspierane przez państwo są wymienione w katalogu zaawansowanych technologicznie dziedzin wspieranych przez państwo z 2016 r. W katalogu tym wyraźnie wspomniana jest w sekcji „I. Informacje elektroniczne”, punkt 4. „Technologia komunikacyjna” „optyczna sieć transmisyjna” oraz „technologia systemu transmisji optycznej”, która obejmuje przewody światłowodowe, jako dziedziny wykorzystujące zaawansowane technologie wspierane przez państwo.

(470) Przedsiębiorstwa korzystające z tego środka muszą złożyć deklarację podatkową i odpowiednie załączniki do niej. Rzeczywista kwota korzyści jest uwzględniona w deklaracji podatkowej.

b) Ustalenia wynikające z dochodzenia

(471) Komisja ustaliła, że przedsiębiorstwa należące do objętych próbą grup producentów eksportujących kwalifikowały się jako przedsiębiorstwa sektora zaawansowanych technologii w okresie objętym dochodzeniem, a zatem korzystały z obniżonych stawek podatku dochodowego od przedsiębiorstw wynoszących 15 % albo 12,5 %.

(472) Komisja uznała, że przedmiotowe odliczenia od podatku stanowią subsyduum w rozumieniu art. 3 pkt 1 lit. a) ppkt (ii) i art. 3 pkt 2 rozporządzenia podstawowego, ponieważ istnieje wkład finansowy w postaci dochodów utraconych przez rząd ChRL, co stanowi korzyść dla przedsiębiorstw objętych postępowaniem. Korzyść dla odbiorców jest równa kwocie oszczędności podatkowych.

- (473) Jak wykazano w motywach 466–468, przedmiotowe subsydia jest szczególne w rozumieniu art. 4 ust. 2 lit. a) rozporządzenia podstawowego, ponieważ same przepisy ograniczają stosowanie tego programu tylko do przedsiębiorstw, które działają w pewnych określonych przez państwo obszarach priorytetowych wykorzystujących zaawansowane technologie. Jak wskazano w motywie 469, sektor przewodów światłowodowych jest takim obszarem priorytetowym wykorzystującym zaawansowane technologie.
- (474) Po ostatecznym ujawnieniu rząd ChRL stwierdził, że programy zwolnień z podatków i ulg podatkowych, w odniesieniu do których Komisja zastosowała środki wyrównawcze, nie są subsydiami stanowiącymi podstawę środków wyrównawczych. Według rządu ChRL domniemane zwolnienia z podatków i ulgi podatkowe wynikają z systemu, za pomocą którego *ustanowiono obiektywne kryteria lub warunki kwalifikowalności* do otrzymania wsparcia finansowego, w którym kwalifikowalność jest automatyczna, a kryteria i warunki określone w programach są ściśle przestrzegane, nie skutkują faworyzowaniem jednych przedsiębiorstw względem innych oraz mają charakter czysto ekonomiczny i horyzontalny. W związku z tym rząd ChRL stwierdził, że nie są one szczególne w rozumieniu art. 4 ust. 2 lit. b) rozporządzenia podstawowego.
- (475) Komisja nie zgodziła się z tym stwierdzeniem, gdyż uznała programy zwolnień z podatków, opisane w sekcjach 3.7.1.1–3.7.1.3, za szczególne zgodnie z art. 4 ust. 2 lit. a) rozporządzenia podstawowego, który stanowi że „jeżeli organ udzielający subsydium lub ustawodawstwo, na podstawie którego działa organ udzielający subsydium, wyraźnie ogranicza dostęp do subsydium niektórym przedsiębiorstwom, subsydium takie jest szczególne”. Podstawę prawną przedmiotowych programów subsydiowania określono faktycznie w rozdziale IV ustawy o podatku dochodowym od przedsiębiorstw pt. „Preferencje podatkowe”. Tytuł i treść tego rozdziału wyraźnie określają szczególne preferencyjne traktowanie, które „wyraźnie ogranicza dostęp do subsydium niektórym przedsiębiorstwom”. Subsydia zapewniane w ramach tych programów zwolnień z podatków są szczególne zgodnie z art. 4 ust. 2 lit. a) rozporządzenia podstawowego. W związku z tym argument ten został odrzucony.

c) Obliczanie kwoty subsydium

- (476) Kwotę subsydium stanowiącego podstawę środków wyrównawczych obliczono w kategoriach korzyści przyznanej odbiorcom w okresie objętym dochodzeniem. Przedmiotową korzyść obliczono jako różnicę między łączną wartością podatku do zapłaty według podstawowej stawki podatkowej a łączną wartością podatku do zapłaty według obniżonej stawki podatkowej.
- (477) Stopa subsydiowania ustanowiona dla tego konkretnego programu wynosiła 0,10 % w przypadku Grupy FTT i 0,48 % w przypadku Grupy ZTT.

3.7.1.2. Odliczenia wydatków na badania i rozwój od podatku dochodowego od przedsiębiorstw

- (478) Odliczenia od podatku za badania i rozwój uprawniają przedsiębiorstwa do preferencyjnego traktowania podatkowego w związku z ich działalnością badawczo-rozwojową w niektórych określonych przez państwo obszarach priorytetowych wykorzystujących zaawansowane technologie oraz wtedy, gdy spełnione zostaną pewne progi dotyczące wydatków na badania i rozwój.
- (479) Mówiąc dokładniej, wydatki na badania i rozwój poniesione w celu rozwijania nowych technologii, nowych produktów i nowych technik, które nie stanowią wartości niematerialnych i prawnych i są ujmowane w bieżących zyskach i stratach, zostają dodatkowo pomniejszone o 75 % po odliczeniu w całości w świetle bieżącej sytuacji. Jeżeli wyżej wymienione wydatki na badania i rozwój stanowią aktywa niematerialne i prawne, podlegają one amortyzacji w oparciu o 175 % kosztów wartości niematerialnych i prawnych. Od stycznia 2021 r. dodatkowe odliczenie przed opodatkowaniem na wydatki na rzecz badań i rozwoju zostało zwiększone do 100 %⁽¹¹⁵⁾.

a) Podstawa prawna

- (480) Podstawę prawną tego programu stanowią art. 30 ust. 1 ustawy ChRL o podatku dochodowym od przedsiębiorstw oraz zasady wdrażania ustawy ChRL o podatku dochodowym od przedsiębiorstw:
- obwieszczenie Ministerstwa Finansów, Państwowego Urzędu Podatkowego oraz Ministerstwa Nauki i Technologii dotyczące poprawy polityki odliczania wydatków na badania i rozwój przed opodatkowaniem (Cai Shui [2015] nr 119),
 - Okólnik w sprawie zwiększenia udziału bardzo wysokich odliczeń przed opodatkowaniem wydatków na badania i rozwój (Cai Shui [2018] nr 99),

⁽¹¹⁵⁾ Obwieszczenie [2021] nr 13 Ministerstwa Finansów oraz Państwowego Urzędu Podatkowego dotyczące dalszego doskonalenia polityki ważonego odliczenia przed opodatkowaniem wydatków na badania i rozwój.

- Ogłoszenie Państwowego Urzędu Podatkowego nr 97 z 2015 r. w sprawie istotnych kwestii dotyczących polityki przedsiębiorstw w zakresie dodatkowego odliczania wydatków na badania i rozwój przed opodatkowaniem,
- ogłoszenie Państwowego Urzędu Podatkowego nr 40 z 2017 r. w sprawie kwestii dotyczących kwalifikowalnego zakresu obliczeń dodatkowego odliczania wydatków na badania i rozwój przed opodatkowaniem, oraz
- Katalog zaawansowanych technologicznie dziedzin wspieranych przez państwo z 2016 r.

- (481) We wcześniejszych dochodzeniach ⁽¹¹⁶⁾ Komisja ustaliła, że „nowe technologie, nowe produkty i nowe rzemiosła”, które mogą skorzystać z ulgi podatkowej, należą do pewnych wspieranych przez państwo dziedzin wykorzystujących zaawansowane technologie. Jak wspomniano w motywie 469, kluczowe dziedziny zaawansowanych technologii wspierane przez państwo są wymienione w katalogu zaawansowanych technologicznie dziedzin wspieranych przez państwo z 2016 r.
- (482) Jak określono w motywie 468, rozdział IV ustawy o podatku dochodowym od przedsiębiorstw zawiera przepisy dotyczące „preferencyjnego traktowania podatkowego”, w szczególności art. 25. Art. 30 ust. 1 ustawy o podatku dochodowym od przedsiębiorstw, który również jest częścią tego rozdziału, stanowi, że „wydatki na badania i rozwój ponoszone przez przedsiębiorstwa w zakresie rozwijania nowych technologii, nowych produktów i nowych technik” mogą być dodatkowo odliczane w czasie obliczania dochodu podlegającego opodatkowaniu. W art. 95 zasad wdrażania ustawy o podatku dochodowym od przedsiębiorstw wyjaśniono znaczenie „wydatków na badania i rozwój ponoszonych w celu rozwijania nowych technologii, nowych produktów i nowych rzemiosł” ustanowionych w art. 30 ust. 1 ustawy o podatku dochodowym od przedsiębiorstw.
- (483) Zgodnie z okólnikiem w sprawie zwiększenia udziału bardzo wysokich odliczeń przed opodatkowaniem wydatków na badania i rozwój (Cai Shui [2018] nr 99), „w odniesieniu do wydatków na badania i rozwój faktycznie poniesionych przez przedsiębiorstwo z jego działalności badawczo-rozwojowej, dodatkowe 75 % faktycznej kwoty wydatków podlega odliczeniu przed opodatkowaniem, oprócz innych faktycznych odliczeń, w okresie od 1 stycznia 2018 r. do 31 grudnia 2020 r., pod warunkiem, że wydatki te nie zostaną przekształcone w składnik wartości niematerialnych i ujęte w bilansie jako bieżące zyski i straty tego przedsiębiorstwa; jeżeli jednak wydatki te przekształcono na składnik wartości niematerialnych, wydatki te mogą być amortyzowane według stawki 175 % kosztów tego składnika wartości niematerialnych przed opodatkowaniem w wymienionym wyżej okresie”.

b) Ustalenia wynikające z dochodzenia

- (484) Komisja ustaliła, że przedsiębiorstwa w grupach objętych próbą korzystały z „dodatkowego odliczenia wydatków na badania i rozwój, poniesionych na badania i rozwój nowych technologii, nowych produktów i nowych technik”.
- (485) Komisja uznała, że przedmiotowe odliczenia od podatku stanowią subsydlum w rozumieniu art. 3 pkt 1 lit. a) ppkt (ii) i art. 3 pkt 2 rozporządzenia podstawowego, ponieważ istnieje wkład finansowy w postaci dochodów utraconych przez rząd ChRL, co stanowi korzyść dla przedsiębiorstw objętych postępowaniem. Korzyść dla odbiorców jest równa kwocie oszczędności podatkowych.
- (486) Przedmiotowe subsydlum ma charakter szczególny w rozumieniu art. 4 ust. 2 lit. a) rozporządzenia podstawowego, ponieważ same przepisy ograniczają stosowanie tego środka tylko do przedsiębiorstw, które ponoszą określone wydatki na badania i rozwój w pewnych obszarach priorytetowych wykorzystujących zaawansowane technologie i określonych przez państwo, takich jak sektor przewodów światłowodowych.

c) Obliczanie kwoty subsydlum

- (487) Kwotę subsydlum stanowiącego podstawę środków wyrównawczych obliczono w kategoriach korzyści przyznanej odbiorcom w okresie objętym dochodzeniem. Przedmiotową korzyść obliczono jako różnicę między łączną wartością podatku do zapłaty według podstawowej stawki podatkowej a łączną wartością podatku do zapłaty po uwzględnieniu dodatkowego odliczenia w wysokości 75 % faktycznych wydatków na badania i rozwój.
- (488) Stopa subsydiowania ustanowiona dla tego konkretnego programu wynosiła 1,28 % w przypadku Grupy FTT i 0,13 % w przypadku Grupy ZTT.

⁽¹¹⁶⁾ Zob. sprawę dotyczącą wyrobów płaskich walcowanych na gorąco, sprawę dotyczącą opon oraz sprawę dotyczącą materiałów z włókna szklanego, przywołane w przypisie 5, oraz odpowiednio w motywach 330, 521 i 560.

3.7.1.3. Zwolnienia z opodatkowania dywidend wypłacanych między kwalifikującymi się przedsiębiorstwami będącymi rezydentami

(489) W ustawie o podatku dochodowym od przedsiębiorstw przyznano preferencje podatkowe w zakresie podatku dochodowego przedsiębiorstwom działającym w gałęziach przemysłu lub projektach, których rozwój otrzymuje szczególne wsparcie i jest szczególnie promowany przez państwo, oraz w szczególności zwolniono z podatku dochód z inwestycji kapitałowych, taki jak dywidendy i premie, między kwalifikującymi się przedsiębiorstwami będącymi rezydentami.

a) Podstawa prawna

(490) Podstawę prawną tego programu stanowią art. 26 ust. 2 ustawy ChRL o podatku dochodowym od przedsiębiorstw oraz zasady wdrażania ustawy ChRL o podatku dochodowym od przedsiębiorstw.

(491) Art. 25 ustawy o podatku dochodowym od przedsiębiorstw, który stanowi część wstępną rozdziału IV „Preferencyjne polityki podatkowe”, stanowi, że „Państwo przyzna preferencje podatkowe w zakresie podatku dochodowego przedsiębiorstwom działającym w gałęziach przemysłu lub projektach, których rozwój otrzymuje szczególne wsparcie i jest szczególnie promowany przez państwo”. Ponadto w art. 26 ust. 2 określono, że zwolnienie z podatku ma zastosowanie do dochodu z inwestycji kapitałowych między „kwalifikującymi się przedsiębiorstwami będącymi rezydentami”, co wydaje się ograniczać zakres zastosowania jedynie do niektórych przedsiębiorstw będących rezydentami.

b) Ustalenia wynikające z dochodzenia

(492) Komisja ustaliła, że kilka przedsiębiorstw z grup objętych próbą otrzymało zwolnienie z opodatkowania dywidend wypłacanych między kwalifikującymi się przedsiębiorstwami będącymi rezydentami.

(493) Komisja uznała, że ten program stanowi subsydlum w rozumieniu art. 3 pkt 1 lit. a) ppkt (ii) i art. 3 pkt 2 rozporządzenia podstawowego, ponieważ istnieje wkład finansowy w postaci dochodów utraconych przez rząd ChRL, co stanowi korzyść dla przedsiębiorstw objętych postępowaniem. Korzyść dla odbiorców jest równa kwocie oszczędności podatkowych.

(494) Przedmiotowe subsydlum ma charakter szczególny w rozumieniu art. 4 ust. 2 lit. a) rozporządzenia podstawowego, ponieważ same przepisy ograniczają stosowanie tego zwolnienia tylko do kwalifikujących się przedsiębiorstw będących rezydentami, które cieszą się dużym poparciem i których rozwój wspiera państwo.

(495) Po ostatecznym ujawnieniu grupa ZTT twierdziła, że zwolnienie dywidend ma na celu wyeliminowanie podwójnego opodatkowania tego samego dochodu zarówno w jednostce dominującej jak i w jednostkach zależnych, co stanowi praktykę podatkową akceptowaną na szczeblu międzynarodowym.

(496) W tym względzie chociaż Komisja zgodziła się, że eliminowanie podwójnego opodatkowania stanowi uznaną na szczeblu międzynarodowym praktykę podatkową, art. 26 ust. 2 ustawy o podatku dochodowym od przedsiębiorstw jest częścią rozdziału IV pt. „Preferencje podatkowe”, w którym przewidziano szereg rodzajów preferencyjnego traktowania opodatkowania będących zwolnieniami z ogólnych zasad opodatkowania. Ponadto, jak wyjaśniono w motywach 491, zgodnie z art. 25 ustawy o podatku dochodowym od przedsiębiorstw, który stanowi formułę wprowadzającą rozdziału IV pt. „Preferencyjne polityki podatkowe”, „Państwo przyzna preferencje podatkowe w zakresie podatku dochodowego przedsiębiorstwom działającym w gałęziach przemysłu lub projektach, których rozwój otrzymuje szczególne wsparcie i jest szczególnie promowany przez państwo”. Ponadto w art. 26 ust. 2 określono, że zwolnienie z podatku ma zastosowanie do dochodu z inwestycji kapitałowych między „kwalifikującymi się przedsiębiorstwami będącymi rezydentami”, co wydaje się ograniczać zakres zastosowania jedynie do niektórych przedsiębiorstw będących rezydentami. W związku z tym Komisja uznała, że taka preferencyjna polityka podatkowa ogranicza się do pewnych gałęzi przemysłu, które otrzymują szczególne wsparcie państwa i są przez nie szczególnie promowane, takich jak sektor przewodów światłowodowych, a zatem jest szczególna w rozumieniu art. 4 ust. 2 lit. a) rozporządzenia podstawowego. W związku z tym Komisja potwierdziła swój wniosek opisany w motywach 493 i 494, że program ten jest subsydlum stanowiącym podstawę środków wyrównawczych.

c) Obliczanie kwoty subsydlum

(497) Komisja obliczyła kwotę subsydlum, stosując normalną stawkę podatkową do dochodu z tytułu dywidendy, który został odliczony od dochodu podlegającego opodatkowaniu.

(498) Po ostatecznym ujawnieniu grupa ZTT stwierdziła, że Komisja powinna rozróżnić w deklaracji podatkowej dwa różne rodzaje traktowania podatkowego tj. dochodu z tytułu dywidendy i kwoty korekty podatku z tytułu inwestycji, przy czym ta druga kwota nie stanowi dochodu z tytułu dywidendy objętego przepisami art. 26 ust. 2 ustawy o podatku dochodowym od przedsiębiorstw. Komisja zgodziła się z tym argumentem i odpowiednio skorygowała obliczenia korzyści.

- (499) Stopa subsydiowania ustanowiona dla tego konkretnego programu wynosiła 1,05 % w przypadku Grupy FTT i 0,21 % w przypadku Grupy ZTT.

3.7.1.4. Przyspieszona amortyzacja sprzętu używanego przez przedsiębiorstwa sektora zaawansowanych technologii

- (500) Zgodnie z art. 32 ustawy o podatku dochodowym od przedsiębiorstw „w przypadku gdy przyspieszona amortyzacja środków trwałych przedsiębiorstwa jest rzeczywiście niezbędna ze względu na postęp technologiczny lub z innych powodów, liczba lat amortyzacji może zostać zmniejszona lub można przyjąć metodę przyspieszonej amortyzacji”.

a) Podstawa prawna

- (501) Podstawę prawną tego programu stanowią art. 32 ustawy o podatku dochodowym od przedsiębiorstw oraz zasady wdrażania ustawy ChRL o podatku dochodowym od przedsiębiorstw, a także następujące obwieszczenia:

- obwieszczenie Ministerstwa Finansów i Państwowego Urzędu Podatkowego dotyczące polityki odliczania podatku od sprzętu i urządzeń dla celów podatku dochodowego od przedsiębiorstw (Cai Shui [2018] nr 54),
- obwieszczenie Ministerstwa Finansów i Państwowego Urzędu Podatkowego dotyczące dostosowania polityki w zakresie podatku dochodowego od przedsiębiorstw mającej zastosowanie do przyspieszonej amortyzacji środków trwałych (Cai Shui [2014] nr 75), oraz
- obwieszczenie Ministerstwa Finansów i Państwowego Urzędu Podatkowego dotyczące dalszego dostosowywania polityki w zakresie podatku dochodowego od przedsiębiorstw mającej zastosowanie do przyspieszonej amortyzacji środków trwałych (Cai Shui [2015] nr 106).

b) Ustalenia wynikające z dochodzenia

- (502) Zgodnie z obwieszczeniem dotyczącym polityki odliczania podatku od sprzętu i urządzeń dla celów podatku dochodowego od przedsiębiorstw (Cai Shui [2018] nr 54) „w przypadku gdy wartość jednostkowa sprzętu lub urządzenia nowo zakupionego przez przedsiębiorstwo w okresie od dnia 1 stycznia 2018 r. do dnia 31 grudnia 2020 r. nie przekracza 5 mln RMB, przedsiębiorstwo może włączyć taką wartość do kosztów i wydatków bieżącego okresu na zasadzie ryczałtu w celu odliczenia przy obliczaniu swojego dochodu podlegającego opodatkowaniu i nie jest już zobowiązane do obliczania amortyzacji w ujęciu rocznym”. Przepisy te nie dotyczą konkretnej branży.
- (503) W odniesieniu do aktywów o wartości jednostkowej powyżej 5 mln RMB nadal obowiązuje obwieszczenie dotyczące dostosowania polityki w zakresie podatku dochodowego od przedsiębiorstw mającej zastosowanie do przyspieszonej amortyzacji środków trwałych (Cai Shui [2014] nr 75) oraz obwieszczenie w sprawie dalszego dostosowywania polityki w zakresie podatku dochodowego od przedsiębiorstw mającej zastosowanie do przyspieszonej amortyzacji środków trwałych (Cai Shui [2015] nr 106). Zgodnie z tymi obwieszczeniami środki trwałe zakupione przez przedsiębiorstwa w 10 kluczowych gałęzi przemysłu mogą wymagać użycia metody przyspieszonej amortyzacji.
- (504) Komisja ustaliła, że w okresie objętym dochodzeniem przedsiębiorstwa objęte próbą nie stosowały przyspieszonej amortyzacji w przypadku aktywów o wartości jednostkowej przekraczającej 5 mln RMB. W związku z tym – ponieważ aktywa nie wchodziły w zakres obwieszczenia Cai Shui [2014] nr 75 i obwieszczenia Cai Shui [2015] nr 106 – Komisja stwierdziła, że producenci eksportujący nie korzystali z subsydiów stanowiących podstawę środków wyrównawczych.
- (505) Po ostatecznym ujawnieniu skarżący argumentował, że producenci eksportujący objęci próbą mogli skorzystać z przyspieszonej amortyzacji domów i budynków, które są wyłączone z zakresu stosowania progu 5 mln RMB zgodnie z art. 2 zawiadomienia dotyczącego polityki odliczeń z tytułu sprzętu i urządzeń dla celów podatku dochodowego od przedsiębiorstw (Cai Shui [2018] nr 54). W tym względzie Komisja potwierdziła, że w okresie objętym dochodzeniem przedsiębiorstwa objęte próbą nie skorzystały z przyspieszonej amortyzacji domów i budynków.

c) Wniosek

- (506) Komisja uznała, że producenci eksportujący nie korzystali w okresie objętym dochodzeniem z subsydiów stanowiących podstawę środków wyrównawczych w ramach tego programu.

3.7.1.5. Zwolnienie z podatku od użytkowania gruntu

(507) Organizacja lub osoba fizyczna użytkująca grunty w miastach, miastach powiatowych i administracyjnych oraz w rejonach przemysłowych i górniczych zwykle płaci podatek od użytkowania gruntów miejskich. Podatek od użytkowania gruntów jest pobierany przez lokalne organy podatkowe właściwe dla użytkowanego gruntu. Niektóre kategorie gruntów, takie jak grunty odzyskane z morza, grunty wykorzystywane przez instytucje rządowe, organizacje zrzeszające ludzi i jednostki wojskowe na potrzeby własne, grunty wykorzystywane przez instytucje finansowane ze środków rządowych przyznanych przez Ministerstwo Finansów, grunty wykorzystywane pod świątynie, parki publiczne oraz publiczne miejsca historyczne i malownicze, ulice, drogi, place publiczne, trawniki i inne grunty miejskie, są jednak wyłączone z podatku od użytkowania gruntów.

a) Podstawa prawna

(508) Podstawę prawną tego programu stanowią:

- rozporządzenie tymczasowe Chińskiej Republiki Ludowej w sprawie podatku od nieruchomości (Guo Fa [1986] nr 90, ze zmianami z 2011 r.),
- rozporządzenie tymczasowe Chińskiej Republiki Ludowej w sprawie podatku od użytkowania gruntów miejskich (zmienione w 2019 r.), zarządzenie Rady Państwa Chińskiej Republiki Ludowej nr 709, oraz
- szereg opinii na temat zdecydowanego wspierania zrównoważonego i zdrowego rozwoju gospodarki prywatnej (EFa [2018] nr 33).

b) Ustalenia wynikające z dochodzenia

(509) Jedno przedsiębiorstwo w jednej z grup objętych próbą skorzystało z obniżki kwoty podatku od użytkowania gruntów o 60 % w oparciu o specjalną politykę mającą zastosowanie do przedsiębiorstw sektora zaawansowanych technologii w latach 2019 i 2020 zgodnie z art. 2 ust. 1 szeregu opinii na temat zdecydowanego wspierania zrównoważonego i zdrowego rozwoju gospodarki prywatnej” (EFa [2018] Nr 33).

(510) Przedmiotowe przedsiębiorstwo nie należało do żadnej kategorii zwolnionej z podatku spośród kategorii określonych w art. 6 rozporządzenia tymczasowego Chińskiej Republiki Ludowej w sprawie podatku od użytkowania gruntów miejskich (zmienionego w 2019 r.).

(511) Ponadto to samo przedsiębiorstwo było całkowicie zwolnione z płacenia podatku od użytkowania gruntów w pierwszym kwartale 2020 r. na podstawie „Zawiadomienia Urzędu Generalnego rządu ludowego prowincji Hubei dotyczącego drukowania i dystrybucji dokumentów odpowiednich polityk i środków na potrzeby opanowania sytuacji związanej z COVID-19 i wspierania małych i średnich przedsiębiorstw w pokonaniu trudności” (EZhengBanFa (2020) nr 5) i „Zawiadomienia rządu ludowego prowincji Hubei dotyczącego drukowania i dystrybucji dokumentów odpowiednich polityk i środków na potrzeby przyspieszenia rozwoju gospodarczego i społecznego w prowincji Hubei” (EZhengBanFa (2020) nr 6).

c) Wniosek

(512) Komisja uznała, że opisane powyżej obniżenie podatku od użytkowania gruntów dotyczące przedsiębiorstw sektora zaawansowanych technologii stanowi subsydlum w rozumieniu art. 3 ust. 1 lit. a) pkt (i), albo art. 3 ust. 1 lit. a) pkt (ii) oraz art. 3 ust. 2 rozporządzenia podstawowego, ponieważ występuje wkład finansowy w postaci bezpośredniego przekazania środków finansowych (zwrot zapłaconego podatku) albo dochodów utraconych przez rząd ChRL (niezapłacony podatek), co stanowi korzyść przyznaną przedsiębiorstwu objętemu postępowaniem. Subsydlum jest szczególne, ponieważ jest skierowane wyłącznie do firm sektora zaawansowanych technologii.

(513) Korzyść dla odbiorców jest równa kwocie zwrotu/oszczędności podatkowych. Przedmiotowe subsydlum ma charakter szczególny w rozumieniu art. 4 ust. 2 lit. a) rozporządzenia podstawowego, ponieważ przedsiębiorstwo otrzymało ulgę podatkową, mimo że nie spełniało żadnego z tych obiektywnych kryteriów wspomnianych w motywie 507.

(514) Jeżeli chodzi o zwolnienie z podatku od użytkowania gruntów w pierwszym kwartale 2020 r., Komisja uznała, że środek ten nie jest szczególny w rozumieniu art. 4 ust. 2 lit. a) rozporządzenia podstawowego, ponieważ w związku pandemią COVID to zwolnienie z podatku nie było ograniczone do szczególnego przedsiębiorstwa, przemysłu bądź grupy przedsiębiorstw lub gałęzi przemysłu, lecz stosowane było do wszystkich gałęzi przemysłu.

d) Obliczanie kwoty subsydium

- (515) Kwotę subsydium stanowiącego podstawę środków wyrównawczych obliczono w kategoriach korzyści przyznanej odbiorcom w okresie objętym dochodzeniem. Korzyść tę uznano za kwotę zwróconą w okresie objętym dochodzeniem. Kwota subsydium ustalona w odniesieniu do tego konkretnego programu w przypadku Grupy FTT była pomijalna.

3.7.1.6. Łączna kwota dla wszystkich programów zwolnień z podatków i programów ulg w zakresie podatków

- (516) Całkowita stopa subsydiowania dla objętych próbą producentów eksportujących ustalona w odniesieniu do wszystkich programów zwolnień z podatków w okresie objętym dochodzeniem wynosi:

Zwolnienia z podatków i ulgi podatkowe

Nazwa przedsiębiorstwa	Stopa subsydiowania
Grupa FTT: — FiberHome Telecommunication Technologies Co., Ltd. — Nanjing Wasin Fujikura Optical Communication Ltd. — Hubei Fiberhome Boxin Electronic Co., Ltd.	2,43 %
Grupa ZTT: — Jiangsu Zhongtian Technology Co., Ltd. — Zhongtian Power Optical Cable Co., Ltd.	0,82 %

3.7.2. Dostarczanie energii elektrycznej po obniżonej stawce

a) Podstawa prawna

- okólnik Krajowej Komisji Rozwoju i Reform i Krajowej Administracji Energetycznej w sprawie aktywnego promowania zorientowanych na rynek transakcji odnoszących się do energii elektrycznej i dalszej poprawy mechanizmu obrotu, Fa Gua Yun Xing [2018] nr 1027, opublikowany dnia 16 lipca 2018 r.,
- szereg opinii Komitetu Centralnego Komunistycznej Partii Chin oraz Rady Państwa w sprawie dalszej intensyfikacji reform systemu energetycznego (Zhong Fa [2015] nr 9),
- zawiadomienie w sprawie pełnej liberalizacji planu wytwarzania i zużycia energii elektrycznej dla użytkowników prowadzących działalność komercyjną (Krajowa Komisja Rozwoju i Reform [2019] nr 1105),
- Zasady wdrażania zasad obrotu energią elektryczną dla transakcji średnio- i długoterminowych w prowincji Hubei (tymczasowe) z dnia 29 listopada 2019 r.,
- zasady obrotu energią elektryczną w odniesieniu do transakcji średnio- i długoterminowych w prowincji Jiangsu,
- zawiadomienie biura ds. cen prowincji Jiangsu dotyczące rozsądnej korekty struktury cen energii elektrycznej, Su Jia Gong [2017] nr 124, oraz
- okólnik Krajowej Komisji Rozwoju i Reform w sprawie obniżenia kosztów energii elektrycznej przedsiębiorstw do wspierania przywrócenia pracy i rozwoju produkcji oraz ceny reform [2020] nr 258.

b) Ustalenia wynikające z dochodzenia

- (517) Wszystkie przedsiębiorstwa objęte próbą kupowały energię elektryczną.

- (518) Co się tyczy niektórych przedsiębiorstw z grup objętych próbą, ceny zakupu energii elektrycznej były zgodne z oficjalnymi cenami dla dużych użytkowników przemysłowych, ustanawianymi na szczeblu prowincji. Jak stwierdzono w ramach poprzednich dochodzeń ⁽¹¹⁷⁾, dostarczanie energii elektrycznej po oficjalnie ustanowionych cenach nie przyznaje przemysłowym żadnej określonej przewagi.
- (519) Komisja ustaliła jednak, że przedsiębiorstwa objęte dochodzeniem w ramach dwóch grup objętych próbą korzystały z obniżek lub zwrotów/korekt części ponoszonych przez siebie kosztów energii elektrycznej.
- (520) Komisja ustaliła, że przedsiębiorstwa w ramach jednej z grup objętych próbą korzystały z określonych zwrotów/korekt ponoszonych przez siebie kosztów energii elektrycznej, ponieważ przedsiębiorstwom tym pozwolono na uczestnictwo w programie pilotażowym dotyczącym „zorientowanych na rynek transakcji związanych z energią elektryczną”. Przedsiębiorstwa te nie miały z podmiotem wytwarzającym energię elektryczną umowy o bezpośrednią dostawę energii elektrycznej. Przedsiębiorstwa objęte postępowaniem otrzymywały zwroty/korekty dlatego, że wcześniej informowały elektrownie o swoim zapotrzebowaniu na energię elektryczną.
- (521) Komisja ustaliła ponadto, że podobnie jak w poprzednich dochodzeniach ⁽¹¹⁸⁾ niektórym przedsiębiorstwom objętym dochodzeniem zezwala się na kupowanie energii elektrycznej bezpośrednio od podmiotów wytwarzających energię poprzez podpisywanie umów o zakupach bezpośrednich. W takich umowach przewiduje się określoną ilość energii elektrycznej w określonej cenie, która jest niższa od oficjalnych cen ustalanych na poziomie prowincji dla dużych użytkowników przemysłowych.
- (522) Możliwość zawierania umów na bezpośrednią dostawę energii elektrycznej lub korzystania ze zwrotu/korekt kosztu energii elektrycznej dzięki uczestnictwu w „zorientowanych na rynek transakcjach związanych z energią elektryczną” nie jest obecnie dostępna dla wszystkich dużych użytkowników przemysłowych. Na szczeblu krajowym w opiniach Komitetu Centralnego Komunistycznej Partii Chin oraz Rady Państwa Chińskiej Republiki Ludowej w sprawie dalszej intensyfikacji reform systemu energetycznego przewidziano na przykład, że „przedsiębiorstwa, które nie stosują się do krajowej polityki przemysłowej i których produkty i procesy są eliminowane, nie powinny uczestniczyć w transakcjach bezpośrednich” ⁽¹¹⁹⁾. Również według tych samych opinii „po ustaleniu standardów dostępu należy również zaktualizować katalogi lokalnych przedsiębiorstw wytwarzających energię elektryczną i detaliści sprzedających energię elektryczną, które to przedsiębiorstwa i detaliści spełniają standardy corocznie publikowane przez rządy i wdrażają dynamiczną regulację katalogu użytkowników. Przedsiębiorstwa wytwarzające energię elektryczną, detaliści sprzedający energię elektryczną i użytkownicy ujęci w katalogu mogą dobrowolnie rejestrować się w instytucjach obrotu, aby stać się uczestnikami rynku”. W związku z tym, aby móc uczestniczyć w systemie bezpośredniego obrotu, przedsiębiorstwo powinno spełniać określone standardy i być ujęte w „katalogu użytkowników”.
- (523) W praktyce bezpośredni obrót energią prowadzą prowincje. Przedsiębiorstwa muszą złożyć u władz prowincji wniosek o zgodę na udział w pilotażowym systemie bezpośrednich umów na zakup energii elektrycznej oraz muszą spełnić określone kryteria. W przypadku niektórych przedsiębiorstw nie istnieje obecnie proces negocjacji ani składania ofert oparty na warunkach rynkowych, ponieważ ilości nabywane na podstawie zamówień bezpośrednich nie są oparte na rzeczywistej podaży i popycie. W istocie podmioty wytwarzające energię elektryczną i odbiorcy energii nie mogą swobodnie sprzedawać lub nabywać całej swojej energii elektrycznej bezpośrednio. Ograniczają ich bowiem kontyngenty ilościowe przypisane przez władze lokalne. Ponadto chociaż ceny mają być ustalane w bezpośrednich negocjacjach pomiędzy podmiotami wytwarzającymi energię a odbiorcą energii lub za pośrednictwem przedsiębiorstw świadczących usługi pośrednictwa, faktury są w rzeczywistości wystawiane tym podmiotom przez państwowe przedsiębiorstwo przesyłowe. Wreszcie wszystkie podpisane umowy dotyczące zakupu bezpośredniego wymagają przedłożenia do akt władz lokalnych.
- (524) W 2018 r. rząd ChRL wydał okólnik Krajowej Komisji Rozwoju i Reform i Krajowej Administracji Energetycznej w sprawie aktywnego promowania zorientowanych na rynek transakcji odnoszących się do energii elektrycznej i dalszej poprawy mechanizmu obrotu (Fa Gai Yun Xing [2018] nr 1027). Chociaż okólnik ma na celu zwiększenie liczby transakcji bezpośrednich na rynku energii elektrycznej, wymieniono w nim w szczególności niektóre gałęzie przemysłu, w tym sektory wykorzystujące zaawansowane technologie, takie jak sektor przewodów światłowodowych, jako otrzymujące wsparcie i korzystające z liberalizacji rynku energii elektrycznej. W szczególności sekcja III „Otwarcie w celu umożliwienia wejścia użytkownikom spełniającym wymogi”, pkt 2, stanowi, że „wspieranie nowo powstających gałęzi przemysłu generujących wysoką wartość dodaną, takich jak sektory zaawansowanych technologii, internetu, dużych zbiorów danych i wytwarzania produktów wysokiej klasy, a także przedsiębiorstw wyróżniających się znacznymi zaletami i właściwościami oraz wysokim stopniem zaawansowania technologicznego w zakresie uczestnictwa w transakcjach, w odniesieniu do których nie mają zastosowania ograniczenia poziomów napięcia i zużycia energii”.

⁽¹¹⁷⁾ Motyw 182 rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 215/2013 z dnia 11 marca 2013 r. nakładającego cło wyrównawcze na przywóz niektórych wyrobów ze stali powlekaney organicznie, pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej (Dz.U. L 73 z 15.3.2013, s. 16).

Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 451/2011 z dnia 6 maja 2011 r. nakładające ostateczne cło antydumpingowe i stanowiące o ostatecznym pobraniu cła tymczasowego nałożonego na przywóz cienkiego papieru powleczonego pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej (Dz.U. L 128 z 14.5.2011, s. 1).

⁽¹¹⁸⁾ Zob. sprawa dotycząca materiałów z włókna szklanego, motyw 531.

⁽¹¹⁹⁾ Szereg opinii Komitetu Centralnego Komunistycznej Partii Chin oraz Rady Państwa w sprawie dalszej intensyfikacji reform systemu energetycznego (Zhong Fa [2015] nr 9), sekcja III (4).

- (525) Ponadto, zawiadomienie w sprawie pełnej liberalizacji planu wytwarzania i zużycia energii elektrycznej dla komercyjnych użytkowników operacyjnych [2019] nr 1105, który ma na celu dalszą liberalizację rynku energii elektrycznej, stanowi, że „spośród komercyjnych odbiorców energii elektrycznej ci, którzy nie przestrzegają krajowej polityki branżowej, powinni tymczasowo nie uczestniczyć w transakcjach zorientowanych na rynek, a odbiorcy energii elektrycznej, których produkty i procesy należą do wyeliminowanych i ograniczonych kategorii „katalogu wytycznych dotyczących dostosowania strukturalnego przemysłu” będą ściśle wdrażać obecną politykę zróżnicowanych cen energii elektrycznej.”
- (526) W związku z tym w przepisach przewidziano selektywne stosowanie „zorientowanych na rynek transakcji związanych z energią elektryczną” na rynku energii elektrycznej, ograniczone do określonych gałęzi przemysłu, takich jak te, które są zgodne z krajowymi politykami przemysłowymi, ze szczególnym ukierunkowaniem na sektory przemysłu wykorzystujące zaawansowane technologie. W rezultacie wspomniane gałęzie przemysłu płacą niższe ceny za energię elektryczną.
- (527) Komisja stwierdziła również, że niektóre przedsiębiorstwa objęte dochodzeniem korzystały ze zwrotów/korekt z tytułu ponoszonych przez nie kosztów energii elektrycznej w okresie od marca do czerwca 2020 r. na podstawie ogólnokrajowej polityki ⁽¹²⁰⁾ mającej na celu zmniejszenie obciążeń przedsiębiorstw w związku z pandemią COVID-19. Komisja uznała, że środek ten nie jest środkiem szczególnym.

c) Wniosek

- (528) Komisja uznała, że obniżona stawka za energię elektryczną oraz zwroty/korekty wynikające z uczestnictwa w „zorientowanych na rynek transakcjach związanych z energią elektryczną”, poprzez umowę o bezpośrednią dostawę energii elektrycznej lub bez takiej umowy, uzyskane przez przedmiotowe przedsiębiorstwa objęte próbą, stanowią subsydiów w rozumieniu art. 3 ust. 1 lit. a) pkt (ii) i art. 3 ust. 2 rozporządzenia podstawowego, ponieważ istnieje wkład finansowy w postaci dochodu utraconego przez rząd ChRL (tj. operatora sieci), co stanowi korzyść przyznaną przedsiębiorstwom objętym postępowaniem. Korzyść przyznana odbiorcom jest równoważna oszczędności kosztów energii elektrycznej wynikającej albo z obniżonych cen energii elektrycznej wynegocjowanych w ramach umów o bezpośrednią dostawę energii elektrycznej, albo ze zwrotów/korekt związanych z uczestnictwem w programie pilotażowym dla „zorientowanych na rynek transakcji związanych z energią elektryczną”, ponieważ energię elektryczną dostarczano po cenach niższych niż normalne ceny w ramach państwowego systemu przesyłowego uiszczane przez innych dużych użytkowników przemysłowych, którym państwo nie pozwoliło na udział w „zorientowanych na rynek transakcjach” na dostawę energii elektrycznej.
- (529) Przedmiotowe subsydiów ma charakter szczególny w rozumieniu art. 4 ust. 2 lit. a) rozporządzenia podstawowego, ponieważ same przepisy ograniczają stosowanie tego programu tylko do przedsiębiorstw, które stosują się do określonych celów polityki przemysłowej, wyznaczonych przez państwo oraz których produkty lub procesy nie zostały wyeliminowane jako niekwalifikowalne.
- (530) W związku z powyższym Komisja stwierdziła, że program subsydiów istniał w okresie objętym dochodzeniem i że ma on charakter szczególny w rozumieniu art. 4 ust. 2 lit. a) i art. 4 ust. 3 rozporządzenia podstawowego.

d) Obliczanie kwoty subsydiów

- (531) Kwotę subsydiów stanowiącego podstawę środków wyrównawczych obliczono w kategoriach korzyści przyznanej odbiorcom w okresie objętym dochodzeniem. Korzyść obliczono jako różnicę między łączną ceną za energię elektryczną do zapłaty według oficjalnej ceny energii elektrycznej a łączną ceną za energię elektryczną zapłaconą przez grupy przedsiębiorstw objęte próbą według obniżonej stawki lub poprzez odliczenie różnych form zwrotów/korekt.
- (532) Stopa subsydiowania ustalona w odniesieniu do tego programu dla objętych próbą producentów eksportujących w okresie objętym dochodzeniem wynosi:

Dostarczanie energii elektrycznej po obniżonej stawce

Nazwa przedsiębiorstwa	Stopa subsydiowania
Grupa FTT: — FiberHome Telecommunication Technologies Co., Ltd.	0,18 %

⁽¹²⁰⁾ Okólnik Krajowej Komisji Rozwoju i Reform w sprawie obniżenia kosztów energii elektrycznej przedsiębiorstw na potrzeby wspierania przywrócenia pracy i ceny rozwoju i reform produkcji [2020] nr 258.

<ul style="list-style-type: none"> — Nanjing Wasin Fujikura Optical Communication Ltd. — Hubei Fiberhome Boxin Electronic Co., Ltd. 	
<p>Grupa ZTT:</p> <ul style="list-style-type: none"> — Jiangsu Zhongtian Technology Co., Ltd. — Zhongtian Power Optical Cable Co., Ltd. 	0,06 %

3.8. Dostarczenie towarów za kwotę niższą od odpowiedniego wynagrodzenia

3.8.1. Przyznawanie gruntów za kwotę niższą od odpowiedniego wynagrodzenia

- (533) Zanim tytuł prawny do gruntu lub tytuł oparty na zasadzie słuszności zostanie zastrzeżony lub przyznany osobie prawnej lub fizycznej, wszystkie grunty w ChRL należą do państwa albo są własnością wspólną wsi lub okręgów miejskich. Wszystkie działki w obszarach zurbanizowanych należą do państwa, a wszystkie działki w obszarach wiejskich są własnością wsi lub okręgów miejskich, w których są zlokalizowane.
- (534) Zgodnie z prawem konstytucyjnym ChRL i prawem gruntowym przedsiębiorstwa i osoby fizyczne mogą jednak nabyć „prawa do użytkowania gruntów”. W przypadku gruntów przemysłowych okres dzierżawy wynosi zwykle 50 lat, które można przedłużyć o kolejne 50 lat.
- (535) Zdaniem rządu ChRL art. 137 prawa rzeczowego Chińskiej Republiki Ludowej stanowi, że „grunty wykorzystywane do celów przemysłu, biznesu, rozrywki lub komercyjnych domów mieszkalnych itp. lub grunty, w przypadku których istnieje co najmniej dwóch zamierzonych użytkowników, są przekazywane w drodze aukcji, zaproszenia do składania ofert lub każdej innej metody składania ofert publicznych”. Ponadto rząd ChRL odsyła do art. 3 przepisów przejściowych Chińskiej Republiki Ludowej dotyczących przyznawania i przenoszenia prawa do użytkowania gruntów państwowych na obszarach miejskich. Artykuł ten stanowi, że „każda firma, przedsiębiorstwo, inna organizacja i osoba fizyczna w Chińskiej Republice Ludowej lub poza nią może, o ile prawo nie stanowi inaczej, uzyskać prawo do wykorzystania gruntu i angażować się w zagospodarowanie terenu, jego użytkowanie i gospodarowanie nim zgodnie z postanowieniami niniejszego rozporządzenia”.

a) Podstawa prawna

- (536) W Chinach przyznawanie praw do użytkowania gruntów regulowane jest ustawą Chińskiej Republiki Ludowej o zarządzaniu gruntami. Podstawę prawną stanowią również następujące dokumenty:
- prawo rzeczowe Chińskiej Republiki Ludowej (zarządzenie nr 62 Przewodniczącego Chińskiej Republiki Ludowej),
 - ustawa Chińskiej Republiki Ludowej o zarządzaniu gruntami (zarządzenie nr 28 Przewodniczącego Chińskiej Republiki Ludowej),
 - ustawa Chińskiej Republiki Ludowej o zarządzaniu nieruchomościami miejskimi (zarządzenie nr 18 Przewodniczącego Chińskiej Republiki Ludowej),
 - przepisy przejściowe Chińskiej Republiki Ludowej dotyczące przyznawania i przenoszenia prawa do użytkowania gruntów państwowych na obszarach miejskich (dekret nr 55 Rady Państwa Chińskiej Republiki Ludowej),
 - rozporządzenie w sprawie wdrożenia ustawy Chińskiej Republiki Ludowej o zarządzaniu gruntami (zarządzenie Rady Państwa Chińskiej Republiki Ludowej [2014] nr 653),
 - przepisy w sprawie przekazywania praw do użytkowania gruntów budowlanych będących własnością państwa w drodze zaproszenia do przetargu, aukcji oraz oferty (obwieszczenie nr 39 CSRC), oraz
 - obwieszczenie Rady Państwa Chińskiej Republiki Ludowej w sprawie istotnych kwestii dotyczących wzmocnienia kontroli nad gruntami (Guo Fa [2006] nr 31).

b) Ustalenia wynikające z dochodzenia

- (537) Zgodnie z art. 10 dokumentu „Przepisy w sprawie przekazywania praw do użytkowania gruntów budowlanych będących własnością państwa w drodze zaproszenia do przetargu, aukcji oraz oferty” władze lokalne ustalają ceny gruntów zgodnie z systemem wyceny gruntów miejskich, który jest aktualizowany raz na trzy lata, oraz zgodnie z polityką przemysłową rządu.
- (538) W ramach poprzednich dochodzeń Komisja stwierdziła, że ceny płacone za prawa do użytkowania gruntów w ChRL nie są reprezentatywne dla ceny rynkowej, która jest określana na podstawie popytu i podaży na wolnym rynku, ponieważ ustalono, że system aukcyjny jest niejasny i nieprzejrzysty i w praktyce nie funkcjonuje, a ceny są ustanawiane dowolnie przez władze. ⁽¹²¹⁾ Jak wspomniano w poprzednim motywie, władze ustanawiają ceny zgodnie z systemem wyceny gruntów miejskich, w którym jednym z kryteriów jest obowiązek uwzględnienia przy ustalaniu ceny gruntów przemysłowych również polityki przemysłowej.
- (539) W trakcie prowadzonego dochodzenia nie wykazano żadnych widocznych zmian w tym zakresie. Na przykład Komisja ustaliła, że większość przedsiębiorstw objętych próbą uzyskała prawo do użytkowania gruntów w drodze przydziału przez władze lokalne, a nie w drodze procedury przetargowej.
- (540) Powyższy dowód przeczy twierdzeniu rządu ChRL, że ceny płacone za prawo do użytkowania gruntów w ChRL są reprezentatywne dla ceny rynkowej, która jest określana na podstawie popytu i podaży na wolnym rynku.

c) Wniosek

- (541) Ustalenia dokonane podczas dochodzenia pokazują, że sytuacja dotycząca nabywania praw do użytkowania gruntu w ChRL jest nieprzejrzysta, a władze dowolnie ustanawiają ceny.
- (542) Przyznawanie prawa do użytkowania gruntów przez rząd ChRL należy zatem uznać za subsydlum w rozumieniu art. 3 pkt 1 lit. a) ppkt (iii) i art. 3 pkt 2 rozporządzenia podstawowego w formie dostarczenia towarów, co stanowi korzyść dla przedsiębiorstw będących odbiorcami. Jak wyjaśniono w motywach 537–540 powyżej, w ChRL nie istnieje funkcjonujący rynek gruntów, a użycie zewnętrznego poziomu referencyjnego (zob. motywy 549–551 poniżej) wskazuje, że kwoty płacone za prawa do użytkowania gruntów przez producentów eksportujących objętych próbą są znacznie niższe od normalnych stawek rynkowych.
- (543) W kontekście preferencyjnego dostępu do gruntów przemysłowych przez przedsiębiorstwa należące do określonych sektorów Komisja odnotowała, że jak wspomniano w motywie 538 powyżej, cena ustalona przez władze lokalne musi uwzględniać politykę przemysłową rządu. W ramach tej polityki przemysłowej przemysł przewodów światłowodowych jest wymieniony jako przemysł promowany ⁽¹²²⁾. Ponadto zgodnie z decyzją nr 40 Rady Państwa Chińskiej Republiki Ludowej, przy udostępnianiu gruntów organy publiczne biorą pod uwagę „Katalog wytycznych dotyczących restrukturyzacji przemysłowej” oraz politykę przemysłową. Art. XVIII decyzji nr 40 wyraźnie stanowi, że sektory „o ograniczonych prawach” nie będą miały dostępu do praw do użytkowania gruntów. W związku z tym przedmiotowe subsydlum ma charakter szczególnie w rozumieniu art. 4 ust. 2 lit. a) i c) rozporządzenia podstawowego, ponieważ preferencyjne przyznawanie gruntów ogranicza się do przedsiębiorstw należących do określonych sektorów, w tym przypadku do przemysłu przewodów światłowodowych, a praktyki rządu w tej dziedzinie są niejasne i nieprzejrzyste.
- (544) Po ostatecznym ujawnieniu rząd ChRL stwierdził, że przedsiębiorstwom objętym próbą nie przyznano żadnej korzyści poprzez przyznanie praw do użytkowania gruntów, ponieważ w ChRL istnieje wolny rynek gruntów. W tym względzie rząd ChRL odniósł się do art. 347 kodeksu cywilnego ChRL, zgodnie z którym „jeżeli grunt jest wykorzystywany do celów przemysłowych, handlowych, turystycznych lub rozrywkowych, jako miejsce zamieszkania lub do innych celów zarobkowych, lub jeżeli dwie lub większa liczba osób chcą użytkować tę samą działkę, prawo do użytkowania gruntu pod budowę przyznaje się w drodze zaproszenia do składania ofert, aukcji lub innego otwartego przetargu. Cenę gruntu ustala się w drodze konkurencji rynkowej”.

⁽¹²¹⁾ Zob. sprawa dotycząca materiałów z włókna szklanego, sprawa dotycząca stali powlekanej organicznie oraz sprawa dotycząca paneli fotowoltaicznych.

⁽¹²²⁾ Zob. sekcja 3.1 powyżej.

- (545) Komisja stwierdziła, że chociaż w Chinach przyjęto przepisy prawne służące zagwarantowaniu, aby proces przydziału praw do użytkowania gruntów przebiegał w przejrzysty sposób i był przeprowadzany po cenach rynkowych – w tym celu wprowadzono np. postępowania przetargowe, przepisy te są nagminnie naruszane, a niektórzy nabywcy otrzymują swoje grunty bezpłatnie lub po cenach niższych od rynkowych ⁽¹²³⁾. Decydując o przydziale gruntów, organy państwa niejednokrotnie dążą do osiągnięcia konkretnych celów politycznych, w tym realizacji określonych planów gospodarczych ⁽¹²⁴⁾.
- (546) Co więcej, rząd ChRL nie zgodził się z Komisją, że środki są szczególne, ponieważ ChRL nie dysponuje szczególną polityką dotyczącą gruntów w odniesieniu do żadnego z sektorów. Stwierdził również, że w decyzji nr 40 nie nałożono na organy publiczne obowiązku zapewnienia gruntów promowanym sektorom przemysłu.
- (547) W tym kontekście w art. XII decyzji nr 40 Rady Państwa Chińskiej Republiki Ludowej wspomniano, że „Katalog wytycznych dotyczących restrukturyzacji przemysłu” jest ważnym punktem odniesienia dla prowadzenia inwestycji, zarządzania przez rząd projektami inwestycyjnymi oraz formułowania i wdrażania polityki podatkowej, kredytowej, polityki w zakresie gruntów (*podkreślenie dodane*) oraz przywozu i wywozu. Ponadto we wstępie do decyzji nr 40 stwierdzono, że „Wszystkie zainteresowane departamenty przyspieszają działania w zakresie formułowania i zmiany odpowiednich polityk w zakresie podatków, kredytów, gruntów (*podkreślenie dodane*) oraz przywozu i wywozu itp. oraz wzmacniają koordynację z polityką przemysłową w celu dalszego doskonalenia systemu polityki wspierania restrukturyzacji przemysłowej”. Jest zatem jasne, że przy udostępnianiu gruntów przedsiębiorstwom organy publiczne muszą brać pod uwagę „Katalog wytycznych dotyczących restrukturyzacji przemysłowej” oraz politykę przemysłową. Art. XVIII decyzji nr 40 stanowi, że w przypadku sektorów, które są ograniczone „Departamenty zarządzające inwestycjami nie badają, nie zatwierdzają ani nie rejestrują, żadna instytucja finansowa nie może udzielać pożyczek, żadne inne departamenty zarządzające gruntami, planowaniem i budową miast, ochroną środowiska, kontrolą jakości, strażą pożarną, służbami celnymi, przemysłem i handlem itp. nie mogą przechodzić przez odpowiednie procedury” (*podkreślenie dodane*). W związku z tym departamenty zarządzające gruntami mają zakaz udostępniania gruntów sektorom objętym ograniczeniami. Wspomniane przepisy decyzji nr 40 odczytywane w duchu „Katalogu wytycznych dotyczących restrukturyzacji przemysłu” wskazują na wyraźny związek między polityką przemysłową na rzecz promowanych sektorów a polityką w zakresie przyznawania gruntów. W związku z tym argument rządu ChRL został odrzucony.
- (548) W związku z tym Komisja uznała, że subsyduum to stanowi podstawę środków wyrównawczych.

d) Obliczanie kwoty subsyduum

- (549) Podobnie jak w ramach poprzednich dochodzeń ⁽¹²⁵⁾ i zgodnie z art. 6 lit. d) ppkt (ii) rozporządzenia podstawowego jako zewnętrzny poziom referencyjny zastosowano ceny gruntów z wydzielonego obszaru celnego Tajwanu, Penghu, Kinmen i Matsu („Chińskie Tajpej”) ⁽¹²⁶⁾. Korzyść dla odbiorców oblicza się poprzez uwzględnienie różnicy między kwotami faktycznie płaconymi przez każdego z objętych próbą producentów eksportujących (tj. ceny faktycznie zapłaconej zgodnie z umową oraz, w stosownych przypadkach, ceny podanej w umowie, pomniejszonej o kwotę zwrotów/dotacji przyznanych przez instytucje samorządowe na szczeblu lokalnym) za prawo do użytkowania gruntów a kwotami, które powinny być normalnie zapłacone, na podstawie poziomu referencyjnego Chińskiego Tajpej.
- (550) Komisja uważa, że Chińskie Tajpej stanowi odpowiedni zewnętrzny poziom referencyjny z następujących powodów:
- porównywalny poziom rozwoju gospodarczego, PKB i struktury gospodarczej w Chińskim Tajpej i w większości chińskich prowincji oraz miast, w których producenci eksportujący objęci próbą mają swoje siedziby,
 - geograficzna bliskość ChRL i Chińskiego Tajpej,
 - wysoki stopień rozwoju infrastruktury przemysłowej w Chińskim Tajpej oraz w wielu prowincjach ChRL,
 - silne powiązania gospodarcze między Chińskim Tajpej a ChRL oraz fakt prowadzenia przez nie handlu transgranicznego,
 - wysoka gęstość zaludnienia w wielu prowincjach ChRL i w Chińskim Tajpej,

⁽¹²³⁾ Dokument roboczy służb Komisji na temat znaczących zakłóceń w gospodarce Chińskiej Republiki Ludowej do celów dochodzeń w sprawie ochrony handlu z dnia 20 grudnia 2017 r., SWD(2017) 483 final/2 – rozdz. 9, s. 213.

⁽¹²⁴⁾ Dokument roboczy służb Komisji na temat znaczących zakłóceń w gospodarce Chińskiej Republiki Ludowej do celów dochodzeń w sprawie ochrony handlu z dnia 20 grudnia 2017 r., SWD(2017) 483 final/2 – rozdz. 9, s. 209.

⁽¹²⁵⁾ Zob. przypis 105.

⁽¹²⁶⁾ Podtrzymane wyrokiem Sądu z dnia 11 września 2014 r., Gold East Paper i Gold Huacheng Paper/Rada, T-444/11, ECLI:EU:T:2014:773.

- podobieństw w zakresie rodzaju gruntów oraz transakcji wykorzystywanych przy ustalaniu odpowiedniego poziomu referencyjnego na wspomnianym obszarze i w ChRL, oraz
 - wspólne cechy demograficzne, lingwistyczne i kulturowe Chińskiego Tajpej i ChRL.
- (551) Zgodnie z metodyką przyjętą w poprzednich dochodzeniach ⁽¹²⁷⁾ oraz wobec braku jakichkolwiek dodatkowych właściwych informacji na ten temat Komisja zastosowała średnią cenę gruntu za metr kwadratowy ustaloną w sześciu rejonach dla Chińskiego Tajpej, gdzie zlokalizowana jest większość tajwańskich kompleksów przemysłowych (Tajpej, Taizhong, Tainan, Kaohsiung, Taoyuan, Xinzhu), skorygowaną o inflację i zmiany PKB począwszy od dat sporządzenia odpowiednich umów przyznających prawa do użytkowania gruntów. Ponieważ wszyscy producenci eksportujący objęci próbą mają siedzibę w strefach przemysłowych w ChRL, Komisja uznała za właściwe ustalenie poziomu referencyjnego dla transakcji, które również miały miejsce w strefie przemysłowej. Informacje dotyczące cen gruntów przemysłowych od 2013 r. zostały pozyskane ze stron internetowych Biura Przemysłowego Ministerstwa Spraw Gospodarczych Tajwanu ⁽¹²⁸⁾. Za poprzednie lata ceny zostały skorygowane na podstawie poziomu inflacji i zmian PKB na mieszkańca według bieżących cen w USD dla Tajwanu opublikowanych przez MFW.
- (552) Po ostatecznym ujawnieniu rząd ChRL nie zgodził się na zastosowanie poziomu referencyjnego spoza Chin kontynentalnych, co doprowadziło do obliczenia korzyści niezgodnego z art. 6 lit. d) rozporządzenia podstawowego i art. 14 lit. d) Porozumienia w sprawie subsydiów i środków wyrównawczych. Rząd ChRL twierdził, że w Chinach kontynentalnych istnieją niezniekształcone poziomy referencyjne, ponieważ prawa do użytkowania gruntów są przenoszone w drodze ofert lub aukcji w ramach publicznego przetargu zgodnie z ustawą o zarządzaniu gruntami, a ponieważ przedsiębiorstwa prywatne posiadające prawa do użytkowania gruntów mogą je dzierżawić lub sprzedawać niepowiązanym nabywcom, Komisja powinna była jako poziom referencyjny wykorzystać ceny obowiązujące w Chinach kontynentalnych. Rząd ChRL stwierdził ponadto, że fakt ustalania cen w drodze przetargów konkurencyjnych i negocjacji zapewnia, aby nie były one zniekształcone, ale odzwierciedlały odpowiednią cenę rynkową.
- (553) Rząd ChRL nie przedstawił jednak żadnych statystyk ani danych, które umożliwiłyby Komisji zbadanie tego wniosku w sprawie wykorzystania cen, po których przedsiębiorstwa dzierżawią lub sprzedają prawa do użytkowania gruntów. Komisja nie zdołała znaleźć żadnych publicznie dostępnych danych w tym zakresie. Ponadto nawet jeśli takie informacje miałyby zostać przekazane, dotyczyłoby to jedynie rynku wtórnego przeniesień, ponieważ na rynku pierwotnym istnieje tylko jeden podmiot (tj. pierwotnego przydzielenia prawa do użytkowania gruntów zawsze dokonuje rząd ChRL). Rynek pierwotny początkowego przydziału na 50 lat różni się od dzierżawy na rynku wtórnym, która zwykle powinna być ustanawiana na znacznie krótszy okres lub przynajmniej wraz z innymi klauzulami dotyczącymi rewaluacji, zakończenia itp. W związku z tym Komisja w dalszym ciągu polegała na informacjach dostępnych w odniesieniu do rynku pierwotnego, który w niniejszej sprawie jest rynkiem objętym dochodzeniem.
- (554) Ponadto rząd ChRL stwierdził, że jeżeli miałby zostać zastosowany poziom referencyjny spoza Chin kontynentalnych, metoda porównania zastosowana przez Komisję oraz wybór Chińskiego Tajpej były nieprawidłowe. Po pierwsze, Komisja błędnie porównała niektóre cechy Chińskiego Tajpej, takie jak rozwój gospodarczy, stan infrastruktury przemysłowej itp. z cechami prowincji i miast Chin kontynentalnych, ponieważ te dwa rynki nie są podobne. Po drugie, rząd ChRL twierdził, że ceny gruntów w Chińskim Tajpej nie są w żaden sposób powiązane z warunkami rynkowymi panującymi w Chinach kontynentalnych, jak wymaga się tego zgodnie z art. 14 lit. d) Porozumienia w sprawie subsydiów i środków wyrównawczych, ponieważ w Chińskim Tajpej grunty muszą być nabywane, podczas gdy w Chinach kontynentalnych grunty są dzierżawione na okres 50 lat. Ponadto, gęstość zaludnienia, wielkość i PKB Chin kontynentalnych i Chińskiego Tajpej bardzo różnią się między sobą, a zatem oba rynki nie są porównywalne. Na przykład w 2020 r. gęstość zaludnienia w Chinach wynosiła 149 osób na kilometr kwadratowy, a w Chińskim Tajpej – 650 osób na kilometr kwadratowy. Co więcej, powierzchnia Chińskiego Tajpej wynosi około 36 197 km², a więc znacznie mniej niż powierzchnia prowincji, o których mowa, takich jak Hubei (185 900 km²) i Jiangsu (102 600 km²). W związku z tym rząd ChRL stwierdził, że należy dokonać dostosowania w celu uwzględnienia tych czynników. Rząd ChRL stwierdził ponadto, że nie dokonano korekty z tytułu inflacji i zażądał szczegółowego ujawnienia danych stanowiących podstawę obliczeń poziomu referencyjnego, w szczególności w odniesieniu do zastosowanego poziomu referencyjnego w postaci cen obowiązujących w Chińskim Tajpej oraz danych wykorzystanych do korekty lat poprzednich.
- (555) Grupa ZTT twierdziła również, że poziom referencyjny zastosowany przez Komisję jest w oczywisty sposób nieodpowiedni. Po pierwsze, należy rozważyć i porównać stan rozwoju chińskich prowincji ze stanem rozwoju Chińskiego Tajpej w momencie nabycia prawa do użytkowania gruntu, a nie w okresie objętym dochodzeniem. Po drugie, w ciągu ostatnich trzech lat PKB Chińskiego Tajpej był ponad trzykrotnie wyższy od PKB Chin kontynentalnych, a w 2020 r. – o ponad 50 % wyższy od PKB prowincji Jiangsu. Po trzecie, wskaźniki korygujące, które mają być sto-

⁽¹²⁷⁾ Zob. sprawa dotycząca materiałów z włókna szklanego, sprawa dotycząca stali powlekanej organicznie oraz sprawa dotycząca paneli fotowoltaicznych.

⁽¹²⁸⁾ <https://idbpark.moeaidb.gov.tw/>, ostatni dostęp w dniu 18 sierpnia 2021 r.

sowane, powinny być wskaźnikami obowiązującymi w chińskich prowincjach, w których mają siedzibę producenci objęci próbą, a nie w Chińskim Tajpej. Ponadto strona ta zwróciła się do Komisji o przedstawienie istotnych statystyk i szczegółowych danych wykorzystanych do obliczenia poziomu referencyjnego lub pełnego zbioru danych wykorzystanych do takich obliczeń.

- (556) W tym względzie Komisja zauważyła, że wybór Chińskiego Tajpej jako poziomu referencyjnego oparto na analizie szeregu czynników wymienionych w motywie 550. Chociaż istnieją pewne różnice w warunkach rynkowych między prawami do użytkowania gruntów w Chinach kontynentalnych a sprzedażą gruntów w Chińskim Tajpej, nie mają one takiego charakteru, aby unieważnić wybór Chińskiego Tajpej jako ważnego poziomu referencyjnego. Co więcej, rząd ChRL porównał dane dotyczące gęstości zaludnienia na poziomie całego państwa. Jeśli przyjrzeć się bliżej gęstości zaludnienia w rzeczywistych lokalizacjach producentów eksportujących, wydaje się, że średnio dane dotyczące gęstości zaludnienia są podobne. Na przykład w 2020 r. gęstość zaludnienia w Hubei wynosiła 308 osób na km²; natomiast gęstość zaludnienia w mieście Wuhan, w którym siedzibę ma większość przedsiębiorstw, wynosiła 1 145 osób na km² ⁽¹²⁹⁾. Gęstość zaludnienia w Jiangsu wynosiła 830 osób na km² ⁽¹³⁰⁾. W związku z tym Komisja uznała, że nie zagwarantowano żadnego dostosowania.
- (557) Stopa subsydiowania ustalona w odniesieniu do tego subsydium dla objętych próbą producentów eksportujących w okresie objętym dochodzeniem wynosi:

Przyznawanie gruntów za kwotę niższą od odpowiedniego wynagrodzenia

Nazwa przedsiębiorstwa	Stopa subsydiowania
Grupa FTT: — FiberHome Telecommunication Technologies Co., Ltd. — Nanjing Wasin Fujikura Optical Communication Ltd. — Hubei Fiberhome Boxin Electronic Co., Ltd.	0,84 %
Grupa ZTT: — Jiangsu Zhongtian Technology Co., Ltd. — Zhongtian Power Optical Cable Co., Ltd.	0,40 %

3.8.2. Dostawy surowców za kwotę niższą od odpowiedniego wynagrodzenia

- (558) W swojej skardze skarżący przedstawił dowody na to, że chińscy producenci przewodów światłowodowych działają w promowanym sektorze przemysłu i że uzasadnione jest stwierdzenie, że subsydia udzielone producentom surowców wykorzystywanych do produkcji przewodów światłowodowych ostatecznie przynoszą korzyści producentom przewodów światłowodowych. Korzyść tę producenci przewodów światłowodowych osiągnęliby bezpośrednio w zakresie, w jakim są zintegrowani pionowo, oraz pośrednio w zakresie, w jakim subsydia te skutkują niższymi cenami materiałów do produkcji na chińskim rynku krajowym, niż miałyby to miejsce w innym przypadku.
- (559) Chociaż, jak określono w motywach 168 i 169 powyżej, rząd ChRL przekazał w czasie zdalnej kontroli krzyżowej dokumenty dotyczące odpowiedniej polityki prowincji Junnan, nie udzielił wsparcia, aby pomóc Komisji w uzyskaniu informacji od przedsiębiorstw prywatnych lub państwowych, w związku z czym uznano, że jedynie częściowo współpracował z Komisją w zakresie wniosków o udzielenie informacji dotyczących dostaw surowców i odpowiedniego rynku.
- (560) Ustalenia tego nie zmienił argument rządu ChRL, że Komisja zażądała informacji dotyczących nieistotnego rynku, ponieważ surowcem używanym do produkcji przewodów światłowodowych nie jest german, lecz tetrachlorek germanu. Ze względu na fakt, że german jest materiałem wyjściowym dla tetrachlorku germanu, przepisy dotyczące germanu i odpowiedniego rynku mają wpływ na konkretną pochodną – tetrachlorek germanu.

⁽¹²⁹⁾ Hubei – Wikipedia.

⁽¹³⁰⁾ Jiangsu – Wikipedia.

- (561) Surowce dostarczane przez dostawców powiązanych z podmiotami produkującymi przewody światłowodowe zostały co do zasady objęte dochodzeniem, ponieważ grupy przedsiębiorstw objęte dochodzeniem były zintegrowane pionowo. W związku z tym w zakresie, w jakim niektóre objęte dochodzeniem subsydia stanowiące podstawę środków wyrównawczych zostały przyznane na poziomie tych powiązanych dostawców, zostały one uwzględnione w obliczeniach dotyczących każdego programu subsydiowania, który poddano analizie powyżej.
- (562) Komisja zbadała również, czy niepowiązani dostawcy podstawowych surowców dostarczali materiały do produkcji objętym próbą producentom eksportującym za kwotę niższą od odpowiedniego wynagrodzenia. Komisja skoncentrowała się w szczególności na podstawowych surowcach do produkcji przewodów światłowodowych, które przedsiębiorstwa objęte próbą kupowały w dużej mierze od niepowiązanych dostawców, tj. na tetrachloru germanu i chlorku krzemu.
- (563) Oryginalnym materiałem wsadowym tetrachloru germanu jest german, który jest niezbędny w przypadku wielu zaawansowanych technologicznie produktów. Jest to ważny materiał wsadowy stosowany w produkcji przewodów światłowodowych w celu zwiększenia jego współczynnika załamania światła i pomaga zminimalizować utratę sygnału na dużych odległościach ⁽¹³¹⁾. Ze względu na warunki geologiczne, w regionie Junnan występują bogate zasoby germanu.
- (564) Z uwagi na częściową współpracę rządu ChRL Komisja przeanalizowała ograniczony zbiór dokumentów udostępnionych przez rząd ChRL i uzupełniła je, badając plany i politykę rządu dotyczące tych materiałów do produkcji w oparciu o dostępne informacje, a także badając podmioty działające na rynku tych środków produkcji. Komisja ustaliła, że rząd ChRL wdrożył w Junnanie plany i strategie mające na celu wsparcie przemysłu opartego na germanie. Plany dotyczące produkcji tego surowca obejmują „13. plan pięcioletni na rzecz krajowego rozwoju gospodarczego i społecznego prowincji Junnan” ⁽¹³²⁾, „Obwieszczenie rządu prowincji Junnan w sprawie rozwoju przemysłu w Junnanie w latach 2016–2020” ⁽¹³³⁾ oraz „Obwieszczenie rządu prowincji Junnan w sprawie szeregu środków wsparcia rozwoju gospodarki realnej” ⁽¹³⁴⁾.
- (565) W celach „13. planu pięcioletniego na rzecz krajowego rozwoju gospodarczego i społecznego prowincji Junnan” wyraźnie odniesiono się do germanu, a cele te dotyczą: „aktywnego rozwoju nowych materiałów do produkcji ogniw słonecznych, takich jak german i cienka folia” oraz „wspierania rozwoju przemysłu technologii informacyjnych nowej generacji, przyspieszenie rozwoju nowych materiałów funkcjonalnych do przekazu informacji elektronicznych i półprzewodnikowych opracowanych na podstawie platynowców, germanu, indu oraz innych metali rzadkich i szlachetnych”.
- (566) Cele planu pięcioletniego znajdują odzwierciedlenie i są dopracowywane w kolejnych obwieszczeniach rządowych i środkach wykonawczych. Zgodnie z motywem 79 system planowania w ChRL rzeczywiście powoduje, że zasoby są przydzielane do sektorów uznanych przez rząd ChRL za strategiczne lub z innego powodu ważne politycznie.
- (567) W „Obwieszczeniu rządu prowincji Junnan w sprawie rozwoju przemysłu w Junnanie w latach 2016–2020” władze prowincji w sposób wyraźny do jako zadania strategiczne określiły „energiczną promocję kompleksu przemysłowego Junnan specjalizującego się w metalach szlachetnych jako nowym materiale, [...] krajowej bazy przemysłowej zajmującej się germanem, opracowania nowych materiałów i urządzeń optoelektronicznych” oraz „przełamanie zagranicznych barier technicznych i przyspieszenie wytwarzania nowych rzadkich materiałów metalowych, takich jak [...] german i nowe materiały na bazie germanu” oraz „aktywne wdrażanie badań i rozwoju w zakresie najnowocześniejszych materiałów, takich jak [...] german”.
- (568) W trzecim dokumencie określającym mechanizm promowania przemysłu związanego z germanem w prowincji Junnan opisano bezpośrednie wsparcie finansowe: „[z]godnie z zasadą »zakupu i przechowywania przez przedsiębiorstwo, kredytów bankowych, subsydiów finansowych, operacji rynkowych, finansowania ze środków własnych«, przeprowadziliśmy komercyjny zakup i przechowywanie [...] germanu [...] i innych kluczowych produktów z metali nieżelaznych w całej prowincji. Całkowita zakupiona i przechowywana ilość wynosi około 800 000 ton, a czas gromadzenia i przechowywania wynosi jeden rok. Środki potrzebne na gromadzenie i przechowywanie są pożyczane przez przedsiębiorstwo bankowi w formie zastawu na produktach. Specjalny fundusz opiewający na kwotę 1 mld juanów został przeznaczony przez władze prowincji na subsydiowanie kredytów bankowych dla przedsiębiorstw. Wśród nich 80 % subsydiów w formie rabatu otrzymują przedsiębiorstwa zajmujące się zakupem i przechowywaniem cyny, germanu i indu”.

⁽¹³¹⁾ <https://www.earthmagazine.org/article/mineral-resource-month-germanium/>, ostatni dostęp w dniu 17 sierpnia 2021 r.

⁽¹³²⁾ <https://www.ndrc.gov.cn/fggz/fzzlgh/gjzfzgh/201603/P020191104614882474091.pdf>, ostatni dostęp w dniu 4 sierpnia 2021 r.

⁽¹³³⁾ http://www.yn.gov.cn/zwgk/zcwj/zxwj/201701/t20170106_143075.html, ostatni dostęp w dniu 4 sierpnia 2021 r.

⁽¹³⁴⁾ http://www.yn.gov.cn/zwgk/zcwj/zxwj/202004/t20200426_203069.html, ostatni dostęp w dniu 4 sierpnia 2021 r.

- (569) Na podstawie publicznie dostępnych informacji Komisja ustaliła, że przedsiębiorstwa działające w przemyśle związanym z germanem, w tym producenci tetrachloru germanu, zlokalizowane w prowincji Junnan otrzymały od państwa subsydia. Na przykład przedsiębiorstwo YUNNAN Lincang Xinyuan Germanium, będące częściowo własnością państwa, oraz jego spółki zależne otrzymały wiele płatności od rządu ChRL. W swoim sprawozdaniu rocznym z 2020 r. przedsiębiorstwo zgłasza kwotę 21 847 627 RMB jako dochód z wypłat subsydiów za rok 2019. W 2020 r. dotacje otrzymane od rządu ChRL wyniosły 55 361 284 RMB ⁽¹³⁵⁾. Dotacje przyznawane przez rząd ChRL na rzecz przemysłu związanego z germanem nie ograniczają się do jednego przedsiębiorstwa. W swoim sprawozdaniu rocznym za 2019 r. przedsiębiorstwo państwowe Yunnan Chihong Zinc and Germanium stwierdziło również, że otrzymało w tym roku subsydia w wysokości 43 771 439 RMB ⁽¹³⁶⁾.
- (570) W związku z tym oczywiste jest, że rząd ChRL uczestniczy w całym łańcuchu wartości przewodów światłowodowych, co może mieć wpływ na ceny, które nie będą odzwierciedlały mechanizmów rynkowych. Za pośrednictwem wyżej określonych środków sektory produkujące surowce wykorzystywane do produkcji przewodów światłowodowych, w szczególności german i tetrachlorek germanu, podlegają interwencji rządowej.
- (571) W związku z tym, mając na uwadze fakt, że – jak wyjaśniono w motywie 769 – cło antydumpingowe może zostać ustalone na poziomie marginesu dumpingu, oraz potencjalne znaczenie okoliczności przedstawionych w motywie 765, Komisja podjęła decyzję o niekontynuowaniu dochodzenia w sprawie tego domniemanego subsydium i zastrzegła sobie prawo do powrotu do tej kwestii w razie potrzeby.

3.9. Wniosek dotyczący subsydiowania

- (572) Na podstawie dostępnych informacji Komisja obliczyła kwotę subsydiów stanowiących podstawę środków wyrównawczych w odniesieniu do przedsiębiorstw objętych próbą zgodnie z przepisami rozporządzenia podstawowego poprzez zbadanie każdego subsydium lub programu subsydiowania, a następnie zsumowała te dane liczbowe, aby obliczyć całkowitą kwotę subsydiów dla każdego producenta eksportującego w okresie objętym postępowaniem. Aby obliczyć przedstawiony poniżej całkowity poziom subsydiowania, Komisja obliczyła w pierwszej kolejności udział subsydiowania rozumiany jako stosunek kwoty subsydiów do całkowitego obrotu przedsiębiorstwa. Tę wartość procentową wykorzystano następnie do obliczenia kwoty subsydium przyznanego na wywóz produktu objętego postępowaniem do Unii w okresie objętym dochodzeniem. Następnie obliczono kwotę subsydiów na tonę produktu objętego postępowaniem wywiezionego do Unii w okresie objętym dochodzeniem, a przedstawione poniżej marginesy obliczono jako odsetek wartości kosztu, ubezpieczenia i frachtu („CIF”) tego samego wywozu na tonę.
- (573) Zgodnie z art. 15 ust. 3 rozporządzenia podstawowego łączna kwota subsydiów dla nieobjętych próbą przedsiębiorstw współpracujących została obliczona na podstawie łącznej średniej ważonej kwoty subsydiów wyrównawczych ustalonych dla współpracujących producentów eksportujących objętych próbą, z wyłączeniem kwot nieistotnych oraz kwoty subsydiów ustalonej dla pozycji, które objęte są przepisami art. 28 ust. 1 rozporządzenia podstawowego. Ustalając te kwoty, Komisja nie pominęła jednak ustaleń poczynionych częściowo na podstawie dostępnych faktów. W istocie Komisja uważa, że dostępne fakty wykorzystywane w tych przypadkach nie miały istotnego wpływu na informacje konieczne do sprawiedliwego ustalenia kwoty subsydiowania, tak więc eksporterzy, których nie zaproszono do współpracy w ramach dochodzenia, nie poniosą szkody w wyniku stosowania takiego podejścia ⁽¹³⁷⁾.
- (574) Biorąc pod uwagę wysoki poziom współpracy chińskich producentów eksportujących i reprezentatywność próby również pod względem kwalifikowalności do otrzymania subsydium, Komisja uznała za właściwe ustalenie wysokości kwoty dla „wszystkich pozostałych przedsiębiorstw” na poziomie najwyższej kwoty określonej dla przedsiębiorstw objętych próbą. Kwota dla „wszystkich pozostałych przedsiębiorstw” została zastosowana w odniesieniu do przedsiębiorstw, które nie współpracowały w ramach przedmiotowego dochodzenia.

⁽¹³⁵⁾ https://pdf.dfcfw.com/pdf/H2_AN202104221487092732_1.pdf?1619123432000.pdf, s. 171, ostatni dostęp w dniu 5 sierpnia 2021 r.

⁽¹³⁶⁾ <https://chxz.chinalco.com.cn/tzzgx/dqbg/202103/P020210325553668267186.pdf>, s. 221, ostatni dostęp w dniu 6 sierpnia 2021 r.

⁽¹³⁷⁾ Zob. także przez analogię WT/DS294/AB/RW, USA – Zerowanie (art. 21.5 DSU), sprawozdanie Organu Apelacyjnego z dnia 14 maja 2009 r., pkt 453.

Nazwa przedsiębiorstwa	Stopa subsydiowania
Grupa FTT: — FiberHome Telecommunication Technologies Co., Ltd. — Nanjing Wasin Fujikura Optical Communication Ltd. — Hubei Fiberhome Boxin Electronic Co., Ltd.	10,33 %
Grupa ZTT: — Jiangsu Zhongtian Technology Co., Ltd. — Zhongtian Power Optical Cable Co., Ltd.	5,1 %
Pozostałe przedsiębiorstwa współpracujące	7,8 %
Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	10,33 %

4. SZKODA

4.1. Jednostka miary

- (575) Chociaż oficjalne dane statystyczne dotyczące przywozu są podawane w kilogramach, Komisja uznała, zgodnie z uwagami producentów eksportujących i przemysłu Unii, że ta jednostka miary nie jest odpowiednia do prawidłowego pomiaru wielkości objętych postępowaniem. Dochodzenie pokazuje, że przemysł zwykle jako główny wskaźnik objętości stosuje długość a nie wagę. Może to być miara długości przewodu (kilometry przewodów) lub całkowitej długości zawartych w nim włókien (kilometry włókien). Biorąc pod uwagę, że obecne dochodzenie dotyczy przewodów, kilometry przewodów są uważa się za najbardziej odpowiednią jednostkę miary, która zostanie wykorzystana do określenia szkody poniżej.
- (576) W swoich uwagach dotyczących ostatecznego ujawnienia CCCME stwierdziła, że wielkość przywozu powinna być zostać obliczona na podstawie kilometrów światłowodów, a nie kilometrów przewodów, ponieważ kilometry światłowodów są przyjętym standardem branżowym i jedyną jednostką miary, która odzwierciedla ogromne różnice w liczbie światłowodów na przewód.
- (577) Komisja utrzymywała, że kilometr przewodów jest właściwą jednostką miary, ponieważ produkty objęte dochodzeniem są przewodami, a liczba światłowodów w przewodzie jest szczególną cechą przewodu, która znajduje odzwierciedlenie w numerze kontrolnym produktu. W związku z tym argument ten został odrzucony.

4.2. Definicja przemysłu Unii i produkcji unijnej

- (578) Produkt podobny był wytwarzany w okresie objętym dochodzeniem przez 29 producentów w Unii. Producenci ci, z wyjątkiem dwóch przedsiębiorstw wymienionych w kolejnej sekcji, reprezentują przemysł Unii w rozumieniu art. 9 ust. 1 rozporządzenia podstawowego. Po wystąpieniu Zjednoczonego Królestwa z Unii Europejskiej określenie szkody opiera się na danych z 27 państw członkowskich (UE-27) za cały okres badany.
- (579) Łączna produkcja unijna w okresie objętym dochodzeniem wynosiła 1,2 mln km przewodów. Komisja ustaliła tę wartość na podstawie wszystkich dostępnych informacji dotyczących przemysłu Unii, takich jak bezpośrednie informacje od 9 stron – 6 skarżących, 3 przedsiębiorstw popierających skargę – oraz informacje z badań rynkowych dotyczących pozostałych producentów. Jak wskazano w motywie 41, do próby wybrano trzech producentów unijnych, którzy odpowiadają za 52 % całkowitej unijnej produkcji produktu podobnego.

4.3. Wyłączenie dwóch producentów z przemysłu Unii

- (580) Na podstawie art. 9 ust. 1 rozporządzenia podstawowego producenci, którzy są powiązani z chińskimi eksporterami lub importerami albo sami są importerami produktu, w odniesieniu do którego zarzuca się przewóz po cenach subsydiowanych, mogą zostać wyłączeni z definicji przemysłu Unii. W art. 9 ust. 2 określono przypadki, gdy producenci uznaje się za powiązanych z eksporterami lub importerami.

- (581) Komisja zbadała istniejące powiązania przemysłu Unii z eksporterami lub importerami produktu objętego postępowaniem. W toku dochodzenia wykazano, że jeden objęty próbą producent unijny dokonał przywozu marginalnej ilości przewodów światłowodowych z Chin, a inny producent posiada udział mniejszościowy w kapitale nieobjętego próbą producenta eksportującego. Zważywszy na nieznaczną wielkość przywozu dokonanego przez pierwszego producenta oraz fakt, że drugi producent wykazał, iż nie kontroluje producenta eksportującego ani nie jest przez niego kontrolowany oraz że na skutek tych powiązań nie postępuje odmiennie od producentów niepowiązanych, Komisja stwierdziła zatem, że nie ma powodu, aby wykluczyć te przedsiębiorstwa z przemysłu Unii.
- (582) W odniesieniu do trzeciego producenta nieobjętego próbą Komisja uznała – w świetle jego powiązania z chińskim producentem eksportującym (który jest kontrolowany przez ten sam podmiot) oraz znacznych ilości przywozu z Chin – że należy wykluczyć tego producenta z definicji przemysłu Unii, mimo iż w Europie ma miejsce znacząca produkcja ze strony tego przedsiębiorstwa.
- (583) Podobnie w przypadku producenta niewspółpracującego w Unii, który zgłosił znaczną wielkość przywozu z Chin, Komisja postanowiła, że – biorąc pod uwagę powiązania z chińskim producentem eksportującym oraz znaczną wielkość przywozu – należy go również wykluczyć z przemysłu Unii.
- (584) Ponieważ w toku dochodzenia nie wykazano, że jakikolwiek inny producent był powiązany z chińskimi eksporterami albo dokonywał przywozu z Chin, nie są konieczne żadne dalsze wyłączenia z definicji przemysłu Unii.
- (585) CCCME argumentowała, że wielu producentów unijnych miało powiązania z chińskimi producentami przewodów światłowodowych, i zwróciła się do Komisji o przeprowadzenie segmentowej analizy szkody poprzez oddzielną analizę tego obszaru przywozu.
- (586) W swoich uwagach dotyczących ostatecznego ujawnienia CCCME powtórzyła swoje twierdzenie, że przywóz dokonywany przez producentów unijnych należy wyodrębnić i ocenić oddzielnie od przywozu prowadzonego przez inne strony. CCCME stwierdziła również, że Komisja powinna ujawnić wielkość i procentowy udział przywozu producentów unijnych od powiązanych i niepowiązanych producentów chińskich w OD.
- (587) Jak przedstawiono powyżej, Komisja należycie uwzględniła w swojej analizie powiązania producentów unijnych z chińskimi przedsiębiorstwami, wykluczając producentów z większym przywozem z Chin, a także wzięła pod uwagę ich relacje z chińskimi eksporterami. Producenci unijni objęci próbą przywozili znikome ilości (mniej niż 1 % ich produkcji) produktu objętego postępowaniem od powiązanych przedsiębiorstw w Chinach. Jak określono w motywach 582–584, innych przedsiębiorstwach produkujących w Unii i przywożących znaczne ilości nie uznano za przemysł Unii w rozumieniu art. 9 ust. 1 rozporządzenia podstawowego. W związku z tym argument ten został odrzucony.
- (588) Przedsiębiorstwo Connect Com przedłożyło wykaz innych unijnych producentów przewodów światłowodowych, którzy nie zostali uwzględnieni w skardze. Komisja odnotowała, że przedsiębiorstwa te nie współpracowały w toku dochodzenia, a szacunki w odniesieniu do niewspółpracujących producentów unijnych przedstawiono w oparciu o wiarygodne badanie rynkowe ⁽¹³⁸⁾.

4.4. Określenie właściwego rynku unijnego

- (589) W celu ustalenia, czy przemysł Unii doznał szkody, oraz w celu określenia konsumpcji i innych wskaźników ekonomicznych dotyczących sytuacji przemysłu unijnego Komisja zbadała, czy i w jakim stopniu późniejsze wykorzystanie produktu podobnego wytwarzanego przez przemysł unijny powinno być uwzględnione w analizie.

4.5. Wykorzystanie na użytek własny

- (590) Komisja ustaliła, że od 5,8 % do 4,4 % całkowitej produkcji producentów unijnych było przeznaczone w okresie badanym na użytek własny. W tym przypadku przewody dostarczano w ramach tego samego przedsiębiorstwa lub grupy przedsiębiorstw do dalszego przetwórstwa niższego szczebla, zwłaszcza do produkcji przewodów wyposażonych w złącza.

⁽¹³⁸⁾ Perspektywy dotyczące rynku przewodów opracowane przez CRU (sierpień 2020 r.), uzupełnione o informacje z badania rynkowego przekazane przez skarżących.

- (591) Podział na użytek własny i wolnorynkowy jest istotny przy analizie szkody, ponieważ produkty przeznaczone na użytek własny nie są narażone na bezpośrednią konkurencję ze strony przywozu. Natomiast produkcja przeznaczona na sprzedaż na wolnym rynku pozostaje w bezpośredniej konkurencji z przywozem produktu objętego postępowaniem.
- (592) Aby przedstawić możliwie najbardziej kompletny obraz przemysłu Unii, Komisja uzyskała dane dotyczące całej działalności związanej ze światłowodami i określiła, czy produkcja była przeznaczona na użytek własny czy do sprzedaży na wolnym rynku.
- (593) Komisja zbadała niektóre wskaźniki ekonomiczne odnoszące się do przemysłu Unii na podstawie danych dotyczących wolnego rynku. Te wskaźniki to: wielkość sprzedaży i ceny sprzedaży na rynku unijnym; udział w rynku; wzrost gospodarczy; wielkość i ceny wywozu; rentowność; zwrot z inwestycji; oraz przepływy pieniężne. Tam, gdzie było to możliwe i zasadne, ustalenia te zostały następnie porównane z danymi dotyczącymi rynku sprzedaży wewnętrznej, tak aby uzyskać pełny obraz sytuacji przemysłu Unii.
- (594) Inne wskaźniki ekonomiczne można było jednak wymiennie zbadać jedynie poprzez odniesienie się do całkowitej działalności, w tym użytku własnego przemysłu Unii ⁽¹³⁹⁾. Są to: produkcja; moce produkcyjne i wykorzystanie mocy produkcyjnych; inwestycje; zapasy; zatrudnienie; wydajność; wynagrodzenie; oraz zdolność do pozyskania kapitału.
- (595) W swoich uwagach dotyczących ostatecznego ujawnienia CCCME stwierdziła, że przy analizowaniu ogólnej pozycji rynkowej przemysłu Unii nie powinno się pomijać rynku sprzedaży wewnętrznej.
- (596) W tym względzie – jak zostało to opisane poniżej – Komisja odnotowuje, że nie pominęła rynku sprzedaży wewnętrznej, ale uwzględniła go i oceniła zmiany zachodzące na nim w miarę upływu czasu. Pozwoliło to uzyskać pełny obraz sytuacji, w jakiej znajdował się przemysł Unii. Niewielki i zmniejszający się rozmiar takiego rynku świadczy o tym, że nie wywierał on żadnego istotnego wpływu na sytuację przemysłu Unii. Komisja przypomina również, że przewody ze złączami nie stanowią produktu objętego postępowaniem.

4.6. Konsumpcja w Unii

- (597) Komisja ustaliła konsumpcję w Unii na podstawie danych dotyczących sprzedaży określonych przez skarżącego oraz danych dotyczących przywozu ustalonych zgodnie z metodyką opisaną w motywach 600–607.
- (598) Konsumpcja w Unii kształtowała się następująco:

Tabela 1

Konsumpcja w Unii (w kilometrach przewodów)

	2017	2018	2019	OD
Całkowita konsumpcja w Unii na wolnym rynku	1 276 902	1 537 999	1 655 737	1 760 092
<i>Indeks</i>	100	120	130	138
Rynek sprzedaży wewnętrznej	61 505	59 802	62 710	54 205
<i>Indeks</i>	100	97	102	88

Źródło:

Współpracujący producenci eksportujący, organy celne UE, Eurostat, skarżący.

- (599) Konsumpcja na wolnym rynku w Unii wzrosła w okresie badanym o 38 %. W istocie w połączeniu z szeroką ekspansją cyfrową w UE jest to rynek charakteryzujący się silnym wzrostem, którego szybkie tempo prawdopodobnie się utrzyma ⁽¹⁴⁰⁾. Konsumpcja rosła do okresu objętego dochodzeniem, pomimo faktu, że druga część tego okresu (tj. pierwsza połowa 2020 r.) zbiegła się z pierwszymi miesiącami zakłóceń związanych z pandemią COVID-19. Z ustaleń wynikających z dochodzenia wynika, że pandemia, która rozpoczęła się w ostatnich miesiącach okresu

⁽¹³⁹⁾ Wskaźniki te oparto na zebranych przez skarżącego bezpośrednich danych dotyczących 8 skarżących lub popierających producentów unijnych (z wyłączeniem jednego przedsiębiorstwa z powodów wyjaśnionych w motywie 574), którzy reprezentują prawie 80 % produkcji unijnej w okresie objętym dochodzeniem, oraz na szacunkach dotyczących pozostałych producentów unijnych na podstawie badań rynku.

⁽¹⁴⁰⁾ CRU Cables Market Outlook [sprawozdanie CRU dotyczące perspektyw rynku przewodów], sierpień 2020 r., s. 29 oraz CRU Worldwide Cable Market Summary by Application and Region [podsumowanie światowego rynku przewodów według zastosowań i regionów przygotowane przez CRU], luty 2021 r.

objętego dochodzeniem, oraz związane z nią środki zapobiegawcze spowodowały co prawda wzrost, ale nie powstrzymały zwiększenia konsumpcji produktu objętego postępowaniem w Unii w całym okresie objętym dochodzeniem. Rynek sprzedaży wewnętrznej stanowi wykorzystanie przewodów światłowodowych w rozwiązaniach połączeniowych oferowanych przez firmy, w tym przewodów wyposażonych w łączniki; w okresie badanym odnotowano spadek o 12 % jego wielkości, bardzo ograniczonej w stosunku do całego rynku.

4.7. Przywóz z państwa, którego dotyczy postępowanie

4.7.1. Wielkość i udział w rynku przywozu z państwa, którego dotyczy postępowanie

- (600) Oficjalne statystyki przywozowe dotyczące kodu CN 8544 70 00 podawane są w kilogramach, a ten sam kod obejmuje produkty inne niż produkt objęty postępowaniem. Aby uzyskać bardziej precyzyjny obraz przywozu, Komisja przeanalizowała szczegółowe informacje przekazane przez krajowe organy celne w odniesieniu do pełnego zestawu pojedynczych transakcji przywozowych w okresie od 2017 r. do OD, zgłoszonych przez importerów w ich zgłoszeniach celnych i przetworzonych przez wyżej wymienione organy. Informacje dotyczyły przywozu do 9 państw członkowskich (Bułgarii, Danii, Francji, Niemiec, Węgier, Niderlandów, Portugalii, Rumunii i Hiszpanii) i zostały uznane za reprezentatywne, ponieważ obejmowały 79 % przywozu w okresie badanym. Szczegółowa analiza przeprowadzona na tej podstawie doprowadziła do przedstawionych poniżej wniosków.
- (601) W swoich uwagach dotyczących ostatecznego ujawnienia przedsiębiorstwo Connect Com twierdziło, że przywóz zbadano jedynie w dziewięciu państwach członkowskich, co nie było reprezentatywne, ponieważ w analizie tej nie uwzględniono dużych państw członkowskich, takich jak Włochy, Polska, Austria itd. W tym względzie Komisja zauważa, że informacje otrzymane od krajowych organów celnych stanowiły podstawę dodatkowej analizy mającej na celu bardziej precyzyjne określenie produktu objętego postępowaniem sklasyfikowanego w ramach pełnego kodu CN 8544 70 00. Komisja wykorzystwała informacje od wszystkich organów krajowych, które w terminie odpowiedziały na jej wniosek o udzielenie informacji i uznała, że 79 % łącznego przywozu daje reprezentatywny obraz udziału produktu objętego postępowaniem w całym przywozie objętym kodem CN. Komisja uznała zatem, że argument ten jest nieuzasadniony.
- (602) Jeżeli chodzi o wielkość przywozu z Chin, określono ją na tej samej podstawie jak w przypadku oddzielnego dochodzenia antydumpingowego, tj. na podstawie informacji przekazanych w czasie kontroli wyrywkowej przez chińskich producentów eksportujących.
- (603) Przywóz z innych państw trzecich określono na podstawie szczegółowego działania, o którym mowa w motywie 600, w ramach którego ustalono wielkość przywozu produktu objętego postępowaniem w kg i przeliczono na km przewodów przy użyciu dokładnych przeliczników zadeklarowanych przez chińskich producentów eksportujących w ich odpowiedziach na dodatkowy wniosek o przedstawienie informacji, o którym mowa w motywie 60.
- (604) Udział przywozu w rynku został ustalony na podstawie wielkości przywozu w porównaniu z wielkością konsumpcji na wolnym rynku przedstawioną w tabeli 1.
- (605) Przywóz z państwa, którego dotyczy postępowanie, kształtował się następująco:

Tabela 2

Wielkość przywozu i udział w rynku

	2017	2018	2019	OD
Wielkość przywozu z państwa, którego dotyczy postępowanie (km przewodów)	189 479	354 167	434 754	498 335
Indeks	100	187	229	263
Udział w rynku (%)	14,8	23,0	26,3	28,3
Indeks	100	155	177	191

Źródło:

Współpracujący producenci eksportujący, Eurostat, organy celne UE.

- (606) W kontekście znacznej nadwyżki mocy produkcyjnych w Chinach (szacowanej na ponad dwukrotność całego rynku UE na podstawie analizy rynkowej dostarczonej przez skarżących⁽¹⁴¹⁾), przywóz w okresie badanym z państwa, którego dotyczy postępowanie, wzrósł z około 190 000 km przewodów do około 500 000 km przewodów, co stanowi bardzo znaczący, ponad dwuipółkrotny, wzrost. Ten 163 % wzrost jest ponad czterokrotnie wyższy niż wzrost konsumpcji, co uwydatnia rozmiar i siłę chińskiej penetracji tego rynku.
- (607) W związku z tym udział w rynku tego przywozu wzrósł z 14,8 % do 28,3 % w okresie badanym, co stanowi bardzo znaczący wzrost o 91 %. Należy zauważyć, że wielkość przywozu z Chin wykazywała wzrost w każdym roku okresu badanego, co wskazuje na szybkość i wielkość penetracji rynku.
- (608) W swoich uwagach dotyczących ostatecznego ujawnienia CCCME argumentowała, że udział przemysłu Unii w rynku był niedoszacowany, natomiast udział przywozu z Chin w rynku – zawyżony. W tym względzie CCCME stwierdziła również, że dane rynkowe powinny bazować na kilometrach światłowodów, a nie na kilometrach przewodów, co przełożyłoby się na zmniejszenie udziału przywozu z Chin w rynku.
- (609) Jak wyjaśniono w motywie 575 w toku dochodzenia ustalono, że kilometr przewodu stanowi najodpowiedniejszą jednostkę miary dla produktu objętego postępowaniem. W związku z tym argument ten został odrzucony.

4.7.2. Ceny przywozu z państwa, którego dotyczy postępowanie, podcięcie cenowe, zaniżanie cen

- (610) Komisja określiła ceny przywozu w oparciu o przekazane przez współpracujących eksporterów odpowiedzi na wniosek o przedstawienie informacji.
- (611) Średnia cena importowa w przywozie z państwa, którego dotyczy postępowanie, kształtowała się następująco:

Tabela 3

Ceny importowe (w EUR/km przewodów)

	2017	2018	2019	OD
Chiny	452,9	401,9	468,5	349,1
Indeks	100	89	103	77

Źródło:

Współpracujący producenci eksportujący.

- (612) Ceny importowe z Chin obniżyły się z 452 EUR/km przewodów do 349 EUR/km przewodów w okresie badanym, co oznacza spadek o 23 %. Zmiany te należy rozpatrywać w świetle zwiększonej agresywności chińskich producentów eksportujących, która jest związana z nadwyżką mocy produkcyjnych w tym państwie (zob. motyw 606). Wskaźnik ten należy ponadto rozpatrywać w kontekście znacznych różnic cen za daną długość między różnymi rodzajami produktów oraz znacznych różnic w asortymencie produktów rok do roku. Zróźnicowanie produktów wynikało zarówno ze zmienności, a zatem również ceny sprzedawanych rodzajów przewodów, jak i z faktu, że nie wszystkie rodzaje produktów były objęte przetargami lub sprzedawane w każdym roku.
- (613) W celu uniknięcia zmian asortymentu produktów nierozzerwalnie związanych z seriami cen w okresie badanym oraz w celu uzyskania dokładniejszych i bardziej reprezentatywnych danych Komisja przeanalizowała również obszerne informacje przedstawione przez chińskich eksporterów i producentów unijnych objętych próbą w oparciu o bardziej zagregowane grupy bezpośrednio porównywalnych produktów. Dzięki temu wyodrębniono 35 identycznych (mających swój odpowiednik) grup sprzedawanych zarówno przez chińskich eksporterów, jak i przemysł Unii, i w odniesieniu do których odnotowano sprzedaż w każdym badanym roku. Innymi słowy, Komisja uzyskała kompletne szeregi czasowe wraz z ceną dla poszczególnych rodzajów produktów w każdym roku okresu badanego. Ceny te można uznać za reprezentatywne dla całego wywozu z Chin w okresie badanym, obejmującego 62 % wywozu dokonanego przez przedsiębiorstwa objęte próbą w okresie objętym dochodzeniem. Uzyskane w ten sposób szeregi czasowe kształtowały się następująco, w oparciu o zagregowane dane ważne:

⁽¹⁴¹⁾ Na podstawie źródeł dostępnych publicznie (artykuł CRU z dnia 10 stycznia 2020 r. pt. „Further instability on the horizon as tumultuous year ends” [Dalsza niestabilność na horyzoncie na koniec burzliwego roku] i slajdów z konferencji CRU dotyczącej przewodów – Wire Cable Conference, czerwiec 2019 r.), przekazanych w formie załączników 6.1 oraz 6.5 do skargi oraz szerzej omawianych w skardze.

Tabela 3-bis

Przywóz z Chin (EUR/km przewodów)

	2017	2018	2019	OD
Średnia cena	854	720	593	320
Indeks	100	84	69	38
Reprezentatywność (%)	94	35	59	62

- (614) Dane te świadczą o znacznym, ciągłym spadku cen wywozu z Chin. Innymi słowy, porównując sprzedaż tych samych typów produktu rok do roku, w poszczególnych latach można zaobserwować wyraźny i zauważalny spadek cen przywozu z Chin – były one znacznie niższe od cen stosowanych przez producentów unijnych w okresie 2018–OD (tabela 7-bis).
- (615) W tym kontekście Komisja ustaliła podcięcie cenowe w okresie objętym dochodzeniem poprzez porównanie:
- średnich ważonych cen sprzedaży poszczególnych rodzajów produktu stosowanych przez objętych próbą producentów unijnych wobec niepowiązanych klientów na rynku unijnym, dostosowanych do poziomu cen ex-works, oraz
 - odnośnych średnich ważonych cen przywozu poszczególnych rodzajów produktu dokonywanego przez objętych próbą producentów z Chin na rzecz pierwszego niezależnego klienta na rynku unijnym, ustalonych na podstawie kosztu, ubezpieczenia i frachtu (CIF) z odpowiednimi korektami uwzględniającymi koszty ponoszone po przywozie.
- (616) Porównania cen dokonano według poszczególnych rodzajów produktu w odniesieniu do transakcji na tym samym poziomie handlu, z zastosowaniem, w uzasadnionych przypadkach, odpowiednich korekt. Wynik porównania wyrażono jako odsetek obrotów objętych próbą producentów unijnych w okresie objętym dochodzeniem. Wykazał on, że średnia ważona marginesu podjęcia cenowego dla dwóch objętych próbą producentów eksportujących wynosiła 30,0 % i 33,2 %, co daje ogólny margines podjęcia cenowego w wysokości 31,5 %. Jak opisano w motywie 673, analiza przetargów potwierdza występowanie podjęcia cenowego na poziomie przetargów.
- (617) Jest to zgodne z cenami ustalonymi w motywach 613 i 614.
- (618) W swoich uwagach dotyczących ostatecznego ujawnienia grupa ZTT argumentowała również, że Komisja nie przedstawiła żadnych wyjaśnień dotyczących zagregowanych grup PCN, które należy w związku z tym uznać za arbitralne. CCCME stwierdziło, że korzystanie z tych grup świadczyło o istnieniu problemu związanego z dopasowaniem i porównywalnością cen przemysłu Unii i cen producentów chińskich. CCCME odniosła się do sprawozdania zespołu orzekającego w sprawie Chin – urządzenia rentgenowskie ⁽¹⁴²⁾, w którym stwierdzono, że organ prowadzący dochodzenie ma obowiązek zapewnić, aby produkty porównywane w ramach analizy podjęcia cenowego i tłumienia cen były rzeczywiście porównywalne, oraz stwierdziła, że Komisja nie zapewniła takiej porównywalności cen.
- (619) Komisja nie zgodziła się z tym twierdzeniem z dwóch powodów. Po pierwsze, wspomniane grupy nie były wykorzystywane przy obliczaniu podjęcia cenowego i zaniżania cen. Po drugie, użyto ich do porównania cen według rodzaju, jak określono w motywie 613, właśnie po to, aby zagwarantować, że znaczne zmiany asortymentu produktów w omawianym okresie nie wpłyną na trendy cenowe obserwowane w miarę upływu czasu, przyczyniając się tym samym do poprawy ich porównywalności w dłuższym okresie w oparciu o grupy, które – jak wyjaśniono powyżej – były reprezentatywne dla produktu objętego postępowaniem.
- (620) Komisja zwróciła uwagę na fakt, że przy ocenianiu marginesu podjęcia cenowego i marginesu zaniżania cen przyjęła, iż podstawą porównania będą modele wywożone do Unii z państwa, którego dotyczy postępowanie. Fakt, że nie wszystkie wywożone modele były sprzedawane przez przemysł Unii, wynika ze specyfiki porównywania sprzedaży eksportowej producentów eksportujących ze sprzedażą przemysłu Unii. W omawianym przypadku ogólny współczynnik dopasowania wyniósł około 70 % dla chińskich producentów eksportujących objętych próbą, co Komisja uznała za poziom w pełni wystarczający do zapewnienia możliwości przeprowadzenia szeroko zakrojonego i obiektywnego porównania wywożonych modeli z tymi sprzedawanymi przez przemysł Unii.

⁽¹⁴²⁾ Sprawozdanie panelu – Chiny – ostateczne cła antydumpingowe na rentgenowskie urządzenia do kontroli bezpieczeństwa pochodzące z Unii Europejskiej – WT/DS425/R, pkt 7.67.

4.8. Sytuacja gospodarcza przemysłu Unii

4.8.1. Uwagi ogólne

- (621) Zgodnie z art. 8 ust. 4 rozporządzenia podstawowego badanie wpływu przywozu towarów po cenach subsydiowanych na przemysł unijny zawierało ocenę wszystkich wskaźników gospodarczych, które wywierają wpływ na przemysł unijny w okresie badanym.
- (622) Komisja otrzymała od stron szereg uwag dotyczących szkody. Rząd ChRL twierdził, że przywóz z Chin nie spowodował szkody ani zagrożenia wystąpienia szkody, ponieważ wskaźniki sugerowały, że sytuacja przemysłu Unii była dobra i że przemysł Unii, z jego udziałem w rynku, nadal zajmował pozycję dominującą. Przedsiębiorstwo Connect Com zauważyło, że spadek udziału w rynku przemysłu Unii był bardzo ograniczony i nastąpił w kontekście prawdopodobnie oligopolistycznej struktury rynku.
- (623) Przedsiębiorstwo Connect Com stwierdziło, że szkoda, nawet jeśli istniała, była nieznaczna, jeżeli zyski były osiągnięte do minimalnej marży zysku wynoszącej 5 %, i przypomniało w tym względzie decyzję Komisji z dnia 23 grudnia 1988 r. kończącą postępowanie antydumpingowe dotyczące przywozu niektórych przenośnych radiotelefonów komórkowych pochodzących z Kanady, Hongkongu i Japonii ⁽¹⁴³⁾ oraz wyrok z dnia 17 grudnia 1997 r., European Fertilizer Manufacturers Association (EFMA) przeciwko Radzie ⁽¹⁴⁴⁾. Należy jednak przypomnieć, że w decyzji w sprawie radiotelefonów uwzględniono marżę zysku w świetle innych poprawiających się wskaźników, a wspomniana sprawa sądowa dotyczyła twierdzenia – które Sąd odrzucił – że zysk docelowy ustalony przez Komisję w trakcie dochodzenia powinien być wyższy. Dlatego też precedensy te nie potwierdzają poglądu, że szkoda byłaby nieistotna, gdyby marże zysku wynosiły powyżej 5 %. Szkodę ustala się na podstawie całościowej oceny wszystkich czynników wymienionych w art. 8 ust. 4 rozporządzenia podstawowego, analizowanych w kontekście konkretnego badanego rynku i sektora. Ponadto osiągnięty przez sektor zysk był niższy od zysku docelowego ustalonego z uwzględnieniem wszystkich elementów odnoszących się do badanego sektora, jak wymaga tego art. 12 ust. 1a rozporządzenia podstawowego.
- (624) W celu określenia szkody Komisja wprowadziła rozróżnienie między makroekonomicznymi i mikroekonomicznymi wskaźnikami szkody. Komisja oceniła wskaźniki makroekonomiczne na podstawie danych zawartych w odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu przedłożonej przez skarżącego, obejmującej dane dotyczące wszystkich producentów unijnych. Komisja oceniła wskaźniki mikroekonomiczne na podstawie danych przedstawionych w odpowiedziach na pytania zawarte w kwestionariuszu, udzielonych przez objętych próbą producentów unijnych.
- (625) Do wskaźników makroekonomicznych zalicza się: produkcję, moce produkcyjne, wykorzystanie mocy produkcyjnych, wielkość sprzedaży, udział w rynku, wzrost, zatrudnienie, wydajność, wielkość marginesu subsydiowania oraz poprawę sytuacji po wcześniejszym subsydiowaniu.
- (626) Do wskaźników mikroekonomicznych zalicza się: średnie ceny jednostkowe, koszt jednostkowy, koszty pracy, zapasy, rentowność, przepływy środków pieniężnych, inwestycje, zwrot z inwestycji i zdolność do pozyskania kapitału.

4.8.2. Wskaźniki makroekonomiczne

4.8.2.1. Produkcja, moce produkcyjne i wykorzystanie mocy produkcyjnych

- (627) Całkowita produkcja unijna, moce produkcyjne i wykorzystanie mocy produkcyjnych kształtowały się w okresie badanym następująco:

Tabela 4

Produkcja, moce produkcyjne i wykorzystanie mocy produkcyjnych

	2017	2018	2019	OD
Wielkość produkcji (w km przewodów)	1 062 482	1 195 017	1 250 881	1 229 252
Indeks	100	112	118	116

⁽¹⁴³⁾ Dz.U. L 362 z 30.12.1988, s. 59, motyw 7.

⁽¹⁴⁴⁾ Wyrok z dnia 17 grudnia 1997 r., EFMA przeciwko Radzie, T-121/95, ECLI:EU:T:1997:198, pkt 105 i nast.

Moce produkcyjne (w km przewodów)	1 585 738	1 748 667	2 019 526	2 084 082
<i>Indeks</i>	100	110	127	131
Wykorzystanie mocy produkcyjnych (%)	67	68	62	59
<i>Indeks</i>	100	102	92	88

- (628) W całym okresie objętym postępowaniem wielkość produkcji przemysłu Unii wzrosła o 16 %. Ze szczegółowej analizy wynika, że w latach 2017–2019 produkcja Unii wzrosła o 18 %, natomiast w okresie objętym dochodzeniem produkcja Unii nieznacznie spadła o 2 punkty procentowe.
- (629) Ogólny wzrost w okresie badanym wynikał ze wzrostu popytu opisanego w tabeli 1. W okresie badanym przemysł Unii zdołał jednak zwiększyć swoją produkcję jedynie o 16 % na rynku rosnącym o 38 %. Przemysł Unii nie był zatem w stanie odnieść w pełni korzyści z rozwoju rynku.
- (630) W okresie badanym unijne moce produkcyjne wzrosły o 31 %. Odzwierciedla to inwestycje dokonane przez niektórych producentów unijnych w celu dostosowania się do wzrostu rynku. Próba ta została udaremniona przez zwiększoną penetrację rynku przez produkty chińskie, które – poprzez stosowanie w odniesieniu do nich nieuczciwych strategii cenowych – w coraz większym stopniu odbierały udziały w rynku przemysłowi Unii.
- (631) W rezultacie wykorzystanie mocy produkcyjnych spadło o 12 %, osiągając poziom poniżej 60 % w OD: producentom unijnym uniemożliwiono zwiększenie produkcji zgodnie ze wzrostem rynku.

4.8.2.2. Wielkość sprzedaży i udział w rynku

- (632) Wielkość sprzedaży i udział przemysłu Unii w rynku kształtowały się w okresie badanym następująco:

Tabela 5

Wielkość sprzedaży i udział w rynku

	2017	2018	2019	OD
Wielkość sprzedaży na rynku unijnym (w km przewodów)	882 772	945 842	1 009 439	995 703
<i>Indeks</i>	100	107	114	113
Rynek sprzedaży wewnętrznej	61 505	59 802	62 710	54 205
<i>Indeks</i>	100	97	102	88
Rynek sprzedaży wewnętrznej jako % całkowitej sprzedaży w Unii	7,0	6,3	6,2	5,4
<i>Indeks</i>	100	91	89	78
Sprzedaż na wolnym rynku	821 268	886 040	946 729	941 498
<i>Indeks</i>	100	108	115	115
Udział w rynku sprzedaży wolnorynkowej (%)	64,3	57,6	57,2	53,5
<i>Indeks</i>	100	90	89	83

Źródło:
Przemysł Unii.

- (633) W całym okresie objętym postępowaniem całkowita wielkość sprzedaży w Unii przemysłu Unii wzrosła o 13 %. Ze względu jednak na wzrost konsumpcji udział w wolnym rynku zmniejszył się w okresie badanym z 64,3 % do 53,5 %, co stanowiło spadek o ponad 10 punktów procentowych (-17 %).
- (634) Wielkość sprzedaży w Unii w okresie badanym wzrosła o 15 %. Sprzedaż unijna była bardzo zbliżona do tendencji w unijnej produkcji, ponieważ w przemyśle w znacznym stopniu stosuje się system produkcji na zamówienie.
- (635) Rynek sprzedaży wewnętrznej przemysłu Unii (wyrażony jako odsetek całkowitej sprzedaży w Unii) był na bardzo niskim poziomie w całym okresie badanym i utrzymywał tendencję spadkową, której efektem był spadek z 7 % w 2017 r. do 5,4 % w okresie objętym dochodzeniem. Miało to znikomy wpływ ze względu na ograniczony rozmiar tego rynku.

4.8.2.3. Wzrost

- (636) Ze spadku udziału w rynku wielkości sprzedaży w Unii wynika, że w okresie badanym przemysł Unii nie był w stanie skorzystać ze wzrostu na rynku Unii.

4.8.2.4. Zatrudnienie i wydajność

- (637) Zatrudnienie i wydajność kształtowały się w okresie badanym następująco:

Tabela 6

Zatrudnienie i wydajność

	2017	2018	2019	OD
Liczba pracowników (EPC ⁽¹⁴⁵⁾)	4 088	4 589	4 815	4 659
<i>Indeks</i>	100	112	118	114
Wydajność (w km przewodów/EPC)	260	260	260	264
<i>Indeks</i>	100	100	100	102

Źródło:
Przemysł Unii.

- (638) Zatrudnienie w przemyśle Unii wzrosło od roku 2017 do roku 2019 o 18 % pod względem EPC. Po tym wzroście nastąpił spadek o 4 punkty procentowe w okresie objętym dochodzeniem. Zmiany te są w dużej mierze zgodne z tendencją w wielkości produkcji przedstawioną w tabeli 3.
- (639) Ponieważ dane dotyczące produkcji i zatrudnienia były bardzo zbliżone do siebie, wydajność w przeliczeniu na kilometry przewodów na pracownika pozostała w dużej mierze stabilna.

4.8.2.5. Wielkość marginesu subsydiowania oraz poprawa sytuacji po subsydiowaniu w przeszłości

- (640) Wszystkie marginesy subsydiowania znacznie przekraczały poziom *de minimis*. Wpływ wielkości rzeczywistego marginesu subsydiowania na przemysł Unii był znaczny, jeśli weźmie się pod uwagę wielkość i ceny przywozu z państwa, którego dotyczy postępowanie.
- (641) Jest to pierwsze dochodzenie antysubsydyjne dotyczące produktu objętego postępowaniem. W związku z tym brak było dostępnych danych umożliwiających ocenę skutków ewentualnego wcześniejszego subsydiowania.

⁽¹⁴⁵⁾ Ekwiwalent pełnego czasu pracy.

4.8.3. Wskaźniki mikroekonomiczne

4.8.3.1. Ceny i czynniki wpływające na ceny

- (642) Średnie ważone jednostkowe ceny sprzedaży stosowane przez objętych próbą producentów unijnych wobec niepowiązanych klientów w Unii kształtowały się w okresie badanym następująco:

Tabela 7

Ceny sprzedaży w Unii

	2017	2018	2019	OD
Średnia jednostkowa cena sprzedaży w Unii (EUR/km przewodów)	816	861	944	821
<i>Indeks</i>	100	105	116	101
Jednostkowy koszt produkcji (EUR/km przewodów)	756	785	860	758
<i>Indeks</i>	100	104	114	100

Źródło:

Producenci unijni objęci próbą.

- (643) Ceny sprzedaży na rynku unijnym dla podmiotów niepowiązanych (wolny rynek) wzrosły w okresie 2017–2019 o 16 %, a następnie w OD spadły, osiągając poziom podobny do odnotowanego w 2017 r. (+1 %). Poziom cen zależy jednak w dużej mierze od złożoności sprzedawanych produktów, ponieważ cena może się znacznie różnić w zależności od właściwości poszczególnych przewodów (m.in. liczby włókien, liczby i rodzaju powłok itp.).
- (644) Jest to oczywiste, gdy porównuje się zmianę cen ze zmianą kosztów produkcji, biorąc pod uwagę, że bardziej złożone przewody, które mogą być sprzedawane po wyższych cenach, wiążą się również z wyższymi kosztami produkcji.
- (645) Jednostkowy koszt produkcji wzrósł w latach 2017–2019 o 14 %, mniej więcej zgodnie ze średnimi cenami na wolnym rynku unijnym (16 %). Następnie spadł o 14 %, również zgodnie ze spadkiem cen w tym samym okresie od 2019 r. do OD (15 %).
- (646) Jak wyjaśniono w motywie 613, w celu uniknięcia zmian asortymentu produktów nierozzerwalnie związanych z seriami cen w okresie badanym Komisja przeanalizowała obszerne informacje przedstawione przez chińskich eksporterów i producentów unijnych objętych próbą w oparciu o bardziej zagregowane grupy bezpośrednio porównywalnych produktów. Dzięki temu wyodrębniono 35 identycznych (mających swój odpowiednik) grup sprzedawanych zarówno przez chińskich eksporterów, jak i przemysł Unii, i w odniesieniu do których istnieje pełny szereg czasowy dla każdego roku okresu badanego.
- (647) Są one reprezentatywne dla sprzedaży przemysłu UE w tym okresie i stanowią ponad 34 % sprzedaży takich produktów posiadających swoje odpowiedniki w okresie objętym dochodzeniem. Wynikający z tego reprezentatywny szereg czasowy przedstawia się następująco:

Tabela 7-bis

Przemysł Unii (EUR/km przewodów)

	2017	2018	2019	OD
Średnia cena	817	780	792	719
<i>Indeks</i>	100	95	97	88
Reprezentatywność (%)	42	38	35	34

- (648) Dane te wskazują na znaczny spadek cen przemysłu Unii, podobny do spadku cen obserwowanego w przypadku wywozu z Chin, o którym wspomniano w motywie 613.
- (649) Ponadto, biorąc pod uwagę, że klienci często zamawiają rodzaje przewodów światłowodowych dostosowane do ich specyficznych potrzeb oraz że niektóre państwa członkowskie określają również szczególne wymogi techniczne, porównanie cen w czasie dla tego samego klienta i państwa członkowskiego zapewnia jeszcze dokładniejszy obraz zmian cen. Przemysł Unii przedstawił dodatkowe szczegółowe informacje w tym zakresie. Trend cenowy w przypadku dwudziestu najważniejszych takich kombinacji produkt-grupa-klient-państwo członkowskie kształtował się następująco ⁽¹⁴⁶⁾:

Tabela 7-ter

Przemysł Unii (EUR/km przewodów)

	2017	2018	2019	OD
100		73	56	59

- (650) Dane te ukazują wyraźny spadek cen przemysłu Unii w okresie badanym, bardzo zbliżony do spadku cen wywozu z Chin, o którym wspomniano w motywach 610–614.

4.8.3.2. Koszty pracy

- (651) Średnie koszty pracy objętych próbą producentów unijnych kształtowały się w okresie badanym następująco:

Tabela 8

Średnie koszty pracy na pracownika

	2017	2018	2019	OD
Średnie koszty pracy na pracownika (EUR/EPC)	39 511	35 826	39 157	38 966
Indeks	100	91	99	99

Źródło:

Producenci unijni objęci próbą.

- (652) Średni koszt pracy na pracownika pozostawał stosunkowo stabilny w okresie od 2017 r. do OD. Niewielki spadek w roku 2018 odpowiada wzrostowi liczby EPC o 13 % i odzwierciedla koszty tej dodatkowej siły roboczej.

4.8.3.3. Zapasy

- (653) Stan zapasów objętych próbą producentów unijnych kształtował się w okresie badanym następująco:

Tabela 9

Zapasy

	2017	2018	2019	OD
Stan zapasów na koniec okresu sprawozdawczego (w km przewodów)	134 925	161 561	161 878	171 058
Indeks	100	120	120	127
Stan zapasów na koniec okresu sprawozdawczego jako odsetek produkcji (%)	12,7	13,5	12,9	13,9

⁽¹⁴⁶⁾ Są one reprezentatywne, obejmując 36 % sprzedaży przemysłu Unii w okresie objętym dochodzeniem.

<i>Indeks</i>	100	106	102	110
---------------	-----	-----	-----	-----

Źródło:

Producenci unijni objęci próbą.

- (654) Poziom zapasów w przypadku producentów unijnych objętych próbą wzrósł w okresie badanym o 27 %. Podczas gdy wzrost zapasów oznacza wolniejszy obrót w sprzedaży niektórych powtarzających się pozycji i może być związany z coraz większymi trudnościami przemysłu Unii w sprzedaży swoich produktów z powodu bardzo agresywnej konkurencji cenowej ze strony chińskich producentów eksportujących, wzrost w okresie 2019–OD może być również związany z efektem sezonowym. W każdym przypadku, biorąc pod uwagę, że większość produkcji odbywa się na podstawie zamówień i specyfikacji klientów, zapasy nie stanowią głównego wskaźnika szkody.

4.8.3.4. Rentowność, przepływy środków pieniężnych, inwestycje, zwrot z inwestycji i zdolność do pozyskania kapitału

- (655) Rentowność, przepływy środków pieniężnych, inwestycje i zwrot z inwestycji objętych próbą producentów unijnych kształtowały się w okresie badanym następująco:

Tabela 10

Rentowność, przepływy środków pieniężnych, inwestycje i zwrot z inwestycji

	2017	2018	2019	OD
Rentowność sprzedaży klientom niepowiązanym w Unii (% obrotu ze sprzedaży)	8,1	8,4	8,5	7,9
<i>Indeks</i>	100	104	104	97
Przepływy środków pieniężnych (w EUR)	33 254 746	48 644 480	41 707 715	39 805 852
<i>Indeks</i>	100	146	125	120
Inwestycje (w EUR)	60 405 839	67 794 023	82 761 718	59 886 812
<i>Indeks</i>	100	112	137	99
Zwrot z inwestycji (%)	34	36	24	20
<i>Indeks</i>	100	105	70	58

Źródło:

Producenci unijni objęci próbą.

- (656) Komisja określiła rentowność objętych próbą producentów unijnych, wyrażając zysk netto przed opodatkowaniem ze sprzedaży produktu podobnego klientom niepowiązanym w Unii jako odsetek obrotów z tej sprzedaży.
- (657) Rentowność producentów objętych próbą była dodatnia, ale rażąco niska w całym okresie badanym, i spadła z 8,1 % w 2017 r. do 7,9 % w okresie objętym dochodzeniem.
- (658) W swoich uwagach dotyczących ostatecznego ujawnienia grupa ZTT stwierdziła, że – po przeprowadzeniu analizy opierającej się na inżynierii odwrotnej – przemysł Unii uzyskiwał bardzo wysoki zysk z tytułu zawyżania ceny na rynku Unii, co wzbudziło poważne obawy co do szkody poniesionej przez przemysł Unii, i że podcięcie cenowe było spowodowane irracjonalną polityką ustalania cen stosowaną przez przemysł Unii, a nie przywozem tanich produktów z Chin.
- (659) Komisja nie zgodziła się z tym twierdzeniem. Przedstawiona przez grupę ZTT analiza opierająca się na inżynierii odwrotnej miała charakter fragmentaryczny i nie opierała się na wynikach pełnej oceny kosztów i cen. Komisja zwerifikowała marżę zysku na podstawie wyczerpujących informacji; analiza ta wykazała, że ich poziom został ustalony prawidłowo, zgodnie z opisem w motywach 655–657. W związku z tym argument ten został odrzucony.

- (660) Skarżący twierdzili, że potrzeba inwestycji i badań w sektorze wymagałaby marży zysku w wysokości 15 %. Dochodzenie wykazało, że – opierając się na danych za okres badany – poziom już zaplanowanych inwestycji, które zostałyby zrealizowane w normalnych okolicznościach, aby nadążyć za zmianami na rynku, musiały zostać podtrzymane przez zyski w wysokości średnio 13,4 %. Inwestycje te obejmowały następujące zagadnienia: koszty przebrojenia urządzeń i ich utrzymania w celu zapewnienia efektywności istniejących mocy produkcyjnych, dostosowania mocy produkcyjnych do zmieniającego się asortymentu produktów; zwiększenie mocy produkcyjnych; wydatki na badania i rozwój (innowacja produktowa i procesowa).
- (661) Komisja stwierdziła, że wyżej wymieniony rząd wielkości jest zgodny z historycznymi zyskami osiągniętymi przy braku przywozu z Chin po cenach subsydiowanych, które – jak podkreślono w analizie przeprowadzonej w tabeli 10-bis – wynoszą około 12 %.
- (662) Dowodzi to, że poziom zysku wynoszący około 8 % w okresie badanym jest niewystarczający do podtrzymania działalności na rozwijającym się rynku zaawansowanych technologii, a zatem stanowi wyraz szkody dla przemysłu Unii.

Tabela 10-bis

Rentowność przemysłu Unii przed 2017 r.

	2014	2015	2016
Marża zysku (w %)	10,4	12,6	12,4

- (663) Nie odnotowano tego jednak w obecnym przypadku. W rzeczywistości rentowność spadła w porównaniu z latami 2014–2016. Niższy poziom zysku w całym okresie badanym odzwierciedla znaczną szkodę cenową w okresie badanym. Ze względu na presję na obniżanie cen spowodowaną przywozem z Chin (zarówno pod względem zwiększonej wielkości, jak i niskich cen) przemysł Unii nie był w stanie podwyższyć cen, zminimalizować kosztów i w rezultacie osiągnąć normalny poziom zysku, który osiągnięto przed okresem największej ekspansji, a tym bardziej jakiegokolwiek wzrost.
- (664) Po wzroście w 2018 r. przepływy środków pieniężnych zmniejszyły się w drugiej połowie okresu badanego.
- (665) Bezpośrednio w wyniku presji związanej z towarami przywożonymi przemysł Unii musiał odłożyć na później inwestycje, w tym takie, które zostały już zaplanowane i zatwierdzone. Inwestycje te, mające na celu zwiększenie istniejących unijnych mocy produkcyjnych, wstrzymano (nawet w przypadku, gdy ich realizacja już się rozpoczęła) w okresie badanym, co było bezpośrednim skutkiem zmiany warunków rynkowych spowodowanej agresywną polityką cenową przywozu z Chin. Doprowadziło to do gwałtownego spadku inwestycji pod koniec okresu badanego, w przeciwieństwie do tendencji w poprzednich latach i ogólnego wzrostu rynku.
- (666) Zwrot z dokonanych inwestycji wykazywał w okresie badanym tendencję spadkową i w rzeczywistości spadł o 42 %. Ta negatywna tendencja pokazuje, że chociaż nadal inwestowano w celu utrzymania i poprawy wydajności i konkurencyjności, w okresie badanym zwroty z tych inwestycji znacznie spadły ze względu na brak możliwości poprawy stopy rentowności przez przemysł Unii.
- (667) Przy tak szybko spadającym poziomie zwrotów z inwestycji zdolność objętych próbą podmiotów produkcyjnych do pozyskania kapitału w przyszłości będzie wyraźnie zagrożona, jeżeli sytuacja się nie poprawi.

4.9. Analiza sprzedaży na podstawie przetargów

- (668) Sprzedaż zdecydowanej większości przewodów światłowodowych odbywa się w drodze postępowań o udzielenie zamówienia. W celu uzyskania niezbędnego wglądu w ten istotny aspekt rynku oraz uzupełnienia pozostałej części analizy szkody Komisja zwróciła się o szczegółowe informacje na temat przetargów do objętych próbą chińskich producentów eksportujących, objętych próbą producentów unijnych, importerów i użytkowników. Zadano pytania, które dotyczyły charakteru, procedury, harmonogramu i innych istotnych cech i które obejmowały zarówno zakończone, jak i trwające przetargi. Po stronie podmiotów ogłaszających przetargi współpraca z Komisją była niewielka. W dochodzeniu nie wzięły udziału żaden z podmiotów ogłaszających przetarg, a spośród dużych operatorów telekomunikacyjnych tylko Deutsche Telekom przedstawił szczegółowe informacje na temat przetargów.

- (669) Po podjęciu decyzji o niewprowadzeniu środków tymczasowych Komisja zwróciła się do producentów unijnych objętych próbą o przedstawienie dodatkowych, szczegółowych informacji dotyczących wszystkich przetargów, w których uczestniczyli w okresie badanym, w tym informacji dotyczących ofert, cen i konkurentów, jeżeli są one dostępne.
- (670) Obraz, który wyłonił się z przedstawionych informacji, był bardzo niejednorodny i fragmentaryczny, z dużą liczbą przetargów organizowanych każdego roku w różnych państwach członkowskich, dużą różnorodnością podmiotów ogłaszających przetargi oraz różnym czasem trwania i warunkami. Po stronie podmiotu ogłaszającego przetarg przetargi mogą być albo publiczne, organizowane przez gminy lub inne podmioty publiczne, albo prywatne, organizowane przez dużych operatorów telekomunikacyjnych lub operatorów sieci. Istnieje także wiele innych mniejszych rodzajów ofert, zapytań ofertowych, e-aukcji, a mniejsze ilości można pozyskiwać poprzez bezpośredni kontakt z klientem. Każde postępowanie o udzielenie zamówienia jest wysoce szczegółowe dla podmiotu ogłaszającego przetarg, który może stosować różne procedury w zależności od określonego przetargu i rozwoju sytuacji na rynku. W przetargach oferty składa również wiele różnych podmiotów. Chińscy producenci eksportujący uczestniczą w przetargach bezpośrednio (również poprzez swoje spółki zależne) oraz pośrednio, współpracując z lokalnymi przedsiębiorstwami w poszczególnych państwach członkowskich. Importerzy, przedsiębiorstwa handlowe i dystrybutorzy także konkurują z producentami unijnymi. Niekiedy zaangażowani są także instalatorzy, a sprzedaż przez zwycięskich dostawców operatorom telekomunikacyjnym odbywa się za pośrednictwem tych instalatorów.
- (671) Dochodzenie wykazało również, że liczba przetargów organizowanych w Unii jest bardzo wysoka. Trzej objęci próbą producenci unijni zgłosili łącznie ponad 500 przetargów, w których brali bezpośredni udział w okresie objętym dochodzeniem. Jeden ze współpracujących importerów niepowiązanych uczestniczy w 150–200 przetargach rocznie, koncentrując się wyłącznie na rynku niemieckim.
- (672) Czas trwania procedury przetargowej jest wysoce zróżnicowany – od natychmiastowej dostawy do trzech lat. W przypadku przetargów, w których okres dostawy jest dłuższy, ilości nie są stałe i w związku z tym podmioty ogłaszające przetargi ogłaszają kolejne przetargi, które zastępują istniejące, gdy ceny spadają. Tak więc, chociaż przetargi zapewniają pewien ogólny pułap dla warunków cenowych, ceny mogą się zmieniać i zmieniają się dynamicznie w całym cyklu procedury przetargowej. W rezultacie ceny wykazują tendencję do dostosowywania się i w dużym stopniu odzwierciedlają bieżące warunki rynkowe.
- (673) Komisja przeanalizowała szczegółowe informacje na temat przetargów zgłoszone przez objętych próbą producentów unijnych w odpowiedzi na jej wniosek. Spośród zgłoszonych przetargów, w których producenci unijni złożyli oferty w okresie badanym, Komisja przeanalizowała te, w przypadku których istniały konkretne dowody na udział Chin. W okresie badanym odbyło się 55 takich przetargów. Przeanalizowane przetargi stanowią 45 % sprzedaży objętego próbą producenta unijnego oraz 14 % całkowitej konsumpcji w UE w okresie objętym dochodzeniem. W przypadku tych przetargów przeprowadzono szczegółową analizę szkody związanej z ceną i wielkością w odniesieniu do każdego przetargu, wykazując znaczne straty w sprzedaży (między 25 a 100 %), lub zniżanie cen (między 5 a 55 %), lub podcięcie cenowe (między 8 a 39 %). Ta analiza w odniesieniu do poszczególnych przetargów dodatkowo potwierdziła stwierdzone powyżej zniżanie cen i podcięcie cenowe w całym okresie.
- (674) Przedsiębiorstwo Connect Com przedstawiło uwagi dotyczące postępowań o udzielenie zamówienia i wskazało, że producenci unijni reprezentowani przez skarżącego nie przegrali ogólnie dużej liczby przetargów, lecz tylko jeden lub kilka dużych przetargów prywatnych. Podkreślił, że skarżący odniósł się do pojedynczego zaproszenia do prywatnego przetargu i praktyk cenowych pojedynczego chińskiego producenta jako dowodu na podcięcie cenowe. Przedsiębiorstwo Connect Com przedstawiło zawiadomienie o umowach zawartych w sprawie zamówienia publicznego w niemieckim okręgu, w którym ceny zwycięskiego oferenta były wyraźnie określone. Stwierdziło ono, że skarżący pominął w swojej prezentacji cały segment rynku przetargów publicznych. Według Connect Com producenci unijni reprezentowani przez skarżącego nie zostali wybrani w tych przetargach, ponieważ nie spełniali wymaganych kryteriów (np. magazyny, zapasy, szeroki asortyment produktów, koncepcja logistyczna). W szczególności przedsiębiorstwo Connect Com podkreśliło niską zdolność magazynowania przedsiębiorstw Prysmian i Corning. Przedsiębiorstwo Connect Com stwierdziło, że odrzucenie istnienia segmentacji rynku zamówień publicznych byłoby błędem, ponieważ ceny na rynkach przetargów publicznych i prywatnych w dużym stopniu odpowiadają sobie lub są od siebie wzajemnie zależne. Według Connect Com nie byłoby właściwe nakładanie ceł na cały rynek, który jest podzielony na segmenty przetargów publicznych i prywatnych. Przedsiębiorstwo odniosło się do motywu 42 decyzji Komisji 98/230/WE⁽¹⁴⁷⁾. Na podstawie tej decyzji przedsiębiorstwo Connect Com argumentowało, że w przypadku segmentacji rynków nie występowałaby ogólna szkoda dla przemysłu Unii, jeżeli pomimo pewnego spadku sprzedaży w jednym segmencie rynku (tutaj: przetargów prywatnych) przemysł Unii ma możliwości sprzedaży w innym segmencie rynku (tutaj: przetargów publicznych), co rekompensuje spadek wielkości sprzedaży.

⁽¹⁴⁷⁾ Decyzja Komisji 98/230/WE z dnia 20 marca 1998 r. kończącej postępowanie antydumpingowe dotyczące przywozu tlenku wolframu i kwasu wolframowego pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej (Dz.U. L 87 z 21.3.1998, s. 24).

- (675) Argumenty i analiza przedstawione w motywie 673 zaprzeczają tym twierdzeniom. Pomimo znacznych starań podejmowanych przez przemysł Unii na rzecz utrzymania konkurencyjności cenowej, duży udział w rynkach został przejęty przez chińskich eksporterów, których oferty nie mogły być porównywalne z ofertami przemysłu Unii pod względem cen. Jeżeli chodzi o decyzję Komisji z 1998 r. dotyczącą przywozu tlenku wolframu i kwasu wolframowego, Komisja stwierdziła w tej sprawie, że spadek udziału przemysłu Unii w otwartym rynku należy postrzegać w świetle tendencji przemysłu Unii do wykorzystywania coraz większej części swojej produkcji produktu objętego postępowaniem do wytwarzania produktów rynku niższego szczebla. Podstawowa sytuacja faktyczna dotycząca tych dwóch różnych segmentów rynku przemysłu Unii (otwarty rynek i użytek własny) różni się od sytuacji konkurencyjnej w tym przypadku, gdzie wielkość rynku sprzedaży wewnętrznej nieznacznie maleje w okresie badanym i stanowi bardzo małą część produkcji produktu objętego postępowaniem. Omawiane argumenty zostały zatem odrzucone.
- (676) W swoich uwagach dotyczących ostatecznego ujawnienia przedsiębiorstwo Connect Com stwierdziło, że Komisja nie ujawniła liczby przetargów wygranych przez producenta chińskiego ani powodów, dla których wygrał on te przetargi, i powtórzyła swój argument, zgodnie z którym cen nigdy nie stanowiła jedyne kryterium o decydującym znaczeniu, ponieważ kryteriami tymi były raczej kryteria jakościowe i logistyczne. Przedsiębiorstwo Connect Com zwróciło się również o ujawnienie wyników analizy, o której mowa w motywie 673.
- (677) W tym względzie Komisja zgromadziła szczegółowe informacje na temat przetargów w okresie badanym. Komisja zweryfikowała te informacje i poddała je analizie, ale z uwagi na ich ściśle poufny charakter nie może ujawnić ich zainteresowanym stronom.
- (678) Analiza przetargów wskazuje na proces przyspieszonego zastępowania produktów przemysłu Unii produktami chińskimi, co zostało potwierdzone w przetargach pod koniec okresu objętego dochodzeniem. Ujawniła ona erozję cen i dalsze znaczące straty w wielkości przemysłu Unii, które są zgodne z ogólnym obrazem szkody i potwierdzają go.

4.10. Wnioski dotyczące szkody

- (679) Pozytywne tendencje odnotowano w przypadku kilku wskaźników, takich jak produkcja, moce produkcyjne, wielkość sprzedaży na rynku unijnym i zatrudnienie. Wzrost tych wskaźników nie odpowiadał jednak wzrostowi konsumpcji i w rzeczywistości wskaźniki te powinny były wzrosnąć w większym stopniu, gdyby przemysł Unii był w stanie w pełni skorzystać z rosnącego rynku. Pomimo wzrostu wielkości sprzedaży przemysł Unii stracił 10,8 punktu procentowego udziału w rynku (spadek z 64,3 % do 53,5 %) na rosnącym rynku. Jest to związane z presją cenową generowaną przez wywóz z Chin, przy znacznym podcinaniu cen, a w każdym razie zaniżaniu cen w całym okresie badanym.
- (680) Powyższe doprowadziło do powstania szkody finansowej w postaci niższych zysków oraz spadku inwestycji i spadku poziomu zwrotów z inwestycji.
- (681) Ponadto, jak wyjaśniono powyżej w motywie 673, analiza sprzedaży w ramach przetargów wskazuje, że erozja udziału w rynku i erozja cen nabiera tempa i będzie postępować ze względu na wyjątkowo agresywne zachowanie chińskich producentów eksportujących.
- (682) W swoich uwagach dotyczących ostatecznego ujawnienia CCCME stwierdziła, że szereg kluczowych wskaźników nie potwierdziło, iż przemysł Unii doznał szkody, ponieważ jego produktywność nie zmieniła się, a nawet wzrosła w OD, wielkość produkcji i zatrudnienie utrzymywały się na stabilnym poziomie, moce produkcyjne zwiększyły się, ceny sprzedaży pozostawały stabilne, odnotowując niewielki spadek, natomiast zarówno rentowność produkcji, jak i skala inwestycji w produkcję utrzymywały się na wysokim poziomie. CCCME utrzymywała również, że zespół orzekający w sprawie *Tajlandia – Dwuteowniki* ⁽¹⁴⁸⁾ stwierdził, że „takie pozytywne zmiany w zakresie szeregu czynników wymagałyby przekonującego wyjaśnienia, dlaczego i w jaki sposób, w świetle takich wyraźnych pozytywnych tendencji, przemysł krajowy poniósł szkodę lub pozostawał osłabiony w rozumieniu porozumienia”. CCCME stwierdziła również, że Komisja nie przedstawiła takiego przekonującego wyjaśnienia. CCCME twierdziła również, że w przypadku *kwasu winowego* ⁽¹⁴⁹⁾ Komisja doszła do wniosku, że przemysłowi objętemu postępowaniem nie została wyrządzona szkoda, ponieważ rentowność, przepływy pieniężne, inwestycje i zatrudnienie wzrosły w okresie badanym, pomimo tendencji spadkowych w przemyśle w odniesieniu do produkcji, wielkości sprzedaży i udziału w rynku.

⁽¹⁴⁸⁾ Sprawozdanie zespołu orzekającego, *Tajlandia – Cła Antydumpingowe na kątowniki, kształtowniki i profile z żeliwa lub stali niestopowej oraz dwuteowniki z Polski*, WT/DS122/R, pkt 7.245–7.256.

⁽¹⁴⁹⁾ Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2016/176 z dnia 9 lutego 2016 r. w sprawie zakończenia postępowania antydumpingowego dotyczącego przywozu kwasu winowego pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej produkowanego przez Hangzhou Bioking Biochemical Engineering Co. Ltd (Dz.U. L 33 z 10.2.2016, s. 14), motyw 140.

- (683) Jak stwierdzono w motywie 679, wspomniane wskaźniki muszą zostać ocenione, biorąc pod uwagę wzrost konsumpcji na tym rozwijającym się rynku, a wyniki przeprowadzonej analizy wykazały, że przemysł Unii nie mógł czerpać odpowiednich korzyści z rozwoju tego rynku, co świadczy o istnieniu rzeczywistego niekorzystnego wpływu na wzrost przemysłu Unii. Ponadto szczegółowa analiza przetargu wykazała bardzo wyraźne podcięcie cenowe i rosnące straty w przypadku sprzedaży przemysłu Unii. W związku z tym argument ten został odrzucony.
- (684) Komisja przypomina, że waga czynników szkody różni się w każdym przypadku, w zależności od sektora i stanu faktycznym z przedmiotową sprawą. Na przykład w przypadku kwasu winowego rentowność przemysłu Unii wykazywała w okresie badanym stałą tendencję rosnącą, a w okresie objętym dochodzeniem nawet przekroczyła poziom zysku docelowego, co nie miało miejsca w omawianym przypadku. Podobnie, stan faktyczny w przypadku dochodzenia objętego sprawozdaniem zespołu orzekającego w sprawie *Tajlandia– Dwuteowniki* diametralnie się różnił. Co najważniejsze, zespół orzekający zakwestionował fakt, że tajlandzkie organy dochodzeniowe nie wyjaśniły, w jaki sposób pozytywne tendencje (w szczególności rentowność) miałyby uzasadniać ich ustalenie szkody. Również w tym przypadku fakty nie są podobne jak w sytuacji dwuteowników. Pomijając fakt, że w omawianym przypadku kilka wskaźników szkody wykazało negatywną tendencję, Komisja w pełni wyjaśniła swoją analizę i wnioski dotyczące czynników szkody. W związku z tym Komisja stwierdziła, że wnioski płynące ze spraw przytoczonych powyżej przez CCCME nie mają zastosowania w niniejszym dochodzeniu.
- (685) CCCME argumentowała również, że same kryteria udziału w rynku nie mogły stanowić podstawy dla stwierdzenia wystąpienia istotnej szkody, zgodnie ze sprawozdaniem zespołu orzekającego w sprawie *WE i niektórych państw członkowskich – duże cywilne statki powietrzne* ⁽¹⁵⁰⁾, i że – z uwagi na wzrost popytu – wielkość sprzedaży wszystkich uczestników rynku wzrosła, co świadczyło o istnieniu otwartego i konkurencyjnego rynku. Ponadto CCCME stwierdziła, że pogorszenie się sytuacji przemysłu Unii w przyszłości oraz nadwyżka mocy produkcyjnych ekspertów nie mogą stanowić podstawy dla stwierdzenia wystąpienia istotnej szkody, ponieważ w toku dochodzenia nie przeprowadzono oceny zagrożenia szkodą, a samo dochodzenie nie spełniało standardów dowodowych wymaganych w takim przypadku, zgodnie z orzecznictwem w sprawie *T-528/09 Hubei Xinyegang Steel/Rada* ⁽¹⁵¹⁾, w której Sąd uznał ocenę nadwyżki mocy produkcyjnych eksporterów za element badania „zagrożenia wystąpienia szkody”.
- (686) W tym względzie Komisja przypomina, że ustalenia dotyczącego wystąpienia istotnej szkody nie dokonuje się wyłącznie na podstawie samych udziałów w rynku, ale w oparciu o szereg ujmowanych łącznie wskaźników ekonomicznych poddanych ocenie w motywach 599, 606, 612 i 661, które obejmowały m.in. rzeczywiste czynniki niekorzystnego wpływu na wzrost, spadek cen, podcięcie cenowe, zaniżanie cen oraz niski poziom zysków i wskazywały na wystąpienie istotnej szkody. W związku z tym argument ten został odrzucony.
- (687) W związku z powyższym Komisja stwierdziła na tym etapie, że przemysł Unii poniósł istotną szkodę w rozumieniu art. 8 ust. 4 rozporządzenia podstawowego.

5. ZWIĄZEK PRZYCZYNOWY

- (688) Zgodnie z art. 8 ust. 5 rozporządzenia podstawowego Komisja zbadała, czy przywóz po cenach subsydiowanych z państwa, którego dotyczy postępowanie, spowodował istotną szkodę dla przemysłu Unii. Zgodnie z art. 8 ust. 6 rozporządzenia podstawowego Komisja zbadała także, czy inne znane czynniki mogły w tym samym czasie również spowodować szkodę dla przemysłu Unii. Komisja dopilnowała, aby wszelkie szkody spowodowane przez inne czynniki niż przywóz po cenach subsydiowanych z państwa, którego dotyczy postępowanie, nie były łączone z tym przywozem. Te czynniki to: przywóz z państw trzecich, wyniki wywozu przemysłu Unii, sprzedaż na wewnętrzne potrzeby i ceny surowców.

5.1. Wpływ przywozu towarów po cenach subsydiowanych

- (689) Pogorszenie udziału przemysłu Unii w rynku w okresie badanym nastąpiło równocześnie i było bezpośrednio związane ze znaczną penetracją rynku unijnego przez znaczące wielkości przywozu z Chin, co znacznie podcięło ceny przemysłu Unii, a w każdym razie spowodowało znaczne zaniżanie cen w sprzedaży unijnej.

⁽¹⁵⁰⁾ Sprawozdanie zespołu orzekającego, Wspólnoty Europejskiej i niektóre państwa członkowskie – Środki mające wpływ na handel dużymi cywilnymi statkami powietrznymi, WT/DS316, pkt 7.2083.

⁽¹⁵¹⁾ Wyrok Sądu z dnia 29 stycznia 2014 r., Hubei Xinyegang Steel Co. Ltd/Rada Unii Europejskiej, T-528/09, ECLI:EU:T:2014:35, pkt 79–80.

- (690) Wielkość przywozu z Chin wzrosła (jak pokazano w tabeli 2) z około 189 000 km przewodów w 2017 r. do około 498 000 km przewodów w okresie objętym dochodzeniem, co stanowi dwuipółkrotny wzrost (+163 %). Udział w rynku w tym samym okresie wzrósł z 14,8 % do 28,3 %, co stanowi prawie dwukrotny wzrost (+91 %). W tym samym okresie (jak pokazano w tabeli 5) sprzedaż przemysłu Unii na wolnym rynku wzrosła jedynie o 14 %, a jego udział w rynku spadł z 64,3 % do 53,5 %, co stanowi spadek o 10,8 punktu procentowego (tj. -17 %). Sprzedaż na mniejszym rynku sprzedaży wewnętrznej wykazała umiarkowany spadek (-12 %). Przywóz towarów po cenach subsydiowanych wzrósł zarówno w kategoriach bezwzględnych, jak i względnych. Jak wynika z tabeli 1, konsumpcja na rynku unijnym wzrosła w okresie badanym o 38 %; jest jednak oczywiste, że z tego wzrostu odniósł korzyść głównie przywóz z Chin.
- (691) Ceny przywozu towarów po cenach subsydiowanych znacznie spadły w okresie badanym, np. o 62 % zgodnie z tabelą 3-bis. Porównywalne ceny sprzedaży przemysłu Unii na rynku unijnym stronom niepowiązanym (wolny rynek) spadły ogółem o 12 % w tym okresie na podstawie analizy w tabeli 7-bis i o 41 % w przypadku bardziej szczegółowej analizy w tabeli 7-ter. Poziom cen w dużej mierze zależy od złożoności sprzedawanych typów produktu, a porównanie poszczególnych typów produktów wytwarzanych w państwie i przywożonych z państwa, którego dotyczy postępowanie (na podstawie przedsiębiorstw objętych próbą) jest najdokładniejszym narzędziem badania trendów cenowych. W okresie objętym dochodzeniem średnie ważone marginesy podcięcia cenowego dla dwóch objętych próbą producentów eksportujących wynosiły ponad 30 %.
- (692) Ta agresywna polityka spowodowała, że udział przemysłu Unii w rynku zaczął się zmniejszać od początku okresu badanego, a w okresie objętym dochodzeniem na rynku nadal dostępne były chińskie produkty po wyjątkowo niskich cenach (znacznie poniżej kosztów produkcji przemysłu Unii). Odbiło się to m.in. poprzez mechanizmy opisane powyżej w sekcji dotyczącej przetargów w motywach 670–673 i doprowadziło do zaniżania cen, strat w sprzedaży, zmniejszenia udziału w rynku oraz szkody finansowej w postaci zarówno obniżonej rentowności, jak i malejących inwestycji, co zagraża istnieniu przemysłu Unii.
- (693) Jak opisano w motywie 665 powyżej, istniały również dowody na to, że niektóre planowane inwestycje i projekty ekspansji przemysłu Unii zostały anulowane lub zawieszono z powodu wzrostu przywozu z Chin po agresywnych cenach i związanej z tym utraty udziału w rynku przemysłu Unii.

5.2. Wpływ pozostałych czynników

5.2.1. Przywóz z państw trzecich

- (694) Przywóz z innych państw trzecich kształtował się w okresie badanym następująco:

Tabela 11

Przywóz z państw trzecich

Państwo		2017	2018	2019	OD
Korea	Wielkość sprzedaży (w km przewodów)	20 450	51 339	44 405	45 908
	Indeks	100	251	217	224
	Udział w rynku (%)	1,6	3,3	2,7	2,6
	Średnia cena (w EUR/km przewodów)	796	873	1 627	1 073
	Indeks	100	110	204	135
Turcja	Wielkość sprzedaży (w km przewodów)	26 732	32 932	22 922	37 008
	Indeks	100	123	86	138
	Udział w rynku (%)	2,1	2,1	1,4	2,1
	Średnia cena (w EUR/km przewodów)	428	501	776	594
	Indeks	100	117	181	139

Norwegia	Wielkość sprzedaży (w km przewodów)	12 143	11 622	22 728	26 471
	<i>Indeks</i>	100	96	187	218
	Udział w rynku (%)	1,0	0,8	1,4	1,5
	Średnia cena (w EUR/km przewodów)	330	271	279	261
	<i>Indeks</i>	100	82	85	79
Pozostałe państwa trzecie	Wielkość sprzedaży (w km przewodów)	126 307	114 520	77 787	107 334
	<i>Indeks</i>	100	91	62	85
	Udział w rynku (%)	9,9	7,4	4,7	6,1
	Średnia cena (w EUR/km przewodów)	1 631	1 728	2 447	1 218
	<i>Indeks</i>	100	106	150	75
Państwa trzecie ogółem, z wyjątkiem państw, których dotyczy postępowanie	Wielkość sprzedaży (w km przewodów)	185 633	210 414	167 842	216 721
	<i>Indeks</i>	100	113	90	117
	Udział w rynku (%)	14,5	13,7	10,1	12,3
	Średnia cena (w EUR/km przewodów)	1 280	1 247	1 708	964
	<i>Indeks</i>	100	97	133	75

Źródło:

Dane pochodzące od organów celnych UE, Comext (Eurostat).

- (695) Przywóz z Korei wzrósł w okresie badanym z około 20 000 km przewodów w 2017 r. do około 45 000 w okresie objętym dochodzeniem. Udział w rynku tego przywozu wzrósł z 1,6 % w 2017 r. do 2,6 % w okresie objętym dochodzeniem. Średnie ceny z Korei wydają się znacznie wyższe zarówno od cen przemysłu Unii, jak i od cen producentów eksportujących. Dlatego też, biorąc pod uwagę wysokie ceny i ograniczone wielkości, nie wydaje się, aby przywóz z Korei odegrał rolę w szkodzię poniesionej przez przemysł Unii.
- (696) Wydaje się, że przywóz z Turcji był sprzedawany po niskiej cenie, chociaż wyższej niż przywóz z Chin w okresie od 2018 r. do OD i stopniowo wzrastającej. Udział tureckich eksporterów w rynku w okresie badanym utrzymywał się zasadniczo na stałym poziomie i wynosił nieco powyżej 2 %. Powyższe tendencje opierają się na danych statystycznych obejmujących wiele rodzajów produktu, dlatego biorąc pod uwagę ogólnie ograniczone wielkości, Komisja nie może dokładnie oszacować wpływu tego przywozu na sytuację przemysłu Unii. Chociaż nie można wykluczyć, że przywóz z Turcji mógł przyczynić się do szkodzię poniesionej przez przemysł Unii, biorąc pod uwagę jego względną wielkość w stosunku do przywozu produktu objętego postępowaniem i stabilny udział w rynku w całym okresie, Komisja stwierdziła, że nawet jeśli przywóz ten miał ograniczony wpływ na sytuację przemysłu, nie osłabił on związku przyczynowego między przywozem z Chin po cenach subsydiowanych a szkodzię poniesioną przez przemysł Unii.
- (697) Ponadto przywóz z Norwegii również wzrósł w okresie badanym. Ceny norweskie, które były już niskie w 2017 r., nadal spadały w okresie badanym (-21 % w okresie 2017-OD), na poziomie cen znacznie niższym zarówno od cen przemysłu Unii, jak i cen chińskich eksporterów. Udział norweskich eksporterów w rynku wzrósł w tym samym okresie z 1 % do 1,5 %. Powyższe tendencje opierają się na danych statystycznych obejmujących wiele rodzajów produktu, dlatego biorąc pod uwagę ogólnie ograniczone wielkości, Komisja nie może dokładnie oszacować wpływu tego przywozu na sytuację przemysłu Unii. Chociaż nie można wykluczyć, że przywóz z Norwegii mógł przyczynić

się do szkody poniesionej przez przemysł Unii, biorąc pod uwagę jego względną wielkość w stosunku do przywozu produktu objętego postępowaniem, Komisja stwierdziła, że nawet jeśli przywóz ten miał ograniczony wpływ na sytuację przemysłu, nie osłabił on związku przyczynowego między przywozem z Chin po cenach subsydiowanych a szkodą poniesioną przez przemysł Unii.

- (698) W okresie badanym przywóz z innych państw trzecich zmalał nieznacznie w ujęciu bezwzględnym i stracił przy tym znaczny udział w rynku. Średnie ceny były wysokie, a zatem nic nie wskazuje na to, że spowodowały one istotną szkodę dla przemysłu Unii.
- (699) CCCME utrzymywała, że nie ma absolutnie żadnej korelacji między przywozem z Chin a rozwojem przemysłu Unii. W szczególności CCCME argumentowała, że w okresie największego wzrostu wielkości przywozu z Chin w latach 2017–2018 przemysł Unii odnotował wzrost rentowności. CCCME stwierdziło również, że w latach 2018–2019, kiedy doszło do zwiększenia przywozu z Chin i obniżenia poziomu cen, producenci unijni podwyższali swoje ceny sprzedaży bez utraty udziału w rynku.
- (700) W tym względzie Komisja przypomina, że – jak wyjaśniono w motywach 668–678 – zdecydowana większość rynku opiera się na długoterminowych umowach na dostawy. Ponadto rentowność przemysłu Unii utrzymywała się poniżej zysku docelowego w okresie badanym, co świadczy o tym, że przemysł Unii poniósł szkodę już w latach 2018 i 2019, kiedy – jak zauważyła CCCME – znacznie wzrósł przywóz towarów po cenach dumpingowych z Chin. Dlatego też Komisja uznaje, że argumenty przytoczone powyżej przez CCCME nie świadczą o braku związku przyczynowego między dumpingiem a szkodą. Potwierdziły one tylko wystąpienie pewnego opóźnienia między zwiększeniem przywozu produktu objętego postępowaniem z Chin a pojawieniem się negatywnej tendencji w przypadku niektórych wskaźników szkody.
- (701) W świetle powyższego przywóz z państw innych niż Chiny nie mógł spowodować zaobserwowanego pogorszenia wyników przemysłu Unii, a w każdym razie nie osłabia związku przyczynowego między tym pogorszeniem a penetracją przywozu z Chin.

5.2.2. Wyniki wywozu przemysłu Unii

- (702) Wielkość wywozu przemysłu Unii kształtowała się w okresie badanym następująco:

Tabela 12

Wyniki wywozu producentów unijnych

	2017	2018	2019	OD
Wielkość wywozu (w km przewodów)	85 676	99 295	95 397	108 672
Indeks	100	116	111	127
Średnia cena (w EUR/km przewodów)	1 329	1 111	1 282	949
Indeks	100	84	96	71

Źródło:
Przemysł Unii.

- (703) Wywóz przemysłu Unii wzrósł w okresie badanym o 27 % z około 85 000 km przewodów w 2017 r. do około 108 000 km przewodów w okresie objętym dochodzeniem.
- (704) Średnia cena wywozu objętych próbą producentów unijnych spadła w okresie badanym o 29 % z 1 329 EUR/km przewodów w 2017 r. do 949 EUR/km przewodów w okresie objętym dochodzeniem. Poziomy cen były wyższe niż w Unii.
- (705) W kontekście rosnącego wywozu i stosunkowo wysokich poziomów cen oczywiste jest, że wywóz nie wyrządziłby szkody przemysłowi Unii.

5.2.3. Wielkości produkcji własnej

- (706) Jak pokazano w tabeli 4, w okresie badanym produkcja na użytek własny przemysłu Unii zmniejszyła się o 12 %.
- (707) Mając na uwadze ograniczony rozmiar rynku (szacowany na mniej niż 5 % produkcji unijnej w OD), Komisja stwierdziła, że niewielki spadek produkcji na użytek własny nie wyrządził istotnej szkody przemysłowi Unii.

5.2.4. Cena surowców

- (708) Głównym surowcem wykorzystywanym przez przemysł Unii są włókna optyczne, produkowane w Unii albo przywożone. Kilku importerów twierdziło, że objęci próbą producenci unijni kupują włókno optyczne od powiązanych z nimi przedsiębiorstw spoza UE po cenach transferowych, które nie odpowiadają cenie rynkowej tego surowca. W rzeczywistości importerzy podejrzewali, że ta cena transferowa jest zbyt wysoka, w związku z czym skutkuje niższą stopą zysku dla producentów unijnych objętych próbą.
- (709) W szczególności przedsiębiorstwo Connect Com wyraziło obawy dotyczące wewnętrznych cen transferowych w transakcjach między przedsiębiorstwami zawieranych w ramach grup Prysmian i Corning.
- (710) W celu zbadania tego argumentu Komisja zwróciła się do objętych próbą producentów unijnych o przekazanie dodatkowych informacji na temat dokonywanych przez nich zakupów włókna optycznego wykorzystywanego do produkcji przewodów światłowodowych w OD. Komisja zwróciła się również o informacje na temat włókna optycznego produkowanego przez przedsiębiorstwa powiązane z producentami unijnymi objętymi próbą oraz na temat sprzedaży tych włókien (wielkość i ilość) zarówno powiązanim, jak i niepowiązanim klientom w Unii i poza jej granicami. Porównując sprzedaż tych samych rodzajów włókna podmiotom powiązanim i niepowiązanim, Komisja mogła ustalić, że ceny były tego samego rzędu wielkości, a zatem sprzedaż włókna przedsiębiorstwom powiązanim odbywała się w warunkach pełnej konkurencji. Dane na temat tej działalności dotyczą konkretnego przedsiębiorstwa i są poufne, dlatego też nie mogą zostać ujawnione.
- (711) Komisja stwierdziła zatem, że istotnej szkody poniesionej przez przemysł Unii nie spowodował wpływ cen transferowych na rentowność producentów unijnych objętych próbą.

5.2.5. Wpływ pandemii COVID-19

- (712) W zgłoszeniu dotyczącym wszczęcia postępowania wspomnianym w motywie 5 CCCME stwierdziła, że między spowolnieniem sprzedaży na rzecz unijnego (i światowego) sektora przewodów światłowodowych a rozpoczęciem pandemii zachodziła wyraźna korelacja oraz że sytuacji tej nie należy wykorzystywać do wprowadzania nieuzasadnionych środków ochrony handlu. W swoich uwagach dotyczących ostatecznego ujawnienia przedsiębiorstwo Connect Com twierdziło, że nie było jasne, która część danych dotyczących OD odnosiła się do 2019 r., a która do 2020 r., w związku z czym nie można było ocenić spodziewanego wpływu pandemii COVID-19, i zażądało rozbicia danych dotyczących OD. Jeżeli chodzi o to twierdzenie, Komisja zauważa, że zwróciła się o wszystkie dane dotyczące OD przekazane przez strony w podziale na kwartały, aby ocenić ewentualny wpływ pandemii COVID-19 na OD. W toku dochodzenia ujawniono, że pandemia COVID-19 wywarła tylko bardzo ograniczony i tymczasowy wpływ na sektor (jak opisano w motywach 599 i 729) i nie stanęła na przeszkodzie istotnemu wzrostowi poziomu konsumpcji w Unii w okresie badanym.

5.3. Wnioski w sprawie związku przyczynowego

- (713) Komisja wyróżniła i oddzieliła wpływ wszystkich znanych czynników na sytuację przemysłu unijnego od szkodliwych skutków przywozu towarów po cenach subsydiowanych. Żaden z pozostałych czynników nie pozwolił wyjaśnić negatywnych zmian w przemyśle Unii pod względem utraty udziału w rynku, podcięcia cenowego oraz niskiej rentowności, malejących inwestycji i zwrotu z inwestycji.
- (714) Negatywny wpływ przywozu towarów po cenach subsydiowanych na rentowność oraz ciągła presja cenowa nie pozwoliły przemysłowi Unii na dokonanie inwestycji niezbędnych dla jego przetrwania w perspektywie długoterminowej. Potwierdza to tendencja spadkowa opisana w motywie 657 oraz anulowanie planowanych inwestycji, o którym mowa w motywie 665.

- (715) Uwzględniając powyższe, Komisja stwierdziła na tym etapie, że przywóz towarów po cenach subsydiowanych z państwa, którego dotyczy postępowanie, wyrządził istotną szkodę przemysłowi Unii. Pozostałe znane czynniki, indywidualnie lub zbiorowo, nie były w stanie osłabić związku przyczynowego między przywozem towarów po cenach subsydiowanych a istotną szkodą.

6. INTERES UNII

- (716) Zgodnie z art. 31 rozporządzenia podstawowego Komisja zbadała, czy można jasno stwierdzić, że wprowadzenie środków w tym przypadku wyraźnie nie leży w interesie Unii, mimo iż stwierdzono wystąpienie subsydiów wyrządzających szkodę. Interes Unii określono na podstawie oceny wszystkich różnorodnych interesów, których dotyczy sprawa, w tym interesu przemysłu Unii, importerów, użytkowników oraz innych zainteresowanych podmiotów gospodarczych.
- (717) Zgłoszono kilka uwag dotyczących interesu Unii. W szczególności rząd ChRL twierdził, że przywóz z Chin skutecznie promuje rozwój technologii w przemyśle i sprzyja konkurencji na rynku unijnym. Według rządu ChRL w przypadku nadmiernej ochrony branża przewodów światłowodowych w Unii jedynie straci na znaczeniu w porównaniu z państwami trzecimi, dlatego też w interesie Unii nie leży prowadzenie dochodzenia w tym sektorze, co mogłoby zaszkodzić współpracy dwustronnej między Chinami a Unią w dziedzinie technologii cyfrowych.
- (718) Również przedsiębiorstwo Connect Com stwierdziło, że nałożenie środków miałyby szkodliwy wpływ na przemysł, ponieważ importerzy z Chin nie byłoby już w stanie składać atrakcyjnych ofert w ramach zamówień. W związku z tym w postępowaniach o udzielenie zamówienia nastąpiłyby wzrost poziomu cen, co miałyby negatywne skutki dla budżetów publicznych.
- (719) CCCME zauważyła, że dla Europejskiej agendy cyfrowej i procesu przechodzenia na sieć 5G najbardziej korzystny byłoby brak dalszego ograniczania dostaw wysokiej jakości przewodów światłowodowych z Chin.
- (720) Przedsiębiorstwo Cable 77 podkreśliło natomiast, że nałożenie ceł na przewody światłowodowe miałyby wpływ również na inne branże oraz że w przypadku nałożenia ceł na przewody należałoby nałożyć je również na włókna, ponieważ producenci unijni wykorzystują także włókna produkowane poza Unią.
- (721) Jak wyszczególniono w kolejnych motywach, Komisja nie znalazła jednak żadnych przekonujących powodów, aby stwierdzić, że wprowadzenie środków w odniesieniu do przywozu przewodów światłowodowych pochodzących z Chin nie leży w interesie Unii.

6.1. Interes przemysłu Unii

- (722) W Unii działa 29 przedsiębiorstw produkujących przewody światłowodowe, które to przedsiębiorstwa posiadają około 4 700 pracowników (EPC). Producenci są rozproszeni na obszarze całej Unii.
- (723) Wprowadzenie środków pozwoliłoby przemysłowi Unii utrzymać konkurencyjną pozycję na rynku i odzyskać utracony udział w rynku, poprawiając jednocześnie swoją niską rentowność do zrównoważonych poziomów.
- (724) Brak środków może mieć znaczący negatywny wpływ na przemysł Unii pod względem dalszego zaniżania cen oraz zmniejszenia sprzedaży i produkcji, co jeszcze bardziej pogorszy sytuację finansową przemysłu Unii w zakresie rentowności i inwestycji, zagrażając jego przyszłości.

6.2. Interes importerów niepowiązanych

- (725) Sektor przywozu współpracował w stosunkowo niewielkim zakresie. Pięciu importerów niepowiązanych przedstawiło formularz dotyczący kontroli wyrywkowej w wyznaczonym terminie. Spośród tych pięciu importerów czterech przedłożyło odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu. Po wszczęciu dochodzenia antysubsydyjnego dotyczącego przewodów światłowodowych z Chin zgłosił się nowy importer, który zgłosił chęć współpracy również w ramach niniejszego dochodzenia. Komisja przyznała temu importerowi status zainteresowanej strony w niniejszym dochodzeniu od dnia, w którym się zgłosił, oraz w celu przeanalizowania informacji przedstawionych w ramach niniejszego dochodzenia bez uszczerbku dla już zakończonych kroków proceduralnych.

- (726) Pięciu współpracujących importerów reprezentuje około 12 % przywozu z Chin. Dwóch importerów przekazało pełne informacje w odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu, natomiast trzech innych nie było w stanie dostarczyć dokładnych danych dotyczących zysku w odniesieniu do produktu objętego postępowaniem w OD. Wszyscy współpracujący importerzy sprzeciwili się wprowadzeniu środków.
- (727) Współpracujący importerzy mają siedziby w czterech różnych państwach członkowskich i w nich koncentrują głównie swoją działalność. 70–90 % ich zakupów przewodów światłowodowych pochodzi z przywozu z Chin, a pozostałą część pozyskują od producentów unijnych i producentów z innych państw trzecich. Podkreślili oni znaczenie posiadania różnych źródeł dostaw. Przywóz przewodów światłowodowych z państw trzecich nie podlega w Unii ocenie.
- (728) Ważną częścią działalności współpracujących importerów jest składanie ofert dotyczących mniejszych projektów. Poza tymi ofertami posiadają w ofercie również dodatkowe produkty (np. kanały, złącza i szafy kablowe) oraz kompleksowe usługi dla klientów (np. projektowanie i instalacja sieci). Produkt objęty postępowaniem stanowi średnio około jednej trzeciej ich łącznego obrotu.
- (729) Żaden z importerów nie stwierdził, jakoby pandemia COVID-19 miała znaczny wpływ na jego działalność gospodarczą. Jeden z importerów stwierdził, że w marcu 2020 r. nastąpiło pewne spowolnienie ze względu na obostrzenia, ale podkreślił, że kryzys zwiększył znaczenie projektów związanych ze światłowodami doprowadzanymi do domu.
- (730) Importerzy uważają, że ich przewaga konkurencyjna nad producentami unijnymi polega na efektywnej strukturze sprzedaży i logistyce. Skracają czas dostawy, przechowując dużą ilość zapasów w swoim magazynie, i starają się szybko i elastycznie reagować na potrzeby swoich klientów.
- (731) Importerzy twierdzili, że nie mogą pozyskiwać wszystkich swoich przewodów światłowodowych od przemysłu Unii, ponieważ przemysł ten nie jest w stanie dostarczać wymaganych ilości w wymaganych terminach. Utrzymywali, że w latach 2017–2018, kiedy to przemysł Unii nie mógł zaspokoić ich popytu, na rynku występował niedobór przewodów światłowodowych i ich głównego surowca – włókna optycznego, w związku z czym musieli znaleźć innych dostawców. Niektórzy importerzy podkreślali, że wraz z rozwojem sieci światłowodowych i 5G popyt na przewody światłowodowe rośnie i oczekuje się, że będzie dalej rósł. Twierdzili, że ten zwiększony popyt w połączeniu z potencjalnymi środkami ochrony handlu może doprowadzić do nowego niedoboru na rynku oraz do opóźnień w rozbudowie sieci światłowodowej i 5G.
- (732) Przemysł Unii obalił stwierdzenie dotyczące problemów z dostawami, twierdząc, że dysponuje wystarczającymi wolnymi mocami produkcyjnymi. W dochodzeniu ustalono, że wykorzystanie mocy produkcyjnych przemysłu Unii w OD wynosiło 59 %, a moce produkcyjne w przypadku przewodów światłowodowych wynoszą ponad 2 mln km kabla, co znacznie przekracza szacowaną konsumpcję przewodów światłowodowych w Unii w nadchodzących latach. Przemysł Unii przedstawił dowody na to, że producenci unijni dysponują mocami produkcyjnymi umożliwiającymi w razie potrzeby zwiększenie produkcji przewodów światłowodowych. Ponadto w państwach trzecich istnieją alternatywne źródła dostawy.
- (733) Importerzy twierdzili również, że zawarli ze swoimi klientami długoterminowe umowy na dostawy, w których ustalono ceny stałe na łączny okres 2–4 lat i nie uwzględniono klauzuli dotyczącej dostosowania cen w przypadku nieprzewidzianych podwyżek cen zakupu. W związku z tym przeniesienie wyższych kosztów na ich klientów byłoby niemożliwe. Ponadto importerzy twierdzili, że nie są w stanie składać ofert w przetargach ogłaszanych w trakcie niniejszego dochodzenia, ponieważ nie wiedzą, jaką cenę będą płacić za przewody światłowodowe w przypadku wprowadzenia środków.
- (734) Importerzy twierdzili również, że w przypadku obowiązujących umów nie będzie możliwe przeniesienie źródła dostaw do innych państw trzecich, ponieważ przewody poddano skomplikowanym procesom zatwierdzania, co wiązałoby się z ryzykiem wystąpienia poważnych opóźnień i znacznych trudności w procesie wdmuchiwania, który musi być dostosowany do sztywności przewodu, a ta różni się w zależności od dostawcy nawet w przypadku produktów posiadających taką samą specyfikację techniczną.
- (735) Ponadto niektórzy importerzy twierdzili również, że jakość chińskich przewodów jest wyższa niż jakość przewodów produkowanych przez przemysł Unii. Mimo że specyfikacje techniczne są takie same, twierdzą, że chińskie przewody światłowodowe produkuje się na nowszych liniach produkcyjnych, a wykończenie, zwijanie i charakterystyka techniczna spełniają wyższe normy. Importerzy ci twierdzą również, że różnica w jakości nie dotyczy jedynie produktu, ale chińscy producenci zaspokajają indywidualne potrzeby swoich klientów w sposób bardziej elastyczny i terminowy oraz zapewniają lepsze usługi posprzedażne. Jeden z importerów twierdzi również, że różnica w cenie

między unijnymi i chińskimi przewodami światłowodowymi jest niższa niż podano w skardze. Importer ten twierdzi również, że producenci unijni dostarczają inne produkty (kanały, otwory wyczystkowe, zamknięcia) i uważa, że środki pozwoliłyby producentom unijnym powiązać te inne produkty z przewodami światłowodowymi i sprzedawać je w ramach projektu. Uważa również, że środki zniechęciłyby producentów unijnych do wprowadzania innowacji, ponieważ chroniłyby ich przed konkurencją. Jego zdaniem doprowadziłyby to do spowolnienia rozwoju sieci.

- (736) W swoich uwagach do ostatecznych ujawnień przedsiębiorstwo Connect Com stwierdziło, że proponowany poziom ceł znacząco przewyższał marżę zysku. Taka sytuacja naraziłaby ich na poważne straty, ponieważ nie byłoby w stanie przenieść kosztów związanych z cłami na swoich klientów, z którymi zawarli długoterminowe umowy przewidujące stałe poziomy cen. Ponadto przedsiębiorstwo Connect Com argumentowało, że jego marża zysku w przypadku zamówień publicznych była zazwyczaj znacznie poniżej 20 %, a środki antysubsydjne w połączeniu z cłami antidumpingowymi nie pozwoliłyby na realizację bieżących umów. Dlatego też nałożenie ceł mogłoby potencjalnie doprowadzić do ich upadłości. Współpracujący importerzy utrzymywali również, że producenci unijni nie byli w stanie lub nie byli skłonni dostarczać przewodów światłowodowych spełniających określone przez nich wymogi w odpowiednim terminie oraz że wprowadzenie środków wiązałoby się z niedoborem przewodów światłowodowych i znacznymi opóźnieniami w realizacji zamówień oraz we wdrażaniu sieci. Co więcej, przedsiębiorstwo Connect Com argumentowało, że niewłaściwe jest umożliwienie producentom UE zwiększenia ich marży zysku z 8 % do 12 % przy jednoczesnym zmniejszeniu marży zysku importerów do zera lub nawet ponoszeniu przez nich strat.
- (737) Komisja ustaliła, że chociaż współpracujący importerzy mają stabilne powiązania biznesowe ze swoimi dostawcami przewodów światłowodowych w Chinach, nie zawarli oni z tymi dostawcami długoterminowych umów określających ilości lub ceny zakupu. W rzeczywistości importerzy składają regularne zamówienia na większe ilości przewodów światłowodowych i otrzymują od chińskich producentów ofertę cenową dla każdego zamówienia. Chociaż importerzy twierdzą, że zmiana dostawców byłaby kosztowna i czasochłonna, wszyscy z nich dokonują zakupów również z innych źródeł (tj. w Unii, Stanach Zjednoczonych, Indiach, Kazachstanie, na Białorusi i Ukrainie) i udało im się znaleźć nowych dostawców podczas rzekomych niedoborów w latach 2017–2018. Świadczy to o tym, że chociaż importerzy musieliby rzeczywiście zapłacić wyższą cenę za zamówienia już złożone, ale jeszcze nieotrzymane przed wprowadzeniem środków, przestawienie się na nowych dostawców w stosunkowo krótkim czasie nie wiązałoby się dla nich z nadmiernymi trudnościami.
- (738) Chociaż środki wyrównawcze będą miały prawdopodobnie pewien negatywny wpływ na importerów i mogą obniżyć ich rentowność, importerzy będą w stanie wchłonąć lub przenieść część przypadków zwiększenia kosztów spowodowanych cłami na swoich klientów, biorąc pod uwagę ich istotne marże zysku wynoszące ponad 20 %. Mają możliwość znalezienia alternatywnych źródeł dostaw, w tym z innych państw trzecich i przemysłu Unii. W związku z tym połączenie innych źródeł dostaw produktu objętego postępowaniem oraz zdolności do wchłonięcia lub co najmniej częściowego przeniesienia skutku ceł na swoich klientów oznaczałoby, że nałożenie środków nie wpływa na importerów niepowiązanych w sposób nieproporcjonalny.
- (739) W swoich uwagach dotyczących ostatecznego ujawnienia CCCME twierdziła, że wprowadzenie środków wyrównawczych byłoby szkodliwe dla Europejskiej agendy cyfrowej i celów w zakresie łączności, ponieważ spowoduje krytyczne niedobory tego produktu o kluczowym znaczeniu dla sieci 5G i doprowadzi do wzrostu cen, nie przedstawiając dowodów w tym zakresie.
- (740) Twierdzenia dotyczące różnic w jakości, niedoboru dostaw, niezdolności lub braku gotowości przemysłu Unii do zaopatrywania rynku, różnic w cenie, rentowności importerów, ryzyka powstania monopolu lub oligopolu, zachęt do wprowadzania innowacji oraz czasu wdrażania sieci telekomunikacyjnych – były bezpodstawne, a zatem nie można było ich przyjąć.
- (741) W każdym razie w dochodzeniu wykazano, że jednym z istotnych aspektów szkody w omawianym przypadku był właśnie fakt, że z powodu przywozu towarów po cenach dumpingowych z Chin przemysł Unii nie był w stanie osiągnąć poziomu zysków, który pozwoliłby mu nadal inwestować m.in. w zwiększanie mocy produkcyjnych, aby zaspokoić rosnący popyt na rozwijającym się rynku. Środki miały właśnie w założeniu doprowadzić do przywrócenia równych warunków działania i zapewnienia możliwości generowania takich zysków, realizowania takich inwestycji i zwiększania mocy produkcyjnych.

- (742) W swoich uwagach dotyczących ostatecznego ujawnienia przedsiębiorstwo Connect Com argumentowało, że we wszystkich sektorach odnotowano znaczny wzrost kosztów surowców, co wywarło również wpływ na produkcję przewodów szerokopasmowych. W tym względzie przedsiębiorstwo Connect Com przedstawiło przykłady wzrostu cen, jakiego doświadczał nieujawniony chiński dostawca od drugiego kwartału 2020 r. do drugiego kwartału 2021 r. W tym kontekście przedsiębiorstwo Connect Com zwróciło uwagę na fakt, że choć stwierdzono pilną potrzebę rozbudowania sieci przewodów szerokopasmowych w Europie, producenci unijni nie mogli zaspokoić popytu w krótkim terminie po konkurencyjnych i możliwych do zaakceptowania cenach, a zatem cła nie powinny być zostać nałożone lub powinny zostać przynajmniej zawieszane.
- (743) Nie przedstawiono również żadnych dowodów na potwierdzenie reprezentatywności tego wzrostu cen ani jego wpływu na użytkowników i importerów. W związku z tym argument ten został odrzucony.

6.3. Interes użytkowników i dystrybutorów

- (744) W produkt objęty postępowaniem zaopatruje się szereg branż, głównie duzi operatorzy telekomunikacyjni, podmioty publiczne (takie jak gminy) odpowiedzialne za rozbudowę sieci szerokopasmowej, instalatorzy i operatorzy oraz dystrybutorzy.
- (745) W dochodzeniu współpracowała niewielka liczba użytkowników: dwóch dużych operatorów telekomunikacyjnych (Deutsche Telekom w Niemczech i Proximus w Belgii), pięciu instalatorów i operatorów sieci, jeden dystrybutor i jeden mały użytkownik. Łącznie na współpracujących użytkowników przypada mniej niż 12 % całkowitej wielkości przywozu przewodów światłowodowych z Chin i mniej niż 9 % całkowitej wielkości konsumpcji przewodów światłowodowych w UE w OD.
- (746) Odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu udzielone przez wielu użytkowników były bardzo niepełne i nie zawierały żadnych argumentów ani informacji na temat interesu Unii. Żaden z podmiotów publicznych, które zamawiają przewody światłowodowe, nie współpracował w toku dochodzenia.
- (747) BYCN Axione i inny użytkownik, który kupuje przewody światłowodowe głównie od producentów unijnych, nie wyrazili sprzeciwu wobec środków. Deutsche Telekom i hiszpański dystrybutor Comercial Electro Industrial S.A. („Comel”) są przeciwni wprowadzeniu środków.
- (748) Deutsche Telekom spodziewa się wzrostu zapotrzebowania na przewody światłowodowe w związku z szybkim wprowadzaniem sieci 5G i argumentuje, że rynek przewodów światłowodowych jest rynkiem światowym, który charakteryzuje się znormalizowaną technologią, globalnym wdrażaniem i globalnymi dostawcami. Twierdzi, że cła na przewody światłowodowe pochodzące z Chin mogą wywołać poważne problemy z zaspokojeniem unijnego zapotrzebowania na przewody i mogą utrudnić lub opóźnić wdrożenie sieci, a także doprowadzić do znacznego wzrostu kosztów dla klientów z UE. Przedsiębiorstwo to twierdzi również, że ceny spadły ze względu na obecną nadwyżkę mocy produkcyjnych, a wszyscy uczestnicy rynku zainwestowali w zwiększenie mocy produkcyjnych podczas domniemanego niedoboru dostaw sprzed kilku lat.
- (749) Komisja stwierdziła, że wpływ ceł wyrównawczych na koszty ponoszone przez użytkowników kupujących przewody światłowodowe w Chinach jest nieunikniony, ale wynika to z nieuczciwej polityki eksportowej chińskich eksporterów. Ponadto w toku dochodzenia ustalono, że przewody światłowodowe stanowią jedynie niewielką część całkowitych kosztów uruchamiania projektów dotyczących sieci cyfrowych – w przypadku sieci 5G jest to znacznie mniej niż 5 %. Zakup produktu objętego postępowaniem przez współpracujących operatorów telekomunikacyjnych stanowi bardzo mały odsetek obrotów przedsiębiorstw, które nabywają znaczną część swoich przewodów światłowodowych z innych źródeł. Jeżeli chodzi o argument drugiego użytkownika, że trudno jest zmienić dostawców, inni importerzy, jak wyjaśniono w motywie 737, również dokonują zakupów z różnych źródeł w państwach trzecich. Użytkownicy mają również możliwość znalezienia alternatywnych źródeł dostaw, w tym dostawców z innych państw trzecich. Ponieważ oczekuje się, że w nadchodzących latach zapotrzebowanie na przewody światłowodowe wzrośnie, użytkownicy i dystrybutorzy będą konkurować na większym rynku niż dotychczas. Stwarza im to możliwość utrzymania i rozwinięcia działalności, nawet jeśli ich ceny wzrosną z powodu ceł wyrównawczych.
- (750) Wskazano również, że istnienie nadwyżki mocy produkcyjnych, za którą stoją przede wszystkim Chiny, nie uzasadnia nieuczciwych praktyk handlowych, które wyrządzają szkodę przemysłowi Unii, zagrażają jego przyszłości, jak również różnorodności dostaw, a tym samym konkurencji na rynku unijnym.
- (751) Dlatego też Komisja stwierdziła, że wprowadzenie środków nie będzie miało nieproporcjonalnego wpływu na użytkowników i dystrybutorów.

6.4. Pozostałe czynniki

- (752) Przewody światłowodowe są potrzebne do budowy szybkich sieci szerokopasmowych, a zatem mają duże znaczenie dla obywateli, przedsiębiorstw i podmiotów publicznych w całej UE, którzy wykorzystują te sieci do pracy zdalnej, nauki zdalnej, prowadzenia działalności gospodarczej lub świadczenia usług. Inwestycje w ramach programu Next Generation EU ⁽¹⁵²⁾ są jednym z głównych priorytetów Unii Europejskiej, której celem jest również wdrożenie zaawansowanej technologicznie infrastruktury szerokopasmowej sięgającej do każdego końca UE. Przewody światłowodowe mają zatem kluczowe znaczenie dla cyfrowej dekady UE ⁽¹⁵³⁾, a także dla suwerenności cyfrowej Europy.
- (753) Ze względu na znaczenie produktu objętego postępowaniem w świetle powyższych celów publicznych Komisja dokładnie przeanalizowała wpływ możliwych środków na wdrażanie projektów dotyczących sieci szerokopasmowych.
- (754) Szereg stron twierdziło, że w przypadku wprowadzenia środków ucierpią konsumenci i budżety publiczne w Unii, ponieważ wzrośnie cena przewodów światłowodowych, a tym samym łączna cena projektów dotyczących sieci.
- (755) Komisja przeanalizowała zatem udział kosztów przewodów światłowodowych w całkowitych kosztach projektów dotyczących sieci. W toku dochodzenia wykazano, że przewody światłowodowe stanowią jedynie niewielką część całkowitych kosztów uruchamiania sieci cyfrowych. W rzeczywistości najbardziej znaczącą pozycją kosztów w ramach w tych projektów są prace budowlane (tj. roboty ziemne w celu położenia kabli), które stanowią około 80 % kosztów. Pozostałe 20 % stanowią koszty surowców, które obejmują również inne produkty, takie jak kanały, szafy i złącza. Komisja ustaliła, że przewody światłowodowe stanowią niewielką część całkowitych kosztów projektów dotyczących sieci – w przypadku sieci 5G jest to mniej niż 5 %, jak twierdzi jeden z dużych użytkowników. Producenci unijni i współpracujący importerzy twierdzili również, że przewody światłowodowe stanowią około 5–10 % całkowitych kosztów projektów dotyczących sieci.
- (756) Umiarkowany poziom współpracy głównych unijnych operatorów sieci i podmiotów publicznych odpowiedzialnych za duże projekty dotyczące sieci również sugeruje, że możliwe środki dotyczące przewodów światłowodowych nie miałyby znaczącego wpływu na koszty i harmonogram realizacji tych projektów.

6.5. Wnioski dotyczące interesu Unii

- (757) W toku dochodzenia ustalono, że w Unii i w innych państwach trzecich istnieją wystarczające moce produkcyjne, aby zastąpić przywóz pochodzący z Chin. Ponadto dzięki wprowadzeniu środków wyrównawczych przemysł Unii mógłby inwestować w zakłady produkcyjne w Unii i nowe technologie z korzyścią dla przemysłu wykorzystującego produkt objęty dochodzeniem. Jednocześnie środki nie uniemożliwiłyby przywózowi z państw trzecich (w tym z Chin) uczciwego konkurencyjności na rynku unijnym. Nawet jeśli zgodnie z przewidywaniami uczestników rynku zapotrzebowanie na przewody światłowodowe wzrośnie w nadchodzących latach, importerzy i użytkownicy produktu objętego postępowaniem nie będą narażeni na istotne ryzyko niedoboru dostaw, a zatem nie dojdzie do opóźnienia we wprowadzaniu światłowodowej sieci szerokopasmowej do domów i przedsiębiorstw.
- (758) Ogólnie rzecz biorąc, chociaż w sytuacji braku środków użytkownicy, importerzy, klienci końcowi i budżety publiczne mogą w perspektywie krótkoterminowej korzystać z niższych cen produktów, przywóz towarów po cenach subsydiowanych z Chin ostatecznie wyprze producentów unijnych z rynku unijnego, przez co przemysł wykorzystujący produkt objęty dochodzeniem utraci wartościowe źródła zaopatrzenia, a ceny importowe wzrosną ze względu na brak konkurencji ze strony producentów unijnych. Przetwarzanie producentów unijnych ma ponadto kluczowe znaczenie dla suwerenności cyfrowej UE.
- (759) Na podstawie powyższego Komisja doszła do wniosku, że na obecnym etapie dochodzenia nie ma przekonujących powodów, aby stwierdzić, iż wprowadzenie środków w odniesieniu do przywozu przewodów światłowodowych pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej nie leży w interesie Unii.

⁽¹⁵²⁾ W wygłoszonym w 2020 r. orędziu o stanie Unii przewodnicząca Komisji Ursula von der Leyen oznajmiła, że: „Pobudzenie inwestycji dzięki instrumentowi NextGenerationEU jest jedyną w swoim rodzaju szansą na rozwój każdej wsi. Dlatego chcemy skupić nasze inwestycje na bezpiecznej łączności, na rozbudowie sieci 5G, 6G i światłowodów. NextGenerationEU jest również wyjątkową okazją do opracowania bardziej spójnego europejskiego podejścia do łączności i wdrażania infrastruktury cyfrowej.”; https://ec.europa.eu/commission/presscorner/detail/pl/SPEECH_20_1655.

⁽¹⁵³⁾ Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów: Cyfrowy kompas na 2030 r.: europejska droga w cyfrowej dekadzie, Bruksela, 9.3.2021 COM(2021) 118 final.

7. OSTATECZNE ŚRODKI WYRÓWNAWCZE

(760) W świetle wniosków wyciągniętych w odniesieniu do subsydiowania, szkody, związku przyczynowego i interesu Unii oraz zgodnie z art. 15 rozporządzenia podstawowego należy nałożyć ostateczne cło wyrównawcze.

7.1. Poziom ostatecznych środków wyrównawczych

(761) Art. 15 ust. 1 akapit trzeci rozporządzenia podstawowego stanowi, że kwota ostatecznego cła wyrównawczego nie przekracza ustalonej kwoty subsydiów stanowiących podstawę środków wyrównawczych.

(762) Art. 15 ust. 1 akapit czwarty stanowi, że „[j]eżeli Komisja, na podstawie wszystkich dostarczonych informacji, może wyraźnie stwierdzić, że w interesie Unii nie leży, aby określać kwotę środków zgodnie z akapitem trzecim, kwota cła wyrównawczego jest niższa, jeżeli takie niższe cło byłoby odpowiednie do usunięcia szkody dla przemysłu Unii”.

(763) Komisja nie otrzymała żadnych informacji tego rodzaju i w związku z tym poziom środków wyrównawczych zostanie określony w odniesieniu do art. 15 ust. 1 akapit trzeci.

(764) W związku z powyższym stawki ostatecznego cła wyrównawczego, wyrażone w cenach CIF na granicy Unii przed ocleniem, powinny być następujące:

Przedsiębiorstwo	Stawka cła wyrównawczego
Grupa FTT: — FiberHome Telecommunication Technologies Co., Ltd. — Nanjing Wasin Fujikura Optical Communication Ltd. — Hubei Fiberhome Boxin Electronic Co., Ltd.	10,3 %
Grupa ZTT: — Jiangsu Zhongtian Technology Co., Ltd. — Zhongtian Power Optical Cable Co., Ltd.	5,1 %
Pozostałe przedsiębiorstwa współpracujące zarówno w dochodzeniu antysubsydyjnym, jak i antydumpingowym, wymienione w załączniku I	7,8 %
Pozostałe przedsiębiorstwa współpracujące w dochodzeniu antydumpingowym, ale nie w dochodzeniu antysubsydyjnym, wymienione w załączniku II	10,3 %
Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	10,3 %

(765) Dochodzenie antysubsydyjne przeprowadzono równoległe z oddzielnym dochodzeniem antydumpingowym w sprawie tego samego produktu objętego postępowaniem pochodzącego z ChRL, w wyniku którego Komisja nałożyła środki antydumpingowe na poziomie marginesu dumpingu. Komisja dopilnowała, aby nałożenie skumulowanego cła odzwierciedlającego poziom subsydiowania i pełen poziom dumpingu nie spowodowało skompensowania skutków subsydiowania dwukrotnie („podwójne liczenie”), zgodnie z art. 24 ust. 1 i art. 15 ust. 2 rozporządzenia podstawowego.

(766) Wartość normalną ustalono zgodnie z art. 2 ust. 6a rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1036⁽¹⁵⁴⁾ w odniesieniu do niezniekształconych kosztów i zysków w odpowiednim zewnętrznym reprezentatywnym kraju. W konsekwencji – zgodnie z art. 15 ust. 2 rozporządzenia podstawowego oraz w celu uniknięcia podwójnego liczenia – Komisja najpierw nałożyła ostateczne cło wyrównawcze na poziomie określonej ostatecznej kwoty subsydiowania, a następnie nałożyła pozostałe ostateczne cło antydumpingowe na poziomie odpowiedniego

⁽¹⁵⁴⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1036 z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Unii Europejskiej (Dz.U. L 176 z 30.6.2016, s. 21).

marginesu dumpingu pomniejszonego o kwotę cła wyrównawczego oraz w wysokości do odpowiedniego poziomu usuwającego szkodę, który ustalono w oddzielnym dochodzeniu antydumpingowym. Komisja obniżyła ustalony margines dumpingu o całą kwotę subsydiowania określoną dla ChRL, w związku z czym nie doszło do podwójnego liczenia w rozumieniu art. 24 ust. 1 rozporządzenia podstawowego.

- (767) Biorąc pod uwagę wysoki poziom współpracy chińskich producentów eksportujących, Komisja uznała, że poziom najwyższego cła, jakie zostało nałożone na przedsiębiorstwa objęte próbą, będzie reprezentatywny dla „wszystkich pozostałych przedsiębiorstw”. Cło dla „wszystkich pozostałych przedsiębiorstw” zostanie zastosowane w odniesieniu do przedsiębiorstw, które nie współpracowały w ramach przedmiotowego dochodzenia.
- (768) Zgodnie z art. 15 ust. 3 rozporządzenia podstawowego łączna kwota subsydiów dla nieobjętych próbą współpracujących producentów eksportujących została wstępnie obliczona na podstawie łącznej średniej ważonej kwoty subsydiów wyrównawczych ustalonych dla współpracujących producentów eksportujących objętych próbą, z wyłączeniem kwot nieistotnych oraz kwoty subsydiów ustalonej dla pozycji, które objęte są przepisami art. 28 ust. 1 rozporządzenia podstawowego. Ustalając te kwoty, Komisja nie pominęła jednak ustaleń poczynionych częściowo na podstawie dostępnych faktów. W istocie Komisja uznała, że fakty dostępne i wykorzystywane w tych przypadkach nie miały istotnego wpływu na informacje konieczne do sprawiedliwego ustalenia kwoty subsydiowania za pomocą kredytów preferencyjnych, tak więc eksporterzy, których nie zaproszono do współpracy w ramach dochodzenia, nie poniosą szkody w wyniku stosowania takiego podejścia.

(769) Na podstawie powyższego ustala się następujące stawki nakładanych ceł:

Przedsiębiorstwo	Margines dumpingu	Stopa subsydiowania	Poziom usuwający szkodę	Stawka cła wyrównawczego	Stawka cła antydumpingowego
Grupa FTT: — FiberHome Telecommunication Technologies Co., Ltd. — Nanjing Wasin Fujikura Optical Communication Ltd. — Hubei Fiberhome Boxin Electronic Co., Ltd.	44,0 %	10,3 %	61,3 %	10,3 %	33,7 %
Grupa ZTT: — Jiangsu Zhongtian Technology Co., Ltd. — Zhongtian Power Optical Cable Co., Ltd.	19,7 %	5,1 %	42,0 %	5,1 %	14,6 %
Pozostałe przedsiębiorstwa współpracujące zarówno w dochodzeniu antysubsydyjnym, jak i antydumpingowym, wymienione w załączniku I	31,2 %	7,8 %	52,7 %	7,8 %	23,4 %
Pozostałe przedsiębiorstwa współpracujące w dochodzeniu antydumpingowym, ale nie w dochodzeniu antysubsydyjnym, wymienione w załączniku II	31,2 %	10,3 %	52,8 %	10,3 %	20,9 %
Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	44,0 %	10,3 %	61,3 %	10,3 %	33,7 %

- (770) Stawkę cła wyrównawczego określoną w niniejszym rozporządzeniu ustalono dla poszczególnych przedsiębiorstw na podstawie ustaleń bieżącego dochodzenia. Odzwierciedla ona zatem ustaloną podczas dochodzenia sytuację dotyczącą przedsiębiorstwa objętego postępowaniem. Wspomniana stawka celna (w odróżnieniu od ogólnokrajowego cła stosowanego wobec „wszystkich pozostałych przedsiębiorstw”) ma wyłączne zastosowanie do przywozu produktów pochodzących z państwa, którego dotyczy postępowanie, i wyprodukowanych przez wymienione przedsiębiorstwo. Przywożone produkty wytwarzane przez jakiegokolwiek inne przedsiębiorstwo niewymienione w części normatywnej niniejszego rozporządzenia, w tym przez podmioty powiązane z konkretnie wymienionymi przedsiębiorstwami, nie mogą korzystać z tych stawek i stosowane są wobec nich stawki mające zastosowanie do „wszystkich pozostałych przedsiębiorstw”.
- (771) Przedsiębiorstwo może zwrócić się o zastosowanie tych indywidualnych stawek cła w przypadku późniejszej zmiany swojej nazwy. Wniosek w tej sprawie należy kierować do Komisji. Wniosek musi zawierać wszystkie istotne informacje, które pozwolą wykazać, że zmiana nie wpływa na prawo przedsiębiorstwa do korzystania ze stawki celnej, która ma wobec niego zastosowanie. Jeśli zmiana nazwy przedsiębiorstwa nie wpływa na prawo do korzystania ze stawki należności celnej, która ma do niego zastosowanie, rozporządzenie informujące o zmianie nazwy zostanie opublikowane w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

7.2. Specjalna klauzula dotycząca monitorowania

- (772) W celu zminimalizowania ryzyka obchodzenia cła związanego z różnicą w stawkach celnych potrzebne są szczególne środki gwarantujące stosowanie indywidualnych celów wyrównawczych. Przedsiębiorstwa, na które nałożono indywidualne cła wyrównawcze, muszą przedstawić ważną fakturę handlową organom celnym państwa członkowskiego. Faktura musi spełniać wymogi określone w art. 1 ust. 3 niniejszego rozporządzenia. Przywóz, któremu nie towarzyszy taka faktura, powinien zostać objęty cłem wyrównawczym obowiązującym wobec „wszystkich pozostałych przedsiębiorstw”.
- (773) Mimo że przedstawienie tej faktury jest konieczne, aby organy celne państw członkowskich zastosowały indywidualne stawki cła wyrównawczego wobec przywozu, nie jest ona jedynym elementem brany pod uwagę przez organy celne. Organy celne państw członkowskich powinny bowiem przeprowadzić zwykłą kontrolę, nawet jeśli otrzymają fakturę spełniającą wszystkie wymogi określone w art. 1 ust. 3 niniejszego rozporządzenia, i podobnie jak we wszystkich innych przypadkach – powinny one żądać dodatkowych dokumentów (dokumentów przewozowych itp.) do celu weryfikacji dokładności danych zawartych w oświadczeniu oraz zapewnienia zasadności późniejszego zastosowania niższej stawki należności celnej zgodnie z prawem celnym.
- (774) W przypadku gdy wywóz dokonywany przez jedno z przedsiębiorstw korzystających z niższej indywidualnej stawki celnej wzrośnie w znacznym stopniu po wprowadzeniu wspomnianych środków, tego rodzaju wzrost wielkości wywozu może zostać uznany za stanowiący sam w sobie zmianę w strukturze handlu ze względu na wprowadzenie środków w rozumieniu art. 23 ust. 1 rozporządzenia podstawowego. W takich okolicznościach oraz pod warunkiem spełnienia określonych wymagań może zostać wszczęte dochodzenie w sprawie obejścia środków. Podczas tego dochodzenia można między innymi zbadać potrzebę zniesienia indywidualnych stawek celnych, a następnie nałożyć cło ogólnokrajowe.
- (775) W celu zapewnienia należytego egzekwowania cła wyrównawczego wysokość cła dla wszystkich pozostałych przedsiębiorstw należy stosować nie tylko w odniesieniu do niewspółpracujących producentów eksportujących, ale również do producentów, którzy nie prowadzili żadnego wywozu do Unii w trakcie okresu objętego dochodzeniem.

8. UJAWNIANIE INFORMACJI

- (776) Zainteresowane strony zostały poinformowane o istotnych faktach i okolicznościach, na podstawie których zamierzano zalecić nałożenie ostatecznego cła wyrównawczego na przywóz określonych przewodów światłowodowych pochodzących z ChRL. Zainteresowane strony miały możliwość przedstawienia uwag dotyczących dokładności obliczeń, które zostały im ujawnione.

9. PRZEPISY KOŃCOWE

- (777) Zgodnie z art. 109 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2018/1046 ⁽¹⁵⁵⁾, gdy kwotę należy zwrócić w następstwie wyroku Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej, do wypłaty należnych odsetek stosuje się stopę oprocentowania stosowaną przez Europejski Bank Centralny w odniesieniu do jego podstawowych operacji refinansujących, opublikowaną w serii C Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej, obowiązującą pierwszego kalendarzowego dnia każdego miesiąca.
- (778) Jak wyjaśniono w motywach 765 i 769 powyżej, Komisja odjęła od marginesu dumpingu część kwoty subsydium, aby uniknąć podwójnego liczenia. W związku z tym jeżeli ostateczne cła wyrównawcze zostaną w jakikolwiek sposób zmienione lub uchylone, poziom ceł antydumpingowych należy w wyniku tej zmiany lub uchylecia automatycznie zwiększyć o tę samą wielkość, aby odzwierciedlić rzeczywisty zakres podwójnego liczenia. Tej zmiany ceł antydumpingowych należy dokonać po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia.
- (779) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu utworzonego na podstawie art. 15 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2016/1036 ⁽¹⁵⁶⁾,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Niniejszym nakłada się ostateczne cło wyrównawcze na przywóz przewodów światłowodowych jednomodowych, złożonych z jednego lub wielu indywidualnie osłoniętych włókien, w obudowie ochronnej, nawet połączonych z przewodnikami prądu elektrycznego, objętych obecnie kodem CN ex 8544 70 00 (kod TARIC 8544 70 00 10) i pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej.

Wyłączone są następujące produkty:

- (i) przewody, w których wszystkie włókna optyczne są indywidualnie wyposażone w złącza na jednym lub obu krańcach; oraz
 - (ii) kable do zastosowań podwodnych. Kable do zastosowań podwodnych to izolowane tworzywami sztucznymi przewody światłowodowe zawierające przewodnik miedziany lub aluminiowy, w których włókna są zawarte w modułach metalowych.
2. Ostateczne cło wyrównawcze mające zastosowanie do ceny netto na granicy Unii, przed ocleniem, dla produktu opisanego w ust. 1 i wytwarzanego przez wymienione przedsiębiorstwa, wynosi:

Przedsiębiorstwo	Ostateczne cło wyrównawcze	Dodatkowy kod TARIC
Grupa FTT: 1. FiberHome Telecommunication Technologies Co., Ltd. 2. Nanjing Wasin Fujikura Optical Communication Ltd. 3. Hubei Fiberhome Boxin Electronic Co., Ltd.	10,3 %	C696
Grupa ZTT: — Jiangsu Zhongtian Technology Co., Ltd. — Zhongtian Power Optical Cable Co., Ltd.	5,1 %	C697
Pozostałe przedsiębiorstwa współpracujące zarówno w dochodzeniu antysubsydyjnym, jak i antydumpingowym, wymienione w załączniku I	7,8 %	

⁽¹⁵⁵⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2018/1046 z dnia 18 lipca 2018 r. w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii, zmieniające rozporządzenia (UE) nr 1296/2013, (UE) nr 1301/2013, (UE) nr 1303/2013, (UE) nr 1304/2013, (UE) nr 1309/2013, (UE) nr 1316/2013, (UE) nr 223/2014 i (UE) nr 283/2014 oraz decyzję nr 541/2014/UE, a także uchylające rozporządzenie (UE, Euratom) nr 966/2012 (Dz.U. L 193 z 30.7.2018, s. 1).

⁽¹⁵⁶⁾ Ostatnio zmienione rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/825 z dnia 30 maja 2018 r. zmieniającym rozporządzenie (UE) 2016/1036 w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Unii Europejskiej oraz rozporządzenie (UE) 2016/1037 w sprawie ochrony przed przywozem towarów subsydiowanych z krajów niebędących członkami Unii Europejskiej (Dz.U. L 143 z 7.6.2018, s. 1).

Pozostałe przedsiębiorstwa współpracujące w dochodzeniu antydumpingowym, ale nie w dochodzeniu antysubsydyjnym, wymienione w załączniku II	10,3 %	
Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	10,3 %	C999

3. Stosowanie indywidualnych stawek cła wyrównawczego ustalonych dla przedsiębiorstw wymienionych w ust. 2 uwarunkowane jest przedstawieniem organom celnym państw członkowskich ważnej faktury handlowej, która musi zawierać oświadczenie następującej treści, opatrzone datą i podpisem pracownika podmiotu wystawiającego fakturę, ze wskazaniem imienia i nazwiska oraz stanowiska: „Ja, niżej podpisany, poświadczam, że [ilość] [produktu objętego postępowaniem] sprzedana na wywóz do Unii Europejskiej objęta niniejszą fakturą została wytworzona przez [nazwa i adres przedsiębiorstwa] [dodatki kod TARIC] w Chińskiej Republice Ludowej. Oświadczam, że informacje zawarte w niniejszej fakturze są pełne i zgodne z prawdą”. W przypadku nieprzedstawienia takiej faktury obowiązuje cło mające zastosowanie do wszystkich pozostałych przedsiębiorstw.

4. O ile nie określono inaczej, zastosowanie mają obowiązujące przepisy dotyczące należności celnych.

5. W zgłoszeniu celnym podaje się w kilometrach długość produktu opisanego w art. 1 ust. 1, pod warunkiem że jest to zgodne z załącznikiem I do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87 ⁽¹⁵⁷⁾.

6. W przypadkach, w których cło wyrównawcze zostało odjęte od cła antydumpingowego w odniesieniu do niektórych producentów eksportujących, złożenie wniosku o refundację zgodnie z art. 21 rozporządzenia (UE) 2016/1037 pociąga również za sobą konieczność oceny marginesu dumpingu w przypadku tego producenta eksportującego, który obowiązywał w okresie objętym dochodzeniem dotyczącym refundacji.

Artykuł 2

W rozporządzeniu wykonawczym Komisji (UE) 2021/2011 ⁽¹⁵⁸⁾ wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 1 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Stawki ostatecznego cła antydumpingowego mające zastosowanie do ceny netto na granicy Unii, przed ocleniem, dla produktu opisanego w ust. 1 i produkowanego przez wymienione przedsiębiorstwa, są następujące:

Przedsiębiorstwo	Ostateczne cło antydumpingowe	Dodatki kod TARIC
Grupa FTT: — FiberHome Telecommunication Technologies Co., Ltd. — Nanjing Wasin Fujikura Optical Communication Ltd. — Hubei Fiberhome Boxin Electronic Co., Ltd.	33,7 %	C696
Grupa ZTT: — Jiangsu Zhongtian Technology Co., Ltd. — Zhongtian Power Optical Cable Co., Ltd.	14,6 %	C697
Pozostałe przedsiębiorstwa współpracujące zarówno w dochodzeniu antysubsydyjnym, jak i antydumpingowym, wymienione w załączniku I	23,4 %	
Pozostałe przedsiębiorstwa współpracujące w dochodzeniu antydumpingowym, ale nie w dochodzeniu antysubsydyjnym, wymienione w załączniku II	20,9 %	
Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	33,7 %	C699”

⁽¹⁵⁷⁾ Rozporządzenie Rady (EWG) nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej (Dz.U. L 256 z 7.9.1987, s. 1).

⁽¹⁵⁸⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2021/2011 z dnia 17 listopada 2021 r. nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przewody przewodów światłowodowych pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej (Dz.U. L 410 z 18.11.2021, s. 51).

2) dodaje się nowy art. 1 ust. 7 w brzmieniu:

„7. W przypadku zmiany lub zniesienia ostatecznych ceł wyrównawczych nałożonych na mocy art. 1 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2022/72 (*) cła określone w ust. 2 lub w załącznikach I lub II zostaną zwiększone proporcjonalnie, nie przekraczając rzeczywistego ustalonego marginesu dumpingu lub ustalonego marginesu szkody dla poszczególnych przedsiębiorstw, i od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

(*) Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2022/72 z dnia 18 stycznia 2022 r. nakładające ostateczne cła wyrównawcze na przywóz przewodów światłowodowych pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej i zmieniające rozporządzenie wykonawcze (UE) 2021/2011 nakładające ostateczne cła antydumpingowe na przywóz przewodów światłowodowych pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej (Dz.U. L 12 z 19.1.2022, s. 34).”;

3) dodaje się nowy art. 1 ust. 8 w brzmieniu:

„8. W przypadkach, w których cło wyrównawcze zostało odjęte od cła antydumpingowego w odniesieniu do niektórych producentów eksportujących, złożenie wniosku o refundację zgodnie z art. 21 rozporządzenia (UE) 2016/1037 pociąga również za sobą konieczność oceny marginesu dumpingu w przypadku tego producenta eksportującego, który obowiązywał w okresie objętym dochodzeniem dotyczącym refundacji.”;

4) załącznik I zastępuje się załącznikami I i II niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 18 stycznia 2022 r.

W imieniu Komisji
Ursula VON DER LEYEN
Przewodnicząca

ZAŁĄCZNIK I

Pozostałe przedsiębiorstwa współpracujące zarówno w dochodzeniu antysubsydyjnym, jak i anty-dumpingowym

Nazwa przedsiębiorstwa	Dodatkowy kod TARIC
Dongjie Optical Technology (Suzhou) Co., Ltd.	C700
Grupa Fasten: Jiangsu Fasten Optical Communication Technology Co., Ltd. Jiangsu Fasten Optical Cable Co., Ltd.	C701
Hangzhou Futong Communication Technology Co., Ltd.	C702
Hangzhou Tuolima Network Technologies Co., Ltd.	C703
Jiangsu Etern Co., Ltd.	C704
Grupa Jiangsu Hengtong: Hengtong Optic-Electric Co., Ltd. Guangdong Hengtong Optic-electronical Technology Co., Ltd. Jiangsu Hengtong Smart Grids Co., Ltd. Zhejiang Dongtong Optical Network and IOT Technology Co., Ltd.	C705
Jiangsu Tongguang Optical Fiber Cable Co., Ltd.	C706
LEONI Cable (China) Co., Ltd	C707
Nanjing Huamai Technology Co., Ltd	C708
Ningbo Geyida Cable Technology Co., Ltd.	C709
Grupa SDG: — Shenzhen SDG Information Co., Ltd. — Shenzhen SDGI Optical Network Technologies co., Ltd.	C725
Shanghai Qishen International Trade Co., Ltd.	C712
Shenzhen Wanbao Optical Fiber Communication Co., Ltd.	C713
Sichuan Huiyuan Optical Communications Co., Ltd.	C714
Suzhou Furukawa Power Optic Cable Co., Ltd.	C715
Suzhou Torres Optic-electric Technology Co., Ltd.	C716
Twentsche (Nanjing) Fibre Optics Ltd.	C717
XDK Communication Equipment (Huizhou) Ltd.	C718
Grupa Yangtze Optical Fibre and Cable: — Yangtze Optical Fibre and Cable Joint Stock Limited Company — Yangtze Optical Fibre and Cable (Shanghai) Company Ltd. — Yangtze Zhongli Optical Fibre and Cable (Jiangsu) Co., Ltd. — Sichuan Lefei Optoelectronic Technology Company Limited — Everpro Technology Company Limited	C719

ZAŁĄCZNIK II

Pozostałe przedsiębiorstwa współpracujące w dochodzeniu antydumpingowym, ale nie w dochodzeniu antysubsydyjnym

Nazwa przedsiębiorstwa	Dodatkowy kod TARIC
Anhui Tianji Information Technology Co., Ltd.	C698
Prysmian Wuxi Cable Co., Ltd.	C710